YETI - oamenii zăpezilor 5

DRAMĂ

Pentru Agnes se sfârşea un coşmar şi începea altul...

DAN APOSTOL

A urmat un drum de câteva luni prin păduri, tot mai sus în munţi, departe de orice aşezare umană. Purtată, trasă de păr, uneori târâtă sau mânată cu ghionturi din spate. Agnes a mers sute de kilometri, a traversat râuri şi râpe, a urcat creste ce-i păreau inaccesibile, a trecut de gheţari, grohotişuri sau tufe ţepoase, zi şi noapte, pe soare, ploaie sau vânt, aproape fără răgaz. Mânca la fel ca „omul sălbatic" (cum îl numise pe cel în puterea căruia se afla), nuci, muguri, carnea crudă a păsărilor, rozătoarelor şi a cerbilor vânaţi de el cu mâna goală sau cu pietre. La început a suferit cumplit de frig, căci n-avea cu ce să-şi acopere goliciunea. Apoi a izbutit să jupoaie câteva animale răpuse şi să-şi încropească nişte veşminte. „Omul sălbatic" nu cunoştea focul; dar se pricepea să înjghebe nişte capcane rudimentare, folosea uneori ghioage la vânătoare şi împletea cu multă îndemânare un fel de cuiburi lungi, ovale, în care dormeau amândoi în nopţile friguroase.

Până la urmă, gigantul (care avea aproape trei metri înălţime) s-a oprit într-o peşteră ce părea să-i fie sălaşul permanent. Acolo a trăit Agnes şase ani, împreună cu cel care o alesese ca pereche. Făptura nu o trata mereu brutal, dar avea izbucniri cumplite de mânie când fata nu făcea ce voia el. Era evident pentru ce o luase; însă deşi a fost siluită de nenumărate ori, Agnes nu a rămas gravidă, probabil din cauza unei incompatibilităţi genetice.

Încercat să-l înveţe să vorbească, însă era evident că laringele „omului sălbatic" nu era la fel cu cel uman şi sunetele articulate ieşeau cu extremă dificultate. Totuşi, făptura a avut grijă ca fata să nu sufere vreodată de foame. Adesea o lua cu el la vânătoare şi tânăra născută în Londra a deprins arta supravieţuirii în Masivul Himalayan, la o altitudine de 3000 m, în condiţii adverse vieţii umane. A încercat să fugă de câteva ori, dar „omul sălbatic" a prins-o repede şi a pedepsit-o lovind cu atâta furie, încât Agnes şi-a dat seama că o putea omorî şi a hotărât să aştepte un moment prielnic.

Spera că, mai devreme sau mai târziu, uriaşul va fi răpus de vreun urs ori va cădea într-o crevasă. Însă momentul a venit altfel decât se aştepta ea. Într-o zi, pe când căuta capcanele şi lanţurile puse în pădure, să vadă dacă se prinsese ceva, s-a pomenit înconjurată de câţiva tibetani care o priveau uluiţi. Unul a întins mâna, i-a dat la o parte şuviţele lungi şi a desfăcut blănurile, dezgolind-o. Ceilalţi s-au apropiat, comentând aprins, pipăind-o, întrebând-o acelaşi cuvânt, mereu şi mereu: „Rimi? Rimi?, Agnes nu avea de unde să ştie, dar acesta era numele dat în zonă unei specii de „Yeti" despre care se presupune că este mai mică decât giganţii „Nyalmo". Atingerile, întrebările oamenilor erau tot mai insistente. Agnes s-a speriat, a început să ţipe, ei au vrut să-i lege mâinile şi atunci a apărut „bărbatul ei" care, cu un urlet furios i-a frânt spinarea unui tibetan, năpustindu-se asupra celorlalţi. A reuşit să mai rănească doi înainte ca cele 8-9 gloanţe trase în plin să-l răpună.

Pentru Agnes se sfârşea un coşmar şi începea altul.

Ştiinţa şi Biblia

„Motorul" istorico-spiritual al Exodului

PAUL IOAN

Ipotezele ştiinţifice moderne au un numitor comun: succesul Exodului se datorează *şi* exploatării, cu înţelepciune ieşită din comun, de către Moise a circumstanţelor geofizice (erupţia vulcanului mediteranean Santorin?) şi climaterice (scăderea globală a temperaturii, datorată glaciaţiunii din acele timpuri). Din punct de vedere istorico-teologic, Exodul trebuia să se petreacă (după cum vom arăta). Când şi de ce tocmai condus de un evreu crescut „regeşte" la curtea faraonului? Aici, recursul la istorie (cunoscută şi/sau dedusă ştiinţific) este sine qua non explicării „miracolului". Cu opt sute de ani înainte de Exod (cam prin anul 2000 î.Ch.), Terah (descendent din neamul lui Noe), fiul său Avraam şi soţia acestuia, Sarah, ca şi rudele lor părăsesc Imperiul babilonian. Asirienii începuseră prigoana. Descendenţa din Noe a acestor orăşeni (trăitori în marea urbe babiloniană Ur) are şi o importanţă simbolică. Fugind de mizerie, ei *traversează* Eufratul. Astfel, primesc numele comun de *ivrim sau ebrei*, adică *„cei care au străbătut apa"*. După acest „mini-exod", Avraam are o experienţă epocală, (comparabilă cu cea a lui Pavel pe „drumul Damascului", din Noul Testament) şi anume întâlnirea cu Dumnezeu şi Legământul făcut cu Acesta (de aceea cele două părţi biblice erau numite iniţial „Legăminte" şi nu „Testamente"). Credinţa şi circumcizia bărbaţilor la 8 zile de la naştere va fi răsplătită Divin prin atingerea Ţării Promise, Canaan. Atunci *Avram* („Tatăl este măreţ") a devenit *Avraam*, adică „Tatăl popoarelor"... Numai că el şi descendenţii săi pribegesc ca nomazi prin Canaan, ţinut pe care-l părăsesc după 400 de ani, din cauza foametei, şi emigrează în Egipt, conduşi de Iosif, devenit om de vază la Curtea faraonului (sec.XVI î.Ch.). După încă 400 de ani, un urmaş al lui Iosif, numit de fata faraonului (?) Mosses, se întâlneşte la rându-i cu Dumnezeu şi cu promisiunea Canaanului. Politica binevoitoare a regilor Egiptului se transformase în prigoană. Urmează succesul Exodului, împlinirea proorocirii divine. Dar Mosses nu atinge Pământul Făgăduinţei, doar îl contemplă. Chiar privită atât de succint, istoria de la Avraam la Moise este o continuă căutare a propriei identităţi naţionale, având drept pivot Canaanul şi drept determinare esenţială *legământul cu o Divinitate posesoare a două calităţi extraordinare pentru acea epocă : unicitatea şi invizibilitatea*. Zeii păgânilor aveau reprezentări zoo şi antropomorfe. Dar cu Avraam şi Moise se produce o uriaşă şi autentică *revoluţie spirituală*. Sufletul, intelectul, adoraţia se îndreaptă spre o entitate supremă singulară, cu apariţii bine selectate, mediate sau directe, care nu are nume („Eu sunt cel ce sunt"), fără reprezentare picturală sau sculpturală („să nu-ţi faci chip cioplit") şi care mijloceşte numai salvarea adepţilor (aleşilor) drept-credincioşi. Exodul a fost şi o luptă aprigă cu vitregiile naturii, aşa cum vom vedea în continuare.

CONFIRMARE

Exodul a concretizat o prorocire veche de secole. Avraam a primit-o, Moise a dus-o la îndeplinire, dovedind că este şi un savant.

Amprente ale spiritualităţii noastre

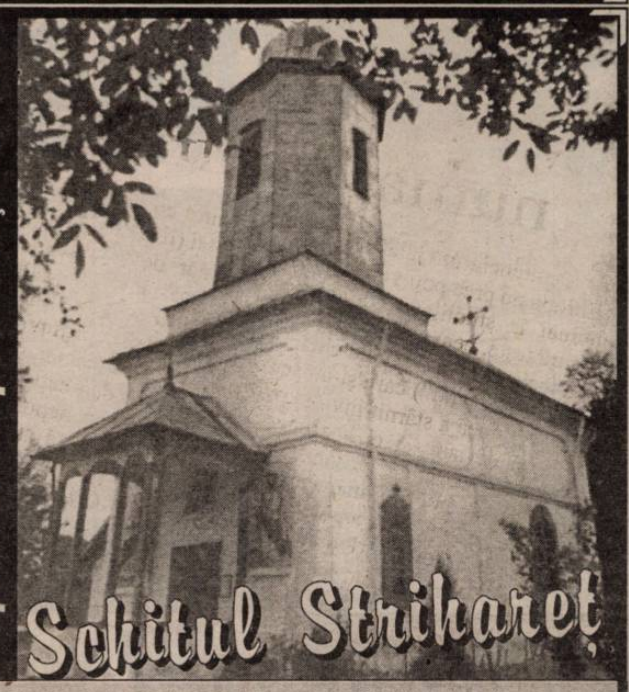

Schitul Strihareţ

Aflat în pădurea din nordul oraşului Slatina schitul, cu vedere spre lunca Oltului, are hramul „Adormirea Maicii Domnului". El îşi trage numele de la nişte păsări care trăiesc prin partea locului, iar Strihareţul ca vatră sătească, este întâlnit în documentele interne din anii 1487, 1531, 1578, 1607, 1608, 1620 şi 1665. Mănăstirea a fost ridicată prin eforturile episcopului Serafim al Buzăului (1648-1668), apoi al Râmnicului (1668-1670) şi stareţ al mănăstirii Deleni Olt. El a cumpărat, la 24 aprilie 1664, sub voievodul Radu Leon (1664-1669) pământul necesar ctitoriei sale.

La 4 august 1668 clădirea era deja înălţată, ctitorul ei închinând-o Mitropoliei din Bucureşti, căreia se obligă să-i aducă din partea schitului câte „15 oca de ceară" în fiecare an. Biserica schitului este pictată şi sfinţită în 1672. Sfinţirea o face chiar ctitorul, care a renunţat la scaunul episcopal şi, ulterior, a fost înmormântat aici. Vechea ctitorie are turla pe pronaos, element caracteristic pentru stilul bisericilor secolelor al XVII-lea şi al XVIII-lea. Împrejurul bisericii au existat o serie de clădiri, care au ars împreună cu inventarul bisericii în timpul răscoalei din 1802. Cutremurul din 1838 a produs şi el mari stricăciuni bisericii şi chiliilor, dar locaşul a fost restaurat în 1844, de către egumenul Iosif Ecleziarhul.

În chiliile mănăstirii a fost adăpostit un spital, iar din 1893 a funcţionat aici, pentru o vreme, o şcoală agricolă.

Între 1930-1936 s-au făcut importante restaurări chiliilor şi bisericii schitului, care a fost pictată, adăugându-i-se pridvorul din faţă. La 18 iulie 1960 schitul a devenit metoc al Episcopiei Râmnicului şi Argeşului. Tot acum a fost declarat monument istoric.

Printre cărţile acestui aşezământ monastic s-au găsit şi trei manuscrise psaltice de la mijlocul secolului trecut, conţinând „cântări veselitoare", imnuri şi chiar o oraţie de nuntă.

IRINA STOICA

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

Cazul agentului LANDO DELL'AMICO

Continuăm publicarea, în exclusivitate, a altor câteva fragmente din lucrarea „Servicii secrete străine", vol. I (Autori: M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, 1999), din care vom afla cum se folosesc serviciile secrete de... serviciile unor ziarişti! Dar acest fapt n-ar trebui să ne mire... chiar atât de mult! (A.H.)

Un punct de sprijin calificat şi eficient în activitatea serviciilor secrete italiene îl constituie presa cu posibilităţile sale de investigare deosebite, cu imperiul ei de oameni bine selecţionaţi şi formaţi. Prin individualitatea sa, prin adâncimea celor ce sintetizează şi analizează informaţia, prin flexibilitatea, adaptabilitatea şi inteligenţa ziariştilor presa va oferi un sprijin considerabil atât în culegerea şi verificarea informaţiei, cât şi în valorificarea ei. În acest din urmă sens, presa poate juca, adesea, un rol deosebit în acoperirea unor acţiuni secrete, în desfăşurarea activităţilor de propagandă, contrapropagandă şi dezinformare, cât şi în compromiterea şi discreditarea unor persoane incomode.

Redăm, în acest sens, *cazul agentului Lando Dell'Amico,* fondatorul Agenţiei „Montecitorio".

◆ s-a născut în Carrara, la 1 ianuarie 1926

Profesii şi activităţi utilizate ca acoperiri

◆ publicist la „Secolo d'Italia", organ de presă al Mişcării Sociale Italiene, fondate la 26 decembrie 1946, continuatoarea şi revendicatoarea fascismului din timpul Republicii Sociale Italiene. Primul secretar al M.S.I. a fost Giorgio Almirante.

◆ 1953, redactor la „La Giustizia", organ de presă al Partidului Social-Democrat Italian;

◆ 1959, fondează Agenţia de Presă „Montecitorio" (A.P.M.);

◆ 1964, Agenţia de Presă „Montecitorio" constituie „Serviciul de fişe pentru presă", (în realitate un *organism de acoperire* al activităţilor de culegere a informaţiilor despre mişcările politice şi liderii acestora);

◆ 1969, A.P.M. constituie o asociaţie naţională a 80 de agenţii de presă din totalul de 400 existente în Italia;

Natura activităţii secrete desfăşurate

◆ agent special de influenţă, propagandă şi contrapropagandă; operator special de acoperire şi disimulare a unor activităţi tipice de poliţie politică.

◆ În noiembrie 1961, s-a deplasat împreună cu locotenent – colonelul S.I.F.A.R. Agostino Buono la Ravenna cu misiunea de a-i determina pe unii reprezentanţi ai Partidului Radical Italian ca, în schimbul sumei de 30 de milioane de lire, să abandoneze mişcarea politică de dreapta condusă de Pacciardi şi să adere la mişcarea condusă de Ugo La Malfa, favorabilă orientării de centru-stânga. Cel care urma să fie beneficiarul acţiunii, Ugo La Malfa, nu cunoştea despre cele puse la cale. Operaţiunea a eşuat, deoarece persoana contactată, Guerrino Ravojoli a anunţat poliţa (emisarii S.I.F.A.R. fiind nevoiţi să renunţe). Episodul a devenit cunoscut după 6 ani, când Pacciardi a adresat mai multe interpelări parlamentare. Procedura judiciară a durat până în 1970, când s-a închis din raţiunile secretului de stat. Locotenent-colonelul Buono a relatat doar că şefii săi i-au cerut să ia legătura cu Lando Dell'Amico, în rest a invocat secretul de stat.

Prin „Serviciul de fişe pentru presă" al Agenţiei „Montecitorio", s-au cules informaţii şi furnizat documentaţie asupra populaţiei politice active din 1953 şi până la zi, cotidienelor, periodicelor, birourilor de presă ale partidelor politice, ministerelor, reprezentanţelor diplomatice, firmelor publice şi particulare. Fiecare om politic italian, indiferent de nivelul la care acţiona, avea un dosar complet, în care erau cuprinse toate informaţiile oficiale sau speciale referitoare la persoana sa.

S.I.F.A.R. i-a transferat lui Dell'Amico o parte din sarcina întocmirii a circa 34000 de dosare ilegale, pe care dacă le realiza efectiv serviciul, era oricând posibil să izbucnească un scandal, ceea ce, ulterior, s-a şi întâmplat.

Practicând asemenea metode, Agenţia „Montecitorio" a terorizat lumea politică italiană în perioada 1964-1969.

Lando Dell'Amico apare, în 1969, implicat penal în anchetele realizate de justiţie asupra atentatului terorist din Piaţa Fontana. Într-o scrisoare trimisă ginerelui magnatului petrolului, Monti, el confirmă vărsarea în contul ziaristului Fino Rauti a sumei de 18500000 lire. În spatele ziaristului se afla, în opinia judecătorului de instrucţie Ambrosio, o persoană integrată strategiei teroriste a grupului subversiv.

ALFABETIZARE
numai pentru adulţi!

Penitenciarul Galaţi este decis să intre cu dreptul în Europa. Or, cum în Europa nu prea poţi veni cu analfabeţii tăi (îi are deja pe ai ei, dacă ne referim numai la studiile privind marele număr de „illettrés", ceea ce ar fi, pe franţuzeşte, ceea ce noi înţelegem prin analfabeţi), mai marii penitenciarului au decis să facă o şcoală chiar acolo, pentru cei 17 deţinuţi adulţi (din totalul de 1383 „cazaţi") care şi-au semnat declaraţiile „prin punere de deget".

Acţiunea a stârnit invidia minorilor din penitenciar, nouă la număr, dintre care şapte sunt şi ei analfabeţi. Nefiind condamnaţi ca adulţii, din cauza prevederilor legale privind faptele minorilor, şi neputând fi amestecaţi cu „elevii" de la clasa mare, ei au un motiv în plus să dorească să ajungă mai repede „mari", spre a putea beneficia de educaţie. Că de „Universitate", cum îi zice în argou gherlei, au oricum parte... *(M.G.)*

Sentinţă istorică a tribunalului din Cremona

În anul 1993, în oraşul Soresina (Cremona) a avut loc căsătoria tinerilor Maurizio Lucini şi Ethel Corbani. Eveniment care s-a încheiat în mod tragic pentru că mirele a ascuns soţiei sale că este bolnav de SIDA. După şase ani s-a aflat adevărul în împrejurări deosebite, dar de aşteptat. Ethel a început să acuze o stare de om bolnav, de epuizare fizică şi de alte semne îngrijorătoare. În urma analizelor la Institutul Sacco din Milano, verdictul a fost categoric: HIV-pozitiv! Anticipând rezultatul, Maurizio Lucini s-a refugiat în Mexic, dar după o perioadă a fost silit să se întoarcă acasă întrucât boala lui s-a agravat în urma apariţiei unui sarcom care i-a afectat ambele picioare. Între timp, soţia lui decedase.

După revenirea lui în ţară s-au putut afla unele amănunte din trecutul său. Astfel, Maurizio a mărturisit că este bolnav de SIDA de 11 ani şi că a contractat virusul HIV în timpul serviciului militar când pentru o scurtă, dar nenorocită perioadă, a uzat de stupefiante şi de o seringă desigur infectată. Deşi era conştient de situaţia lui la finele anului 1986, el a ascuns permanent boala şi, după o logodnă care a durat patru ani, s-a căsătorit cu Ethel Corbani. Dat în judecată de mama lui Ethel, Daniela Corbani, Maurizio a fost judecat de Tribunalul din Cremona. După un scurt proces s-a pronunţat o sentinţă istorică, fiind condamnat la 14 ani de închisoare pentru faptul că a transmis soţiei sale virusul HIV, faptă sinonimă cu omuciderea voluntară.

În prezent, Maurizio se află internat într-o comunitate specială unde îşi tratează boala. *(Gh.R.)*

■ *Un psihiatru făcut de râsul lumii*

„Prostituţia interplanetară" există...

Dr.Donovan Richardson are 30 de ani şi este licenţiat în psihiatrie. Locuieşte (deocamdată) la New York şi după patru-cinci luni nu prea avea clienţi. Şedinţele psihiatrice particulare sunt costisitoare, iar clientela preferă doctori cu reputaţie. În criză de notorietate, Donovan s-a decis să iasă la rampă cu orice preţ.

Zis şi făcut! A început să publice articole incendiare despre femei „cinstite" răpite de extratereştri şi obligate să se prostitueze pe alte meleaguri... cosmice! Şi pentru ca impactul descoperirilor sale să fie cât mai credibil, teza lui se baza pe regresia hipnotică (relevarea trecutului în somn hipnotic) a unor paciente cuprinse de depresie şi de lipsă totală de apetit sexual. Mărturisirile „involuntare" ale femeilor aminteau de fiinţe bizare care le transportau „cu viteza gândului" într-un fel de staţii spaţiale sofisticate, ce reprezentau de fapt „haremuri cosmice". Erau găzduite câte patru-cinci într-un salon, şi periodic erau ademenite telepatic – deci fără a se folosi mijloace violente – spre dormitoare paradisiace. Deloc paradisiacă era înfăţişarea „partenerilor extratereştri", despre care îşi aminteau doar capul nefiresc de mare şi îmbrăţişări glaciale, lipsite de orice scamă de tandreţe... La revenirea pe Terra, nu-şi aminteau nimic, nu-şi explicau cum a trecut timpul (zile, săptămâni) şi nu mai suportau atingerea şi apropierea bărbaţilor din „urbea" noastră, Terra...

Donovan Richardson era decis să dea o lovitură totală, astfel că a generalizat fenomenul, făurind o teză aiuritoare (cel puţin): încă din timpurile biblice, femeia a păcătuit în acest mod, departe de voinţa ei. Cu alte cuvinte, sâmburele păcatului aparţine altei civilizaţii inteligente, care şi-a pus în aplicare metehnele şi poftele cu pământence, neîntorcându-se la „damele" lor din altă galaxie pentru a-şi economisi „combustibilul". Nici vorbă de a spiona pământenii şi inteligenţa lor.

Pentru credibilitate, dr. Richardson – spărgând convenţia discreţiei în psihiatrie – a prezentat şi cazuri concrete de femei (foto+mărturie olografă) devenite, temporar, dame de companie ale „urâţilor pofticioşi"... Numai că reacţia publicului feminin din New York a fost dură şi promptă. Psihiatrul a fost făcut cu ou şi cu oţet, acuzat de impotenţă şi de calomnie la adresa breslei cu pricina. Lui Donovan nu i-a rămas decât să-şi facă valiza, să-şi schimbe identitatea şi să caute un colţ de ţară unde „tezele" lui încă n-au ajuns. *(P.I.)*

O altă lume

◆ *O mică istorie petrecută ca în filmul „La strada" realizat de Fellini: o fetiţă în vârstă de 14 ani din Ohio, care trăia împreună cu cinci fraţi în condiţii de mare mizerie, a fost vândută de părinţii ei contra sumei de 400 de dolari unui cetăţean din Virginia care şi-a pierdut unica fiică într-un accident stradal.*

◆ *Are vârsta de doar 13 ani, este complet paralizat şi nu poate vorbi din cauza unei maladii misterioase. Totuşi, folosind o tastatură specială, curajosul Marshall Ball a compus un volum de versuri şi gânduri intitulat „Kiss of God", care a devenit un adevărat best seller în S.U.A.*

◆ *Un profesor din Cincinnati a cerut elevilor săi o compunere cu un subiect incredibil: „Dacă ar trebui să asasinaţi un personaj faimos, ce metode aţi folosi pentru a duce la capăt misiunea?" Întâmplarea a produs indignarea părinţilor...*

◆ *Părinţii lui Dylan Klebold, unul din cei trei autori care au masacrat 13 persoane la un liceu din Colorado, au cerut justiţiei să oblige şcoala unde a învăţat fiul lor să le acorde despăgubiri materiale pentru că au ignorat semnalele de alarmă în comportamentul asasinului.*

◆ *CIA suspectează faptul că ţânţarii din zona oraşului New York ar fi responsabilii unei epidemii mortale de encefalită; aceasta s-ar datora unei arme bacteriologice lansată de un grup de terorişti.*

◆ *Suprafeţele planetelor Uranus şi Neptun ar putea să ascundă un număr incalculabil de pietre preţioase. Această ipoteză a fost avansată de cercetători de la Universitatea Berkeley care consideră că temperatura ridicată şi o presiune puternică pot duce la realizarea acestor pietre preţioase şi în primul rând a diamantelor.* (Gh.R.)

■ *O crimă în continuare nedezlegată*

PROCESUL
se judecă la televiziune!

Vă mai amintiţi de cumplita tragedie a reginei frumuseţii la copii care a fost Jon Benet Ramsey, micuţa fetiţă – zână găsită asasinată în pivniţa casei familiei din Boulder, Colorado, la 26 decembrie 1996? Vă mai amintiţi că au existat suspiciuni foarte puternice privind o posibilă implicare a familiei în această tragedie şi că implicarea celor doi soţi – care au primit o scrisoare prin care li se cerea o sumă substanţială pentru răscumpărarea micuţei Jon Benet care fusese răpită – nu a fost nici până acum complet clarificată?

Ei bine, televiziunea Fox a avut de curând ideea să re-monteze întregul proces ca un film de televiziune. În care juraţii şi judecătorii să fie înşişi telespectatorii. Într-o oră de film extrem de dur, întreaga tragedie este readusă în atenţia publicului. Fără să-i consulte pe părinţii adevăraţi, pentru că „ei ar fi fost în mod evident împotriva a ceea ce se intenţiona", producătorul Ted Haimes a recreat puternica emoţie a zilei descoperirii corpului mutilat al micuţei Jon Benet. S-a spus că pentru Patsy Ramsey ziua difuzării filmului urma să fie cel mai cumplit coşmar. Trebuind să suporte bănuielile privind autenticitatea scrisorii de răscumpărare (despre care s-a spus că seamănă în mod straniu cu propriul său scris), singura dorinţă a mamei era „să ucidă filmul". Soţii Ramsey, pe de altă parte, s-au declarat public interesaţi în descoperirea adevărului şi pregătiţi să coopereze. „Erau gata să ia un avion şi să meargă pe platoul de filmare", a spus un prieten al familiei. Nu aceeaşi atitudine a fost însă rezervată canalului de televiziune Fox, distribuitorul filmului bazat pe ipotezele prezentate în revista „Vanity Fair" şi care presupuneau un oribil „joc sexual" între micuţa Jon Benet şi tatăl său, John. Un joc „acoperit" de Patsy Ramsey care ar fi scris faimoasa scrisoare din partea unor prezumptivi criminali, sugerând scenariul răpirii.

Filmul se limitează strict la detaliile descoperite şi oferite de poliţie, culminând cu corpul lui Jon Benet purtând urmele cumplitei lovituri la cap care se consideră că i-ar fi cauzat moartea, deşi un garou strâns legat în jurul gâtului său sprijină mai curând ipoteza agresiunii sexuale. El lasă însă fără răspuns întrebările fundamentale: de ce Patsy Ramsey, în ciuda durerii zgomotos manifestate, a urmărit cu atenţie toate mişcările poliţiei şi mai ales de ce, când în cel mai teribil moment al vieţii lor ar fi fost normal să se sprijine unul pe celălalt, soţii Ramsey nu se mai privesc şi nu îşi mai vorbesc niciodată?

Sunt sau nu vinovaţi părinţii prinţesei frumuseţii? Iată o întrebare la care răspunsul se lasă încă aşteptat... *(M.D.)*

Sub ochii poliţiştilor

4000 de oi au invadat străzile oraşului Madrid. Oile au fost mânate în capitala Spaniei de către un grup de oieri care au încălcat în mod flagrant legislaţia privind accesul animalelor pe drumurile publice. Invazia a fost motivată de faptul că tradiţionalele drumuri de transhumanţă nu mai pot fi utilizare de crescătorii de animale, lucru cât se poate de firesc, dar pe care oierii nu pot să-l înţeleagă atâta vreme cât taxele pentru transportul turmelor de oi cu ajutorul camioanelor sau trenurilor sunt exagerate. Demonstraţia crescătorilor de animale a fost aplaudată de trecători dar fluierată de conducătorii de autovehicule care au fost nevoiţi să tragă pe dreapta. Demonstraţia s-a încheiat la „Casa del Campo" un uriaş parc care a aparţinut regelui Filip al II-lea unde a avut loc o sărbătoare populară. Participanţii la această sărbătoare au avut bucuria să primească din partea oierilor o seamă de produse specifice zonelor din care proveneau. Nu au fost excluşi dintre beneficiari nici poliţiştii care au privit înduioşaţi spectacolul mioritic. (Gh.R.)

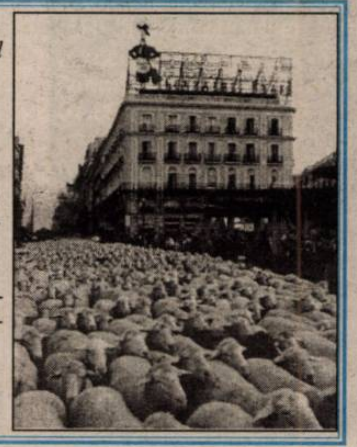

Săptămâna 9 - 15 iunie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Matinal naţional **9.00** TVR Iaşi **10.55** TVR Cluj-Napoca **13.00** TVR Timişoara **14.15** CiberFan **15.30** Emisiune în limba germană **17.00** Top Voiaj **18.30** Pentru dumneavoastră, doamnă! **19.15** Serial: „Sunset Beach" **20.00** Jurnal **20.55** Ploaia de stele **22.40** Culise **23.40** Euro Fotbal Remember **0.40** Film: „Dealul înalt" (SUA, 1993).

SÂMBĂTĂ 8.20 Serial: „Zorro" **9.10** Desene animate **10.45** Art-mania **11.45** Muzia da capo al fine **13.30** Arca Marinei **14.55** Film: „Calul de bătaie" (SUA, 1994) **16.30** Auto club **18.15** Teleenciclopedia **19.00** Surprize, surprize **20.50** Jurnal **21.30** Fotbal EURO 2000: Belgia – Suedia **23.40** EURO Fotbal **1.00** Tenis.

CHER
PRO TV
sâmbătă, 20.15

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Universul credinţei **9.00** Desene animate **9.30** Kiki Riki Miky **11.00** Viaţa satului **13.45** Naţional TV Bingo Liberty **15.20** Fotbal EURO 2000: Turcia – Italia **18.15** Trupa de şoc **18.45** Fotbal EURO 2000: Franţa – Danemarca **20.50** Jurnal **21.35** Fotbal EURO 2000: Olanda – Cehia **1.00** Tenis.

LUNI 12.00 Surprize, surprize (r) **14.15** TVR Craiova **15.00** Pro Patria **16.00** Emisiune în limba maghiară **18.15** Serial: „Orice e posibil" **18.45** Fotbal EURO 2000: Germania – România **20.50** Jurnal **21.35** Fotbal EURO 2000: Portugalia – Anglia **23.50** EURO Fotbal.

MARŢI 7.00 Matinal naţional **9.25** TVR Iaşi **11.35** TVR Cluj-Napoca **13.35** TVR Timişoara **14.15** CiberFan **15.30** Convieţuiri **16.00** Emisiune în limba maghiară **18.15** Serial: „Orice e posibil" **18.40** Serial: „Hiller şi Diller" **19.15** Serial: „Sunset Beach" **20.50** Jurnal **21.45** Film: „Călătorie în timp" (Canada, 1997) **23.10** Nu trageţi! **23.40** EURO Fotbal.

MIERCURI 7.00 Matinal naţional **9.25** TVR Iaşi **10.00** Fotbal EURO 2000: Spania – Norvegia **11.35** TVR Cluj-Napoca **12.00** Fotbal EURO 2000: Iugoslavia – Slovenia **13.35** TVR Timişoara **14.15** CiberFan **15.50** O vedetă... populară **18.15** Serial: „Orice e posibil" **18.40** Serial: „Hiller şi Diller" **19.15** Serial: „Sunset Beach" **20.50** Jurnal **21.35** Fotbal EURO 2000: Italia – Belgia.

JOI 7.00 Matinal naţional **9.25** TVR Iaşi **11.35** TVR Cluj-Napoca **13.35** TVR Timişoara **14.15** CiberFan **15.00** Convieţuiri **16.00** Scena **18.15** Serial: „Orice e posibil" **18.40** Serial: „Hiller şi Diller" **19.10** Serial: „Sunset Beach" **20.00** Teatrul Naţional TV prezintă: „Capul de răţoi" de George Ciprian **21.00** Jurnal **21.35** Fotbal EURO 2000: Suedia – Turcia.

prima

VINERI 8.00 Taifas **13.00** Serial: „Milagros" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **18.30** Impact **19.10** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **20.00** Film: „Chaplin" (SUA, 1992) **22.00** Serial: „Raven" **23.00** Serial: „Detectivi de elită" **0.00** Sex cu Nadine.

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii **10.00** Serial: „Povestea Alpilor" **14.30** Exploziv (r) **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **19.10** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **20.00** Film: „Grădini de piatră" (SUA, 1987) **22.00** Serial: „Raven" **23.00** Serial: „Detectivi de elită" **0.00** Serial: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii **11.30** Serial: „Will şi Grace" **13.00** Motor (r) **15.00** Serial: „Frasier" **15.30** Serial: „Poză la minut" **16.00** Serial: „Creaturi sălbatice" **17.00** Obiectiv **18.00** Focus **18.30** Impact **19.00** Perechea potrivită **20.00** Film: „Cursa Polului" (SUA, 1986). Cu: Richard Chamberlain **22.00** Film: „Gânduri ucigaşe" (Marea Britanie, 1991).

LUNI 8.00 Taifas **13.00** Serial: „Milagros" **14.00** Obiectiv (r) **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **19.10** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **20.00** Film: „Răzbunarea" (SUA, 1980) **23.00** Serial: „Detectivi de elită".

MARŢI 8.00 Taifas **13.00** Serial: „Milagros" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **19.10** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **20.00** Film: „False aparenţe" (SUA, 1979) **23.00** Serial: „Detectivi de elită".

MIERCURI 8.00 Taifas **13.00** Serial: „Milagros" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **19.10** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **20.00** Film: „Părintele Damien" (SUA, 1980) **23.00** Serial: „Detectivi de elită".

JOI 8.00 Taifas **13.00** Serial: „Milagros" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **19.10** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **20.00** Film: „Scenariul unei crime" (Belgia, 1987) **21.50** Cronica cârcotaşului **22.00** Motor **23.00** Serial: „Detectivi de elită".

ROBERT REDFORD
ACASĂ
marţi, 22.00

tvr2

VINERI 7.00 Tenis **9.30** Trupa DP2 **13.00** Desene animate **14.00** Toţi împreună **14.50** Tenis **18.30** Telejurnal TVR2 **19.40** Melodii populare **20.00** Grădina lui Cupidon **21.45** Afaceri la cheie **22.05** Film: Clipa morţii" (SUA, 1991) **23.45** Armonii clasice.

SÂMBĂTĂ 7.00 Tenis **9.30** Osia lumii **13.15** Documentar **14.15** Serial: „Îngeri buclucaşi" **14.45** Atlas **15.20** Tenis **17.30** Serial: „Femeia misterioasă" **18.45** Serial: „Lumini şi umbre" **19.45** Un secol de cinema **20.45** Serial: „Familia şi legea" **21.35** Top TVR2 **22.40** Serial: „Star Trek Voyager".

DUMINICĂ 7.00 Tenis **9.30** Orizont spiritual **10.15** Ferma **11.35** Tip-top, mini-top **12.25** Arca lui Noe **14.15** Serial: „Îngeri buclucaşi" **15.00** Tenis **18.30** Telejurnal TVR2 **18.40** Film: „Ellen Foster" (SUA, 1997) **20.45** Serial: „Familia şi legea" **22.10** Teatrul Naţional TV prezintă: „Scapino" de Alexandru Dabija.

LUNI 12.00 Tip-top, mini-top (r) **13.00** Desene animate **14.00** Toţi, împreună **16.45** Serial: „Domnişoara Andrea" **17.35** Serial: „Femeia misterioasă" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.40** Punct şi de la capăt **21.15** E dreptul tău! **21.45** Film: „Poveşti de week-end: ultimul circ" (Polonia, 1997).

MARŢI 7.00 Tenis **9.30** Trupa DP2 **12.30** Atlas (r) **13.00** Desene animate **14.00** Toţi, împreună **16.45** Serial: „Domnişoara Andrea" **17.35** Serial: „Femeiea misterioasă" **18.30** Telejurnal TVR2 **18.50** Fotbal EURO 2000: Spania - Norvegia **21.20** Călătorind prin ţară **21.35** Fotbal EURO 2000: Iugoslavia – Slovenia.

MIERCURI 7.00 Serial: „Domnişoara Andrea" **9.30** Trupa DP2 **12.30** Arca lui Noe (r) **13.00** Desene animate **13.45** Toţi, împreună **16.45** Serial: „Domnişoara Andrea" **17.35** Serial: „Femeia misterioasă" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.40** Film: „Iarna bobocilor" (România, 1977) **21.15** Mit şi istorie **22.15** Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «A doua soţie»" **23.10** Lentila de contact.

JOI 7.00 Serial: „Domnişoara Andrea" **9.30** Trupa DP2 **12.30** Arta apărării (r) **13.00** Desene animate **14.00** Toţi, împreună **16.45** Serial: „Domnişoara Andrea" **17.35** Serial: „Femeia misterioasă" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.35** Film: „Viaţa ca o carte" (Franţa, 1983) **21.20** Turnul de control **22.20** Documentar.

acasa

VINERI 10.00 – 12.20 Reluări **13.15** Serial: „Guadalupe" **14.45** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Milady" **16.35** Serial: „Dragoste şi putere" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Războiul pasiunilor" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **21.00** Serial: „Femeia vieţii mele" **22.00** Film: „Sub semnul Venerei" (Italia, 1953). Cu: Sophia Loren **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

SÂMBĂTĂ 10.00 – 12.15 Reluări **13.30** Doctorul casei **14.00** Serial: „Verdict: Crimă!" **15.00** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Milady" **16.35** Serial: „Dragoste şi putere" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Acasă cu Ruxandra Săraru **19.30** Acasă la români **21.00** Film: „Povestea Virginiei Hill" (SUA, 1976) **22.30** Film: „Tarzan şi misterul deşertului" (SUA, 1943) **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

DUMINICĂ 10.00 Acasă la bunica **12.30** Acasă la români **14.00** Serial: „Verdict: crimă!" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.00** Serial: „Trei femei" (ep.1) **18.30** Serial: „Micuţele doamne" **20.40** Film: „Când e vorba de onoare" (SUA, 1976). Cu: Peter Falk **22.00** Film: „Hotel Grand" **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

LUNI 10.00 – 12.00 Reluări **13.15** Serial: „Guadalupe" **14.45** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Milady" **16.35** Serial: „Dragoste şi putere" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Trei femei" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Războiul pasiunilor" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **21.00** Serial: „Femeia vieţii mele" **22.00** Film: „Întoarcere soldatului" (Marea Britanie, 1982) **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MARŢI 10.00 – 12.20 Reluări **13.15** Serial: „Guadalupe" **14.45** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Milady" **16.35** Serial: „Dragoste şi putere" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Trei femei" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Războiul pasiunilor" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **21.00** Serial: „Femeia vieţii mele" **22.00** Film: „Jeremiah Johnson" (SUA, 1972). Cu: Robert Redford **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MIERCURI 10.00 – 12.20 Reluări **13.15** Serial: „Guadalupe" **14.45** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Milady" **16.35** Serial: „Dragoste şi putere" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Trei femei" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Războiul pasiunilor" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **21.00** Serial: „Femeia vieţii mele" **22.00** Film: „Titanik Bar" (Iugoslavia, 1979) **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

JOI 10.00 – 12.20 Reluări **13.15** Serial: „Guadalupe" **14.45** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Milady" **16.35** Serial: „Dragoste şi putere" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Trei femei" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Războiul pasiunilor" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **21.00** Serial: „Femeia vieţii mele" **22.00** Film: „Satelitul corupţiei" (SUA, 1981). Cu: Sean Conery **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! **11.40** Serial: „Baby Boom" **12.25** Film: „Şmecherii" (SUA, 1987) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Urmărire generală **18.20** Serial: „Dădaca" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Serial: „Dosarele X" **21.00** Serial: „Profiler" **22.00** Chestiunea zilei **0.00** Serial: „Lege şi ordine" **1.15** Film: „Asasin în familie" (SUA, 1995).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate **8.25** Serial: „Conor viteazul" **9.20** Serial: „Lois şi Clark" **10.30** ProMotor **11.45** Profesiunea mea, cultura **14.30** Serial: „Susan" **15.00** Serial: „Cybill" **15.45** Serial: „Hercule" **17.00** Steaua ta norocoasă **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Chestiunea zilei **20.15** Film: „Suspectul" (SUA, 1987). Cu: Cher **22.30** Film: „Pistolarul singuratic" (SUA 1995). Cu: Lance Henriksen **0.30** Serial: „N.Y.P.D. Blue – Viaţă de poliţist" **1.15** Serial: „Femei fierbinţi" (ultimul ep.).

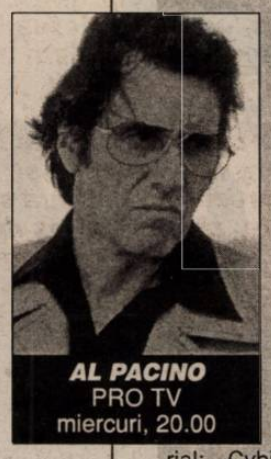

AL PACINO
PRO TV
miercuri, 20.00

DUMINICĂ 7.00 Desene animate **9.00** Super Abracadabra **9.30** Serial: „Uriaşul Harry" **12.00** Profeţii despre trecut **13.00** Serial: „Susan" **13.30** Serial: „Cybill" **14.00** Serial: „Beverly Hills" **15.00** Serial: „Hercule" **16.00** Super Bingo **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Film: „Zelda" (coprod., 1993) **21.40** Film: „Pe lacul auriu" (SUA, 1981). Cu: Katharine Hepburn **23.45** Serial: „N.Y.P.D. Blue – Viaţă de poliţist" **0.45** Serial: „Specialităţi erotice" (ep.1).

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! **11.40** Serial: „Baby Boom" **12.15** Film: „Murătura" (SUA, 1993) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Serial: „Dădaca" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Hoaţa" (SUA, 1987). Cu: Whoopi Goldberg **22.00** Chestiunea zilei **0.15** Serial: „Lege şi ordine" **1.15** Film: „Semnţele minciunii" (SUA, 1994).

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! **11.50** Film: „Pe la miezul nopţii" (coprod., 1986) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Serial: „Dădaca" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Serial: „Nikita" **21.00** Serial: „Protectorii" **22.00** Chestiunea zilei **0.00** Serial: „Lege şi ordine" **1.30** Film: „Dovezi incontestabile" (SUA, 1994).

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! **11.40** Serial: „Baby Boom" **12.15** Film: „Şoapte mortale" (SUA, 1995) **14.10** Serial: „Nemuritorul" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **16.50** Sens unic **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Serial: „Dădaca" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Când dragostea ucide" (SUA, 1989). Cu: Al Pacino **22.00** Chestiunea zilei **0.00** Serial: „Lege şi ordine" **1.30** Film: „Vineri, 13" (SUA, 1980).

JOI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! **11.50** Film: „Joc de culise" (SUA, 1992) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **16.50** Sens unic **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Serial: „Dădaca" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Mortal Kombat" (SUA, 1995). Cu: Christopher Lambert **22.00** Chestiunea zilei **0.00** Serial: „Lege şi ordine" **1.30** Film: „Spaimă mortală" (SUA, 1994).

antena 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** Dimineaţa devreme **10.10** Film: „Predarea ştafetei" (SUA, 1989) **12.00** Serial: „Rezervaţia" **13.15** Serial: „Pericol iminent" **14.00** Serial: „Camila" **15.00** Serial: „Scandalul" **16.00** Serial: „Suflet rebel" **17.25** Serial: „Labirintul pasiunii" **19.00** Observator **20.00** Film: „Duet final" (SUA, 1994) **22.50** Serial: „Moloney" **0.30** Film: „Scanner Cop" (SUA, 1993) **2.00** Film: „Masaj la domiciliu 3" (SUA).

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Windwalker" (SUA, 1980) **9.00** Serial: „Aventuri în jungla" **9.30** Fir întins **10.00** Casa de piatră **13.00** Serial: „Aventuri în Miami" **14.00** Film: „Regii Soarelui" (SUA, 1963) **16.00** Documentar **17.00** Clanul Popeştilor **18.00** Serial: „Labirintul pasiunii" **19.00** Observator **20.00** Film: „Antiglonţ" (SUA, 1988) **22.00** Film: „O adevărată pacoste" (SUA, 1959). Cu: Franck Sinatra **0.00** Film: „Submarinul 2" (SUA, 1997) **2.00** Film: „Ea nu mai trăncăne... ea trage" (Franţa, 1970).

DUMINICĂ 8.00 Credinţa şi viaţa **9.00** Film: „Insula lui George" (SUA, 1989) **11.40** Serial: „Aventurile lui Sinbad" **12.30** Seria Stan şi Bran **13.00** Duminica în familie **16.00** Film: „Luptând cu focul" (SUA, 1996) **18.00** Serial: „Labirintul pasiunii" **19.00** Observator **19.50** TeleEurobingo Show **0.30** Film: „Mori, dragostea mea!" (Spania, 1995).

LUNI 7.00 Observator **8.00** Dimineaţa devreme **10.10** Film: „Frankie şi taina stelelor" (SUA, 1989). Cu: Matt Dillon **12.00** Serial: „Rezervaţia" **13.15** Serial: „Pericol iminent" **14.00** Serial: „Camila" **15.00** Serial: „Scandalul" **16.00** Serial: „Suflet rebel" **17.25** Serial: „Labirintul pasiunii" **19.00** Observator **20.00** Film: „Mania grandorii" (Franţa, 1961). Cu: Louis de Funès, Yves Montand **22.50** Serial: „Moloney" **5.30** Serial: „Trei destine".

MARŢI 7.00 Observator **8.00** Dimineaţa devreme **10.10** Film: „Ultima vacanţă" (Franţa) **12.00** Serial: „Rezervaţia" **13.15** Serial: „Pericol iminent" **14.00** Serial: „Camila" **15.00** Serial: „Scandalul" **16.00** Serial: „Suflet rebel" **18.00** Serial: „Labirintul pasiunii" **19.00** Observator **20.00** Film: „Bărbaţi adevăraţi" (SUA, 1986) **22.50** Serial: „Moloney" **1.00** Serial: „Navarro" **5.30** Serial: „Trei destine".

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** Dimineaţa devreme **10.10** Film: „Tot înainte... după fete" (Marea Britanie, 1973) **12.00** Serial: „Rezervaţia" **13.15** Serial: „Pericol iminent" **14.00** Serial: „Camila" **15.00** Serial: „Scandalul" **16.00** Serial: „Suflet rebel" **17.25** Serial: „Labirintul pasiunii" **19.00** Observator **20.00** Film: „Supravegherea" (SUA, 1991) **22.50** Serial: „Moloney" **0.30** Serial: „Navarro" **5.30** Serial: „Trei destine".

JOI 7.00 Observator **8.00** Dimineaţa devreme **10.10** Film: „Râul rece" (SUA, 1981) **12.00** Serial: „Rezervaţia" **13.15** Serial: „Pericol iminent" **14.00** Serial: „Camila" **15.00** Serial: „Scandalul" **16.00** Serial: „Suflet rebel" **17.25** Serial: „Labirintul pasiunii" **19.00** Observator **20.00** Studio electoral **22.15** Tele eurobingo 2 **23.00** Serial: „Moloney" **0.30** Serial: „Navarro" **5.30** Serial: „Trei destine".

MATT DILLON
ANTENA 1
luni, 10.10

TELE 1 abc

VINERI 7.10 Bună dimineaţa, România **10.00** Ştiri **10.30** Economic ABC (r) **12.00** Linia întâi (r) **15.30** Domino **17.00** Daţi vina pe Corina **19.00** În justiţie **20.00** Telejurnal **20.50** Gura lumii **21.00** Senzaţional **22.00** Ţara de dincolo de Bucureşti **0.30** Tentaţii **1.10** Concert.

SÂMBĂTĂ 8.00 Ştiri **9.00** Ţara spiriduşilor **11.00** Ţara de dincolo de Bucureşti (r) **13.05** Studioul Tudor Vornicu **16.30** Lumea misterelor **17.00** Rendez-vous la TELE 7 **19.00** Telejurnal **19.45** Serial: „Derrick" **21.30** O noapte cu Adrian Păunescu.

DUMINICĂ 8.00 Ştiri **10.00** Domino (r) **12.00** Cântecul şi casa lui **13.00** Ora unu a venit **15.45** Cinetour **16.15** Cutia muzicală **17.00** Forţa destinului **19.00** Telejurnal **19.45** Serial: „Derrick" **21.00** Senzaţional **22.00** Cenaclul „Totuşi iubirea".

LUNI 7.10 Bună dimineaţa, România **10.00** Ştiri **11.00** Senzaţional (r) **12.15** Ora unu a venit **15.30** Post Meridian **17.00** Daţi vina pe Corina **18.00** Primul pas **19.00** Telejurnal **20.00** Gura lumii **21.00** Senzaţional **22.00** Ofsaid **0.15** Concert.

MARŢI 7.10 Bună dimineaţa, România **10.00** Ştiri **10.30** Economic ABC (r) **12.00** Studioul Tudor Vornicu (r) **15.30** Post Meridian **17.00** Daţi vina pe Corina **18.00** 24 din 24 **18.30** Documentar **19.00** Telejurnal **20.00** Gura lumii **21.00** Senzaţional **22.00** Măştile puterii **0.00** Nopţi albe.

MIERCURI 7.10 Bună dimineaţa, România **10.00** Ştiri **10.30** Economic ABC (r) **13.00** Ora unu a venit **15.30** Post Meridian **17.00** Daţi vina pe Corina **18.00** Documentar **19.00** Telejurnal **19.45** Economic ABC **20.00** Gura lumii **22.00** Reporter TELE 7 **22.30** Telemedicina.

JOI 7.10 Bună dimineaţa, România **10.00** Ştiri **11.00** Senzaţional **15.30** Post Meridian **17.00** Daţi vina pe Corina **18.00** Documentar **19.00** Telejurnal **19.45** Economic ABC **21.00** Senzaţional **22.00** Linia întâi **0.00** Nopţi albe.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

CONFESIUNI

● *Pentru mine e important ceea ce se întâmplă în sufletul oamenilor ● Oamenii şi stelele sunt făcuţi din atomi identici ● Cinematograful este un bătrân domn de peste 100 de ani, gata să moară ● Din punct de vedere profesional, sunt inatacabil ● Aş vrea să mor cu toate temele făcute, însăşi moartea să-mi fie o reuşită*

Alain Delon

Singurătatea samuraiului de cursă lungă

Alain Delon, unul dintre „greii" cinematografiei franceze, nu mai apare de câţiva ani pe afişele destinate lansării de noi filme. În urmă cu trei ani, anunţa că pune punct carierei sale cinematografice. Idolul generaţiei 60-70, prototipul luptătorului solitar, indiferent că se afla de partea legii sau, cel mai adesea, în afara ei, a considerat că şi-a făcut datoria faţă de public, că a oferit acestuia întreaga paletă a talentului şi personalităţii lui artistice. Dar asta nu înseamnă că natura lui dinamică se simţea sleită de energie; la 65 de ani, câţi are în prezent, continuă să fie un om de acţiune şi de afaceri, iar, pe de altă parte, rămâne atras de ipostaza de regizor şi producător, al cărei început datează încă de prin anii '80. În rest, cu experienţa de o viaţă şi înţelepciunea vârstei, priveşte şi îşi analizează trecutul, prezentul şi viitorul şi constată cât de mult seamănă trăirile sale profunde cu cele ale Samuraiului care i-a adus atâta glorie. Cum vede Alain Delon lumea, viaţa, propria sa existenţă? Iată câteva dintre mărturisirile sale:

Rolul unui înţelept

Nu cred că Dumnezeu alege cifrele rotunde pentru a pune capăt omenirii, chiar dacă inundaţiile, cutremurele, uraganele par nişte pedepse divine prevestitoare de rău. Pentru mine, mai important şi mai grav este ceea ce se petrece în sufletul omului, această nebunie, acest spirit de distrucţie, această iresponsabilitate la care asistăm cu toţii. Şi mă refer, de exmplu, la Kosovo, Cecenia, Africa..., la poluarea planetei, fie că e vorba de mareele negre sau de efectul de seră, la distrugerea pădurii amazoniene, adică a plămânului Terrei şi aşa mai departe. Cu alte cuvinte omul şi nu Dumnezeu, dereglează vechile mecanisme, punând în pericol existenţa vieţii pe Pământ.

De câte ori văd arbori doborâţi de furtuni la pământ îmi amintesc cuvintele lui Romy Schneider: „ Când mă simt singură şi tristă, decepţionată sau abandonată, mă duc să mă plimb în pădure, printre copacii bătrâni; ei nu m-au dezamăgit niciodată".

Oamenii şi stelele sunt plămădiţi din atomi identici. Dacă am înţelege cu toţii acest lucru, am încerca să trăim împreună ca nişte fii ai stelelor. De ce această nebunie a asasinatelor, nu trece zi fără o crimă monstruoasă, soţia îşi ucide şoţul, copiii părinţii, doica sugarul pe care îl are în grijă... Până unde va merge acest capitalism sălbatic? De ce oamenii comunică din ce în ce mai puţin între ei preferând să se plimbe pe Internet ca printre nori, să se închidă într-un blockhaus mental?

Pentru mine, cel mai frumos lucru din lume este să fiu împreună cu familia mea, cu Rosalie, cu cei doi copii, cu câinii şi Peewee, pasărea mea.

- *Filmul preferat: „Rocco şi fraţii săi"*
- *Roluri preferate: Tom Ripley şi Jeff Costello*
- *Partenerul preferat: Jean-Paul Belmondo*
- *Regizorul preferat: Luchino Visconti*

Film şi realitate

Peewee este cel mai nou membru al familiei noastre. În urmă cu un an şi jumătate, Rosalie a găsit-o cu un picior rupt. A adus-o acasă, cu toţii am îngrijit-o şi s-a însănătoşit. O ţineam într-o colivie mare, în bucătărie. Dar, până la urmă le-am spus copiilor că trebuie să-i redăm libertatea. Ceea ce s-a întâmplat. Dar Peewee nu ne-a părăsit. Din când în când se reîntorcea singură în colivie. La sfârşitul verii trecute însă, părea să fi plecat pentru totdeauna. N-am mai văzut-o până în octombrie când, revenind acasă de la spital, unde mi s-a făcut o operaţie la umăr, am fost întâmpinat de Peewee care mi s-a aşezat... pe umăr. De atunci, îmi împart momentele de singurătate cu ea. Peewee are pentru mine o extraordinară semnificaţie.

În „Samuraiul", personajul meu avea o pasăre. Într-o noapte – turnările încă nu se terminaseră –, un incendiu de proporţii a făcut ravagii în studiourile lui Melville (regizorul filmului n.r.). Când am ajuns acolo, Jean-Pierre Melville privea neputincios cum focul îi mistuise studiourile şi opera la care lucrase.

Alain Delon în mijlocul familiei.

În halat şi papuci, dar cu nelipsita-i pălărie pe cap bolborosea. A găsit totuşi puterea să articuleze trei cuvinte inteligibile: «Alain, pasărea noastră...». Venirea lui Peewee în viaţa mea îmi apare câteodată ca un semn, un discret semn cu ochiul pe care mi-l face din trecutul îndepărtat Jean-Pierre...

Tatăl meu îmi spunea: „Dacă ai un prieten, măcar unul singur de-a lungul întregii tale vieţi, eşti un om bogat". Am câţiva prieteni foarte vechi. Dar adevărul e că îmi place solitudinea. Nu e o virtute. E propria mea natură. Nimeni nu mă obligă să fiu aşa, de aceea sunt fericit.

Sinuciderea şi moartea

Înainte de naşterea copiilor mei, ideea de sinucidere nu mi se părea total absurdă. În fond ai dreptul să faci ce vrei cu viaţa ta. Totuşi, când am început să înţeleg mai bine sensul existenţei, al omului cu tot ce-l înconjoară, am privit mai nuanţat lucrurile. Poate că atunci când n-ai nimic de dat şi de primit, pentru că eşti cu adevărat foarte singur, ideea de sinucidere ţi se pare o soluţie. Dar, când ai copii... Dintr-un singur motiv aş face-o: în cazul unei boli ireversibile, care degradează organismul şi în plan fizic şi psihic. Atunci n-aş aştepta finalul de la sine. În rest, sinuciderea m-ar face de râsul a cinci proşti şi de plânsul copiilor mei. Imposibil!

Singurul lucru din lume de care nu te poţi îndoi este moartea, ştii sigur că într-o zi va veni. Nu mi-e frică de ea, pentru că mă gândesc la viaţă, la cei doi copii ai mei care sunt încă foarte mici, la faptul că mai trebuie să trăiesc ca să-i protejez, ca să-i înarmez pentru propria lor existenţă... Aş vrea să mor cu temele făcute, în patul meu, înconjurat de familie. Vreau o moarte reuşită. Am pregătit totul în acest sens: am ales un loc pe proprietatea mea unde să fiu înmormântat, de la primărie am obţinut aprobările legale, am construit chiar o capelă, am prevăzut amenajarea unui drum public pentru cei ce vor dori să vină să se reculeagă la mormântul meu...

Cinematograful, un învins

Cinematograful este un bătrân domn de peste 100 de ani, pe cale să moară. Mileniul următor va fi mileniul televiziunii. Mii de canale guvernate de sateliţi. Un monstru care va trebui hrănit prin cablu 365 de zile pe an. Deja filmele fabricate pentru micul ecran lasă tot mai puţin loc filmelor de pe marele ecran. Am spus dintotdeauna că în momentul în care cinematografia va înceta să mă mai intereseze voi abandona. După cum s-a şi întâmplat. Totuşi, dacă unii cineaşti pentru care am multă admiraţie – Besson, Polanski, Spielberg... – mi-ar spune: „Domnule, aş vrea ca viitorul meu film să-l fac cu tine", aş studia ofertele lor. Dar, e limpede, de-aici încolo nu mai am nimic de dovedit în plus, mai ales că am avut parte de tot ce-a existat mai frumos, mai excepţional în materie de roluri: am 15 clasici la activ, ce-ar mai fi de făcut? Să joc un rol într-un film al lui Kassovitz? În nici un caz. Prefer să rămân în sublimul amintirilor.

Actor şi star

40 de ani de meserie. Profesional sunt inatacabil. Fie ele la Moscova sau la Cairo, accept omagiile pentru că sunt mândru de cariera mea. S-a încercat de-a lungul timpului să se adauge imagini... oblice persoanei mele, nu actorului: „infatuat", „prea frumos", „destul de prost", „megaloman"... Apoi oamenii au înţeles că din punct de vedere profesional nu aveau ce să-mi reproşeze.

Întotdeauna am dus viaţa pe care am vrut să o duc. Sunt făcut dintr-un anumit metal, sunt acelaşi cu cel de dinainte de a face această meserie, când aveam 16 ani, 20 de ani...

Sunt actor, nu comediant. Comediantul înseamnă vocaţie, dorinţă. Pentru a deveni comediant, urmezi o şcoală, înveţi, faci stagii pe scenă. Actorul în schimb se bazează doar pe natura, pe personalitatea sa şi se pune în slujba cinematografiei. Burt Lancaster a venit din lumea circului, Lino Ventura din catch, Jean Gabin din music-hall, iar eu... de nicăieri. Printr-un concurs de împrejurări am devenit într-o bună zi actor. Cui datorez acest lucru? Familiei mele, genelor, inteligenţei profesionale, cine ştie? Dar, pentru mine cea mai minunată şansă este că am rămas cel care am fost înainte de a deveni actor. Am făcut această meserie cu pasiune, cu iubire. Înainte de funcţie e omul şi acest om care sunt eu n-a fost niciodată transformat de meserie.

Statutul de star nu e un privilegiu al actorului. Monzon, De Gaulle etc. au fost staruri fără să fie actori. Statutul de star se construieşte, dar nu tu, actorul, decizi acest lucru. Alţii decid.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Memento

12 iunie – în anul 1922 s-a născut scriitorul Petru Vintilă
13 iunie – în anul 1882 s-a născut filosoful, scriitorul şi omul politic Ion Petrovici. În anul 1818 s-a născut Vasile Alecsandri
15 iunie – în anul 1889 a murit Mihai Eminescu. În anul 1909 s-a născut Virgil Teodorescu
16 iunie – în anul 1925 s-a născut scriitorul A.E.Baconski
17 iunie – în anul 1888 s-a născut Victor Papilian
18 iunie – în anul 1908 s-a născut Al.Călinescu, iar în anul 1914 s-a născut Al. Raicu

Mai sunt

206

de zile până la începutul Mileniului III

HOROSCOP 12.06 - 18.06

BERBEC (21.03-20.04): Săptămâna este dominată de mai multe evenimente deosebite. Luni şi miercuri veţi avea două satisfacţii materiale (poate primiţi bani sau veşti bune despre aceştia). Joi sau vineri vă va întâmpina o mică decepţie în dragoste, fapt indicat şi de un minim al curbei afectiv-sentimentale.

TAUR (21.04-21.05): Disarmoniile astrale din constelaţia dv., deşi vă influenţează într-o bună măsură, nu vă pot abate de la ţelurile imediate. Veţi întâmpina multe obstacole, însă dârzenia specifică Taurilor se va pune în mişcare. De altfel, curba psihicului staţionează la un nivel înalt, semn că sunteţi în formă.

GEMENI (22.05-21.06): Ascuţiţi-vă la maximum intuiţia pentru a găsi cele mai potrivite mijloace de a exploata o situaţie favorabilă – în domeniul profesional sau financiar. Pe de altă parte, oscilaţiile curbei sentimentale sugerează nesiguranţă în dragoste, crize de gelozie, schimb de replici de-a dreptul veninoase...Controlaţi-vă!

RAC (22.06-22.07): Două motive de bucurie vă vor însenina în această perioadă, disipându-vă parţial stresul care tinde să vă striveaască. Primul prilej fericit provine din sfera materială (marţi sau miercuri), iar al doilea din sânul familiei – când odrasla sau partenerul de viaţă vă provoacă o surpriză extrem de plăcută.

LEU (23.07-22.08): Parcă plutiţi într-o mare de suspiciuni şi adversităţi latente, şi căutaţi cu disperare legitimă o oază de relaxare. Având în vedere scăderea curbei psihicului, se impune să vă menajaţi cât mai mult, să vă retrageţi – eventual – într-o pasiune care să acţioneze ca un burete. Cea mai bună soluţie e, totuşi, dragostea.

FECIOARA (23.08-21.09): Linişte şi pace în constelaţia dv. Sunteţi sigur pe dv. şi reuşitele profesionale nu vor întârzia. De asemenea, relaţiile cu persoana iubită decurg destul de bine, şi ar ajunge la nivelul optim dacă aţi mai uita, temporar, de problemele financiare. Spre finele intervalului se prevede o scurtă călătorie.

BALANŢA (22.09-22.10): Săptămâna debutează cu o surpriză plăcută, de ordin psihologic (poate în mediul profesional, poate în cel familial). Din păcate, serenitatea dv. este uşor perturbată în a doua jumătate a intervalului, când o persoană din anturajul apropiat vă dezamăgeşte cumplit, dar veţi reveni curând.

SCORPION (23.10-21.11): Deşi nu vă vedeţi capul de treburi, fie la serviciu, fie acasă, Scorpionii vor şti să-şi facă timp pentru dragoste. Curba cu pricina este susţinută de poziţia favorabilă a lui Venus faţă de Soare, propice pentru cei ce-şi doresc o relaţie nouă, nu încropită, ci cu nuanţe din cele mai serioase.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Un Saturn (imprevizibilul) strălucitor, dându-şi mâna cu Mercur (materialistul), sugerează un fel de aventură financiară – o investiţie hazardată, o decizie luată în pripă – al cărei deznodământ nu-l ştiu nici astrele. Cu toate acestea, doriţi să ieşiţi astfel, cu orice preţ, din monotonia zilnică. Succes!

CAPRICORN (21.12-19.01): Pe fondul unei dispoziţii sufleteşti de zile mari, vă revărsaţi asupra celor din jur umorul şi înţelepciunea dv., cu o generozitate specifică zodiei. Din păcate, curba financiară vă va servi un duş rece, chiar uşor congelat, căci alura curbei cu pricina indică un minim (miercuri sau joi). Atenţie la buget!

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Mai sensibil şi mai iritabil decât oricând, simţiţi nevoia să vă retrageţi într-un turn de fildeş, singur cu problemele dv. Curba psihicului nu arată bine deloc şi poate că cel mai bun remediu ar fi o activitate profesională cât mai intensă. Se va ivi şi o rază de Soare: miercuri sau joi primiţi bani.

PEŞTI (19.02-20.03): Deşi la începutul intervalului parcurgeţi umbra unui nor plumburiu, alimentat de mici decepţii, petecul dv, de cer se înseninează brusc miercuri, când veţi primi o sumă frumuşică de bani, sau o veste excelentă dinspre casierie. Pe de altă parte, un năpraznic dor de ducă vă scădea vizibil cheful de muncă.

Scrisori primite

Col. (r) Ioan Cheresteşi, Bucureşti: Iată, vă îndeplinim prima rugăminte, publicându-vă anunţul: *„Donez colecţia completă a revistei „Magazin" pe o perioadă de 23 de ani, legată în volume şi cartonată; condiţia este de a mi se restitui costul exemplarelor, precum şi cel al legării volumurilor. Doritorii se pot adresa la tel. 322.13.46".* Cât priveşte a doua solicitare, din păcate, mai mult decât am scris în această rubrică, alte date nu deţinem...

Prof. Gheorghe Grosu, Bacău: Vă mulţumim pentru materialele pe care ni le-aţi trimis! Vom vedea, în timp, când şi cum anume le vom folosi!

Iolanda Vălean, Timişoara: Vă mulţumim pentru microeseul intitulat „Ştiinţa culturii", pe care ni l-aţi trimis. Din păcate, revista noastră nu publică eseuri, ci numai articole care conţin preponderent informaţie ştiinţifică. În plus, faţă de ce cunosc mai toţi cititorii noştri, nu prea aduceţi idei şi informaţii noi... Asta nu înseamnă câtuşi de puţin că nu puteţi persevera în a scrie articole de ştiinţă (poate în dorinţa secretă de a deveni cândva o bună ziaristă de ştiinţă?!) sau că refuzăm să colaborăm în viitor!

Radu Fărcaşiu, Deva: Vă mulţumim pentru observaţiile Dv. mai mult decât pertinente şi vă asigurăm că vom lua toate măsurile care se impun pentru a evita, pe viitor, astfel de neplăcute „scăpări". Vă aşteptăm şi de acum încolo să ne scrieţi, întrucât scrisoarea Dv. noi o socotim ca fiind un semn al încrederii şi preţuirii faţă de revista „Magazin"!

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

De vorbă cu avocatul casei

Asociaţiile familiale

Doamnei Pop Carmen, Ploieşti, Prahova

Asociaţiile familiale se pot înfiinţa pe baza Decretului-lege nr.54/1990 privind organizarea şi desfăşurarea unor activităţi economice pe baza liberei iniţiative. Aceste asociaţii se constituie între membrii unei familii cu gospodărie comună.

Autorizaţia pentru constituirea unei asociaţii familiale se emite de către primăria judeţeană. Cererea de autorizaţie se rezolvă în cel mult 30 de zile. Pentru asociaţiile familiale autorizaţia va cuprinde numele solicitanţilor, adresa şi obiectul de activitate. De asemenea, autorizaţia va putea cuprinde şi condiţii specifice privitoare la desfăşurarea activităţii. După obţinerea autorizaţiei de la primărie, asociaţia familială trebuie înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului din Judeţul Prahova.

Dosarul pentru înmatricularea în registrul comerţului trebuie să conţină, în principiu, următoarele documente: ◆ cerere de înmatriculare (formular tip); ◆ autorizaţia emisă de autoritatea administraţiei publice locale în temeiul D.-L-nr.54/1990 (copie); ◆ dovada sediului asociaţiei care se poate face după caz, cu: contract de vânzare-cumpărare, de închiriere sau subînchiriere, de asociere în participaţiune, leasing imobiliar, comodat, uzufruct etc. ◆ declaraţia comerciantului pe proprie răspundere privind lipsa antecedentelor penale care îl fac nedemn pentru profesia de comerciant. Această declaraţie poate fi făcută în formă autentificată de notarul public sau în faţa judecătorului delegat ori a directorului Oficiului Registrului Comerţului ori prezentată în formă atestată de avocat în condiţiile legii nr. 51/1995; ◆ declaraţia pe propria răspundere a comerciantului, dată sub semnătură privată cu privire la averea deţinută şi la modul de evaluare a acesteia; ◆ acte privind activitatea comercială anterioară sau, în lipsa acestora, actul privind nivelul studiilor absolvite; ◆ dovezile privind plata taxelor legale. Aceste taxe vor fi calculate o dată cu prezentarea autorizaţiei de funcţionare de către personalul specializat din cadrul Oficiului Registrului Comerţului. La acest Oficiu puteţi solicita formularele tip, precum şi informaţiile cu privire la documentele necesare şi la procedura înmatriculării asociaţiei.

Activitatea asociaţiilor familiale se desfăşoară cu respectarea dispoziţiilor Codului comercial. Acestea pot închiria pentru desfăşurarea activităţii atât teren cât şi spaţii comerciale. De asemenea, pot participa la licitaţiile organizate pentru anumite spaţii sau terenuri. Procedura de licitare este diferită, în funcţie de obiectul licitaţiei precum şi de proprietarul spaţiului sau terenului. Oricum, cel care organizează licitaţia vă poate informa cu privire la modul, de desfăşurare a acesteia. În cadrul licitaţiei se achită două sume: taxa de participare şi cauţiunea. Prima nu se restituie, însă cauţiunea se restituie în cazul în care nu câştigaţi licitaţia.

Dicţionar juridic: *contractul de leasing* = un contract de finanţare şi închiriere, pe baza unei înţelegeri scrise între două părţi prin care una, denumită furnizor, închiriază celeilalte, denumită utilizator, mijloace de producţie sau alte bunuri mobile ori imobile spre folosinţă, contra unui preţ, cu dreptul acesteia din urmă de a cumpăra bunul închiriat la expirarea termenului contractului.

Avocat NELI PĂDURARU

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Cum se îngrijesc plantele cultivate pe balcon

Când „micul nostru Paradis se rezumă doar la dimensiunea unui balcon, florile se pot bucura de mult mai multă atenţie din partea noastră, pot fi chiar răsfăţate prin grija pe care le-o purtăm. Răsplata din partea lor va fi pe măsură, îşi vor pune în valoare întreaga lor frumuseţe şi vigoare.

◆ În primul rând, pământul în care sunt plantate trebuie să fie permanent reavăn, aşa că udarea regulată (dimineaţa sau seara) este obligatorie. Apoi, plantelor le va merge foarte bine dacă vor fi îndepărtate la timp florile şi părţile ofilite, uscate, dacă din când în când li se va afâna pământul şi li se vor aplica îngrăşăminte.

◆ Afânarea solului din jardiniere sau din vase se face cu un beţişor ascuţit şi se repetă de câte ori pământul formează cruste. Astfel favorizăm pătrunderea apei şi aerisirea rădăcinilor.

◆ Îngrăşarea suplimentară se aplică în timpul verii o dată la două săptămâni, iar la plantele viguroase, cu tulpini puternice şi frunze mari sau dese, chiar săptămânal. Se pot folosi îngrăşăminte chimice care se găsesc în comerţ (îngrăşăminte pentru flori) şi care sunt complexe, conţinând principalele substanţe nutritive necesare plantelor. Acestea se administrează sub formă de soluţie, dizolvându-se 2-3 g îngrăşământ la 1 litru de apă. Aplicarea soluţiei hrănitoare se face după udat.

◆ Există şi varianta folosirii gunoiului de păsări (pentru cei care îl pot achiziţiona, eventual, de la rudele ori prietenii de la ţară). Acest îngrăşământ se poate folosi numai după ce a fermentat, cu puţină apă, timp de 10-15 zile, într-un vas acoperit. Se administrează sub formă de soluţie, subţiindu-se cu apă (1 parte gunoi de păsări şi 20 părţi apă).

◆ Se poate folosi pentru îngrăşarea plantelor şi apa rezultată de la spălarea cărnii sau a peştelui. În acest caz însă, apa respectivă trebuie filtrată în aşa fel încât să se îndepărteze eventualele mici bucăţele de carne, peşte sau grăsime. Acest lucru este absolut necesar, deoarece bucăţile de carne sau de peşte ajunse în pământ putrezesc, emanând miros neplăcut, iar grăsimea se poate depune pe particulele de sol, împiedicând aerisirea rădăcinilor.

Îi mulţumesc doamnei care, deşi n-a îndrăznit să semneze scrisoarea pe care mi-a adresat-o, se dovedeşte o fidelă cititoare a acestei rubrici. Vă promit să ofer cât mai des sfaturi de genul celor pe care le-aţi găsit în revista noastră în legătură cu îngrijirea plantelor, despre care spuneţi că v-au fost de folos şi v-au salvat multe flori dragi de la moarte. De asemenea, îşi vor găsi loc florile de grădină tradiţionale, mai uşor de achiziţionat, care se vând în pieţele de flori la preţuri mai puţin piperate decât cele ale plantelor exotice comercializate în florării. Există însă şi iubitori de flori nou-pătrunse în ţara noastră, care fie că îşi permit să le cumpere mai uşor, fie că fac sacrificii pentru acest lucru (cum spuneţi că aţi făcut şi dv.), vor să ştie cum să le îngrijească, să le prelungească viaţa, să le înmulţească. De aceea, vă propun să-i înţelegeţi şi pe cei care sunt fascinaţi de frumuseţea florilor „scumpe pe care, din nefericire, nu le vom întâlni foarte curând în fiecare balcon sau grădină. În numerele viitoare veţi găsi şi răspunsurile pe care le-aţi solicitat, în legătură cu lămâiul şi „sporul casei". (A. Popescu)

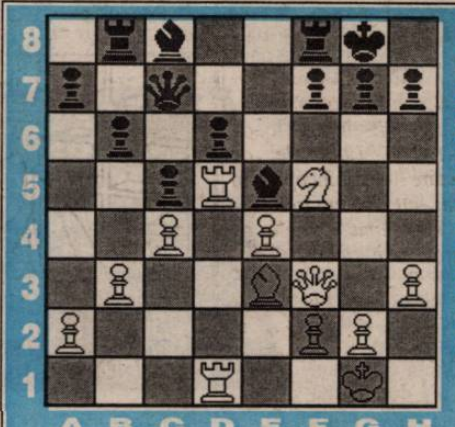

ŞAH PROBLEMA DE AZI:

Ce se întâmplă după 1...Nb7?

Pierderea controlului pe câmpul d7 permite albului efectuarea unei combinaţii elegante: 2. T:e5! d:e5 3. Dg4 g6 4. Td7! şi negrul pierde dama, deoarece la 4...Dc8(6) urmează 5. Ce7+, iar la 4... D:d7 albul câştigă prin Ch6+ etc.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Avram Iancu, Cornel Coman, Francis Bacon, Charles Gounod, Igor Stravinski, Ernesto Che Guevara, Harriet Beecher Stowe, George Bush, W. Butler Yeats (Nobel literatură 1923), Edwin Land (aparat foto Polaroid), Alberto Sordi, Stan Laurel, Paul McCartney, Dean Martin, James Brown, Eddy Merckx. (P.I.)

Verificaţi-vă cunoştinţele

DUNĂREA

1) Din unirea căror râuri se formează Dunărea?

2) Cine a scris în 1961 romanul „Dunărea revărsată"?

3) Cui aparţine celebrul vals „Valurile Dunării"?

4) Cine a pictat tabloul „Hamali în portul Brăila", oraş scăldat de apele Dunării?

5) Cine a interpretat rolul principal feminin în filmul „Valurile Dunării", realizat de Liviu Ciulei în 1959?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Cea mai compactă zonă forestieră din lume este Selva, situată pe continentul sud-american şi ocupând aproape în întregime Amazonia (circa cinci milioane kmp). 2) Culmea muntoasă „Pădurea Craiului" se află în vestul Munţilor Apuseni. 3) Drama „Pădurea împietrită" a fost scrisă în 1935 de dramaturgul american Robert Emmet Sherwood (1896-1955). 4) Muzica operei „Pădurea vulturilor" a fost compusă de Tudor Jorda. 5) Filmul „Pădurea spânzuraţilor" a fost regizat, în 1965, de Liviu Ciulei.

Poşta cititorilor

Au răspuns corect la întrebările noastre: *Margareta Ioan* – Braşov; *Cezarina Cristea* – Cluj-Napoca; *Ioana Tudor* – Iaşi; *Maria Cristea* – Arad; *Cristina Turcu* – Bucureşti; *Vasile Mardare* – Bacău; *Mugur Alexe* – Galaţi; *Cristian Georgescu* – Bucureşti.

Maria Cristea – Arad. Problema concursurilor ne frământă şi pe noi. Deocamdată însă ne abţinem, dat fiind că urmează o perioadă de vacanţă pentru mulţi dintre cititori sau de examene pentru alţii şi părinţii lor. *(Irina Stoica)*

Ştiaţi că...

◆ *...Grigore Polizu (1836 (?) – 1896) a fost unul dintre ofiţerii care s-au distins pentru meritele lor în Războiul de Independenţă? Absolvent al şcolii Militare de ofiţeri din Bucureşti el a ajuns colonel şi a fost decorat cu „Virtutea Militară".*

◆ *...în munţii Himalaya, a căror înălţime depăşeşte 5500 de metri, se găsesc 11 din cele 17 vârfuri din lume care trec de 7900 metri? Celelalte şase vârfuri se găsesc în Karakorum.*

◆ *...Canalul Panama a fost construit în perioada 1881-1914? Lucrările de proiectare au fost începute în Franţa, cu executarea lor fiind însărcinat contele de Lesseps, care realizase Canalul de Suez.*

◆ *...în comuna Ostrov din judeţul Constanţa, în insula Păcuiul lui Soare, se află ruinele unei cetăţi bizantine? Aceasta a fost construită în secolul al X-lea, avea iniţial o formă rectangulară şi se întindea pe o suprafaţă de 5 ha.*

◆ *...cea mai mare insulă fluvială din lume este Bananal? Ea are o suprafaţă de 25000 kmp şi este situată în partea centrală a Braziliei, între cele două braţe ale fluviului Araguaia.*

PERSPICACITATE

În căutarea erorilor

Urmărind atent cele două desene care par identice, găsiţi cele opt mici diferenţe grafice. *(G.R.)*

Soluţia:
1) Diferenţa la spătarul scaunului. 2) Mâneca dreaptă. 3) Viziera fesului. 4) Diferenţă la şort. 5) Pachetele din spatele poştaşului. 6) Lăţimea pachetului pe care scrie „Fragil". 7) Lungimea tamponului. 8) Pachetul din rafturi din dreapta.

UMOR

Domnule controlor, trenul ăsta are deja două ore întârziere.

– Liniştiţi-vă, domnule, biletul este valabil încă o săptămână.

Chelner, cafeaua asta este rece!

–Bine că mi-aţi spus domnule! Trebuie să rectific nota de plată, cafeaua glasé e mai scumpă!

De ce aţi angajat o doică atât de măruntă?

– Ca să nu cadă copilul prea de sus!

Ultimul meu logodnic era bijutier şi mi-a dăruit smaraldul asta! Dumneata ce meserie ai?

– Proiectant de macarale!

Două prietene stau de vorbă:

– Ce piesă de teatru ai văzut aseară?

– Nu ştiu dar pot să-ţi spun că se poartă iarăşi tocurile cui.

Sunt foarte încurcat! E ziua nevestii mele şi nu ştiu ce cadou să-i fac!

– De ce n-o întrebi pe ea?

–A, n-am atâţia bani!

Ia spune, Ionescule, dacă 10 capre mănâncă patru verze, câte verze vor mânca 20 de capre?

– Nu putem şti, domnule profesor, unele capre mănâncă mai mult, altele mai puţin...

Măsurând pentru a treia oară tensiunea pacientului, doctorul spune oftând:

– Sau aparatul meu este stricat, sau dumneavoastră sunteţi mort de mult!

De dor

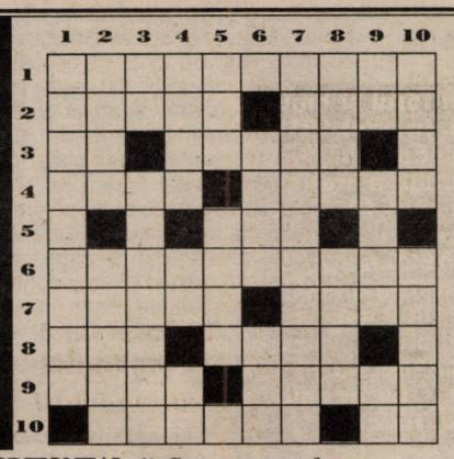

ORIZONTAL: 1) Cunoscut poet francez, din a cărui creaţie am extras un „Dor de neant" (Charles; 1821-1867). 2) Autoarea poeziilor „Nu ai dorit" şi „Dară mi-e dor" (Pia) – „Logodnicul din...", operetă de Eduard Künneke, în care întâlnim aria „Un dor de ducă mă poartă mereu". 3) Ion Bănuţă – Iubeşte frumosul. 4) Compozitor ieşean, autorul corului „Cântec de dor" (Gheorghe) – „Mă cheamă dorul...", romanţă compusă de Gică Petrescu. 5) Poet român, din al cărui volum („Călătorie într-un cosmos interior") am ales poeziile „Dorinţă de planetă" şi „Dor" (Nicolae). 6) Poezie eminesciană din care am extras versurile „Dar nici nu ştiu măcar ce-mi ceri / Dă-mi pace, fugi departe. /O, de Luceafărul din cer / M-a prins un dor de moarte". 7) Perioadă de împerechere la animale – Soţia fiului tău. 8) Pescuit la centru! – Interpretă populară, din repertoriul căreia am extras romanţa „Mi-e dor de ochii tăi adânci" (Ioana). 9) Un dulce târg moldav – Deosebit de frumoasă. 10) La ei, dorul e mult mai profund şi greu de stăvilit – Andrei Toma.

VERTICAL: 1) Poetă (1919-1984) ce ne-a lăsat un „Cântec de dor" (Valeria). 2) Din volumul „Sărbătoarea solstiţiului", al acestei poete contemporane, am extras poezia „Dor mărunt" (Florenţa) – Ofilit. 3) Ulpiu Andrei – Florile soacrei. 4) Duce de Bretagne între anii 952-980 – Eugen Răduţă – Plantă tehnică. 5) Seu amestecat – Pe fruntea învingătorilor. 6) Oraş în Arabia Saudită – Metalul verighetei. 7) Bardul de la Mircești, din a cărui lirică am ales un „Dor de mare". 8) Plantă indiană folosită în industria textilă – „...dorului", poezie de Grigore Vieru, inclusă în volumul „Hristos nu are nici o vină". 9) Radu Naum – Şiret – Sunetul trompetei. 10) Insulă în Corinthia – Încuietoare.

DICŢIONAR: ESTRU, SCU, DREU, EUS, TAIF, EACA

CRISTIAN ALDEA
Breaza, Prahova

PAR(anormale) de To PAN

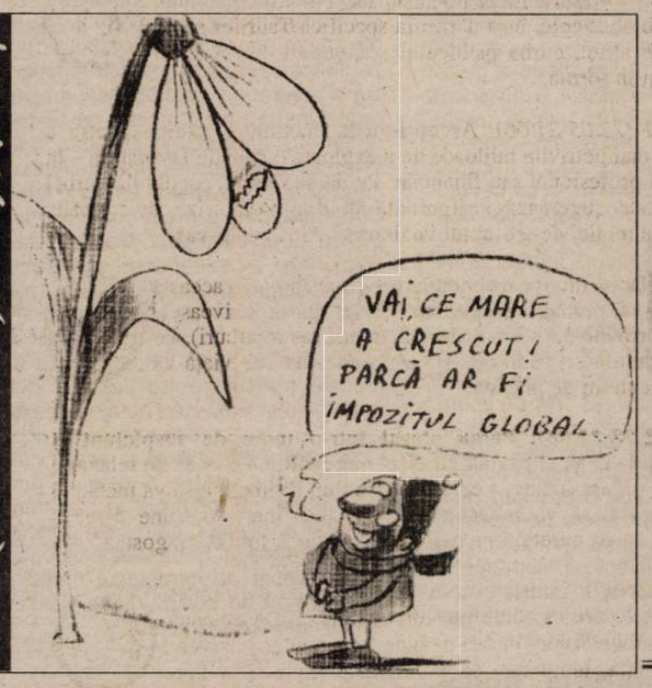

Soluţia careului **„CIREŞAR"**

Orizontal: **CALENDAR - V - ANOTIMPURI - RURAL - ISAC - IAI - AN - ICO - ARNI - DAN - L - N - TEI - CEP - OSI - POP - AS - PAUN - ELEVA - OV - IUN - RES - LUNGU - ZILE.**

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„COORDONATE"

CĂUTATĂ DE PILOŢI / ÎNDREPTATE		OCROTITĂ / ESTICI		ACUT! / RAMURĂ DE BRAD		FACILE / VOCALE		MAMIFERE / PARASOL NATURAL		OAMENII URBEI / MAMIFERE
ORIZONT / PASĂRE					ODORIZAT / VECHI ARABI					
						GRUP / LOCURI DE CULTURĂ				
PUSĂ PE ŢAMBAL / DICTATURĂ								OBICEI / MACHIATE		
							ITE / CAMĂ!			
DIN PLIC! / SÂRMĂ SUBŢIRE			CUPRU / DIN MANTA!						AMIN! / EU	
				NĂDRAGI / PLACĂ						PIESĂ DE COLEŢIE
ATÂRNAŢI / AVANTAJ							ALEAN / COMANDĂ INFORMATICĂ			GARANŢIE
									ARGEŞ / DÂNSUL	
CUTIE! / CARE!			NOTA 7			COMPUŞI CHIMICI				
		BOLD			META-LURGIST					

Dezlegarea integramei ***„DISPUNERI"***

Orizontal: U - C - O - P - A - C - IMPONDERABIL - IOLA - TERASA - ADRISANTI - TS - ITE - LAUZE - A - OFERTE - ROST - IL - ARGINTAR - SCARITE - AITE - ANINATI - MOT - ATU - AT - LIANE - ORA - ALINTAT - TRISA - CRAITA.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	14500 LEI	❑ 4 LUNI	61500 LEI
❑ 2 LUNI	29000 LEI	❑ 5 LUNI	76000 LEI
❑ 3 LUNI	47000 LEI	❑ 6 LUNI	94000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

Ce vom face la EURO 2000? După ce a disputat săptămâna trecută cu Olanda ultimul meci al „portocalei mecanice" înainte de începutul Campionatului European de Fotbal Ediția 2000, a fost rândul României să pună capăt campaniei de meciuri amicale. Astfel, Grecia a venit la București pentru un meci de test. Gheorghe Hagi nu a jucat, antrenorul Emeric Ienei afirmând că Hagi „se află într-o stare avansată de oboseală". Fără numărul 10, România a câștigat cu 2-1, după un meci neconvingător și de o slabă calitate. Atacanții români au fost fluierați de cel puțin șase ori pentru poziții de afară din joc, decizii perfect corecte ale arbitrilor asistenți, pentru că jucătorii noștri pasau prea târziu, deși ar fi putut trimite mingea la momentul oportun, ratând, astfel, multe ocazii de a se desprinde de apărarea greacă, de parcă ar fi lipsit la lecția în care s-a predat noțiunea internațională de „off-side". Liviu Ciobotariu a deschis scorul în minutul opt, după ce Iulian Filipescu ratase de puțin o lovitură de cap, în urma unei centrări din corner. Cel mai mic jucător de pe teren, Florentin Petre, introdus pe teren în a doua parte a jocului, a dus scorul la 2-0, însă după cinci minute, Nikos Limperopoulos a redus din diferență după ce a primit o minge cadou în careul de 16 metri. România a jucat cu trei atacanți, însă pe teren nu a fost Hagi, care să le ofere mingi utile. „Hagi este un element cheie al echipei", a afirmat Ienei. „România are jucători buni, însă nimeni nu poate juca așa cum o face el. Sunt mulțumit de jocul echipei în atac, dar apărarea a fost slabă", a mai adăugat antrenorul naționalei. Grecii au avut șansa de a egala, doar bara n-a fost de acord. La EURO 2000 suntem în grupă cu Anglia, Germania și Portugalia, echipe adevarate, profesioniste. Dacă vom juca așa cum am făcut-o cu Grecia sau Olanda se pare că vom repeta performanța mediocră de acum patru ani, când n-am ieșit din grupă? Obiectivul României la EURO este calificarea în sferturi, cam puțin pentru o echipă care la „mondiale" a făcut o impresie mult mai bună.

Monaco, „Cimitirul Bolizilor" – Marele Premiu de Formula 1 de la Monte Carlo nu s-a dezmințit nici de această dată. Cu toate că depășirile au fost practic imposibile din cauza spațiilor înguste de rulare, ierarhia cursei s-a schimbat permanent, mașinile abandonând în momente neașteptate, din cei 22 de piloți numai 9 reușind să vadă steagul alb-negru, cu toate că vremea a fost perfectă pentru cursă. Parapetul de protecție, aflat foarte aproape de marginea pistei a cauzat 13 abandonuri, cea mai mică greșeală de pilotaj însemnând și abandon. După ce a fost nevoie de

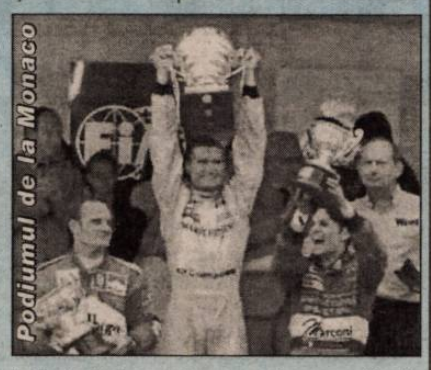
Podiumul de la Monaco

trei starturi pentru a se începe efectiv etapa, M. Schumacher și-a păstrat primul loc obținut în calificări, piloții McLaren, Coulthard și Hakkinen, fiind pe locurile 3 și 5, încadrați de Frenzen (2) și Trulli (4). Ordinea a rămas neschimbată mai mult de jumătate de cursă, până când Hakkinen a intrat prematur la boxe din cauza unor probleme la cutia de viteze. Mecanicii le-au remediat și finlandezul a reintrat. În turul 55 Schumacher a agățat gardul de protecție cu roata din spate și a fost nevoit să abandoneze, lăsându-l lider pe Frentzen. Acesta a intrat și el în parapet și l-a lăsat lider pe Coulthard, care a mers ceas în ultimele 20 de ture, câștigând Marele Premiu. Barrichello, a beneficiat de abandonurile fraților Schumacher, ale lui Frentzen și Trulli, de problemele lui Hakkinen și s-a clasat pe locul doi. Pe trei a ajuns Fisichella, iar pe patru Irvine, care a adus primele puncte pentru Jaguar. Finlandezii Salo și Hakkinen au ajuns pe locurile 5 și 6. Deși nu a făcut o cursă rapidă, Coulthard a mers atent și exact, calități ce i-au adus victoria și cele 10 puncte care îl duc pe locul doi în clasamentul general al piloților, cu 34 de puncte, la 12 în spatele lui Schumacher. Scoțianul l-a devansat pe campionul mondial și colegul său de echipă, Mika Hakkinen, rămas cu 29 de puncte.

G. CUȘNARENCU
magazinsport@yahoo.com

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENȚI DE PUBLICITATE din întreaga țară. Se oferă condiții avantajoase. Pentru relații, cei interesați pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Fotografia săptămânii

Ghilotinarea lui Michael Jackson? Nicidecum, o simplă „dezarticulare" a statuii sale de la Muzeul figurilor de ceară din Hollywood în urma unui cutremur. Gurile rele vorbesc despre un semn nu tocmai fericit... Să se „dezarticuleze" mitul megastarului? (D.M.)

Mini-interviul săptămânii

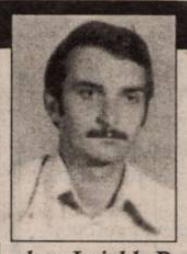

IOAN HOLBAN, Directorul Teatrului Național „Vasile Alecsandri" din Iași

– Stimate Domnule Holban, îmi face plăcere să vă întâlnesc la o nouă manifestare culturală care ne aduce Iașiul la București. Cum se împacă activitatea Dv. de Director al unui teatru de prestigiu din România cu pasiunea Dv de scriitor?

– Nu am părăsit în nici un fel scrisul – aceasta este de fapt profesia mea. Funcția de Director la Naționalul din Iași este o circumstanță, o întâmplare, este biografie. Meseria este de critic literar – cel puțin asta am făcut toată viața. Am scris niște cărți, le-am publicat, am lucrat într-un institut de filologie timp de 10 ani, la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza", acum întâmplarea, o spun încă o dată, m-a adus în această postură de Director al Teatrului Național din Iași. Profesia nu mi-am părăsit-o niciodată. Între timp mi-am dat și doctoratul în filologie, am publicat trei cărți în vremea aceasta cât am făcut administrație, pentru că am început cu revista „Cronica", pe urmă a venit Teatrul.

– În ce măsură ați reușit să aduceți în actualitate din nou Teatrul Național din Iași? Mă gândesc la un eveniment recent, Gala Premiilor UNITER...

– Anul acesta nu am avut nominalizări. Anul trecut în schimb am avut pentru prima dată în istoria teatrului nostru – și mai recentă, și mai veche – o nominalizare pentru cel mai bun spectacol. A fost un moment de vârf pentru teatru, pentru că astfel actori ai teatrului au obținut premii și au fost nominalizați, dar un spectacol ca atare, care este un premiu de trupă, de echipă, nu am mai avut. Pe de altă parte, realizăm câte zece premiere pe stagiune – recent, am avut o nouă premieră cu „Tartuffe" de Molière.

«Eminescu e actual tot timpul...»

– Și care ar fi copilul Dv. de suflet, ca piesă de teatru, în momentul actual?

– Am doi copii de suflet. Pe regizorul Alexander Hausswatter, din Canada, care e român de fapt, care s-a legat de Iași și a făcut două spectacole, și spectacolul „Devere și Demonul" de Isaak Bashevi-Singer, care a obținut acea nominalizare pentru cel mai bun spectacol.

– V-aș mai întreba, acum, când ne apropiem de sfârșit, cum traversați Copoul așa, când rămâneți singur cu gândurile Dv.?

– În Copou merg mai rar acum, nu prea mai am timp de plimbări și timpul pe care îl am liber mi-l petrec în familie, am o fată care-i studentă la drept, soția, și un cățeluș care se numește Marc.

– Răzbate glasul lui Eminescu des în urechile Dv. în peisajul în care el a trăit atâta vreme?

– Iașiul este orașul lui Eminescu. Dincolo de împrejurarea de an aniversar, de un număr de ani care au trecut, vreau să spun că Eminescu este foarte actual tot timpul!...

MIHAELA DOROBANȚU

Copilul-leu

Tânăra Kate Baron, paznic la grădina zoologică din Dartmoor (America), are „un copil" mai puțin obișnuit; e vorba de Floyd, un pui de leu în vârstă de 10 luni pe care ea „l-a adoptat" atunci când mama lui naturală l-a respins, adică imediat după naștere, refuzând să aibă grijă de el. Kate l-a luat la ea acasă, i-a amenajat un spațiu al lui în propriul ei apartament, i-a cumpărat un scaun de copil în care îl așază dimineața la masă, apoi îl ia cu ea la serviciu transportându-l pe umeri, în timp ce ea merge cu bicicleta. Până și la cumpărături merg împreună, așa că Floyd poate să-și aleagă din rafturi tot ce-i poftește inima. Că o mamă care-și răsfață excesiv copilul, Kate nu-i refuză nici o plăcere. Până într-o zi... *(A.P.)*

Cehii vor zile TORIDE

Controversată, agreată de unii sau hulită de alții, ideea cehilor de a prezenta seară de seară buletinul meteo altfel decât oriunde în lume este o realitate a acestui sfârșit de mileniu. Pe canalul TV Nova, o tânără femeie, pe nume Pocasicko, anunță starea vremii fiind îmbrăcată în concordanță cu aceasta: Partea inedită constă în faptul că, dacă e zi de plajă, apare în costum de baie, iar când e caniculă, nu se sfiește să renunțe chiar și la sutien, rezumându-se la un slip minuscul. Zilele toride de vară nimănui nu priesc, dar având în vedere modul în care sunt anunțate de prezentatoarea rubricii meteo, mulți telespectatori abia le așteaptă, chit că sunt conștienți cât vor suferi de căldură. *(A.P.)*

Ce le trece unora prin minte?!

◆ *Există tot felul de interpretări date de pământeni Paradisului. Pentru norvegianul Thor Kappfiell, Edenul este orice oraș cu zgârie-nori. De mai mulți ani, Thor s-a specializat în salturi cu parașuta (dintr-o avionetă pilotată de soția sa) și aterizare pe acoperișurile clădirilor cu cel puțin 50 de etaje. Parașutele sale pot fi dirijate, astfel încât să învingă puternicii curenți de aer din respectivele urbe. Numai la New York și la Rio de Janeiro a fost amendat contravențional de cinci ori, pentru tulburarea ordinii publice. Dar principalii lui adversari sunt... paratrăznetele.*

◆ *Membrii unui fel de sectă autointitulată „Vulturii nomazi" obișnuiesc să-și monteze corturile pe acoperișurile blocurilor din megalopolisurile canadiene. Adepții refuză contactele normale cu societatea, dar, spre deosebire de mișcarea hippy, ei nu caută adăpost în natură, din rațiuni ecologice. Alungați de peste tot, „Vulturii nomazi" au fost semnalați și în SUA, Mexic și America de Sud.*

◆ *Daniel Harding din Montera, Noua Zeelandă, voia să facă reclamă unui nou tip de antenă parabolică de construcție proprie, utilizabilă și-n locuri foarte izolate. Dar mândrul inventator a căzut de pe coșul casei pe când monta uriașa și greoaia antenă. Se mutase de curând în acea casă și cu acel dezagreabil prilej a constatat cât de șubred este acoperișul. Acesta a cedat sub kilogramele lui, iar Daniel a distrus în cădere și mobila de la etaj, provocând totodată și un scurt-circuit. Imobilul a luat foc și singurul lucru ce a rămas intact a fost... antena parabolică. Efectul asupra spectatorilor a fost mistuitor și atât.* (P.I.)

CEZANNE într-un bar

Pentru a-și epata clienții, patronul unui bar din Anglia a avut ideea de a se folosi de propriul său talent la pictură; a făcut o copie a unui tablou de Cezanne, care tocmai fusese furat dintr-un muzeu din Oxford, și l-a expus în local. Mai puțin cunoscători în ale artei, dar devotați valorilor morale, au anunțat poliția care a descins imediat în bar și a confiscat „prada", în timp ce patronul a jucat rolul nedumeritului. Presa n-a stat nici ea degeaba, recuperarea tabloului merita să fie mediatizată. Din toată tevatura, un singur om a avut de câștigat: patronul barului căruia îi venise o asemenea idee năstrușnică. S-a ales cu publicitatea gratuită și cu zeci de clienți în plus. *(A.P.)*

În numărul viitor

■ În ce limbă vom vorbi cu E.T.? ■ Ultimul pariu cu Dumnezeu: Inteligența artificială ■ Fumul de țigară: 4000 de substanțe nocive ■ „Autostrăzile lichide" ale Terrei ■ Staruri confundate cu alte staruri ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Mini-interviul săptămânii: GELU NIȚU, actor la Teatrul Odeon ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., București, Piața Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAȚI!

Abonarea, acum, direct la redacție vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale prețului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacția „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde și alte informații utile.

SERIE NOUĂ - 473 • ANUL XLIII • 15 IUNIE 2000 • 16 PAGINI • 4000 LEI Nr. 24 (2223)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

15 IUNIE

1215 Regele John a pus pecetea pe Magna Carta la Runnymede, lângă Windsor.

1844 Charles Goodyear şi-a patentat cauciucul vulcanizat în SUA.

1977 Adolfo Suarez a câştigat primele alegeri democratice din Spania după 41 de ani.

S-A NĂSCUT ÎN ACEASTĂ ZI

1843 Edvard Grieg, compozitor norvegian.

Lichide ale Terrei

AUTOSTRĂZILE

NUME ROMÂNEŞTI ÎN SPAŢIUL COSMIC

Craterul de pe Lună purtând numele lui Spiru Haret şi cometa Daimaca, "botezată" după descoperitorul ei, nu sunt singurele nume româneşti din spaţiul cosmic. Uniunea Astronomică Internaţională a dat asteroidului 12498 numele Dragesco, în onoarea astronomului amator Jean Dragesco (Ion Dragescu) aniversându-i astfel împlinirea a 80 de ani. Jean Dragesco s-a născut la Cluj în 1920 şi a plecat la Paris în 1941, însoţindu-şi tatăl diplomat. Cunoscut biolog, stabilit în Franţa, a lucrat o vreme şi în Africa unde a realizat excepţionale fotografii ale Sistemului Solar. *(I.S.)*

În ce limbă vom vorbi cu E.T.?

TV

- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Ultimul pariu cu Dumnezeu: INTELIGENŢA ARTIFICIALĂ

Sărbătoarea Rusaliilor

Peste numai câteva zile, pe 18 iunie, calendarul nostru creştin-ortodox menţionează o altă mare sărbătoare. Este vorba de Duminica Pogorârii Sfântului Duh, Cincizecimea sau Rusaliile. În această duminică, aşa cum arată preotul Nicolae Barbu în cartea sa, Sfântul Duh s-a pogorât sub formă de limbi de foc asupra apostolilor care, împreună cu Maica Domnului, se aflau în Ierusalim, într-un foişor, la rugăciune. Apostolii au început pe dată să vorbească limbi străine şi 300 de oameni au primit botezul în urma predicii rostite de Sfântul Petru. Aceasta este considerată ziua creării bisericii creştine. Peste sărbătoarea religioasă s-a suprapus însă şi o sărbătoare populară, păgână, legată de abundenţa vegetală a verii, rusalcele fiind în credinţa folclorică femei fabuloase din categoria ielelor, aşa cum subliniază Victor Kernbach în Dicţionarul de mitologie generală. În această zi casele sunt împodobite cu crengi, iar în biserică se oferă credincioşilor frunze de nuc sau de tei binecuvântate, simbolizând limbile de foc sub a căror formă s-a coborât Duhul Sfânt. *(I.S.)*

Revoluţie în tehnologia bateriilor

MINI-PILE DE COMBUSTIE de 10 ori mai longevive

O mare firmă producătoare (şi) de telefoane celulare, în colaborare cu Laboratoarele Los Alamos (New Mexico, SUA) a anunţat că obişnuitele baterii electrice ale aparatelor electronice mobile vor fi înlocuite cu mini-pile de combustie, pe bază de alcool, apă şi oxigen atmosferic. Dacă bateriile clasice, actuale, necesită încărcare la priză timp de câteva ore, noua pastilă de alimentare cu curent electric îşi va sorbi „hrana" chimică dintr-un mini-container prevăzut cu soluţie alcoolică, în care este plasată permanent. *Viaţa noului tip de baterie va fi de 10 ori mai lungă, greutatea mai mică, iar dimensiunile acestui ansamblu nu le vor modifica pe cele ale aparatelor existente.* Principiul de funcţionare este cel al biocip-urilor, care asigură „pomparea" substanţelor în pilă - din care se evaporă treptat, ca unic produs secundar, vapori de apă. La altă scară dimensională, noile pile de combustie vor fi utilizate şi la autovehicule, în sistemele casnice de iluminat şi chiar la alimentarea frigiderelor, aspiratoarelor etc. Căldura degajată, la acest nivel, de staţiile chimico-electrice autonome va asigura încălzirea apei menajere. Sistemul este total nepoluant. *(P.I.)*

VA DISPĂREA Marea Mediterană?

femina club

STARURI confundate cu alte STARURI

cartea albă

Belgrad, un oraş de poeţi

Cum spuneam şi în numărul trecut, am vizitat timp de câteva zile, ale lunii mai, Belgradul. Am fost şi eu pe Kalemegdan, numit de turci „Dealul meditaţiei", am trăit sentimentul descris de Vladimir Velmar-Jankovici acum mai bine de şase decenii, m-am plimbat pe Knez Mihailova, o stradă a galeriilor de artă (pe strada asta sunt mai multe galerii de artă decât în tot Bucureştiul). Aici sunt şi centrele culturale german şi american (lăsate în paragină, după ce la centrul german au fost găsite radiolocatoare în timpul agresiunii), care poartă încă pe ziduri câteva grafitti „mobilizatoare". În rest, femeile sunt frumoase şi elegante, bărbaţii sunt mândri, tinerii sunt îmbrăcaţi ca în Occident dar în suflet le bate o inimă curajoasă, sunt exuberanţi fără a fi zgomotoşi, plini de viaţă fără a fi obraznici. În cinci zile, cât am stat la Belgrad nu am văzut decât doi câini vagabonzi şi un singur cerşetor şi asta într-un pasaj pietonal subteran unde se vindeau lucruri ieftine, pe măsuţe pliante. În ciuda bombardamentelor, oameni cu bună dispoziţie, luminoşi, deschişi, care-ţi vorbesc despre Nichita Stănescu pe stradă sau la o cafenea, ca despre un poet de-al lor. şi o „stradă a poeţilor" cum i se zice astăzi, Skadarska ulica, numai cu cafenele şi terase, locul unde venea să bea o bere, în secolul trecut, Eminescu al lor, Djura Jaksici, un poet îndrăgostit de pălării. Nu-i de mirare că terasa unde poposea se numeşte *Tri Sesira* (La trei pălării) iar pe strada asta, nu foarte largă, se află şi două statui ale poetului. De altfel, senzaţia mea, stând de vorbă cu unii cu alţii, este că sârbii sunt toţi poeţi şi pictori. Şi ce vreţi dovadă mai mare de poezie decât modul lor elegant de a le da peste nas francezilor, care i-au bombardat anul trecut, scriind pe o statuie ridicată acum un secol (*À la France*, stă gravat pe soclul monumentului), cu vopsea roşie, o subtilă observaţie ca un neiertător reproş: „noi v-am făcut statuie!". E ceva de învăţat de la sârbi, nu numai poezie şi tenacitate şi patriotism. În rest, un oraş frumos, curat, de poeţi, care au avut tăria să-şi apere podurile cu propriul lor corp pe care era desenată o ţintă. Asta pentru bombardierele care zburau la 5000 înălţime. Şi cu o mare poetă, pe nume Desenka Maksimovici, născută în 1898. În 1973, pe când avea 75 de ani şi simţea că viaţa ei s-a încheiat, Desenkăi i se publica un ultim (credeau editorii) volum de poezie, intitulat *Nemam više vremena* (Nu mai am timp). Iată traducerea tulburătorului poem cu acelaşi titlu.

Nu mai am timp

Nu mai am timp pentru propoziţii lungi, / nu mai am timp să mă tocmesc, / acum scriu doar câteva cuvinte. / Nu mai am timp să încălzesc flacăra, / acum nu mai am decât o mână de tăciuni stinşi. / Nu mai am timp pentru călătorii / Drumul către propriul sfârşit s-a scurtat, / şi nu mai am timp să privesc înapoi şi să mă întorc din drum. / Nu mai am timp pentru nimicuri, / mă gândesc acum doar la veşnicie. / Nu mai am timp să meditez prin intersecţii, / pentru că nu mai am decât puţin de mers. / Nu mai am timp să învăţ nimic, / să judec nimic, / pentru mine acum apa e doar apă, / aşa cum era când mă aplecam în fântână; / Nu mai am timp să pătrund tainele cerului, / privesc cerul aşa cum copiii-l privesc. / Nu mai am timp pentru zeii străini, / pentru că nici pe Dumnezeul meu nu-l ştiu prea bine. / Nu mai am timp să accept noile porunci, / atâta vreme cât şi cele zece vechi porunci sunt prea mult pentru mine. / Nu mai am timp să mă alătur / nici măcar celor care propovăduiesc şi caută adevărul. / Nu mai am timp să lupt împotriva vânătorilor. / Nu mai am timp să visez, să merg liniştită pe stradă.

Acesta este poemul scris de Desenka Maksimovici în 1973. Ceea ce părea a fi ultima carte a unei poete de 75 de ani avea să fie infirmat chiar de Desenka. Ea avea să mai trăiască 20 de ani (moare în 1993) şi să mai aibă timp să scrie alte 13 volume de poezie.

GEORGE CUŞNARENCU

Jessica Simpson
Sweet Kisses

Cea mai nouă senzaţie din pop-ul feminin de peste Atlantic, găselniţa primăverii, scoasă pentru a le tempera pe deja foarte cunoscutele *Britney Spears* şi *Christina Aguilera... Jessica* debutează, spectaculos, sub oblăduirea *lui Mister Tommy Mottola*, celebrul producător american care s-a făcut vinovat, printre multe altele, şi de triumful fostei sale soţii *Mariah Carey...* Single-ul de debut al Jessicăi – *„I Wanna Love You Forever"*, o baladă sensibilă, a atras imediat atenţia asupra calităţilor vocale ale tinerei de 19 ani, că de fizic ce să mai zic, nici nu se putea altfel! Evident, reţeta succesului nu avea cum să se schimbe, singura diferenţă faţă de *Britney* şi *Christina* fiind o discreta prezenţă religioasă în textele *Jessicăi*, în rest toate-s vechi şi nouă-s toate... Fără îndoială, tipa are toate şansele de a deveni un mare star dar, părerea mea este că pentru aceasta, pe viitor, ar trebui să se debaraseze de clişeul sonor actual, bun la debut dar care nu o va confirma dacă va continua să-l utilizeze şi în următorul album! *„Sweet Kisses"* sună bine, prinde la fix vara, dar rămâne de văzut dacă *Mottola* a avut dreptate când i-a spus Jessicăi: tu vei schimba lumea cu puterea sufletului şi a muzicii tale...

Ştiri pe bandă rulantă

■ *Richard Ashcroft*, fostul lider al trupei *Verve* îşi va lansa pe 27 iunie primul album solo, intitulat *„Alone With Everybody"*, editat de casa *Virgin*.

■ A apărut noul album al lui *Don Henley* (fostul lider al legendarilor Eagles). Albumul

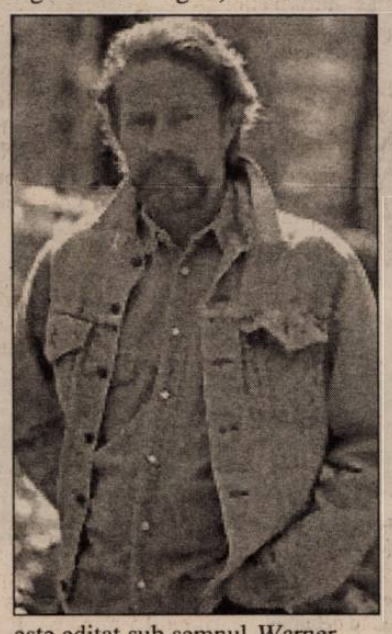

este editat sub semnul *Warner Bros* şi se numeşte „Inside Job". Voi reveni cu mai multe amănunte...

■ Un alt britanic ajunge la un ceas al bilanţului: este vorba de *Morrssey* care peste câteva zile va scoate pe piaţă o colecţie a primelor sale 10 singles, boxsetul conţinnd 33 de piese...

■ *Johnny Cash*, refăcut după pneumonia de anul trecut, se întoarce în studiourile din Nashville pentru a înregistra un nou album, care va fi editat de *American Recordings*.

■ Amănunte suplimentare despre noul album al australiencei *Kylie Minogue:* va

apărea în septembrie, se va numi *„Light Years"* şi va include pe lângă melodii noi şi covere după *Robbie Williams* şi *Barry White!* Are curaj fata...

■ *Mr. Zack De la Rocha*, liderul celor de la *Rage Against The Machine* îşi pregăteşte debutul solo. Registrul sonor nu va diferi prea mult de cel al celebrei sale trupe, adică vom avea cam acelaşi hardcore...

■ Casa *Arista* pregăteşte un nou album inedit al lui *Whitney Houston*, care va fi precedat de lansarea colecţiei *„Whitney-The Greatest Hits"*, un

dublu CD care conţine 36 de succese ale solistei.

CAZIER discografic

Albume: ● Live in Boston vol. 3 (ianuarie 2000) ● The Boston box (octombrie 1999) ● The Complete Blue Horizon session 1967-1969 (august 1999) ● Live in Boston vol. 1 (ianuarie 1999) ● Live in Boston vol. 2 (ianuarie 1999) ● Night at Marquee (ianuarie 1999) ● The Vaudeville years (august 1998) ● The Masters (februarie 1998) ● Fleetwood Mac / Pious bird of good omen / Mr. Wonderful (octombrie 1997) ● The Dance (iulie 1997) ● Madison blues live (iulie 1996) ● The Best of Fleetwood Mac (ianuarie 1996) ● Time (septembrie 1995) ● Live at the BBC (august 1995) ● Live in Boston (august 1994) ● 25 Years – Selections From The Chain (ianuarie 1993) ● 25 Years – The Chain (ianuarie 1993) ● Mystery to me (august 1993) ● The Early years (iulie 1992) ● Like it this way (aprilie 1991) ● The Blues years (ianuarie 1991) ● The Original Fleetwood Mac (mai 1990) ● Behind the mask (martie 1990) ● Greatest hits live (noiembrie 1989) ● Looking back at Fleetwood Mac (august 1989) ● The Blues collection (martie 1989) ● Fleetwood Mac: Interview picture disc (ianuarie 1989) ● Boston live (aprilie 1988) ● Peter Green's Fleetwood Mac (aprilie 1988) ● Greatest hits (ianuarie 1988) ● Jumping at shadows (februarie 1988) ● Tango in the night (martie 1987) ● The Collection (iulie 1987) ● London Live '68 (octombrie 1986) ● Cerulean (iulie 1985) ● History of Fleetwood Mac: vintage years (august 1984) ● Rumours / Fleetwood Mac (decembrie 1984) ● Mirage (noiembrie 1983) ● Rumours (noiembrie 1983) ● Fleetwood Mac live (octombrie 1980) ● Then play on (septembrie 1969) ● The Pious bird of good omen (iulie 1969) ● Mr. Wonderful (august 1968) ● Fleetwood Mac (februarie 1968).

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU
E-Mail: shl@totalnet.ro

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL: Liliana Suciu, Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Pregătiri pentru întâlnirea de Gradul III

În ce limbă vom vorbi cu E.T.?

MIHAELA DOROBANŢU

Spionii cosmici

Cu antena sa de 64 m, radiotelescopul de la Parkes, Australia, este unul din cele implicate în programul de urmărire a semnalelor cosmice printre care se presupune că vom descifra la un moment dat semnalul inteligent care ne va face legătura cu celelalte lumi coexistente cu noi. Astronomii se aşteaptă să fie vorba de un semnal cu o frecvenţă între 1 – 10 000 MHz. De ce? Pentru că frecvenţele din acest domeniu sunt cele care traversează cel mai bine atât spaţiul cosmic, cât şi atmosfera terestră sau a celorlalte planete. Dificultăţile tehnice ale căutării sunt însă imense, ceea ce explică şi numărul mic de staţii participante. Una dintre acestea aparţine Centrului Naţional pentru Cercetare al Italiei şi se află situată lângă Bologna. Aici pot fi analizate simultan 24 de milioane de canale radio! Cea mai mare problemă provine din faptul că... se lucrează orb, adică, după cum spune Stelio Montebugnoli, directorul observatorului, „nu se ştie spre ce stea să fie îndreptat radiotelescopul, sperându-se totuşi că semnalul va avea o frecvenţă bine definită, putând astfel să fie uşor distins printre semnalele aleatorii răspândite pe întreg spectrul de frecvenţe."

PRECAUŢIE

Oamenii nu ştiu când se va întâmpla aceasta, dar se pregătesc de pe acum pentru o posibilă întâlnire cu fiinţe extraterestre inteligente.

De ce nu-i auzim? Poate pentru că semnalul lor este prea slab – motiv pentru care s-a sugerat construirea unei staţii de ascultare pe Lună. Sau chiar în spaţiul extaterestru liber. Proiectul „Focal" al Academiei Internaţionale de Astronautică prevede, aşa cum explică cel care a şi avut ideea, Caludio Moccone, lansarea unui... spion cosmic. O sondă cu două antene, care să ajungă într-un punct, la o distanţă de 550 de ori mai mare decât distanţa Pământ-Soare, unde Soarele să poată fi folosit ca o ...lupă, „adunând" undele radio deflectate de către el. „Focal" ar servi astfel la captarea unor semnale de la distanţe de peste 100 de ori mai mari decât cele „auzibile" pe Pământ. Şi nu doar atât: poziţia în care se va afla îi va permite „să arunce un ochi" şi în centrul Galaxiei, acolo unde se presupune că se află celebra gaură neagră...

Corbet vorbeşte de posibilitatea ca civilizaţiile extraterestre să ne „semnalizeze" folosind adevăratele „faruri" gamma care se află răspândite în Cosmos. Ar fi pentru ei suficient să localizeze o asemenea sursă de radiaţii gamma care să se afle în linie dreaptă cu planeta lor şi cu noi şi apoi nu le-ar mai rămâne decât să-şi „acordeze" transmiţătorul pe respectiva frecvenţă. Un fulger gamma ar aduce mesajul lor pe Terra. Dar există şi nenumărate alte posibilităţi. De ce n-ar folosi laserii? Să nu uităm că laseri cu puteri de un milion de miliarde de waţi, necesare pentru a emite pulsuri vizibile la distanţe de anilumină, sunt disponibili chiar şi pe Terra. Şi dacă lumina laser are dezavantajul de a fi „slăbită" de praful interstelar întâlnit, are, pe de altă parte, avantajul că ar putea transmite o cantitate infinit superioară de informaţie!

Dar dacă... Posibilităţile par limitate doar de disponibilităţile şi curajul propriei noastre imaginaţii. De ce, de pildă, nu s-ar recurge la un limbaj genetic? Oamenii pot astăzi modifica micro-organisme în aşa fel încât să înscrie în secvenţa ADN-ului lor adevărate mesaje cifrate, care ar putea evident să fie descifrate de o altă civilizaţie, cu un nivel de dezvoltare egal sau superior nouă. Dar deocamdată, e linişte...

De la „farurile" gamma la mesajele genetice

Aceasta este, într-adevăr, o altă posibilitate. Chiar şi în ceea ce priveşte mesajele radio, astrofizicanul american Robin

IMUNOLOGIE

Maladia VACII NEBUNE trece şi la om?

MARIAN GRIGORE

Recent, revista americană „Infection and immunity" a publicat teoria aparţinând unui cercetător britanic, dr. Alan Ebringer, de la King's College din Londra, referitoare la trecerea maladiei vacii nebune (sindromul encefalopatiei bovine – EBS), ca şi a maladiei umane Creutzfeldt-Jakob (MCJ) în categoria bolilor autoimune. Cu alte cuvinte, aceste maladii nu ar fi provocate de un virus, care se poate transmite şi la om, ci de acţiunea propriilor celule limfocitare ale sistemului imunitar, care, în anumite condiţii, aşa cum am arătat deja în articolele anterioare dedicate maladiilor autoimune, se pot întoarce împotriva unor celule ale propriului organism, pe care, în mod normal, ar trebui să-l apere. În cazul de faţă, condiţiile propice unui asemenea fenomen sunt legate de o bacterie care se găseşte în apele uzate, în solurile poluate, nămoloase, în pământ – în general –, în gunoiul de grajd etc. Bacteria în cauză este *Acinetobacter calcoaceticus*. Or, această bacterie posedă în structura sa anumite fragmente proteice identice cu unele aflate în stratul de mielină, respectiv în teaca albă care îmbracă neuronii cerebrali.

Scenariul este acesta: dezvoltând, la comanda sistemului HLA (de histocompatibilitate) anticorpi pentru fiecare secvenţă proteinică rezultată în urma dizolvării bacteriei de către macrofagi, vor apărea implicit şi populaţii de limfocite T îndreptate atât împotriva bacteriei, cât şi împotriva secvenţelor similare existente în mielină, distrugând-o. Şi maladia e gata!

În rest, cauza apariţiei acestei epidemii de EBS după anul 1982 rămâne aceeaşi, respectiv decizia autorităţilor sanitare britanice de atunci de a autoriza scăderea temperaturii minime la care trebuie tratată făina animală rezultată din reciclarea deşeurilor de abator. Numai că, din acest motiv, nu numai virusul scăpa distrugerii, ci, mai ales, secvenţele proteinice incriminate, aparţinând bacteriei identificată ca responsabilă. În ceea ce priveşte maladia Creutzfeldt-Jakob la om, aceasta nu mai presupune cu necesitate consumarea cărnii unor animale bolnave, ea putându-se declanşa în urma contaminării, pe o cale oarecare, cu respectiva bacterie, existentă şi în praful ridicat de vânt de pe solurile poluate sau în gunoiul de grajd manipulat primăvara pentru a fi folosit ca îngrăşământ. În fond, susţine dr. Ebringer, MCJ nu ar fi altceva decât o formă gravă de scleroză în plăci, maladie al cărei caracter autoimun este deja cunoscut. De altfel, s-a observat că adesea această maladie (MCJ) debutează printr-o infecţie respiratorie, *Acinobacter* fiind prezentă în număr mare în secreţiile nazale şi în expectoraţiile pulmonare. Şaizeci dintre persoanele investigate, atinse de această maladie, au relevat un conţinut sporit de anticorpi specifici acestei bacterii.

CINE E DE VINĂ

Se pare că maladia vacii nebune ar putea fi transmisibilă şi la om.

Va dispărea MAREA MEDITERANĂ?

DORIN MĂRAN

Să închizi un braţ de mare cu o lărgime de 15 kilometri între Europa şi Africa, mai precis între Atlantic şi Mediterană, e o adevărată aventură tehnologică, volumul amenajărilor fiind de 420 de ori mai mare decât gigantica piramidă din Egipt. Oceanologul american Robert G. Johnson de la Universitatea din Minnesota îşi fundamentează proiectul pe o serie de observaţii. În primul rând, el porneşte de la ultima glaciaţie care ar fi avut loc în urmă cu 120000 de ani datorită unor perturbaţii ale circulaţiei apelor Atlanticului de Nord şi nu datorită diminuării activităţii solare aşa cum s-a crezut multă vreme. Încălzirea Mediteranei şi creşterea salinităţii apelor sale nu constituie un fenomen surprinzător din moment ce temperatura medie a globului s-a ridicat de la 0,3 grade C la 0,6 grade C începând cu sfârşitul secolului 19 şi asta, probabil, datorită creşterii emisiilor de gaze, în special a gazului carbonic care generează efectul de seră. În acest context, Mediterana are un statut special. În timp ce apele oceanelor se încălzesc la suprafaţă, cele ale Mării Mediterane se încălzesc în adâncime. Măsurătorile realizate între adâncimea de 2000 şi 2600 m semnalează o creştere a temperaturii cu 0,13 grade C în decursul ultimilor 40 de ani. Şi asta nu e tot. În acelaşi timp s-a mărit şi conţinutul de sare cu 0,04 grame pe kilogram de apă începând cu sfârşitul anilor 50. Bilanţul hidrologic al Mediteranei în urma acestei transformări aparent nesemnificative este negativ. Evaporarea duce la o pierdere medie pe an de 1,5 m din adâncimea apelor, pierdere ce nu poate fi compensată însă de precipitaţii şi aporturile fluviale care ridică nivelul mării cu 0,5 m pe an. E lesne de înţeles că deficitul care apare ar duce la dispariţia Mării Mediterane şi asta în mai puţin de 2000 de ani aşa cum s-a întâmplat în urmă cu 6 milioane de ani dacă n-ar exista un fenomen compensatoriu. Acest fenomen compensatoriu este asigurat de schimburile de apă care se produc la nivelul strâmtorii Gibraltar după principiul vaselor comunicante. Apele de suprafaţă ale Oceanului Atlantic sunt antrenate în Mediterană în timp ce apele de profunzime ale mării pătrund în Atlantic.

BARAJ ÎN GIBRALTAR

Pentru a evita această posibilă catastrofă, un oceanolog american avansează o soluţie îndrăzneaţă: construirea unui baraj în Strâmtoarea Gibraltar.

planet@IT

Oscarurile Webului

Mai mult de douăzeci de situri de web au primit cel mai popular trofeu acordat în acest domeniu, Premiul Webby, la San Francisco. Semănând mult cu ceremonia decernării premiilor Oscar, Webby a premiat tot ce a fost mai bun pe Internet, acesta fiind scopul declarat al fondatorului. Cei premiaţi nu au putut ţine prelegeri, precum la Oscar, pentru că discursurile au trebuit limitate la doar cinci cuvinte. Au existat şi descrieri mai lungi, de şase cuvinte, precum cugetarea unui câştigător „Atenţie, Inovaţia înseamnă război de clasă". Câştigătorii Premiului Webby sunt aleşi de Academia Internaţională de Arte Digitale şi Ştiinţă. Cel mai bun sit din toate timpurile a fost ales Jim Romenesko's Media News (http://www.poynter.org/medianews). MSNBC.com a fost ales cel mai bun sit tv, ESPN.com a câştigat titlul celui mai bun sit sport. Napster (www.napster.com), atât de controversat la ora actuală, pentru că piratează legal sute de mii de melodii în format mp3, cu ajutorul lui putându-se încărca de pe Internet aproape orice melodie, a primit titlul de cel mai bun sit de muzică. Motorul de căutare Google (http://www.google.com/) a fost considerat cea mai mare realizare tehnică, iar Orion (http://www.theonion.com/) – cel mai bun sit de umor. „Stile Project", (http://www.stileproject.com/) a fost numit cel mai ciudat sit din lume la ora actuală. Unele situri au primit premiul „People's voice", decernat în urma votului a peste 134000 de utilizatori. Prin acest premiu Webby vrea să arate că webul este un spaţiu democratic. ABCNEWS.com a fost considerat de cei ce folosesc Internetul drept cel mai bun sit de ştiri, iar CNN.com cel mai bun sit tv. Cel mai bun sit personal a fost considerat „Slashdot.org", care a plecat cu două premii: cea mai bună comunitate şi cele mai bune texte şi e-zine (reviste pe Internet).

Intel scade preţurile

Costul microprocesoarelor Intel va fi mai mic începând cu această lună. Motivul este lansarea unor noi produse în săptămânile ce vor urma. Pe piaţa calculatoarelor de birou, Intel scade preţul celor mai scumpe procesoare Pentium III cu mai mult de 31%, iar la Celeron cu peste 15%, în timp ce procesoarele Celeron destinate pieţei computerelor portabile vor scădea cu 44%, conform unor declaraţii apărute pe situl Intel. Preţul Intel Pentium III Xeon, destinat serverelor şi staţiilor de lucru va scădea cu 29%. Intel afirmă că această scădere de preţ face parte din strategia dintotdeauna a companiei. De asemenea, noile ajustări de preţuri vin şi în întâmpinarea lansării unor noi procesoare ale firmei competitoare AMD. Intel va lansa şi ea procesoare Celeron la 633, 667 şi 700MHz. AMD va lansa vara aceasta noi procesoare, printre care „Duron", despre care se ştie doar că va rula pe un bus de 200MHz şi va avea un nivel 2 de cache îmbunătăţit şi rapid. „Duron" înseamnă în limba latină „durată lungă". Intel plănuieşte anul acesta lansarea procesorului „Willamette", care va fi un Pentium III pe o arhitectură complet nouă ce va rula la 1.400MHz.

1 milion de computere

Guvernul argentinian plănuieşte să finanţeze cumpărarea a un milion de computere de firmă pentru oameni. Ştirea a fost confirmată de coordonatorul acestui proiect şi va fi anunţată oficial în luna iulie. Acest plan doreşte să ajute clasa de mijloc şi va permite oricărei persoane să cumpere un computer de 800-1000 de dolari cu o rată lunară de 28 de dolari. Scopul este răspândirea computerelor în Argentina, chiar şi la persoanele cu posibilităţi materiale reduse, şi accesul masiv la Internet. (G.V.C)

Inexplicabilul de lângă noi

SPIRITUL SINUCIGAŞILOR

ION ŢUGUI

În urma observaţiilor asupra unor fenomene şi evenimente paranormale, au ieşit în evidenţă o seamă de particularităţi în cazul decedaţilor prin sinucidere. În majoritatea cazurilor, la scurt timp după înhumarea unui sinucigaş încep manifestările de tip poltergeist. Acestea sunt percepute sau receptate de rudele apropiate ale defunctului, mai ales fraţi, surori, părinţi. Din relatări au fost date la o parte o seamă de aspecte care ar putea să aparţină coincidenţei, întâmplării sau unor factori exteriori, şi s-au reţinut elementele care nu pot fi explicate decât prin prezenţa, uneori fizică, a unei entităţi aparent conştiente şi familiare mediului...

În ultimă instanţă ar fi vorba despre un tip de comunicare paranormală plină de surprize şi de adevăr. Să desprind însă câteva exemple verificate deja şi aparent incredibile. În unul din cazuri, spiritul defunctului îi comunică unui frate părerile de rău pentru gestul necugetat. Să spunem că această mărturisire este subiectivă. Dar iată că spiritul sinucigaşului devine pentru acelaşi frate un sfătuitor concret, atenţionându-l, prin intermediul unei voci percepute mental, care alimente îi dăunează şi care sunt potrivite pentru frate. Spiritul se transformă într-un soi de cenzor al multor situaţii de viaţă prezente sau viitoare, un clarvăzător care se ocupă de fratele viu ca de un pacient...

În alt caz, lucrurile merg şi mai departe, apărând ideea că un spirit este prezent pretutindeni şi un cunoscător al tuturor lucrurilor inaccesibile fiinţei vii. Astfel, spiritul unui sinucigaş îşi trimite sora la locul unde se aflau nişte documente considerate pierdute, documente de care depindea redobândirea unui valoros imobil dintr-o staţiune montană. Nu existase anterior decât convingerea că respectivul imobil aparţinuse bunicilor şi de drept le revenea nepoţilor şi unuia din părinţi. Se pare că bunicii uitaseră ei înşişi de locul unde ascunseseră actele. Iar locul indicat de „cineva", tot printr-o voce receptată de urechea internă, era într-adevăr greu de bănuit – actele fuseseră ascunse între tablele duble ale unei mese masive de stejar, prinse între cele două suprafeţe. La început totul s-a părut a fi o halucinaţie şi au trecut câteva zile până când cineva din familie s-a decis să asculte de vocea celui ce murise prin sinucidere (din motive sentimentale). Desprinzând cele două suprafeţe, s-au descoperit toate actele necesare redobândirii imobilului şi un testament. Documentele fuseseră ascunse în anul 1948, luna aprilie. Masa respectivă făcea parte din mobilierul moştenit de nepoţi.

În fine, încă un caz. O fată moare din cauza unei supra-doze de droguri. Avea doar 20 de ani. Sora mai mare a fetei, începe să o vadă pe defunctă într-un chip aburos, care apărea în casă din când în când. Îi aude vocea. Reţine tot felul de sfaturi şi aceleaşi păreri de rău, comune fenomenului, pentru gestul disperat al curmării vieţii. Ca şi în alte cazuri, se consideră manifestările drept disfuncţii psihice sau halucinaţii provocate de suferinţă. Dar iată că sora nu găseşte cheile şi actele maşinii sinucigaşei. Într-o noapte i se spune cu precizie unde se află cheile şi actele şi în acelaşi timp i se mai spune că în portbagaj, într-un cauciuc spart, se află alarma maşinii, nemontată, şi o pereche de cercei de aur! A doua zi dimineaţa sora găseşte toate cele pomenite mai sus în locurile pe care le receptase mental de la o voce stranie...

Dosarul gândurilor comunicante

„RADIO MENTAL"

MIHAELA DOROBANŢU

Existenţa unui „Institut al creierului" nu trebuie să surprindă pe nimeni, mai ales dacă ne amintim că omul foloseşte nu mai mult de 10 – 15 la sută din capacităţile sale: investigarea creierului, oricât de migăloasă, este absolut indispensabilă.

INSTITUTUL CREIERULUI

Fără să ştie, subiecţi cu capacităţi paranormale participă la experienţe cu rezultate surprinzătoare privind limitele cunoaşterii noastre.

Iată o asemenea experienţă, efectuată la 13 aprilie 1934 la Leningrad – actualul Sankt Petersburg. Ea a implicat o pereche inductor-receptor, primul aflându-se la Sevastopol. Scopul era ca inductorul (Dr. Tomaşevschi) să aducă în stare de somn hipnotic receptorul, o femeie aflată la Leningrad sub supravegherea strictă şi permanentă a unui medic, Dr. Dubrovschi. Aceasta ştia că participă la un experiment, dar nu avea nici o informaţie precisă asupra momentului exact al declanşării acestuia. Ea se duce astfel, ca de obicei, la dispensarul de psihiatrie şi rămâne acolo între orele 17 – 19. Doar că... inductorul nu transmite! Tomaşevschi era bolnav! Rezultatul? Receptorul nu manifestă nici o stare de somnolenţă. Intrigat, supraveghetorul Dubrovschi se interesează ce se întâmplă şi aşa află de indispoziţia de moment a partenerului. Două zile mai târziu, aceeaşi femeie soseşte la dispensar în jurul orei 10 seara. Prof. Dubrovschi are ideea de a recurge la un alt supraveghetor decât el însuşi şi îl cheamă pe colegul său, Dr. Kayalov, având însă grijă să nu-i spună nimic despre scopul urmărit, cerându-i doar să rămână lângă receptor. Apoi ia legătura cu inductorul. Acesta începe să transmită la ora 22.10. La ora 22.11 femeia intră într-un somn adânc. La ora 22.40 inductorul sugerează – tot hipnotic! – trezirea. Ar mai fi de adăugat că în momentul emisiei hipnotice, inductorul se găsea singur pe stradă (Bulevardul Primorskii), în întuneric total din cauza unui exerciţu de camuflaj în curs de desfăşurare... Experienţe de acest tip au fost efectuate şi în afara laboratorului, acasă la femeia-receptor, de pildă. În aceste condiţii protocolul era următorul: i se dădea un mini-emiţător radio, femeia trebuia să se aşeze, la o oră convenită cu partenerii de experienţă, într-un fotoliu comod şi să ţină strânsă în mână o „pară de cauciuc" care de fapt punea în funcţie emiţătorul. În momentul somnului, mâna i se desprindea de pe pară şi aparatul înceta să emită. Postul de recepţie de la Institutul Creierului înregistra întreaga secvenţă. Rezultatele au fost extrem de interesante: indiferent de locul de desfăşurare, de distanţa la care se afla inductorul (în camera vecină, la 10 km sau la Sevastopol), somnul hipnotic se stabilea în aproximativ 1 minut şi trezirea avea loc în mai puţin de un minut! Formele de relief, condiţiile meteo, orice tip de obstacole naturale, nu aveau nici o influenţă asupra calităţii semnalului şi rezultatelor experienţelor. Se pare că deţinem efectiv în noi un fel de „Radio Mental", care este receptat în interiorul creierului nostru şi chiar cu un dispozitiv electronic. Pentru că acest post de emisie are cu adevărat o acoperire mondială...

Înconjuraţi de baze extraterestre

CASA ALBĂ SE TEME DE „OMULEŢII VERZI"

DECLARAŢIE

Sarah McClendon, decana corpului de presă de la Casa Albă, afirma, la 30 martie 1998, într-un comunicat, că OZN-urile sunt de fapt vizitatori din alte lumi.

DAN D. FARCAŞ

„Marele pericol la adresa Statelor Unite, şi poate a întregii planete, este că guvernul a plasat cuvertura grea a secretului asupra acestui subiect".

Ziarista adaugă că, deşi nu s-a făcut public acest fapt, administraţia Clinton a cerut, la scurt timp de la instalare, în mai multe rânduri, rapoarte despre problema OZN. Laurance Rockefeller l-a informat personal pe Preşedinte şi pe Doamna Clinton. Alţii au prezentat rapoarte verbale sau scrise consilierilor prezidenţiali Jack Gibbons (ştiinţă), Bruce Lindsay (personal), Anthony Lake (securitate naţională), ca şi vicepreşedintelui Albert Gore. În aceeaşi perioadă Dr. Steven Greer, directorul Centrului pentru Studiul Inteligenţei Extraterestre (CSETI), a făcut o informare, timp de trei ore, directorului CIA, amiralul Woolsey. La scurt timp după aceasta, atunci când preşedintele Clinton l-a numit pe Webster Hubbell procuror general asociat, în cadrul Departamentului de Justiţie, i-a trasat două sarcini exprese: să afle adevărul despre asasinarea preşedintelui John F. Kennedy şi cel despre existenţa OZN-urilor. Aşa cum recunoştea Hubbell în memoriile sale, în ciuda poziţiei sale şi a sprijinului prezidenţial, el nu a fost în stare să rezolve aceste probleme. Dr. Steven Greer a iniţiat o campanie de strângere de semnături pentru a declanşa audierea în Congresul S.U.A. a martorilor care ar putea dezvălui ce dovezi deţine guvernul despre navele pilotate de entităţi nepământene. McClendon aminteşte şi de cartea *The Day After Roswell*, publicată în 1997 de locotenent-colonelul Philip Corso. După cum am mai menţionat, într-un episod trecut, Corso fusese timp de doi ani şeful diviziei de Tehnologii Străine a departamentului de Cercetare-Dezvoltare a Armatei Terestre, la Pentagon. În această calitate, afirmă el, avusese în biroul său un fişet plin cu documente asupra navei extraterestre prăbuşite la Roswell în 1947 şi cu obiecte recuperate cu acest prilej. Materialele şi tehnologia de realizare probau că ele nu puteau fi de origine pământeană. Obiectele au fost plasate treptat industriei americane de armament, fiind prezentate drept capturi ale spionajului militar, şi au contribuit la avansul pe care americanii l-au câştigat în competiţia cu sovieticii.

În încheiere, Sarah McClendon arată că, pe lângă Ph.Corso, există sute de persoane care lucrează sau au lucrat în sectoare secrete din apărare sau de cercetare, şi care ar fi dispuşi să depună mărturie, sub jurământ, că au dovezi că nave zburătoare nepământene pătrund în mod repetat spaţiul nostru aerian. În ciuda tuturor acestor evidenţe şi a faptului că perdeaua de secrete începe să se dea la o parte încet-încet, *Air Force* neagă în continuare caracterul nepământean al incidentului Roswell, iar agenţiile de informaţii militare susţin că problematica OZN nu intră în sfera lor de activitate.

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/24

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

„Efectul Santinelă"

PAUL IOAN

Caracterizat printr-o dezvoltare anormal de puternică a unuia dintre simţuri (văzul, mirosul şi în special auzul), „Efectul Santinelă" are explicaţii ştiinţifice complicate şi aproximative. În esenţă, este vorba de o concentrare de compuşi de fier la nivelul creierului, care acţionează ca un fel de antenă extraordinar de fină, prin mecanisme asemănătoare cu „busola" păsărilor migratoare.

Pentru persoanele în cauză, de cele mai multe ori este o pacoste să fii „santinelă" fără voie. Percepţiile unor stimuli nereceptaţi de oamenii „normali" conduc la o stare de stres, de disconfort. E ciudat, dar totuşi există persoane care doresc să scape de această hipersensibilitate. Spre exemplu, mai mulţi pacienţi ai unor clinici de psihiatrie din Rusia, Argentina sau Japonia suferă de insomnie cronică datorată acestui efect. Ei aud în somnul cel mai profund atât uruitul maşinilor, cât şi conversaţia sau paşii trecătorilor de pe stradă. În stare de veghe, aud „pocnetul" întreruptoarelor electrice ale vecinilor etc. Dar există şi cazuri, rare, ce-i drept, în care „Efectul Santinelă" este exploatat în scopuri precise. De exemplu, detectivi din cadrul poliţiei apelează la

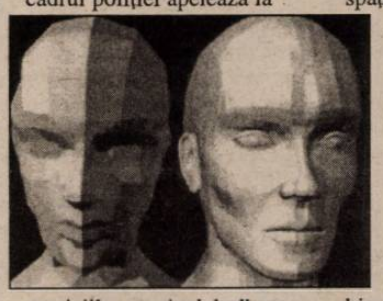

serviciile „santinelelor" pentru detectarea conversaţiilor celor urmăriţi – când folosirea mijloacelor electronice este fie ineficientă, fie interzisă de lege. Un alt caz este cel al biologilor care încearcă să detecteze într-un spaţiu natural prezenţa anumitor specii de păsări sau animale – după miros, zgomote specifice sau urme imperceptibile lăsate pe pământ sau pe scoarţa copacilor. Oameni cu astfel de antene pot anticipa formarea terifiantelor tornade sau discrete anomalii în funcţionarea motoarelor... Belea sau binecuvântare, aceasta ar fi dilema „Efectului Santinelă".

Armistițiul om-natură – o iluzie

Al 7-lea val al DISTRUGERII BIODIVERSITĂȚII

PAUL IOAN

NELINIȘTE

Rapoartele specializate ale ONU pe anul 2000 demonstrează cât de nemiloși suntem cu fauna și flora planetei-mamă.

Dacă biologii români atrag necontenit atenția asupra micșorării alarmante a numărului de specii de animale și plante – în marile ecosisteme naționale precum Delta și Lunca Dunării, zonele forestiere de deal și de munte etc. –, la nivel mondial experții ONU semnalează faptul că actuala civilizație trăiește un autentic coșmar biologic. Este vorba de cel de-al șaptelea val al distrugerii ireversibile a mii și mii de specii de viețuitoare, mai rapid în desfășurare decât efectele catastrofei cosmice de acum 65 de milioane de ani – când un gigantic meteorit a izbit Pământul în regiunea Yucatan. Precedentele valuri de extincție s-au desfășurat începând de acum 500 de milioane de ani. Dar milioane de specii au dispărut și aproximativ tot atâtea au apărut, de-a lungul marilor ere geologice, prin mecanismele evoluției vieții, până când omul și-a început, lent dar sigur, activitatea distructivă. Primele șase etape ale extincției au avut cauze naturale și fiecare dintre ele au putut fi contracarate, tot prin mecanisme naturale (preponderent genetice, favorizând adaptabilitatea). *Dar de aproximativ 5000 de ani, și mai ales în ultimii 200 de ani – de la intrarea omenirii în era industrială –, rata dispariților este de 100 până la 1000 de ori mai mare decât în precedentele extincții de masă, și crește continuu.*

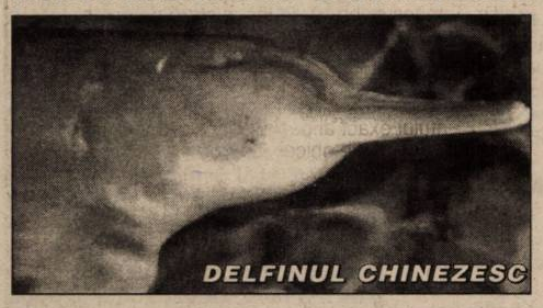

DELFINUL CHINEZESC

Cele două motive esențiale ale acestei accelerări a nimicirii naturii sunt degradarea și dispariția ecosistemelor. Întinse zone sălbatice și semisălbatice, unde exista un echilibru al menținerii biodiversității, sunt asaltate de „lovituri de grație" economico-industriale împotriva cărora speciile nu se pot apăra. Concluzia dramatică a organismelor ONU este că *la sfârșitul secolului XXI, jumătate din numărul actual de specii va dispărea!*

Portret-robot al agoniei naturii

Teoria numită „Moartea verde a Terrei" privește ravagiile extincției latitudinal, dinspre Ecuator spre Poli. Cea mai mare concentrare de viețuitoare este la Ecuator și ea se diminuează spre Cercurile Polare. Același sens îl are și acțiunea umană distructivă. Zona temperată a României se află la mijlocul acestei distanțe, fiind străbătută de paralela 45. Dar o privire globală asupra stării naturii arată că:

- Acum există de cel puțin 1000 de ori mai puține specii de animale decât acum 2000 de ani, adică 1,5 - 1,8 milioane specii, având în total aproximativ 100 milioane varietăți
- În pofida investigațiilor științifice, nu se cunosc decât maximum 10 la sută din varietățile de insecte, viermi și ciuperci și maximum 1 la sută din cele de microorganisme
- Două treimi din populația de corali a oceanelor este degradată și pe cale de dispariție – devenind albicioase, incapabile de orice schimb energetic
- În ultimii 40 de ani, o cincime din speciile ce populează apele dulci ale Pământului (râuri, fluvii, lacuri) a dispărut sau este pe cale de dispariție
- Pe lista celor mai importanți arbori din lume aflați deja în agonie și care generează și întrețin în preajma lor sute de specii de plante, insecte etc. se află 978 de specii, iar majoritatea se vor mai găsi în viitorul apropiat doar în rezervații
- Biologii au creat „Clubul animalelor și păsărilor care mai au doar 100 de bătăi ale inimii până la extincție", a cărui supraviețuire nu depinde nici de intervenția energică a omului. Din acest dezolant „Club" fac parte rinocerul de Java, vulturul filipinez, delfinul chinezesc de apă dulce, panda gigantic, rionocerul de Sumatra, corbul din Hawaii, gorila de munte etc. Rezervațiile naturale, oricât de întinse ar fi, atenuează instinctul reproducerii.

VULTURUL FILIPINEZ

Știința mileniului III

Ultimul pariu cu Dumnezeu: INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ

MARIAN GRIGORE

TEST

Cu cinci decenii în urmă, Alan Turing, matematicianul englez care a avut o importantă contribuție la apariția computerelor, prezicea că în 50 de ani mașinile vor avea o inteligență apropiată de aceea a omului.

Speranțele fundamentale ale omului, încă din timpurile mitice, sunt legate de posibilitatea tăierii într-o zi a legăturii ombilicale cu divinitatea, fructificând avantajul de a fi fost creat „după chipul și asemănarea acesteia". Or, în paralel sau succesiv tentativelor (legendare) de a „crea" ființe omenești (Golemul, monstrul lui Frankestein, jucătorul de șah al lui Menzel – de fapt o escrocherie – etc.) s-a ajuns la concluzia, în epoca informaticii, că adevăratul pariu cu divinitatea ce merită câștigat constă în crearea unei inteligențe egale sau superioare celei a omului, condiționată și subordonată în acțiunile ei nu de poruncile Creatorului Suprem, ci, cel mult, de faimoasele legi ale roboticii enunțate de Asimov.

Stadiul actual de dezvoltare a ciberneticii, acum, când s-au împlinit cele cinci decenii prezise de Turing, este departe de a ne apropia de realizarea unei inteligențe artificiale comparabilă, ca putere de calcul și judecată, cu cea sălășluind în creierul uman. Dar, precum în povestea cu „sfârșitul lumii", prevestit, datat și amânat de nenumărate ori, și momentul apariției inteligenței artificiale a fost reportat cu încă cinci decenii. Hans Moravec, robotician renumit de la Universitatea Carnegie-Mellon, din Pittsburgh (SUA), luând în considerare stadiul la care ajunseseră ordinatoarele la momentul analizei sale, când ordinatoarele cele mai puternice prelucrau circa 30 milioane de instrucțiuni pe secundă, dar și ritmurile de dezvoltare atestate statistic, estima că în anul 2050 ordinatoarele vor prelucra 10^{14} (o sută de mii de miliarde!) de instrucțiuni pe secundă, respectiv tot atâtea câte, virtual, poate trata inteligența umană. Cititorul va observa însă, fără greutate, că avem de-a face cu o apreciere strict cantitativă a ceea ce înseamnă inteligența omenească, în întregul ei, deci inclusiv cea manifestată la nivel celular, guvernând reacțiile și interacțiunile celulelor, iar nu limitată doar la creierul „conștient". Dar o asemenea abordare nu are nimic de a face nici cu talentul, nici cu genialitatea, nici cu spiritul de inventivitate sau de improvizație în situații inedite, caracteristici esențiale, după Jean Piaget, în definirea inteligenței...

Calculatorului „inteligent" de tip Moravec i se opune, de către alți cercetători, ideea „clonei informatice" a unui creier uman. Speranța lor se bazează pe apariția nanoroboților (dispozitive ultraminuscule despre care revista noastră a scris deja), capabili să cutreiere, din neuron în neuron, cele 30 de miliarde de „tranzistori biologici" ai cortexului cerebral, copiindu-le starea și conexiunile, pentru a le transpune, identic, în arhitectura unui ordinator electronic. Ideea a fost emisă, printre alții, de Ray Kurzweil, informatician american. Dar, dincolo de realitatea inexistenței, pentru moment, a mijloacelor tehnologice necesare unei asemenea performanțe (în fond, ele vor putea să apară într-un viitor mai mult sau mai puțin apropiat), ideea pune și o problemă de fond: pe tot parcursul explorării creierului de către nanoroboți, acesta nu încetează să-și reconfigureze, continuu, conexiunile neuronale (este drept, nu și cele între diferitele arii cerebrale), astfel că nu putem ști prea bine ce va ieși la sfârșit, când se vor amesteca date diacronice, privind momente distincte și succesive în timp, ale stării diferitelor compartimente cerebrale, în speranța obținerii a „ceva" asemenea creierului, care, totuși, este un întreg sincronic permanent.

În fine, o altă idee, cu mai multe șanse de reușită, își propune, în același timp, mai puțin și mai mult. Mai puțin, pentru că nu mai vrea să recreeze, material, un creier artificial în întregimea sa. Mai mult, pentru că își propune să creeze programe de inteligență artificială, inspirate din științele cognitive (care studiază procesele cunoașterii umane, respectiv ale raporturilor omului cu lumea, atât pe plan logic, cât și emoțional). Diferența de abordare este, în acest caz, de ordin calitativ. În acest caz, asemenea programe inteligente s-ar putea mărgini la anumite sarcini precise, cum ar fi procesele care guvernează vederea. Se știe astăzi că ochiul, structurat ca o cameră fotografică, nu are decât o contribuție limitată la captarea informației vizuale, procesele neuronale care urmează pe traseu, începând cu retina și sfârșind în cortexul vizual (centrul vederii din creier) având o contribuție esențială în realizarea a ceea ce noi denumim prin „vedere". În acest proces complex de prelucrare a datelor primite din receptorii oculari se desfășoară o inteligentă activitate de selecție, restructurare și raportare a informației primite la experiența dobândită și înmagazinată în memorie. Or, dacă acest proces încumbă, evident, o tratare inteligentă a informației, implicând opțiuni (uneori greșite, de unde și posibilitatea apariției iluziilor optice, a himerelor grafice ce nu-și pot găsi corespondent în realitate), putem spune, totuși, că aceasta este dovadă suficientă de inteligență umană? Cititorul va conveni cu ușurință că vom fi încă departe de așa ceva, chiar dacă reproducerea complexului proces al „vederii" ar fi, incontestabil, o mare realizare tehnică.

Dar, în multitudinea de căi prefigurate spre a se ajunge la inteligența artificială, există și alte idei despre care cititorii noștri vor afla într-un număr viitor al revistei.

Anatomia secundei

EXPO 2000 - HANOVRA

ALEXANDRU MIRONOV

Între 1 iunie și 31 octombrie a.c. tehnologii, viitorologii, dar și scriitorii și artiștii de Science Fiction și-au dat întâlnire în inima Europei, la Hanovra, unde încearcă să răspundă împreună la întrebări ale viitorului: cum va fi sistemul de transport peste trei decenii? (va fi el colectiv sau, în continuare, individual, adică egoist, poluant și scump?); ce forme vor avea aeronavele, autobuzele și automobilele, după 2015? cum ne vom hrăni? cum vom munci și ce vom face cu timpul nostru liber? etc. etc.

Într-un parc – expoziția are 100000 metri pătrați – 11 „ateliere" cu exponate vor încerca să „deseneze" mileniul care vine – dar Expo 2000 de la Hanovra nu se mulțumește cu atât. Dimpotrivă, într-o încercare de a „democratiza" știința numită viitorologie, proiectanții manifestării au avut o inițiativă originală, promovând *Programul Dialogului Global*, în care specialiștii analizează proiecte venite din lumea întreagă, descriind viitoruri posibile sau părți ale unor viitoruri posibile. Mai concret, se încearcă, pentru prima dată în istorie, nu doar o expoziție de artă și idei S.F., ci se și propun posibilități de transpunere în practică a acestor idei, în 487 de subprograme, trimise la Hanovra din 123 de țări! Deci, visători ai lui Expo 2000, nu veți admira la Hanovra doar spectacole de sunet și lumină (laser, firește), imaginate pe Marte sau Lună, sau o galerie de artă sub Pământ (în timp ce un mic metrou se deplasează circular) sau veți asista la concerte (dansuri irlandeze, de pildă) ilustrate pe cer sau veți vizita „clasicele" pavilioane ale celor 175 de țări participante (proiectate în viitor, firește) ci veți putea și prelua, nemijlocit, idei simple și utile ca, de pildă, folosirea biogazului drept carburant în motoarele autovehiculelor sau reciclarea multiplă a apei în berării ale Namibiei, ori microhidrocentralele indoneziene (500 wați pe zi, fiecare, în – doar – un mic pârâiaș) sau experimente sociale reușite (centre culturale multietnice israelo-arabe, puncte de educație ecologică, în Australia, dispensare virtuale – prin *Internet* – în Guyana, Filipine sau Sri Lanka).

Au trecut, după cum știm, 149 de ani de la prima expoziție mondială, cea de la Londra din 1851, adăpostită de Crystal Palace, și a venit timpul să arătăm că globalizarea ne arată că suntem, toți, călători pe o singură astronavă, Terra, și că diversitatea speciei umane poate fi, cu adevărat, motorul civilizației secolului XXI. Un adevărat Turn Babel va fi, așadar, Expo 2000, iar „coloana vertebrală" va fi, cu siguranță, susținută de T.I., tehnologiile informaționale. Căci, pe monitoarele *P.C.*-urilor se vor spune poveștile, *Internet*-ul va fi cel care va lega tot și toate, tehnologiile multimedia vor fi cele prin care ziariștii vizitatori vor arăta megieșilor de pe planetă întâmplările de pe ulițele capitalei de vară a planetei în 2000, orășelul-expoziție de la Hanovra.

Și românii pot merge la Expo 2000, o repet, excursia pusă la cale de Asociația Jurnaliștilor de Știință fiind cea care, sperăm, va deschide gustul cât mai multor tineri de la noi pentru o călătorie în viitor. Autocarul (sau autocarele) va pleca spre Hanovra în 25 iulie a.c., pe traseul Oradea-Cracovia-Gdansk (unde va avea loc EuroCon-ul de Science Fiction) – Torun-Hanovra-Berlin-Paris (vizite la extraordinarele muzee de știință *Cité des Sciences et de l'Industrie și Arts et Métiers)*, cu returul pe la München (Muzeul Tehnic) și Viena. Sosirea la București în jur de 12 august, preț rezonabil, cu o oarecare subvenție – sperăm noi – din partea Agenției Naționale pentru Știință, Tehnologie și Inovație (ANSTI). Pe cei care doresc să se înscrie în această călătorie de inițiere îi așteptăm la redacția revistei *„Magazin"* sau la *„Știință și Tehnică"* sau la *Televiziunea Română* unde redactorii emisiunii „Lumea de mâine" se implică efectiv în acțiune, pentru a o relata, telegenic, celor de acasă și a pune astfel bazele *turismului educațional.*

Fată sau băiat?

Profesorul Dr. Stolkowski, specialist în metabolismul mineral, al alimentaţiei viitoarelor mame, face unele precizări mai înainte de starea de graviditate, după care produsul de concepţie poate fi fată sau băiat. Raportul între potasiu-calciu pe de o parte şi calciu-magneziu pe de altă parte, sunt elemente determinante. Astfel, pentru a avea un băieţel, viitoarea mamă, trebuie să mănânce mai sărat, să evite lactatele şi să se obţină de la caşcaval şi de la salate. În plus, să nu consume mai mult de 1 ou pe săptămână dar să mănânce din belşug: banane, piersici şi caise. Pentru a naşte o fetiţă, regimul alimentar este aproape invers. Se recomandă preparate mai puţin sărate ori deloc, iaurturi, smântână, unt, ouă, legume verzi, paste făinoase şi orez. Prof Dr. Stolkowski spune că un procent de 20% este posibil să dea totuşi greş faţă de aceste calcule.

Băiat sau fată deci? Alegerea este a Dv., vă aparţine... (Dr. V.M.)

Grija PENTRU COPII

Orice părinte îşi doreşte reuşita copilului său. Să fie premiant la şcoală, să aibă aptitudini artistice sau sportive, să se detaşeze net în colectivul de colegi. Asemenea copii constituie visul majorităţii părinţilor, chiar dacă ei nu se găsesc în toate familiile. Totuşi, copiii sunt atraşi de competiţie – indiferent dacă este vorba de joacă sau de şcoală. La orice vârstă copiii sunt atraşi şi provocaţi de obstacolele pe care le întâlnesc şi vor să-şi încerce forţele ca să le arate celorlalţi ce pot. Uneori părinţii acţionează greşit, lăudându-şi excesiv copilul şi recompensându-l când el reuşeşte. Alţii, dimpotrivă, se arată dezamăgiţi de micile lui eşecuri. Chiar dacă reacţia lor este discretă, copilul o simte şi o înţelege. Cum la o vârstă fragedă dependenţa faţă de părinţi este maximă, copilul încearcă, prin orice mijloace, să le facă plăcere, să fie lăudat, să fie evidenţiat pentru eforturile lui. Părinţii deosebit de exigenţi pot face copilul să perceapă orice situaţie ca pe o adevărată competiţie ce trebuie câştigată.

Chiar şi după începerea şcolii părinţii continuă să fie un model pentru el, dar pe lângă el se adaugă cel al învăţătoarei şi al colectivului clasei. Orarul impus, cerinţele ample, regulile riguroase sunt coordonate ale vieţii de şcolar, combinate la tot pasul cu provocări. Cu atât mai mult cu cât copilul, crescut în spiritul competiţiei, va resimţi puternic dorinţa de a primi aprecierile celor din jur. În asta nu este nimic rău dar condiţia este ca el să nu exagereze proporţiile competiţiei, iar la cel mai mic eşec să reacţioneze intens, să se simtă complet descurajat şi să-şi nege propriile posibilităţi. Astfel de reacţii pot duce cu timpul la suprasolicitatea fizică şi, în special, nervoasă. Copiii care nu se simt apreciaţi pentru ceea ce sunt ci doar pentru rezultatele pe care le obţin, întâmpină greutăţi în formarea unei imagini de sine corecte. Ei vor încerca să-şi reinvestească toate forţele în acele capacităţi care le sunt apreciate de adulţi (fie ei părinţi sau dascăli).

IOANA POPA

Dosarele frumuseţii

Aspectul nostru exterior – respectiv „ţinuta obrazului nostru" – este determinat atât de interiorul nostru, cât şi de ce se întâmplă în afara fiinţei noastre. Mediul în care trăim – stresul fiind primordial – factorii de climă – poluare, căldura exagerată îşi pun amprenta nefavorabilă. Pentru a face „faţa frumoasă" ar trebui să ne construim un interior cât se poate de confortabil – acesta reflectându-se pe obrazul nostru şi de ce nu, pe toată mantia noastră trupească. Aşadar pe lângă o îngrijire cosmetică judicioasă vă propunem şi un program de îngrijire corporală.

Acesta cuprinde:

- Gimnastică de întreţinere pentru femei, copii, bărbaţi veritabilă psihoterapie pe muzică este adaptată fiecărei persoane în parte şi se face pentru tonus muscular, pentru slăbit, celulită, sau deficienţe ale coloanei vertebrale.
- Masajul corporal – pune accent pe tehnica clasică, combinată cu tehnica japoneză.
- Şedinţe de acupunctură efectuate de specialist care foloseşte tehnicile cele mai vii în domeniu, precum şi terapia naturistă ce cuprinde pe lângă produsele stupului şi celelalte metode naturiste.
- Consultaţii de homeopatie în cadrul cărora un medic cu har vă poate sfătui ce şi cum să faceţi pentru a fi în formă maximă.
- Modelajul corporal – metoda modernă cu 4 programe computerizate: 1) lipoliza – care înlătură grăsimile în surplus; 2) anticelulita – vindecă celulita primară; 3) fitness – reface tonusul muscular; 4) Inoforeza – program pentru celulita profundă.

Modelajul corporal apare după primele şedinţe (hainele încep să joace pe dumneavoastră) după care efectul de reechilibrare metabolică continuă, finalul fiind un trup armonios (se păstrează „tiparul" fiecăruia dintre noi). Această metodă, cât şi celelalte amintite mai sus, normalizează circulaţia sangvină şi limfatica, relaxează fiecare fibră a organismului, înlătură stresul şi stările „negative", relaxează, redă bucuria de viaţă. În completare, vă recomandăm şedinţe de ultra violete deoarece contribuie la un aspect echilibrat şi armonios al organismului.

NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 1
Valabil până pe data de: 25 IUNIE 2000

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

De bine de ştiut

Ce spun analizele sanguine?

Un renumit specialist francez, Prof. Sophie Conqui, spunea că sănătatea întregului organism „se citeşte", în primul rând în analizele de sânge. Acest lucru lichid al vieţii cară cu el oxigenul, nutrienţii, circulă până la ultima celulă, adună şi elimină toxinele cauzate de funcţionarea diverselor organe, întreţine viaţa.

Sângele este un barometru de sănătate. Astfel, numărarea elementelor sale constitutive se apreciază că trebuie să fie: 4-5 milioane globule roşii sau hematii pe milimetru cub de sânge. Mai puţine, pot fi semnalul unei anemii, care impune şi alte analize de laborator. Numărul hematiilor, pot să demonstreze fie o simplă carenţă în fier, fie o anomalie în centrul lor de producere, deci în măduva osoasă.

Globulele albe, sunt aşa-numite „de apărare" şi se cifrează între 5 – 10000 pe milimetru cub de sânge. Un procent mai crescut al acestora, semnifică prezenţa în organism a unei infecţii.

Plachetele sunt elementele care asigură coagularea sanguină. Numărul lor trebuie să fie între 150000-400000 pe milimetru cub de sânge. Mai scăzute numeric, există oricând pericolul unei obstrucţii venoase, a unei tromboze, pe când prea crescute este semnalul că o hemoragie stă la pândă. Globulele albe sunt repartizate pe familii: polinucleare, limfocite, monocite şi fiecare asigură un anume tip de apărare. În celulele roşii se cercetează urmele de hemoglobină, acest pigment care dă culoarea sângelui şi permite schimbul de oxigen.

Diagrama sanguină, arată cum funcţionează sistemul de epurare al toxinelor: bine sau nu. Pentru aceasta se dozează din plasmă toate elementele care iau parte la această operaţie. Astfel, sodiu trebuie să fie între 3,10 – 3,30 g la litru de sânge, potasiu 160-200 mg la litru, clorul 3,50-3,90 g pe litru. Acidul uric este un deşeu celular. Mai mult de 50 mg pe litru, atenţie – pericolul inflamaţilor cronice ale articulaţiilor sau chiar un atac de gută este aproape. Glicemia arată cantitatea de zahăr din sânge. Probele se iau pe nemâncate şi dozajul trebuie să fie de aproximativ l g pe litru. Dar glicemia se poate măsura şi după masă şi se numeşte glicemia postprandială, care diagnostichează diabetul. Bilanţul lipidic al sângelui arată grăsimile circulante din sânge. Măsurarea colesterolului, trebuia să dea cifre mai mici de 2 g la litru. Peste vârsta de 40 de ani însă, este posibil ca urmele de colesterol să ajungă chiar la 2,40 g la litru. Şi totuşi, această analiză trebuie repetată la indicaţia medicului, pentru că o singură evaluare, nu dovedeşte riscul real al unui atac cardio-vascular. Viteza de sedimentare, se citeşte tot în analizele de sânge. Astfel, este descifrată rapiditatea cu care globulele roşii, se depun la fundul unei eprubete. Când stratul acesta este mai mare de 2-5 milimetri cubi, după o oră, semnalizează o posibilă inflamaţie.

Marele specialist francez de care aminteam la începutul articolului, face precizarea că cifrele analizelor depind de: vârstă, sex, mod de viaţă.

Mai mult, unele medicamente, boli, sarcină, ciclu menstrual ora la care se recoltează prizele de sânge pentru analize pot să modifice rezultatele.

Valorile prezentate sunt orientative şi numai medicul le poate interpreta şi corela.

Dr. VALERIU MANDA

Voaletă şi Dantelă Veche

Natalia avea 16 ani când s-a căsătorit cu Puşkin, „ţarul poeţilor" şi idolul tinerimii de la Moscova. El avea pe atunci (1831) 30 de ani şi-şi imortalizase deja marea lui iubire, Tatiana, femeia-simbol, în „Evgheni Oneghin". Irezistibila Natalia avea să fie „Dama de pică" (elaborată în 1834), deşi în memoria lui mai stăruia şi Aglaia, o hipersexuală fiică de mareşal, adorată înaintea Tatianei. Dar încă adolescentina frumuseţe a Nataliei i-a adus sfârşitul, în preajma lor apărând mereu chipeşul ofiţer francez Georges d'Anthes. Au înflorit poveştile şi Puşkin, cu sufletul tot mai înnegurat, îl provoacă la duel. Francezul acceptă, se duce la reşedinţa poetului de la Mihailovskaia. Natalia e îngrozită, are coşmaruri, caută să împiedice confruntarea cavalerească. Zadarnic. Printre troienele lui ianuarie 1837, autorul lui „Boris Godunov" cade răpus de gloanţe... Apoi, surpriză! Georges avea să se căsătorească cu Alexandrina, sora îndoliatei Natalia. Apoi, fosta doamnă Puşkin va fi „răpusă" de contele Raskoi. *(P.I.)*

Gastronomice

Iată sugestiile culinare oferite pentru această săptămână de cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara:

Raţă cu mazăre boabe

1 raţă mijlocie, 700 g mazăre boabe verde, 2 cesti zeamă de carne, 1 linguriţă zahăr, 1 lingură unt, sare.

Se fierbe mazărea boabe cu zeamă de carne. Când este aproape fiartă se pun sare, zahăr şi puţin unt. Se frige o raţă tânără la tavă. Când raţa este friptă se pune mazărea împrejur şi se mai lasă puţin la cuptor să se rumenească.

Tort Indiana cu fructe de sezon

6 ouă, 150 g zahăr, 100 g făină, vanilie, 250 g frişcă, glazură de ciocolată.

Se pun într-un vas ouăle întregi cu zahăr şi vanilie. Se bat bine cu telul pe marginea maşinii până ce cantitatea creşte simţitor. Se bat apoi alternativ pe maşină şi la rece, de trei ori. Se adaugă făina. Se coace compoziţia, într-o formă bine unsă cu unt şi presărată cu făina, la foc potrivit. După ce s-a răcit, se taie tortul în două cu un cuţit ascuţit. Se scobesc amândouă părţile la mijloc cât mai mult fără să spargem fundul. Acest gol se umple cu frişcă bătută spumă şi amestecată cu fructe de sezon (căpşuni, fragi, zmeură etc.). Tortul se glasează cu ciocolată. Din aluatul scos din mijlocul tortului se poate pregăti umplutura pentru alt tort.

Sufleu de cireşe cu smântână

1 kg cireşe, 10 ouă, 500 g smântână, 8 biscuiţi, 5 linguri zahăr, coaja rasă de la o lămâie, 1 lingură pesmet, puţin unt.

Cireşele se spală, se curăţă de sâmburi, se pun într-o farfurie, se presară cu 3 linguri de zahăr şi se lasă să stea o oră. Smântâna se amestecă cu gălbenuşurile, cu 2 linguri de zahăr, biscuiţii pisaţi şi coaja de lămâie. După ce compoziţia s-a omogenizat, se adaugă albuşurile bătute spumă, amestecând uşor, apoi cireşele scurse bine de zeamă. Compoziţia se toarnă într-o formă unsă bine cu unt şi tapetată cu pesmet, apoi se coace 30 minute la foc potrivit. Se serveşte imediat.

Budincă de brânză de vaci cu nuci

500 g brânză de vaci, 3 ouă, 1 ceşcuţă ulei, 1 lingură rasă de făină, 1 ceaşcă lapte, 2 linguri zahăr, 1 pahar nuci măcinate, coaja de la o lămâie, 2 linguri zahăr pudră, puţin unt.

Se prepară un sos alb (ca pentru ciulama) din ulei, făină şi lapte, se lasă să se răcorească apoi se amestecă cu brânză trecută prin sită, zahărul tos, coaja de lămâie, nucile şi gălbenuşurile. Când amestecul este bine omogenizat, se adaugă albuşurile bătute spumă. Se unge o formă bine cu unt, se toarnă compoziţia şi se pune în cuptorul încins să se coacă la foc potrivit 30-35 minute. Când budinca este frumos rumenită se scoate din cuptor şi se serveşte caldă pudrată cu mult zahăr.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

DOCTORUL casei

REACŢIA ALERGICĂ la înţepăturile de insecte

În cazul persoanelor care manifestă alergie la veninul vreunei insecte (albină, viespe, bondar etc.), înţepătura se poate transforma într-un pericol mortal. Unul sau toate simptomele următoare pot fi prezente când e vorba de reacţia alergică la înţepătura de insectă:

● Umflarea masivă nu numai a locului unde s-a produs înţepătura, ci şi a altor părţi ale corpului, cum ar fi ochii, buzele şi limba. ● Erupţie cu aspect de urticarie sau înroşire a pielii de pe corp. ● Tuse sau şuierătură. ● Senzaţia de mâncărime intensă pe tot corpul. ● Dificultatea de a respira. ● Crampe stomacale. ● Greaţă şi vărsături. ● Spaimă. ● Slăbiciune. ● Ameţeală. ● Colaps. ● O posibilă stare de inconştienţă.

Măsurile ce trebuie luate de urgenţă, până la prezentarea la medic:

◆ Se îndepărtează cu grijă acul prin răzuire cu ajutorul unei lame de cuţit sau cu unghia. Nu se foloseşte penseta care ar putea duce la spargerea săculeţului cu venin care însoţeşte acul şi împrăştierea masivă a veninului în corp.

◆ Dacă persoana care a fost înţepată de insectă prezintă (parţial sau total) simptomele enumerate şi mai ales dacă ştie că a manifestat şi cu alt prilej o reacţie alergică la înţepături de insecte, este necesară aplicarea unui garou. Deşi nu toţi specialiştii sunt de acord cu această manevră, majoritatea alergologilor recomandă folosirea garoului (sau ceva similar acestuia, de exemplu un cordon, o cravată, un şnur etc.) pentru a preveni apariţia unei reacţii alergice dramatice, care ar putea pune viaţa în pericol. Acesta contribuie la încetinirea fluxului sanguin şi a absorbţiei veninului în corp.

◆ Garoul se foloseşte imediat ce s-a produs înţepătura şi, evident, e posibil de aplicat doar când aceasta se află la nivelul braţului sau al piciorului.

◆ Garoul se leagă la 5-10 cm deasupra înţepăturii, adică între înţepătură şi restul corpului. Nu legaţi prea strâns pentru a nu opri circulaţia arterială complet. Asiguraţi-vă că puteţi găsi pulsul sub garou. Slăbiţi garoul la fiecare 5 minute până ce se obţine asistenţă medicală de specialitate.

Continuarea îngrijirii de urgenţă constă în:

◆ Aplicarea de comprese reci pe zona înţepăturii pentru a opri absorbţia şi împrăştierea veninului injectat.

◆ Aşezarea persoanei în cauză în poziţie orizontală până ce are senzaţia de lipsă de aer; în acest moment trebuie lăsată să se ridice încet.

◆ Menţinerea căilor aeriene deschise şi efectuarea de manevre de resuscitare respiratorie şi circulatorie, dacă este necesar, pe perioada transportului până la camera de gardă a celui mai apropiat spital.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

FUMUL DE ŢIGARĂ

4000 de substanţe nocive

De ce fumăm? Răspunsurile sunt numeroase: pentru că acest obicei – nociv, fără îndoială – ne dă senzaţia de maturitate, ne furnizează o plăcere, ne oferă momente de relaxare, ne ajută să ne concentrăm mai uşor, ne dă un aer interesant, ne creează sentimentul siguranţei de sine, ne face să semănăm cu o persoană pe care o admirăm etc. etc. Toate bune şi frumoase, doar că medicii ne avertizează pe toate căile că fumatul ruinează sănătatea, dând posibilitate bolilor să se instaleze în organism. Fumătorii nu spun că nu-i cred, dar nici nu sunt mulţi cei care renunţă cu una cu două. Adevărul din cifre este totuşi incontestabil. Astfel: ◆ Fumatul provoacă 90 la sută din numărul de decese datorate cancerului de plămâni. Cu cât fumatul se deprinde mai devreme, cu atât riscul de îmbolnăvire e mai mare. ◆ Fumatul determină 75 la sută din decesele cauzate de bronşite cronice şi emfizeme. Îngustarea treptată a căilor respiratorii şi reducerea protecţiei pe care o conferă pleura face ca respiraţia să fie îngreunată şi dureroasă. ◆ Fumatul este responsabil de 25 la sută din decesele provocate de bolile coronariene. Riscul de a suferi un atac de cord este de două sau de trei ori mai mare pentru un fumător decât pentru un nefumător. ◆ Fumatul provoacă mai multe decese decât consumul ilegal de droguri, accidentele de circulaţie, sinuciderile sau SIDA. ◆ În România, procentul fumătorilor este de trei ori mai mare în rândul bărbaţilor decât al femeilor. ◆ Cel mai mare număr de fumători se află cuprins între 25 şi 44 de ani, iar pe locul doi se situează adolescenţii între 15 şi 24 de ani. Pe ultimul loc sunt vârstnicii de peste 65 de ani.

Dincolo de faptul că periclitează sănătatea, fumatul îşi face simţită prezenţa şi prin alte inconveniente, aparent inofensive; astfel, respiraţia, pielea şi hainele capătă un miros neplăcut, iar dinţii, în timp, se îngălbenesc. Gustul şi mirosul sunt deopotrivă afectate. În plus, foarte rapid se instalează aşa-numita tuse a fumătorilor, pielea îşi schimbă culoarea, virând spre maro, cu aspect de ţesut prematur îmbătrânit. Dar, de ce sunt atât de rele ţigările pentru sănătate? Pentru „simplul" motiv că fumul acestora conţine circa 4000 de substanţe chimice, multe foarte nocive. Să ne oprim la câteva dintre ele. *Nicotina* este un drog puternic, care afectează creierul şi provoacă rapid degenerescenta *Gudronul* este o substanţă lipicioasă, de culoare maro, care se formează şi se condensează în momentul în care este aprinsă ţigara. *Monoxidul de carbon* este gazul care, o dată inhalat, pătrunde în sânge, afectează buna funcţionare a inimii şi contribuie la îngroşarea arterelor. De fapt, aproximativ 15 la sută din sângele fumătorilor conţine monoxid de carbon în loc de oxigen.

Dacă toate aceste substanţe nu par suficient de respingătoare, mai pot fi enumerate câteva de-a dreptul oripilante: *acetona* (utilizată ca decapant), *amoniacul* (folosit ca agent de curăţire), *butanul* (combustibil), *DDT* (insecticid), *cianid hidrogenat* (utilizat ca substanţă letală în închisorile din SUA!), *plumb*, *metanol* (combustibil pentru navele spaţiale!), *polonium-210* (reziduu radioactiv), *radon* (gaz radioactiv) şi, nu în ultimul rând... acid sulfuric.

FUMATUL
cauza a peste 1 milion de decese anuale

OMS şi laboratoarele Pharmacia & UpJohn, lider în materie de substitute ale nicotinei, sunt pe cale de a lansa un proiect european sub sloganul „Help Smokers Quit Smoking" („Ajutaţi-i pe fumători să se oprească") menit să diminueze numărul deceselor datorate tabagismului (1,2 milioane pe an). Acest plan conceput să se deruleze pe o perioadă de trei ani are în vedere folosirea de tratamente cu substitute nicotinice, promovarea interdicţiei „Aici nu se fumează", incitarea statelor de a se implica în obstrucţionarea materialelor publicitate favorabile fumatului şi în susţinerea unor campanii menite să încurajeze fumătorii să renunţe la acest obicei periculos pentru sănătate.

Vreţi să renunţaţi la fumat?

Nu sunt puţini fumătorii care declară că ar dori să renunţe la fumat, dar nu pot să o facă. E drept, dacă hotărârea nu e suficient de puternică iar voinţa bine pusă la încercare, abandonarea fumatului pare imposibilă. Se pot face însă unele tentative prin formule mai blânde, poate chiar mai puţin frustrante; o variantă ar fi scăderea treptată a numărului de ţigări, prin scăderea zilnică doar cu o ţigară a numărului obişnuit, până se ajunge la... zero. O altă variantă ar fi o zi pe săptămână fără ţigări, apoi două zile şi tot aşa până se va ajunge la... şapte zile pe săptămână fără tutun.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Alergia la alimente

VLAD GORE din Prundu-Bîrgăului, jud. Bistriţa-Năsăud. *Numai suferinţa care se repetă identic după consumarea unui anumit aliment poate fi suspectată drept alergie. De exemplu, un alergic la ouă poate să facă urticarie, altul poate să facă diaree, altul poate intra în criză de astm etc. Aşadar, indiferent cum se manifestă, alergia este produsă în toate aceste cazuri, de ou. Trebuie însă făcută diferenţa între* ***alergia*** *la alimente şi* ***intoleranţa*** *la anumite alimente. De pildă, unele legume, cum sunt castraveţii, fasolea, ceapa, precum şi mâncărurile grase, prăjelile etc., în special când sunt consumate în cantităţi mari, sunt greu de digerat. Deseori ele provoacă tulburări digestive manifestate prin balonări, diaree, greţuri şi vărsături. Dar aceste tulburări nu trebuie interpretate ca o alergie, ci doar ca o intoleranţă digestivă, care nu sensibilizează individul. Aceleaşi alimente, mâncate cu altă ocazie de aceeaşi persoană, în cantităţi mai mici, mai bine mestecate etc. sunt bine suportate. În schimb, alergia alimentară se manifestă de fiecare dată la un anumit aliment, chiar dacă este consumat în cantităţi extrem de mici. Alimentele care pot provoca frecvent alergii sunt: oul, ciocolata, roşiile, căpşunile, portocalele, alunele, carnea de porc, mierea, făina de cereale. Alergia poate fi „o moştenire de familie", în sensul că factorul ereditar joacă un rol important. Există deci o predispoziţie care se transmite din generaţie în generaţie pentru bolile alergice.*

COMPRIMATE

Saliva omului corect hrănit este atât de bazică încât, teoretic, poate înlocui periuţa de dinţi.

1843 este anul prezentării medicamentelor sub formă de comprimate; inventatorul comprimatului este industriaşul englez Brockedon.

În 1873 apar pentru prima dată medicamente sub formă de caşetă (invenţia lui Stanislas Limousin), sunt inventate seringa (J.Pravaz) şi fiola de sticlă (acelaşi Stanislas Limousin).

Sfaturile bunicii

BAIA RECE NE ÎNTĂREŞTE

Se spune că baia rece cea mai scurtă este şi cea mai bună... Cu alte cuvinte, dacă baia e rapidă, organismul nu are de suferit, ci doar de câştigat. Deci baia cu apă rece trebuie să dureze maximum 5-6 secunde. Cu ajutorul unui duş care să nu aibă presiune prea mare sau a unei stropitori, ne stropim cu apă rece pe tot corpul în afară de cap. Luăm un prosop aspru şi îl înmuiem în apă, apoi ne frecăm cu el pe piept şi pe pântece, pe spinare, pe braţe şi pe picioare. Totul să dureze un minut sau două. Fără să ne ştergem, ne îmbrăcăm iute şi facem puţină mişcare până se usucă pielea. Spălarea pe întreg corpul e bine să se facă dimineaţa, atunci avem destulă energie în corp, iar spălarea ne înviorează. Se pot face şi la un ceas după prânz, dar şi noaptea, când corpul are mai multă căldură naturală. Imediat însă după baia de noapte e bine să ne culcăm în patul cald sau să ne învelim cu un pled moale şi călduros. Aceste spălări făcute noaptea dau somn. Cel puţin de 2-3 ori pe săptămână este bine să ne spălăm astfel corpul, chiar dacă apa rece pentru călirea organismului nu mai e la modă, lumea preferând să ia tot felul de energizante în loc să apeleze la metodele străbune.

A iubi nu e o vină!

– Cititorul nostru SM din Urziceni are aproape 23 de ani şi este îndrăgostit. Fiind o fiinţă foarte timidă şi emotivă nu a reuşit să-şi mărturisească direct sentimentele faţă de fata pe care o iubeşte.

– Dragă M., eu cred că tu eşti timid şi din cauza asta suferi foarte mult, nu numai în dragoste, dar în general. Ar trebui să încerci să-ţi propui ca atunci când doreşti ceva, să faci tot posibilul pentru ca acel lucru să se îndeplinească. Asta înseamnă, în primul rând, ca tu să lupţi pentru ceea ce vrei să obţii. Oamenii te vor aprecia în felul acesta şi vor învăţa să te respecte, pe tine şi dorinţele tale. Dacă eşti îndrăgostit de o fată, nu crezi că ar fi firesc să te duci şi să-i spui tu lucrul acesta? De ce să afle de la alţii? Poţi şti exact ce a auzit şi ce a înţeles de la ei? Acum, faptul e consumat, dar eu cred că trebuie să ai o discuţie cu ea, faţă în faţă, în care să-i spui ce simţi şi de-abia după aceea să o laşi pe ea să-ţi spună ce simte. Nu te mai lăsa „certat", a iubi nu e o vină, cel mult poate să nu-ţi împărtăşească şi ea sentimentele şi atunci, nu prea mai ai ce să faci. Vei învăţa să o uiţi şi te vei îndrăgosti, cu timpul, de alte fete. Dar poate şi ea te place. Poate, pe bună dreptate, nu i-a plăcut să-i audă pe alţii vorbind despre ce simţi tu pentru ea, în loc să-i spui tu.

La ce foloseşte să plângi şi să stai supărat toată ziua? Cine vrei să-ţi rezolve problemele în locul tău? Ia-ţi inima în dinţi şi de-te şi vorbeşte cu ea! I-ai un buchet de flori, pentru că florile sunt întotdeauna mesagerii păcii şi înţelegerii şi roag-o să te asculte câteva minute pentru a-i spune ce gândeşti, ce simţi pentru ea, ce planuri ai pentru voi doi. Chiar dacă ea nu-ţi împărtăşeşte de pe acum sentimentele, roag-o să-ţi dea un timp în care să o poţi cuceri. Să vă întâlniţi de câteva ori, să vă plimbaţi împreună, pentru a vă cunoaşte mai bine unul pe celălalt. Nu-ţi fie frică să te arăţi aşa cum eşti, dacă vrei să te iubească, pentru că numai cunoscându-te poate să o facă. Slăbiciunile unui om pot fi de multe ori motive pentru a fi iubit de cel de lângă el. Oricum, dacă doreşte, mai devreme sau mai târziu va afla totul despre tine, aşa că de ce nu acum? Vei avea şi tu ocazia să o cunoşti, să vezi dacă e într-adevăr fata de care te-ai îndrăgostit, dacă e cu adevărat potrivită pentru tine. Numai aşa vei vedea dacă a meritat să te frământi atât din cauza ei! Eu îţi doresc să ai succes şi ea să ajungă să te iubească aşa cum vrei, dar, dacă nu, MERGI ÎNAINTE!

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Ofensivă mondială contra SIDA

Câteva dintre cele mai renumite laboratoare farmaceutice din lume (Boehringer Ingelheim, Bristol-Myers, Squibb, Glaxo Wellcome, Merck & Co, F.Hoffmann La Roche) au în vedere colaborarea cu ONU în scopul punerii la punct a unei acţiuni de îmbunătăţire a distribuţiei şi totodată a scăderii preţurilor produselor medicamentoase anti-SIDA, destinate ţărilor sărace. Potrivit asociaţiei „Medicins sans Frontiers", preţul medicamentelor ar putea scădea cu 70 la sută sau chiar mai mult. În prezent, pe piaţa mondială există peste 10 antiretrovirusuri, iar 100 de noi medicamente sunt în curs de preparare. Pentru ţările sărace, cu populaţie numeroasă purtătoare a virusului HIV sau bolnavă de SIDA, accesul la medicamentele necesare în tratarea cruntei maladii este încă un lux. Or, numai Africa Sub-Sahariană înregistrează peste 70 la sută din cazurile de SIDA din lume, echivalentul a peste 34 milioane de persoane.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

O nouă armă pentru pompieri

Un nou procedeu de stingere a incendiilor, denumit „prin impulsuri", a fost pus la punct în Germania şi este deja utilizat în unele ţări europene. Sistemul constă în proiec-

tarea „în rafale" a unor mici cantităţi de apă, însă la o presiune de 25 de bari. Alimentarea cu apă se face de la o autocisternă de 3500 l. Un litru de apă dă naştere unui nor de picături cu diametrul de 15 m. Împrăştierea apei în picături fine creşte considerabil schimburile termice dintre flăcări şi apă şi, în plus, prin efectul de suflu, oxigenul necesar arderii este îndepărtat cu brutalitate de focarul incendiului. Încercările au dovedit că stingerea unui incendiu cu ajutorul noului sistem solicită de zece ori mai puţin lichid decât este necesar dacă s-ar utiliza ejectorul clasic, cu jet continuu. Folosirea acestui procedeu presupune însă anumite precauţii: el este mult mai obositor pentru pompieri, reculul „tirului" putând fi comparat cu cel al unei arme de vânătoare. În plus, un tir direct de apă sub presiune (25 de bari, totuşi!) asupra unei persoane poate provoca serioase leziuni corporale şi chiar moartea...

Scannerul-cântar!

În curând, micile hoţii la cântar ale vânzătorilor de legume şi fructe vor rămâne de domeniul poveştilor bunicii! Inginerii de la Centrul de cercetări IBM din New York au conceput un sistem automat capabil să recunoască şi să cântărească – fără cântari – fructele şi legumele. Combinarea dintre un scanner obişnuit şi un program de inteligenţă artificială permite sistemului denumit „Veggie Vision" să determine la fel de bine şi de rapid natura şi greutatea merelor sau salatei, fără nici o intervenţie a vânzătorului. Comparând aceste informaţii cu cele conţinute într-o mică bancă de date, sistemul calculează şi preţul produselor. „Veggie Vision" a fost deja experimentat. Responsabilii de la IBM consideră că noul sistem va putea înlocui clasicul cod cu bare. Dar o veste bună pentru vânzătorii obişnuiţi să „ciupească" la cântar: mai avem de aşteptat câţiva ani până la generalizarea sistemului, din pricina costului acestuia. Dar ce minunat va fi în viitor! Imaginaţi-vă cum vor arăta mâine tarabele de azi din Piaţa Obor, fiecare dotată cu câte un computer!... Ce păcat că, ne-am născut prea devreme! (A.H.)

Spectacolul naturii

«Autostrăzile lichide» ALE TERREI

BANDA TRANSPORTOARE. King River este un fluviu care traversează parcul natural Kimberly din Australia. Un platou de bazalt situat la o destul de mare înălţime, străpuns

de-a lungul mileniilor de mii de cursuri de apă. O adevărată bandă transportoare, de vreme ce toate fluviile Terrei transportă împreună spre mările lumii 20 de miliarde de tone de diverse materiale.

STRANIILE CULORI ALE TIMPULUI. Fluviile tinere curg în linie dreaptă, cele bătrâne împletesc nenumărate meandre şi creează în jurul lor bazine întregi de alte râuri mai mari sau mai mici. Un exemplu: locul unde se unesc două râuri, Green River şi celebrul Colorado. Adâncimea la care curg este de 1800 m; deasupra lor se ridică şisturi şi adevărate ziduri de granit, născute acum peste două miliarde de ani. Suspensiile materiale care s-au adunat în apele sale de-a lungul timpurilor i-au dat culorile uneori stranii pe care i le cunoaştem astăzi şi care l-au făcut de altfel să şi fie numit „Colorado" – râul colorat...

ASTĂZI DA – MÂINE NU! Deşertul Namibiei, defileul Kuiseb. Din doi în doi ani, un fluviu apare brusc în peisajul lunar al pustiului. Apele sale curg câteva ore, sau câteva zile. Apoi fluviul dispare în adâncuri. Pe locul unde a curs se formează o crustă. O săptămână mai târziu ea este spulberată şi împrăştiată de vânt. Nimeni nu mai ştie ce a fost acolo. Decât fluviul din adâncuri care nu va greşi cu nici măcar un centimetru locul pe unde va ieşi din nou la lumină peste alţi doi ani...

VOLGA, VOLGA... Cu cei 3688 km ai săi şi cei 4800 de metri cubi de apă pe secundă, Volga este unul din cele mai mari fluvii ale lumii. Mai mult, el este navigabil pe aproape întreaga sa lungime...

ACOLO UNDE ZAMBEZI CADE... Cascadele Victoria prin care trece fluviul Zambezi

sunt printre cele mai mari din lume: 122 m înălţime şi o lărgime de 1700 m. Când ajunge la ele, fluviul face un salt dintr-o lume în alta. Ajuns jos, îmbogăţit în oxigen, el îşi continuă curgerea găzduind de data aceasta o cu totul altă lume de peşti şi alte vieţuitoare...

FĂRĂ FRICĂ! Fluviul Missouri, atunci când apele sale depăşesc nivelul normal din timpul anului. Aluviunile sunt însă un fenomen recurent normal iar fluviile şi-au

format estuare şi sisteme de mlaştini tocmai pentru a... „scăpa" de excedentul de apă. Mâna şi inteligenţa omului trebuie să facă restul.

TRAFIC FLUID. San Lorenzo, în statul american New York. Surse de peşte, izvoare de fertilitate pentru pământ, facilităţi unice de transport, cursuri de apă ca acesta asigură supravieţuirea a milioane de persoane.

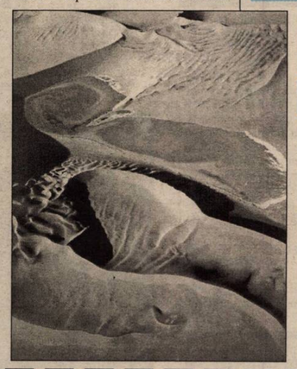

PESCUIT RAPID. Boyoma, pe fluviul Zair: apa se află într-o permanentă frământare şi găzduieşte o enormă cantitate şi diversitate de microorganisme. Peştii au tot ce le trebuie, iar pescarii nu au nevoie decât să-şi arunce coşurile de nuiele şi să le tragă înapoi pline.

MIHAELA DOROBANŢU

radio CONTACT
O 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIŞINĂU	100,9 FM
BUCUREŞTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	69,8 FM	FOCŞANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOŞANI	93,1 FM	IAŞI	91,9 FM
BRAŞOV	105,5 FM	PITEŞTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEŞTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REŞIŢA	70,79 FM
CĂLĂRAŞI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANŢA	91,1 FM	TG. MUREŞ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

O necunoscută a civilizaţiei

Marea artă a PIGMEILOR

PAUL IOAN

SURPRIZĂ

Cine s-ar fi aşteptat ca o etnie trăind, şi azi, în stil neolitic să posede de fascinante elemente de cultură?

În regiunea de nord a Zairului – ţară străbătută de Ecuator – sălăşluieşte de mii de ani etnia pigmeilor – oameni mici de statură –, una din cele peste 500 de etnii ale ţării. Vieţuind discret, în veşnic umedele păduri ecuatoriale, pigmeii au un mod de viaţă neschimbat de zeci mii de ani, din neolitic. Până de curând, nu se ştia decât că au un dialect propriu, înţelegându-se cu exploratorii prin gesturi. Dar insistenţele unor cercetători francezi – care au locuit nouă luni cu un trib de pigmei – au scos la iveală uimitoare elemente de cultură: muzică polifonică şi un fel de scriere pictografică, asemănătoare întrucâtva hieroglifelor, dar mult mai simpliste.

„Intelectualul" unei comunităţi de pigmei – care nu este, după cum ne-am aşteptat, vraciul – are datoria să pregătească sărbătorirea unei zeităţi importante (a fecundităţii, de obicei). Ritualul are două etape: confecţionarea unor instrumente (de suflat şi de percuţie) şi – fapt cu totul excepţional pentru pigmei – inscrierea (pictura) pe bucăţi de piele şi scoarţă (e copac a unor informaţii practice (referitoare, mai ales, la vânat şi pescuit) şi de ordin religios (ce elemente ale naturii trebuie adorate şi cum). Cu alte cuvinte, tradiţiile comunităţii sunt însemnate pe suluri – cu ajutorul unor semne (desene) de regulă curbilinii – pentru a elita a societăţii, majoritatea covârşitoare a membrilor fiind analfabeţi. Recent, s-au deschis expoziţii – la New York şi la Paris – ale acestei necunoscute şi surprinzătoare arte, care se află în flagrantă contradicţie cu modul lor primitiv de viaţă. În premieră mondială, a fost lansat şi un CD al artei pigmeilor.

Cine a fost „COPILUL TEMPLULUI"?

DORIN MĂRAN

După rezolvarea „miturilor" Romanoff şi Anastasia, genetica a reuşit să dezlege în mod spectaculos una din marile enigme ale istoriei, aceea a autenticităţii Copilului Templului. După anunţata moarte sale în 1795, s-a presupus că acesta ar fi fost răpit sau substituit. Nimic însă din toate

ENIGMĂ

Copilul care a decedat în Templu pe 8 iunie 1795 este într-adevăr fiul lui Ludovic al XVI-lea şi al Mariei Antoanetta?

astea. Micul deţinut în vârstă de 10 ani decedat în sinistrele temniţe ale închisorii Templului era chiar Louis-Charles Capet, al doilea fiu al lui Ludovic al XVI-lea şi al Mariei Antoanetta, moştenitor al tronului Franţei. Acest lucru a fost demonstrat prin analiza ADN-ului mitocondrial extras din inima sa mumificată, conservată în cripta regală din Saint-Denis, ADN ce corespunde descendenţilor fraţilor şi surorilor reginei Maria Antoanetta – Anna de Bourbon-Parma, soţia exregelui Mihai şi André de Bourbon-Parma. Această descoperire aparţine Prof. Jean-Jacyues Cassiman, genetician la Universitatea din Louvain (Belgia) care a reuşit să curme 2 secole de dispute concretizate prin nu mai puţin de 600 de studii realizate pe această temă. Prelevările efectuate în decembrie 1999 au fost identificate în două laboratoare genetice, independente, din Belgia şi Germania. Analizele comparative s-au bazat pe eşantioanele capilare ale Mariei Antoanetta şi ale surorilor sale, aflate în mânăstirea Klagenfurt din Austria. Din fericire, mama lor, împărăteasa Maria Tereza a păstrat mici medalioane de aur în care se găseau meşe din părul fiecăruia din copii.

„Nodul gordian" al lui ALEXANDRU

IRINA STOICA

Puţine personalităţi ale lumii antice s-au bucurat de o faimă atât de desăvârşită şi binemeritată ca Alexandru Macedon supranumit „cel Mare". Fiu al lui Filip al II-lea, cel care a transformat Macedonia dintr-un ştat semibarbar, într-unul centralizat, cea mai de seamă putere economică, politică şi militară a lumii elene, Alexandru s-a născut în anul 356 la Pella, capitala ţării, chiar în noaptea când, potrivit legendei, a fost incendiat Templul Dianei din Efes. Mama sa, ambiţioasa prinţesă epirotă Olimpia, i-a insuflat dorinţa de a ajunge faimos şi la 18 ani, Alexandru s-a distins în bătălia de la Cheroneea. La 20 de ani moştenea tronul unui stat devenit hegemon al Peninsulei Balcanice. Elev al lui Aristotel, acest tânăr a făurit vreme de 13 ani, până la moartea sa prematură, în Babilon, un imperiu fără egal.

În jurul lui s-au ţesut o serie de legende cum ar fi cea a nodului gordian. Nodul, deosebit de complicat, despre care se credea că va putea fi desfăcut numai de cel ce va deveni stăpânul Asiei, a fost retezat de Alexandru printr-o singură lovitură de spadă. De asemenea despre calul său, Bucefal, se spunea că este fermecat şi că îi poartă noroc în războaie. Tânărul împărat avea un chip deosebit de frumos în ciuda staturii sale mărunte. Părul său buclat, obrazul neted, lipsit de barbă, îi dădeau o înfăţişare angelică, o carismă de care ştiut să se bucure din plin. De fapt, totul era dublat de un curaj fără egal. Împăratul se afla întotdeauna călare în fruntea oştaşilor săi, crezându-se un urmaş al lui Achile, la al cărui presupus mormânt se închinase când ajunsese la ruinele Troiei. Creator al unui imperiu imens, cuprinzând nu numai cea mai mare parte din Peninsula Balcanică şi Asia Mică, ci o mare parte din Asia, întinzându-se din Egipt până în străvechea Indie, el a ştiut să smulgă teritorii din mâinile duşmanilor temuţi, perşii, creând un imperiu efemer, lăsat fără moştenitor. Conştient de importanţa imaginii sale el a acordat dreptul de a-i face portretul unui număr redus de artişti, mai exact trei. Este vorba de sculptorul Lysippe, un pictor reputat numit Appelus şi un gravor de pietre preţioase Pyrgotelus. Imaginea care ni s-a păstrat peste veacuri este cea creată de ei şi conturată de biograful împăratului, Plutarch. Au rămas în urma sa ruinele din Herat, aflat pe teritoriul Turciei de astăzi, dar şi cele din Persepolis, fondat de Darius cel Mare şi jefuit de oştenii lui Alexandru, numit încă în Iran „Blestematul". A rămas oraşul Alexandria întemeiat de el, dar şi poveştile despre excesele sale vecine cu paranoia. Anii au aşternut însă tăcerea peste multe dintre actele sale care i-ar putea ştirbi imaginea, rămânând, incontestabilă, gloria din care însă nu mai există decât legenda şi pietre risipite pe un teritoriu imens.

■ PUBLICITATE ■ PUBLICITATE ■ PUBLICITATE ■ PUBLICITATE ■

PCNET
quality internet solutions

5 ore : 3 USD + TVA
10 ore : 6 USD + TVA
20 ore : 10 USD + TVA
50 ore : 20 USD + TVA
100 ore : 35 USD + TVA

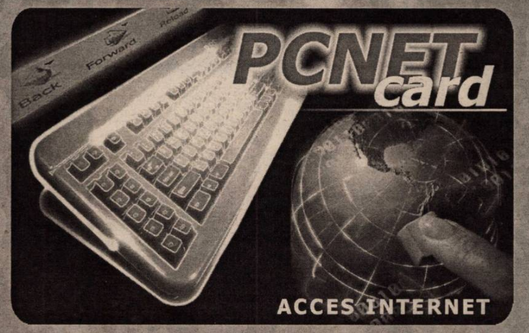

PCNET DATA NETWORK S.A.
Splaiul Unirii 10, bl B5, sc 2, et 1
70421, Bucuresti, Romania
Tel: 330-2801, Fax: 3302842
www.pcnet.ro

Viitorul aparţine spaţiului

MARTE în vizorul astronauticii!

EROARE

1999 a reprezentat pentru NASA un an decepţionant în ceea ce priveşte programul marţian.

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

După răsunătorul eşec din august 1993 al misiunii MARS OBSERVER în valoare de un miliard de dolari (!), cu care s-a pierdut definitiv legătura la o depărtare de numai... trei zile de Marte, anul 1999 a reprezentat pentru programul marţian al NASA un an decepţionant: mai întâi a fost colosala eroare de program de calculator care a condus la defectarea, în septembrie 1999, a robotului de 124 milioane $ MARS CLIMATE ORBITER. A urmat lovitura de teatru din decembrie acelaşi an când, după ce a sperat în van că sondele DEEP SPACE 2 botezate aşa de frumos „Scott" şi „Amundsen" din compunerea staţiei MARS POLAR LANDER vor găsi apă pe „planeta roşie", NASA s-a pomenit că a pierdut legătura şi cu această staţie marţiană, de îndată ce aceasta a pătruns în atmosfera marţiană (la 3 decembrie 1999)...

NASA nu trebuie deloc să fie compătimită pentru aceste pierderi, ea nu numai că a renunţat la fiabilul sistem de aterizare folosit cu ocazia zborului misiunii PATHFINDER, dar prin JPL-Pasadena, a perseverat în a utiliza un sistem de frânare reactiv (cu 12 mini-rachete), care a şi fost încriminat de Comisia care a analizat cauzele acestor defecţiuni „în lanţ". Mai mult NASA s-a şi grăbit să lanseze un contract de 40 milioane $ către firma Bell A & T Corp, pentru construirea unui satelit marţian de 200 kg, care ar urma să fie lansat în 2003 pentru ca să monitorizeze nişte roboţi marţieni care nu au mai ajuns pe... Marte!

Până la urmă, singura speranţă a Agenţiei americane NASA a rămas MARS GLOBAL SURVEYOR, mai precis camerele de luat vederi ale acestei staţii, care, în ansamblu, a fost construită din componentele rămase de la pretenţiosul MARS OBSERVER şi, ca urmare, s-a şi afirmat că nu va „trăi" decât până în martie 2001! Iată că „cenuşăreasa" GLOBAL SURVEYOR a transmis imagini şi date despre Marte cu un asemenea ritm şi claritate, încât specialiştii NASA sunt acum de părere că acest robot va livra informaţii de trei ori mai consistente şi mai numeroase decât toţi roboţii care au investigat „planetă roşie" până la această dată: Un argument: telescopul cu laser de pe GLOBAL SURVEYOR face topografia planetei Marte mai accesibilă chiar decât cea a planetei natale! În foto alăturată, U.S. Geological Survey a livrat două „mozaicuri de sute de imagini" de la Polul Sud al planetei MARTE, care permit interpretări asupra unor regiuni neobişnuite şi chiar o eventuală confirmare a ipotezei conform căreia straticările vizibile pe imagini ar permite evaluarea climatului marţian, tot aşa cum inelele secţiunilor prin trunchiul copacilor definesc vârsta acestora!

(Va urma)

Detectorul de pietoni

Concernul Daimler-Chrysler a pus la punct, recent, un detector de pietoni. Două videocamere sunt instalate pe retrovizorul central, în spatele parbrizului, la 30 cm una de cealaltă, astfel încât oferă imagini

stereoscopice ale mediului, în faţă şi lateral. Camerele sunt în legătură directă cu un computer central care analizează dimensiunile obiectelor recepţionate, apoi formele, contururile şi, în sfârşit, mişcările. Computerul calculează distanţa acestora faţă de vehicul şi reperează pietonii în ansamblul obiectelor mobile sau imobile. Analiza dimensională permite reperarea în proporţie de 80 la sută a pietonilor într-o fracţiune de secundă, în proporţie de 95 la sută a formelor şi siluetelor. În sfârşit, analiza mişcării picioarelor înlătură orice dubii. Conducătorul este atunci avertizat asupra prezenţei pietonilor – la o trecere de pietoni, să spunem – astfel încât acesta să poată reacţiona corespunzător. Daimler-Chrysler are de gând să meargă mai departe şi să realizeze transmiterea rezultatului analizei de la computer direct la sistemele de frânare şi de direcţie, fără a mai fi nevoie ca şoferul să fie avertizat. Adio, amenzi! Adio, accidente! Ce vă spuneam... Ce păcat că ne-am născut prea devreme...

Lentile care se lipesc!

Societatea germană Bayer a început comercializarea unor lentile de ochelari pentru corectarea defectelor de vedere care pot fi lipite în interiorul lentilelor unor ochelari de soare obişnuiţi. Aceste lentile se aplică prin simpla apăsare a acestora pe lentilele colorate, umezite în prealabil cu... apă!

Muncile agricole şi sateliţii

Departamentul Renault-Agriculture al marelui concern francez, în colaborare cu Universitatea Blaise Pascal din Clermont-Ferrand şi Centrul de studii pentru maşini agricole, studiază un sistem de ghidare automată a tractoarelor agricole. Acest procedeu este bazat pe utilizarea sistemului de localizare prin satelit GPS (Gobal Positioning System). Peste trei ani, noul sistem de ghidare va echipa tractoarele agricole, preluând o mare parte din sarcinile tractoristului. Din păcate, nimeni nu studiază un astfel de dispozitiv de dirijare prin satelit şi a cailor, boilor şi măgarilor „angrenaţi" la muncile agricole de pe tarlalele noastre. (A.H.)

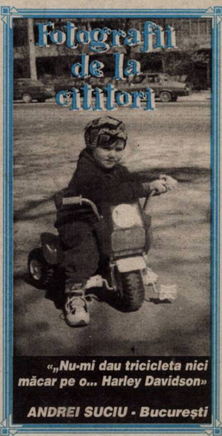

„Nu-mi dau tricicleta nici măcar pe o... Harley Davidson"

ANDREI SUCIU - Bucureşti

Yeti – oamenii zăpezilor

Urme de „Metoh Kanqmi" la 7000 m!

DAN APOSTOL

Tibetanii au purtat-o aproape un an prin diverse sate şi tabere. Le-a fost femeie, a gătit pentru ei, a cărat poveri şi a păzit turme de yaci. Apoi, când „stăpânii" săi au coborât în sud, spre India, să vândă blănuri, piei şi să cumpere gloanţe şi praf de puşcă, au schimbat-o în caravanseraiul unde trăseseră peste noapte pentru trei securi, două pumnale şi două carabine englezeşti vechi de 40 de ani, dar mai bune decât puşcoacele lor cu cremene. Purtând veşmântul sclavelor din nord (o pereche de şalvari din pânză neagră), desculţă, cu torsul gol, cu obrajii şi sânii tatuaţi cu spirale albastre, Agnes Neville a fost silită să se prostitueze timp de trei ani, zi şi noapte, singura-i scăpare venind în orele când trebuia să care zeci de găleţi cu apă pentru cisterna din care se adăpau oameni şi animale deopotrivă. Când au sosit cei care au eliberat-o a crezut că va schimba o sclavie cu alta – abia în braţele tatălui său a înţeles că totul se terminase. Şi, după zece ani de iad în care rezistase cu o tenacitate nebănuită, şocul izbăvirii era gata s-o răpună.

În 1905, Agnes s-a întors în Anglia. A făcut primul război mondial ca infirmieră la o unitate a Forţelor Aeriene Regale şi în 1919 a traversat Atlanticul, cumpărând o crescătorie de cai în Canada, unde a trăit, singură, până în 1941. Dar niciodată n-a uitat cei şase ani când a fost perechea unui „Yeti", despre care destui savanţi ce nu şi-au părăsit vreodată birourile confortabile afirmă că este plăsmuirea unor minţi în imposibilitate de a face distincţia între realitate şi fascinantele legende asiatice.

CREATURĂ

„Nu părea mai înalt de 1,80-1,90 m, dar avea braţe, coapse, pulpe şi piept incredibil de musculoase."

În 1921, colonelul C.K. Howard Bury (1883-1963), conducătorul primei Expediţii de Recunoaştere a Masivului Everest a raportat observarea la mare distanţă a unor siluete întunecate. Când membrii expediţiei au ajuns la locul unde văzuseră făpturile necunoscute (adică la 7000 m altitudine), au găsit şiruri de urme humanoide foarte mari. Însă Howard Bury nu a admis versiunea şerpaşilor, care jurau că urmele ar fi ale unui „Metoh Kanqmi" (în engleză „Abominable Snow Man", prima dată când termenul avea să fie folosit în presa mondială). Colonelul a considerat că amprentele aparţineau „unor lupi cenuşii, neobişnuit de mari, ale căror urme au fost alungite prin alunecare în zăpadă, căpătând astfel aspectul de talpă omenească goală". O explicaţie mai fantezistă decât orice demon tibetan!

Exploratorul Willian Knight (1858-1943) a descris şi el, într-un interviu publicat de ziarul *„The Times"* la 2 noiembrie 1921, întâlnirea cu o făptură ciudată într-o pădure himalayană de rhododendroni, situată la altitudinea de 1800 m: „Oprisem într-un luminiş, ca să-mi las calul să se odihnească. Am auzit un zgomot şi, întorcându-mă, am văzut la câţiva metri de mine o creatură ce nu putea fi decât faimosul om păros despre care au povestit cei din expediţia de cucerire a Everestului. După cum îmi amintesc, nu părea mai înalt de 1,80-1,90 m, dar avea braţe, coapse, pulpe şi piept incredibil de musculoase. Mâinile îi erau uriaşe, corpul şi chipul erau acoperite cu un păr scurt, des, de culoare ocru-gălbuie, şi avea plete lungi, maronii. M-a privit câteva clipe, apoi s-a întors şi a dispărut în tufişuri."

Ştiinţa şi Biblia

Un nume plin de mister: MOISE

PAUL IOAN

Sângeroasele persecuţii împotriva evreilor din Egipt i-au forţat pe Avram (tatăl) şi Jochebed (mama) să-şi abandoneze fiul, pe când acesta avea trei luni. Familia provenea din tribul preoţesc al lui Levi. Adăpostul plutitor pe râu (coş de papură) ne dă şi o indicaţie ştiinţifică, deloc neglijabilă („Ieşirea", 2/3): folosirea a două produse grele (reziduuri) de petrol, smoala şi catranul – ambele insolubile în apă –, deci *acum 33 de secole erau exploatate zăcăminte (de suprafaţă sau de mică adâncime) de ţiţei în Egiptul de nord,* fapt confirmat de uluitoare descoperiri arheologice locale: „lămpile cu asfalt".

Nu ştim cum l-au numit părinţii pe viitorul Moise, dar fata faraonului l-a salvat şi l-a numit Moşe sau Moses (varianta greacă). Aici se naşte o controversă lingvistică şi deopotrivă istorică, importantă pentru circumstanţele producerii Exodului. Aşa cum ne-a parvenit textul Vechiului Testament, se pare că Moşe este cuvânt ebraic dat de o egipteancă unui copil evreu înfiat, şi care înseamnă „cel scos din apă". Pare simplu şi logic. Dar de ce ar fi învăţat prinţesa egipteană ebraica, limba – extrem de subtilă – a unor triburi ţinute în sclavie de tatăl ei, faraonul? Astăzi, o mare parte a experţilor lingvişti subliniază că *Moise nu este cuvânt ebraic, ci egiptean, cu înţelesul de „copil".* Mulţi faraoni aveau nume cu terminaţia „moses", de exemplu: Tut*moses*= Copilul lui Thot (acesta fiind marele lor zeu sapienţial, inventatorul hieroglifelor, astrologiei etc.), sau Ra*m(o)ses*=Copilul lui Ra (zeul suprem solar) – un exemplu contemporan englezesc: John*son*= Fiul lui John. Deci şi astfel privite lucrurile, alegerea prinţesei a fost simplă şi logică: copilul va fi crescut la Curte ca un prinţ „egiptean", deci poate avea un nume asemănător marilor bărbaţi ai Egiptului, fapt care nu contravenea deloc atitudinii sale materne faţă de prunc. Un lucru e cert: la vârsta de trei luni, Moise nu apucase, evident, să înveţe ebraica – prilej de alte controverse.

Dar ce legătură are numele cu Exodul? Una foarte importantă, din punct de vedere ştiinţific. Copilul sosit pe râu a primit o educaţie aleasă, în limba egipteană. Prinţul Moise a avut acces, în consecinţă, la învăţăturile diverse şi profunde ale eruditilor de la Curte, ale preoţilor. Istoria ne spune că preoţimea egipteană forma un cerc închis (esoteric) de iniţiaţi, din care unde ştim că s-au „adăpat" şi mari personalităţi ale Greciei antice (Solon, Euclid, Arhimede, Platon, şi poate chiar Iisus între 12 şi 30 de ani). Cunoştinţele despre natura şi ţinuturile ţării nu puteau lipsi, inclusiv despre gurile de vărsare ale Nilului în Mediterana, deşertul Sinai (relief, floră, faună). Dar dacă pe tânărul Moise l-a lăsat rece doctrina religioasă de la Curte, nu puteau să nu-l intereseze prezicerile despre climă (legate şi de agricultură): evoluţia ei şi consecinţele asupra naturii. Astfel, avem dovada biblică conform căreia el n-a uitat că este evreu, căci a ucis un egiptean care-i bătea pe israeliţii scoşi la munci grele („Ieşirea", 2/12). Dar tot din Biblie deducem că *a ştiut perfect ce drum să aleagă ca să se refugieze în ţinutul Madian, aflat foarte departe, în sudul peninsulei Sinai, dincolo de golful Aqaba* (2/15), cunoscând şi *limba madianiţilor.* În exilul din Midian s-a bucurat de cinstire, devenind ginerele preotului Jetro. Este clar că personalitatea lui Moise (ajuns pe atunci, poate, la 30 de ani) impresiona pe oricine. Şi, ca şi azi şi-ntotdeauna, *cultura impune respect,* iar străinul sosit în Midian era un învăţat. Dar în timpul cărui faraon s-au întâmplat toate acestea? Cercetările istoriografice nu au un răspuns cert.

(Va urma)

Amprente ale spiritualităţii noastre

Pe valea Crasnei se găseşte una dintre cele mai simple dar impunătoare biserici de lemn din judeţul Sălaj. Aceasta este biserica din Camăr, ridicată din lemn de gorun şi de fag şi având hramul „Sfinţi Arhangheli Mihail şi Gavril". Datarea bisericii nu poate fi făcută într-un mod foarte precis dar după unele studii, cercetări şi comparaţii cu alte monumente din zonă, se pare că a fost ridicată la sfârşitul secolului al XVII-lea, începutul celui de al XVIII-lea, numele meşterului fiind Alexa Mocan. Formele decorative nu sunt ieşite din comun, iar faptul că nu au nimic spectaculos nu se datorează renovărilor repetate, ci vechimii bisericii. Acoperişul, complet restaurat, este aidoma celui iniţial, din şindrilă în două ape. Turnul de deasupra pronaosului nu mai seamănă cu cel vechi, prăbuşit, terminat cu un coif. Absida altarului este boltită printr-o cupolă formată din şase feţii susţinute de tot atâtea nervuri încheiate printr-o „cheie de boltă". Acest procedeu este specific bisericilor de lemn din Moldova şi mult mai rar pentru cele din Transilvania, de unde se vede că meşterii făuritori de biserici aveau o bogată experienţă, adoptând soluţii dintre cele mai neaşteptate. Brâul de pe ancadramentul portalului, care face trecerea între pronaos şi naos, aminteşte de porţile maramureşene, dovedind şi el faptul că niciodată locuitorii unei zone nu au fost închistaţi în anumite canoane.

În inventarul bisericii se păstrează o icoană pe sticlă, reprezentându-l pe Arhanghelul Mihail, datată 1805, – realizată, probabil, de iconarul Popa Sandu din Iernuţeni – şi o alta reprezentându-i pe Maica Domnului cu Pruncul, atribuită aceluiaşi meşter. Cu toate că în iarna 1945-1946 o parte din turn s-a prăbuşit, locaşul şi-a păstrat nealterată dispunerea în spaţiu, un dreptunghi însumând mai multe figuri geometrice. Un element tradiţional îl constituie şi prispa, de pe latura de vest, delimitată de natura înconjurătoare printr-un pălimar, refăcut în forma sa iniţială. Biserica din Camăr rămâne un monument de referinţă, o construcţie sobră care pare a-l aduce pe Dumnezeu mai aproape de sufletele noastre.

IRINA STOICA

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

Intră în „horă" şi francmasonii STRATEGIA TENSIUNII

În esenţă, strategia tensiunii s-a rezumat la inventarea şi dezvoltarea unor permanente surse de destabilizare social-politică, pregătindu-se disimulat, de către serviciile secrete, lovituri de stat în numele unor forţe ale opoziţiei, de regulă a celor de stânga. Subsumate strategiei erau şi actele teroriste provocate pentru motivarea represiunilor împotriva anumitor mişcări social-politice neconvenabile. Este aproape fără de tăgadă că, într-o foarte mare măsură, fenomenul terorist italian (de toate culorile) a fost manipulat în cadrul strategiei tensiunii.

Sub conducerea amiralului Eugenio Henke, *S.I.D. elaborează şi aplică „strategia tensiunii", o nouă formă a deviaţiilor,* în care alături de Henke un rol major şi-a asumat şeful Biroului „D", Enzo Viola. Ambii îşi vor dezvolta legăturile cu dreapta extremistă, cu creştin-democraţia bavareză condusă de Franz Josef Strauss, care a cerut şefului B.N.D., Richard Gehlen să colaboreze cu S.I.D., pentru subminarea Partidului Comunist Italian în acţiunile sale de mediere dintre social-democraţia germană şi guvernele comuniste estice.

S.I.D. a stabilit relaţii operative speciale şi cu K.Y.P., serviciul secret al regimului de dictatură militară din Grecia, cele două servicii ocupându-se îndeaproape de menţinerea activă a spiritului fascist, ca element al strategiei tensiunii.

Din 1968 şi până în 1978, la conducerea Biroului „D" s-a aflat colonelul Federico Gasco Queirazza, o perioadă în care „bande autonome neofasciste au săvârşit atentate în locuri închise".

Continuăm publicarea, în exclusivitate, unor fragmente din lucrarea „Servicii secrete străine", vol. I (Autori: M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, 1999). Vom vedea cum, în umbra serviciilor secrete italiene, se îmbulzesc „în armonie", teroriştii de toate culorile, neofascişti, extremişti de dreapta, conjuraţi, militari şi francmasoni care dau de zor din coate, având drept ţel şubrezirea statului democrat italian... (A.H.)

Conexiuni francmasonice. Cazul Valerio Borghese

În 1970, Eugenio Henke va fi înlocuit cu generalul Vito Miceli. La 7 decembrie 1970, are loc o tentativă de lovitură de stat militară pusă la cale de conjuraţii grupului Borghese. Miceli se afla în contact cu acest grup din 1969, contact pe care-l va prezenta ca fiind determinat de îndeplinirea atribuţiilor sale. În realitate, însă, rezultă că, deşi a fost informat despre declanşarea insurecţiei; nu a luat măsuri imediate, iar atunci când va fi anchetat avea să declare că „în noaptea dintre 7 şi 8 decembrie a primit o ştire în legătură cu un neprecizat gest zgomotos din partea unor grupuri de extremă dreapta, dar din controalele efectuate imediat nu s-a confirmat nimic din ştirea respectivă". Procurorul Claudio Vitalone va reţine în rechizitoriul său: „(...) Miceli a minţit cu nerusinare, violând în mod deschis obligaţii fundamentale ale biroului său. Mai mult, de trei ani acesta a acţionat, „în conformitate cu prevederile legale", fără ca vreuna dintre autorităţile subordonate să fi găsit vreo modalitate de a impune respectul faţă de principiile fundamentale de legalitate şi corectitudine".

Din 1971 şi până în 1974, cercetările asupra cazului Borghese au fost blocate, responsabilitatea revenind mai multor personalităţi politice, între care ministrului apărării Tanassi, şefului Statului Major, generalul Marchesi, ministrului de interne Restivo s.a., care au încercat acreditarea tezei unei „lovituri de stat militare a pensionarilor". În realitate, s-a procedat astfel pentru a se ascunde rolul masoneriei, care a avut exponenţi importanţi direct implicaţi în tentativa insurecţională. Dintr-o scrisoare adresată de masonul Bocciani către Prisco Brilli, consilier al Ordinului Marelui Orient din Italia, rezultă că la 20 septembrie 1969, fratele colonel Licio Gelli, francmason din anul 1963, i-a comunicat fratelui Salvini, că Marele Maestru (n.n. Giordano Gomberini) iniţiase, sub spada sa, 400 de înalţi ofiţeri ai armatei, cu scopul de a pregăti un guvern al coloneilor, totdeauna preferabil unui guvern comunist.

■ Scriitor de succes la cinci ani

„CĂLĂTORIE ÎNTR-UN PANTOF”

Paul este singurul copil al soţilor Bret şi Mary Stills din Adelaide, Australia. Era o familie de condiţie modestă. Mary muncea mai toată ziua în bucătăria unui restaurant, iar Bret colabora, în calitate de reporter sportiv, la mai multe ziare. Paul rămânea mereu acasă cu o bunică extrem de severă şi nemiloasă când puştiul îi deranja tabieturile. Una din pedepsele ei preferate consta în a-l lăsa singur, încuiat în casă, pentru câteva ore...

Din acest supliciu s-a născut, miraculos am putea spune, un scriitor precoce. La un moment dat, rămas stăpân, fără voie, al locuinţei, Paul – care avea pe atunci cinci ani – a început să-şi imite tatăl, jucându-se cu reportofonul. Spunea tot felul de năzbâtii, pe care le imprima pe bandă, apoi se distra de minune ascultându-le, apoi ascundea caseta. Pe zi ce trecea, Paul a evoluat. Din plictiseală a început să povestească la microfon basmele ştiute de la bunica plimbăreaţă. Dar băieţelul le modifica după propria-i fantezie, le înflorea după pofta inimii lui şi – fapt extraordinar pentru vârsta lui – amesteca scene reale din familie cu acţiuni şi personaje fictive. Toate aceste naraţiuni imortalizate pe casete au fost descoperite în iarna acestui an. La început, tatăl s-a înfuriat, dar ascultând cu luare aminte cele povestite de bucucaşul său fiu, s-a decis să le prezinte unui editor de cărţi pentru copii. Acesta i-a cerut să le aştearnă întocmai pe hârtie. Astfel, peste doar două luni, s-a născut un adevărat succes de librărie. O carte de poveşti însoţită – pentru autenticitate – de un compact disc cu vocea copilărească a autorului. Iar standardul de viaţă al familiei a crescut, în prezent ajungându-se la ediţia a treia. Dar de ce se numeşte cartea lui Danny Stills „Călătorie într-un pantof”? Secretul este dezvăluit pe şleau într-o prefaţă: „Când o enervam prea tare pe bunica, aceasta voia să mă prindă să-mi tragă câteva scatoalce. Eu mă învârteam prin casă, scăpând şi enervând-o şi mai rău. Atunci arunca după mine cu un pantof, fără să mă ochească... Apoi ieşea la aer, să se liniştească. Nu sunt un copil prea cuminte, nu-i aşa?” *(P.I.)*

■ În India s-a constatat că....

UN BĂRBAT CASTRAT E MAI GREU DE CORUPT

În India, eunucii – bărbaţii care au renunţat de bună voie la bărbăţie, peste un milion la număr – câştigă tot mai mult teren în arena politică, dobândind funcţii publice importante. Deşi până nu de mult „hijras”, adică „cei castraţi” sau „cei impotenţi” – în dialectul urdu –, erau consideraţi drept plevuşca (paria) societăţii, în majoritatea regiunilor ţării, militanţii pentru apărarea drepturilor lor au luat taurul de coarne şi s-au avântat cu succes în viaţa publică - funcţionari şi politicieni. Corupţia la nivel local şi central (unde am mai auzit noi de chestia asta?) a scârbit prea mult populaţia, care caută soluţii noi pentru asanarea acestei situaţii. Astfel, „Liga eunucilor din întreaga Indie” – afirmă „Time” – capătă importanţă tot mai mare, având acum adepţi chiar în Capitală, după ce multe localităţi (din nord, mai ales) au primari şi consilieri eunuci. S-a constatat, de altfel, că „hijras” nu-şi murdăresc mâinile cu banii contribuabililor, nu se înavuţesc peste noapte şi în nici un caz nu-şi toacă agoniseala în costisitoare pe aventuri galante. Pe vremuri păzeau cadânele în haremuri, azi păzesc ordinea publică. Poate fi un exemplu molipsitor şi la noi? *(P.I.)*

■ Furt în sala de judecată!

CONDAMNAT DE TREI ORI

la închisoare... pe viaţă!

Scenă obişnuită, ca într-un film poliţist obişnuit: o stradă din centrul Kansas City, capitala statului Kansas, un tânăr de 30 de ani, Douglas Holmes şi... o mulţime de tentaţii. Pe Douglas îl interesează în special banii lichizi, aşa că urmăreşte trei doamne care se pregătesc să-şi achite la casa unui supermarket cumpărăturile. Primele două sunt o pradă uşoară. Le subtilizează fără nici o problemă banii din buzunar exact în momentul când se pregăteau să plătească. Cu cea de a treia îi este mai greu. Sandy Behr se pare că este mult mai atentă, dar Douglas nu se lasă. O urmăreşte până în parcarea unui restaurant, îi sare în faţă şi, sub ameninţarea pistolului, îi goleşte buzunarele şi de bani şi de agenda sa electronică.

Sandy se duce imediat la poliţie, aceasta se pune la fel de repede în mişcare şi îl găseşte rapid pe Douglas Holmes, surprinzându-l pe când îşi aranja trofeele în spatele unor lăzi de gunoi, un loc pe care poliţiştii îl cunoşteau foarte bine.

Urmează ceea ce este de aşteptat: arestarea şi tribunalul. Pe masa judecătorului – probele. Banii furaţi de la cele trei victime, fiecare într-un sac verde cu însemnele Ministerului de Justiţie. Un proces simplu, veţi spune. Şi aşa ar fi şi fost, dacă Douglas nu ar fi solicitat la un moment dat o scurtă pauză pentru a discuta împreună cu avocatul său câteva elemente de strategie a apărării. Evident că i se acordă şi şedinţa se suspendă pentru o jumătate de oră. După expirarea termenului, judecătorul se întoarce în sală, se face din nou apelul părţilor, dar... inculpatul lipseşte. Şi nu numai el, ci şi... probele!

Douglas Holmes probabil că nu suportase să vadă roadele muncii sale expuse pe masa judecătorului şi se hotărâse să le fure din nou. Cum de a putut el să părăsească neobservat tribunalul, în ciuda celor trei acuzaţii de furt şi trei de atac armat cărora ar fi trebuit să răspundă, nu se ştie nici astăzi. Ceea ce se ştie însă este că în momentul în care va fi prins din nou, el va trebui să execute... trei sentinţe de închisoare pe viaţă, fără posibilitatea de eliberare condiţionată.

Deocamdată însă închisoarea mai are de aşteptat iar Sandy Behr, una din cele trei victime, nu poate să creadă că „a pierdut de două ori aceiaşi bani”... *(M.D.)*

Cinema pentru

URŞII PANDA

Când se naşte un urs Panda în captivitate vestea e trâmbiţată pe mai toate canalele de televiziune din lume. Specialiştii sunt îngrijoraţi că această specie va rămâne într-un viitor apropiat doar o amintire imortalizată pe film. Unul dintre motivele de îngrijorare îl reprezintă apatia sexuală a acestor animale. Îngrijitorii unui parc zoologic din China au încercat să stimuleze apetitul sexual al cuplurilor Panda administrându-le Viagra dar amorezii au refuzat să „profite ” de pe urma celebrei pastile! Zhang Hemin, directorul unui centru de cercetări legate de comportamentul urşilor Panda, din apropierea oraşului Wolong, din sud-vestul Chinei, s-a gândit la o soluţie mai trăsnită. El a început să difuzeze filme porno cu animale din aceeaşi specie în speranţa că abstinenţii ursuleţi vor fi îmboldiţi să păcătuiască. Deocamdată rezultatele acestei terapii întârzie. Zhang Hemin e însă optimist. El consideră că în câteva luni de zile ursuleţii îşi vor da în petec! *(D.M.)*

ARSENIC ŞI DANTELE VECHI

NU este vorba despre celebrul film care a încântat generaţii ci de o poveste foarte apropiată de zilele noastre Monique C., profesoară de biologie într-un orăşel din Normandia este găsită moartă în baie. Autopsia dovedeşte că tânăra a fost otrăvită cu arsenic. Bănuielile cad în primul rând asupra soţului, cu 15 ani mai în vârstă, cunoscut pentru gelozia sa. Arestat preventiv, este eliberat din lipsă de probe, dar vecinii şi prietenii încă îl suspectează. De aceea continuă cercetările pe cont propriu împărţindu-şi timpul între investigări, banca la care lucra, mersul la cimitir la mormântul soţiei şi vizita la cele două mătuşi care îl crescuseră de la 10 ani, de când părinţii îi muriseră într-un accident de maşină. Se părea că acestea suferă grav datorită bănuielilor care planau asupra nepotului, dar nu aveau cum să-i uşureze situaţia. Trecuseră aproape doi ani de la moartea tinerei Monique, când una dintre mătuşi se îmbolnăvi grav, o infecţie fără leac, anunţând sfârşitul. Bătrâna chemă atunci preotul căruia i se confesă şi, la sfatul acestuia, îşi adună prietenii mărturisindu-le că ea a omorât-o pe Monique, fiind convinsă că-şi înşeală soţul. Procedeul a fost simplu. O cutie de bomboane în care a introdus arsenic din belşug. Ea păstra încă bomboanele care nu fuseseră consumate. Erau vechi, nimeni nu s-ar mai fi atins de ele, dar analizele au probat că ele conţin aceeaşi doză letală de arsenic. A fost o adevărată lovitură de teatru atât pentru sora bătrânei, cât şi pentru nepot, copleşiţi de o nouă durere, cu atât mai mult, cu cât bănuielile privitoare la infidelitatea celei moarte erau absolut neîntemeiate. (I.S.)

OCOLUL PĂMÂNTULUI pe bicicletă

Francezii Cyril Jegado, 31 de ani, şi Nathalia Bruyere, 29 de ani, nu se pot lăuda deocamdată că au reuşit să facă ocolul Pământului cu bicicleta, deşi au străbătut mii de kilometri, traversând 20 de ţări, pe parcursul a trei ani. Adevărul e că nu şi-au propus o limită de timp, important este ca proiectul lor de a da ocol Pământului pe bicicletă să se finalizeze într-o bună zi.

Aventura celor doi a început în urmă cu trei ani, iar ideea i-a aparţinut lui Cyril. Pasiunea lui era mai veche; pe când avea doar 24 de ani, a străbătut pe bicicletă continentul australian. Atunci Nathalie nu i-a împărtăşit ideea, era în perioada când prioritar pentru ea era terminarea studiilor de asistentă socială. Asemenea Penelopei, tânăra şi-a aşteptat răbdătoare logodnicul pe care îl cunoştea din timpul liceului. La întoarcerea acestuia, după cinci luni, în 1993, Cyril părea că a prins... mai multă viteză în hotărârea sa de a pleca pentru mai mulţi ani de data aceasta pentru a face ocolul Pământului, dar neapărat însoţit de Nathalie. Nathalie a fost de acord. Au urmat trei ani în care au studiat zeci de itinerarii şi au economisit ultimul bănuţ pentru a-şi cumpăra biciclete potrivite scopului lor, adică echipate cu şei comode şi piese ce puteau fi reparate sau înlocuite în orice loc de pe glob.

Pentru a testa soliditatea materialelor şi celelalte calităţi ale bicicletelor achiziţionate, au făcut mai întâi o călătorie în Bretagne. Când totul a fost pus la punct, în septembrie 1996, Cyril şi Nathalie au plecat în cursă. În prima ţară pe care o aveau de străbătut, Italia, li s-au furat actele, păreau să fi pornit cu stângul, dar n-au abandonat. Cu 25 kg în spate fiecare, au înghiţit kilometri peste kilometri, parcurgând Grecia, Turcia, Siria, Iordania, India... Uneori au avut nevoie de prelungirea vizelor, drumul fiind mai dificil decât îşi imaginaseră, alteori de vize pentru trasee noi, s-a mai întâmplat să aibă şi probleme cu poliţia chineză, să petreacă zile şi nopţi chiar şi în arest, să fie victime ale unor accidente în Vietnam, să înfrunte ploi torenţiale sau călduri toride, să pedaleze pe şosele acoperite de mâl, dar aventura a mers înainte. Până când s-a întâmplat ca Nathalie să rămână însărcinată şi să dea naştere unui băieţel a cărui îngrijire a impus cuplului de temerari să revină pentru câteva luni în Franţa. Dar, imediat ce problemele au fost rezolvate, Cyril şi Nathalie şi-au reluat zborul pentru a cuceri, pe bicicletă, planeta. *(A.P.)*

■ „Exorcizare” cu iz penal

SPĂRGĂTORI EROTICI

„Literatura” porno sau sexi (pentru mulţi e acelaşi lucru, dar nu e, între ele fiind cam aceeaşi distanţă ca între revista „Prostituţia” şi „Playboy”) este considerată de ultrapuritani ca generatoare de „idei” pentru delincvenţa sexuală. Motiv pentru care în multe ţări este interzisă vânzarea ei minorilor sau expunerea la vedere, pentru reclamă. Nu însă şi la noi, după cum se vede în toate vitrinele chioşcurilor... Iată însă că la Focşani se întâmplă în ultima vreme un fenomen care pare a infirma o asemenea interpretare „erotico-penală”. Aici, deşi se înregistrează una dintre cele mai scăzute rate ale violenţei sexuale (violuri şi agresiuni), publicaţiile cu un asemenea specific sunt la mare căutare la o anumită categorie de cititori, până într-atât încât stârnesc o nevoie nestăpânită de a poseda „lucrul oprit”. Astfel, chioşcurile de ziare au suferit în ultima vreme o serie de spargeri nocturne, soldate cu dispariţia exclusivă a stocului de asemenea „presă”. „Spărgătorii erotici”, cum i-a denumit deja poliţia, sunt probabil tineri fără destui bani pentru a-şi procura publicaţiile necesare exorcizării „demonilor tinereţii” care i-ar putea împinge la alte celea. În ce ne priveşte, însă, n-am înlătura nici ipoteza unor puritani decişi să facă un alt soi de exorcism, sub forma unei ecologii morale sui generis. *(M.G.)*

Săptămâna 16 - 22 iunie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.05 TVR Cluj-Napoca 13.10 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 15.30 Emisiune în limba germană 17.00 Top Voiaj 18.15 Serial: „Orice e posibil" 18.50 Fotbal EURO 2000: Cehia – Franța 20.50 Jurnal 21.35 Fotbal EURO 2000: Danemarca – Olanda.

SÂMBĂTĂ 8.30 Serial: „Zorro" 9.15 Desene animate 10.30 Art-mania 11.30 Muzia da capo al fine 13.30 Arca Marinei 15.35 Serial: „Echipa de salvare" 16.30 Auto club 17.05 Serial: „Mare schimbătoare" 18.15 Teleenciclopedia 18.45 Fotbal EURO 2000: România – Portugalia 20.50 Jurnal 21.35 Fotbal EURO 2000: Anglia – Germania.

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deșteptător 8.10 Universul credinței 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miky 11.10 Viața satului 14.00 Național TV Bingo Liberty 17.10 Serial: „Blankenese" 18.45 Trupa de șoc 19.35 Serial: „Justiție militară" 20.30 Jurnal 21.15 Divertis Vot Show 22.05 Film: „Crima de la nr.1600" (SUA, 1997). Cu: Alan Alda.

ROSANNA ARQUETTE
PRO TV
joi, 1.30

LUNI 12.10 Surprize, surprize (r) 14.15 TVR Craiova 15.00 Pro Patria 16.00 Emisiune în limba maghiară 18.15 Serial: „Orice e posibil" 18.40 Serial: „Hiller și Diller" 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.50 Jurnal 21.35 Fotbal EURO 2000: Italia – Suedia 1.00 Fotbal EURO 2000: Turcia – Belgia.

MARȚI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.05 TVR Cluj-Napoca 13.10 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 15.30 Convietuiri 16.00 Emisiune în limba maghiară 18.15 Serial: „Orice e posibil" 18.40 Serial: „Hiller și Diller" 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.50 Jurnal 21.30 Fotbal EURO 2000: Anglia – România 1.00 Fotbal EURO 2000: Portugalia – Germania.

MIERCURI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 10.55 TVR Cluj-Napoca 13.10 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 14.30 Film: „American Graffitti" (SUA, 1973) 16.20 O vedetă... populară 18.15 Serial: „Orice e posibil" 18.40 Serial: „Hiller și Diller" 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.50 Jurnal 21.35 Fotbal EURO 2000: Franța – Olanda 1.00 Fotbal EURO 2000: Danemarca – Cehia.

JOI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.05 TVR Cluj-Napoca 13.10 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 15.00 Convietuiri 16.00 Scena 18.15 Serial: „Orice e posibil" 18.40 Serial: „Ultimele știri" (ep.1) 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Teatrul Național TV prezintă: „Capul de rățoi" 20.50 Jurnal 21.45 Serial: „Aristocrații" 22.50 Dosarele secrete.

prima

VINERI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvați de clopoțel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 18.30 Impact 19.10 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Expediția" (SUA, 1990) 22.00 Serial: „Raven" 23.00 Serial: „Detectivi de elită" 0.00 Sex cu Nadine.

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 10.00 Serial: „Povestea Alpilor" 14.30 Exploziv 16.00 Serial: „Salvați de clopoțel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.10 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Caravana" (SUA, 1979). Cu: Anthony Quinn 22.00 Serial: „Raven" 23.00 Serial: „Detectivi de elită" 0.00 Serial: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 11.30 Serial: „Will și Grace" 13.00 Motor (r) 15.00 Serial: „Frasier" 15.30 Serial: „Poză la minut" 16.00 Serial: „Creaturi sălbatice" 17.00 Obiectiv 18.00 Focus 18.30 Impact 19.00 Perechea potrivită 19.30 Film: „Celebritate iluzorie" (SUA, 1981) 22.00 Film: „Gânduri ucigașe" (SUA, 1994).

LUNI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 14.00 Obiectiv (r) 16.00 Serial: „Salvați de clopoțel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.10 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Jimmy the Kid" (SUA, 1982) 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

MARȚI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagroș" 16.00 Serial: „Salvați de clopoțel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.10 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Povestitoarea" (SUA, 1991) 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

MIERCURI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvați de clopoțel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.10 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Regele" (SUA) 22.00 Serial: Crâmpeie din viață" 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

JOI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvați de clopoțel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.10 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Infernul în direct" (Italia, 1985) 21.50 Cronica cârcotașului 22.00 Motor 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

VICTORIA PRINCIPAL
ACASĂ
joi, 21.55

tvr2

VINERI 8.40 Eminescu, călătorie virtuală în absolut 9.30 Trupa DP2 13.00 Desene animate 14.00 Toți împreună 16.45 Serial: „Domnișoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.40 Melodii populare 20.00 Grădina lui Cupidon 21.15 Afaceri la cheie 22.10 Film: Paranormal" (SUA, 1991) 23.45 Armonii clasice.

SÂMBĂTĂ 9.30 Osia lumii 11.35 Care pe care 13.15 Documentar 14.15 Serial: „Îngeri buclucași" 14.45 Atlas 16.45 Serial: „Domnișoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Lumini și umbre" 19.30 Un secol de cinema 20.45 Serial: „Marele Bob" (ep.1) 21.35 Top TVR2 22.40 Serial: „Star Trek Voyager".

DUMINICĂ 9.30 Orizont spiritual 10.10 Ferma 11.15 Tip-top, mini-top 12.00 Arca lui Noe 14.15 Serial: „Îngeri buclucași" 15.20 Volei feminin: România – Grecia 16.45 Serial: „Domnișoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 18.45 Fotbal EURO 2000: Slovenia – Spania 20.50 Serial: „Marele Bob" 21.40 Fotbal EURO 2000: Norvegia – Iugoslavia.

LUNI 12.00 Tip-top, mini-top (r) 13.00 Desene animate 14.00 Toți, împreună 16.45 Serial: „Domnișoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.35 Punct și de la capăt 21.05 E dreptul tău! 21.45 Film: „Povești de week-end: În direct" (Polonia, 1996) 22.40 Lumea vitezei.

MARȚI 8.40 Timpul trecut 9.30 Trupa DP2 12.30 Atlas (r) 13.00 Desene animate 14.00 Toți, împreună 16.45 Serial: „Domnișoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeiea misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.40 Credo 20.45 Spațiu francofon 21.15 Plus 2000 22.15 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Infidelitate»".

MIERCURI 9.30 Trupa DP2 12.30 Arca lui Noe (r) 13.00 Desene animate 13.45 Toți, împreună 16.45 Serial: „Domnișoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 18.50 Fotbal EURO 2000: Iugoslavia – Spania 20.50 Film: „Primăvara bobocilor" (România, 1987) 22.30 Serial: „Poliție judiciară" (ep.1) 23.30 Fotbal EURO 2000: Slovenia – Norvegia.

JOI 9.30 Trupa DP2 12.30 Arta apărării (r) 13.00 Desene animate 14.00 Toți, împreună 16.45 Serial: „Domnișoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.35 Film: „Disprețul" (coprod., 1963) 21.05 Turnul de control 22.20 Documentar 22.15 Serial: „Poliție judiciară".

acasă

VINERI 10.00 – 12.20 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 14.45 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Știrile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieții mele" 22.00 Film: „Arsenic și dantelă veche" (SUA, 1944) 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

SÂMBĂTĂ 10.00 – 12.15 Reluări 13.30 Doctorul casei 14.00 Serial: „Verdict: Crimă!" 15.00 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Serial: „Lassie" 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Acasă cu Ruxandra Săraru 19.30 Acasă la români 21.00 Film: „Ultimul avanpost" (SUA, 1951) 22.35 Film: „Tarzan și amazoanele" (SUA, 1945) 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

NATALIE WOOD
ACASĂ
marți, 21.55

DUMINICĂ 10.00 Acasă la bunica 12.30 Acasă la români 14.00 Serial: „Verdict: crimă!" 17.00 Serial: „Lassie" 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Serial: „Micuțele doamne" 20.15 Film: „Un caz de imunitate" (SUA, 1975). Cu: Peter Falk 21.30 Film: „Hotel Grand" 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

LUNI 10.00 – 12.00 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 14.45 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Știrile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieții mele" 22.00 Film: „Spre binele lor" (SUA, 1993) 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

MARȚI 10.00 – 12.20 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 14.45 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Știrile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieții mele" 21.55 Film: „Mirajul Hollywoodului" (SUA, 1965). Cu: Natalie Wood, Christopher Plummer 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

MIERCURI 10.00 – 12.20 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 14.45 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Știrile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieții mele" 22.00 Film: „Ce mai știi de Dolly Bell?" (Iugoslavia, 1981) 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

JOI 10.00 – 12.20 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 14.45 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Știrile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieții mele" 21.55 Film: „Viața și epoca judecătorului Roy Bean" (SUA, 1972). Cu: Paul Newman, Ava Gardner, Victoria Principal 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 12.00 Serial: „Baby Boom" 12.30 Film: „Viață de câine" (Canada, 1996) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Urmărire generală 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Serial: „Dosarele X" (ultimul ep.) 21.00 Serial: „Profiler" 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Concert G. Bregovic 1.00 Serial: „Lege și ordine" 2.30 Film: „Marele cutremur din Los Angeles" (SUA, 1990) 4.15 Baschet NBA Action.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.25 Serial: „Conor viteazul" 9.20 Serial: „Lois și Clark" 10.30 Promotor 11.45 Profesiunea mea, cultura 14.30 Serial: „Susan" 15.00 Serial: „Cybill" 15.45 Serial: „Hercule" 17.00 Steaua ta norocoasă 19.00 Știrile PRO TV 19.30 Chestiunea zilei 20.15 Film: „Detectivii de la Second Sight" (SUA, 1989) 22.00 Film: „Crucea de foc" (SUA 1989, partea I) 23.45 Serial: „N.Y.P.D. Blue – Viață de polițist" 0.30 Serial: „Specialități erotice".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 9.30 Serial: „Uriașul Harry" 12.00 Profeții despre trecut 13.00 Serial: „Susan" 13.30 Serial: „Cybill" 14.00 Serial: „Beverly Hills" 15.00 Serial: „Hercule" 16.00 Super Bingo 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Formula 1 22.00 Film: „Crucea de foc" (SUA, 1989, partea a II-a) 23.45 Serial: „N.Y.P.D. Blue – Viață de polițist" 0.45 Serial: „Specialități erotice".

LUNI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.40 Serial: „Baby Boom" 12.15 Film: „Goana după vis" (SUA, 1985) 14.20 Film: „Dreptate finală" (SUA, 1993) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Viața bate filmul 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „De Crăciun, cu dragoste" (SUA, 1997) 22.00 Chestiunea zilei 0.15 Serial: „Lege și ordine".

MARȚI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.55 Serial: „Baby Boom" 12.30 Film: „Percy și Thunder" (SUA, 1993) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Viața bate filmul 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Serial: „Nikita" 21.00 Serial: „Protectorii" 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Lege și ordine" 1.30 Film: „Dragoste și decepție" (SUA, 1991). Cu: Jack Scalia.

MIERCURI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.40 Serial: „Baby Boom" 12.15 Film: „Nebunii" (SUA, 1990) 14.10 Serial: „Specialiștii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 16.50 Sens unic 17.30 Viața bate filmul 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Supraviețuitorii" (SUA, 1983). Cu: Robin Williams 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Lege și ordine" 1.30 Film: „Iubire, onoare și trădare" (SUA, 1997).

JOI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.40 Serial: „Baby Boom" 12.15 Film: „Soți și soții" (SUA, 1992). Cu: Mia Farrow 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 16.50 Sens unic 17.30 Viața bate filmul 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Primăria" (SUA, 1996) 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Lege și ordine" 1.30 Film: „Jocuri ucigașe" (SUA, 1992). Cu: Rosanna Arquette.

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Film: „Peripeții pe bicicletă" (Franța, 1968) 12.00 Serial: „Burlacul" 13.15 Serial: „Pericol iminent" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.25 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 20.00 Film: „Frauda" (Australia, 1992). Cu: Phill Collins 22.50 Serial: „Moloney" 0.30 Film: „Scanner Cop 2" (SUA, 1995) 2.00 Film: „Cinema în aer liber" (SUA, 1994).

SÂMBĂTĂ 7.00 Documentar 9.00 Serial: „Aventuri în junglă" 9.30 Serial: „Kelly" 10.00 Casa de piatră 13.00 Serial: „Aventuri în Miami" 14.00 Film: „Al Patrulea Reich" (SUA, 1997) 17.00 Clanul Popeștilor 18.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 20.00 Film: „Misiune ultrasecretă" (SUA, 1991) 22.00 Film: „Blestemul Reginei Dragon" (SUA, 1981) 0.30 Film: „Mirajul Lunii" (SUA, 1996) 2.00 Film: „Străzile terorii" (SUA, 1994) 3.30 Film: „Musonul" (SUA, 1998).

DUMINICĂ 8.00 Credința și viața 9.00 Film: „Spirit călător" (SUA, 1993) 11.40 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 12.30 Seria Stan și Bran 13.00 Duminica în familie 16.00 Film: „Bătălie aeriană" (SUA, 1997) 18.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 1.00 Film: „Conspirația tăcerii" (SUA, 1997).

LUNI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Film: „Drumul spre casă" (Canada, 1995) 12.00 Serial: „Burlacul" 13.15 Serial: „Pericol iminent" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.25 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 20.00 Film: „Hibernatus" (Franța, 1969). Cu: Louis de Funès 22.50 Serial: „Moloney" 0.30 Serial: „Navarro".

MARȚI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Film: „Necazurile lui Alfred" (Franța, 1978) 12.00 Serial: „Burlacul" 13.15 Serial: „Pericol iminent" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 18.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 20.00 Film: „Tenebrele nopții" (SUA, 1982). Cu: Meryl Streep 22.50 Serial: „Moloney" 0.30 Serial: „Navarro".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Film: „Tot înainte – Fugiți de ghilotină" (Marea Britanie, 1967) 12.00 Serial: „Burlacul" 13.15 Serial: „Pericol iminent" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.25 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 20.00 Film: „Cherry 2000" (SUA, 1987). Cu: Melanie Griffith 22.50 Serial: „Moloney" 1.00 Serial: „Navarro" 5.30 Serial: „Trei destine".

JOI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Film: „Chemarea libertății" (SUA, 1975) 12.00 Serial: „Burlacul" 13.15 Serial: „Pericol iminent" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.25 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 20.00 Serial: „Spitalul spațial" 22.30 Tele eurobingo 2 0.30 Serial: „Navarro" 5.30 Serial: „Trei destine".

MERYL STREEP
ANTENA 1
marți, 20.00

TELE 7 abc

VINERI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 10.30 Economic ABC (r) 12.00 Linia întâi (r) 15.30 Domino 17.00 Dați vina pe Corina 18.00 În justiție 19.00 Telejurnal 20.00 Gura lumii 21.00 Senzațional 22.00 Țara de dincolo de București 0.30 Tentații 1.10 Concert.

SÂMBĂTĂ 8.00 Știri 9.00 Țara spiridușilor 11.00 Țara de dincolo de București (r) 13.05 Studioul Tudor Vornicu 16.30 Lumea misterelor 17.00 Rendez-vous la TELE 7 19.00 Telejurnal 19.45 Serial: „Derrick" 21.30 O noapte cu Adrian Păunescu.

DUMINICĂ 8.00 Știri 10.00 Domino (r) 12.00 Îți mai aduci aminte, Doamnă? 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 16.15 Cutia muzicală 17.00 Forța destinului 19.00 Telejurnal 19.45 Serial: „Derrick" 21.00 Senzațional 22.00 Cenaclul „Totuși iubirea".

LUNI 7.10 Bună dimineața, România 11.00 Senzațional (r) 12.15 Ora unu a venit 15.30 Post Meridian 17.00 Dați vina pe Corina 18.00 Primul pas 19.00 Telejurnal 20.00 Gura lumii 21.00 Senzațional 22.00 Ofsaid 0.15 Nopți albe.

MARȚI 7.00 Bună dimineața, România 10.30 Economic ABC (r) 12.00 Studioul Tudor Vornicu (r) 15.30 Post Meridian 17.00 Dați vina pe Corina 18.00 24 din 24 18.30 Documentar 19.00 Telejurnal 20.00 Gura lumii 21.00 Senzațional 22.00 Măștile puterii 0.00 Nopți albe.

MIERCURI 7.00 Bună dimineața, România 10.30 Economic ABC (r) 13.00 Ora unu a venit 15.30 Post Meridian 17.00 Dați vina pe Corina 18.00 Documentar 19.00 Telejurnal 19.45 Economic ABC 20.00 Gura lumii 22.00 Reporter TELE 7 22.30 Telemedicina 0.00 Nopți albe 1.15 Concert.

JOI 7.10 Bună dimineața, România 10.30 Economic ABC (r) 11.00 Senzațional (r) 13.00 Ora unu a venit (r) 15.30 Post Meridian 17.00 Dați vina pe Corina 18.00 Documentar 19.00 Telejurnal 19.45 Economic ABC 21.00 Senzațional 22.00 Linia întâi 0.00 Nopți albe.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Staruri CONFUNDATE CU ALTE STARURI

E de la sine înţeles, fiecare star se consideră unic şi, implicit inconfundabil. Să nu-i identifici chipul dintr-o privire pare un afront care stârneşte valuri de furtuni în sufletul unei celebrităţi şi, asta, în timp ce mulţi dintre „muritorii de rând" trăiesc cu convingerea (mai mult amuzantă decât deranjantă) că pentru fiecare dintre noi există cel puţin o sosie pe această planetă cu peste 6 miliarde de oameni. Dar, acest sentiment poate fi valabil doar pentru „muritorii de rând", o vedetă care visează zi şi noapte ca întreaga lume s-o adulleze nu poate suporta ideea ca nici măcar înfăţişarea să nu-i fie recunoscută şi cu atât mai mult să fie confundată cu altă vedetă. Starurile acceptă doar concursurile la care sunt invitaţi oameni obişnuiţi care într-adevăr seamănă ori doar îşi închipuie că seamănă ori se străduiesc să semene cu „icoanele" de pe marele sau micul ecran, de pe scenă sau de pe podiumul modei. Asta le măgulește orgoliul, în rest...

Melanie Griffith sau Meg Ryan?

În fond, nu-i minunat să fii confundat cu o persoană mai tânără? Probabil că acesta este un motiv destul de serios pentru Melanie Griffith să nu se dea de ceasul morţii când e asaltată de admiratorii actriţei Meg Ryan. Ba chiar a învăţat să reacţioneze cu dezinvoltură şi umor în faţa unor

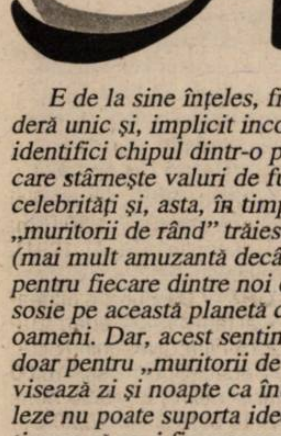

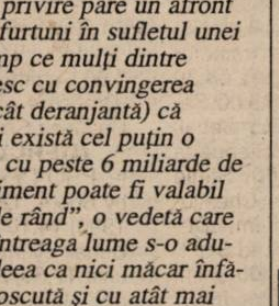

quiproquo-uri de acest gen: „Cred că am dat mai multe autografe pentru Meg Ryan decât pentru mine. Când mi se întinde un petec de hârtie în timp ce mi se spune că „Nopţi albe la Seattle" este unul dintre cele mai minunate filme din câte s-au făcut vreodată, eu nu dezmint acest lucru, intru în joc şi scriu: „Cu afecţiune, Meg Ryan". Cei ce pretind că o cunosc destul de bine pe Melanie spun că e vorba doar de o aparenţă în modul de abordare a acestei probleme şi că, de fapt, cu greu se reţine să nu scoată sabia lui Zorro (personaj interpretat de soţul ei, Antonio Banderas) ca să-i răpună pe ignoranţi. Alţii, care cu siguranţă nu o au deloc la suflet, consideră că e un noroc pentru ea ceea ce i se întâmplă, mai bine să fii luat drept Meg Ryan decât drept nimeni.

Michael Keaton sau Julien Lepers?

Francezii sunt deosebit de încântaţi să aibă un Michael Keaton al lor în persoana animatorului Julien Lepers din foarte populara emisiune tv. „Întrebări pentru un campion". Asemănarea e de-a dreptul frapantă: aceeaşi formă a feţei, aceeaşi privire verde-albastră pătrunzătoare, aceeaşi tunsoare... Evident, pe

seama acestui fapt se nasc glume: Dacă într-o zi Julien şi-ar pierde... norocul pe care îl invocă în emisiunile sale, şi-ar putea deschide o agenţie de sosii. Idee valabilă şi pentru Michael Keaton. În ce-l priveşte pe animatorul tv. francez, asemănarea nu-l deranjează, ştie că oricum, pe coasta europeană a Atlanticului, e mai popular decât vedeta filmului american, alias „Batman". În plus, actorul lui preferat este James Stewart din filmele lui Hitchcock, nici vorbă de Michael Keaton din „Batman"! În ciuda nepăsării pe care o afişează când e comparat cu actorul american, nu cumva această declaraţie sugerează o umbră de nemulţumire?

Vanessa Demouy sau Cachou?

Blonda Cachou şi bruneta Vanessa Demouy nu se iubeau prea mult nici în serialul tv la care au lucrat împreună, „Model Academie", (care a fost transmis şi în România), după cum nu se iubesc nici în viaţa de toate zilele. Motivul? Confuzia dintre ele funcţionează permanent şi nu neapărat din punct de vedere fizic, ci mai curând din cauza C.V.-urilor. Vanessa Demouy visează la o carieră internaţională, dar deocamdată nu se poate lăuda cu cine ştie ce roluri în filme faimoase, ci doar cu prestaţiile din seriale, lucru de altminteri valabil şi pentru Cachou, care pe deasupra, a mai încasat şi observaţii nefavorabile pentru „talentul" demonstrat în „Coeur Caraibes". Foarte supărată, Venessa a declarat

ironic că ea spre deosebire de Cachou ar putea „umple" propriul curriculum vitae cu „detalii" semnificative, cum ar fi dimensiunea sânilor. Dar, se pare că nici acest amănunt „inegalabil" nu i-a impresionat pe francezi, aşa că tânăra aspirantă la celebritate internaţională a găsit potrivit să se exileze în Statele Unite. Departe de Cachou a cărei existenţă îi aducea doar prejudicii.

Enrique Iglesias sau Ricky Martin?

În ciuda succesului de care se bucură, Enrique se simte cam des prins la mijloc; între Julio-senior-tatăl şi Julio-junior-fratele, el este pus pe cântar pentru a i se măsura greutatea şi valoarea. Şi, ca şi cum aceste comparaţii n-ar fi suficiente, se întâmplă să fie confundat chiar şi cu Ricky Martin. Or, asta nu-i place deloc: „N-am nimic asemănător lui Ricky Martin", clamează el fără încetare, deşi să fii confundat cu megastarul portorican poate fi un compliment.

Dar, în familia Iglesias, mândria e la mare preţ, iar „atenţiile" de acest gen sunt receptate ca nişte ofense. Dovada e că nici Julio-junior nu suportă să fie comparat cu nimeni. Sângele latin începe să fiarbă.

Cindy Crawford sau Nadia Farès?

Câte femei nu visează să arate ca top-modelul Cindy Crawford la chip şi siluetă? Probabil că multe, în nici un caz toate. Actriţa franceză Nadia Farès nu-şi doreşte acest lucru, dar, din nefericire pentru ea, compatrioţii săi văd în ea o... Cindy Crawford a Franţei. Când aude această formulare, Nadia Farès sare ca arsă: „Nu vreau să fiu o Cindy Crawford franţuzoaică. Poate acest lucru m-a ajutat la debutul în carieră, dar e timpul să mă îndepărtez de această imagine". Top-modelul american nu ştie că are o sosie peste Atlantic, dar, după părerea francezilor, dacă s-ar dedica unei cariere de actriţă, cu siguranţă n-ar trebui să se simtă ofensată dacă ar fi comparată cu Nadia Farès.

MOZAIC STAR

MICHAEL CAINE ştia rolul pe dinafară

Rolul din „The Cider House Rules" care i-a adus lui Michael Caine Oscarul pentru cel mai bun actor într-un rol secundar a fost, după cum mărturiseşte actorul, pe sufletul lui. De ce? Pentru că el întruchipează personajul Wilbur Larch, un medic excentric ce-şi dedică viaţa copiilor dintr-un orfelinat pe care îl conduce. În relaţia cu aceşti copii năpăstuiţi de soartă, Larch dă dovadă de infinită tandreţe, împletită cu un umor tonic. „De fapt, pot spune că m-am pregătit pentru acest rol încă de la vârsta de şase ani. La acea vreme, a trebuit să părăsesc Londra, în urma incendiului care devastase oraşul. Am fost trimis la ţară, unde n-am fost tratat cu prea multă blândeţe. De aceea, pentru acest film, n-am simţit nici o dificultate să lucrez cu copiii, să le câştig inimile. Aveam să constat că suferinţa mea veche era încă prezentă în mine...", declara actorul.

MERYL STREEP deţine secretul fericirii

De 11 ori nominalizată la Oscar, Meryl Streep a fost la un pas de marele premiu şi în acest an pentru rolul din „Music of the Heart". Chiar dacă nu a obţinut trofeul mult râvnit, actriţa ştie că fericirea ei nu stă doar în asta. Cu o carieră artistică de invidiat, Meryl Streep ştie să se bucure totodată de viaţa de familie pe care dintotdeauna a considerat-o pe primul plan al vieţii ei. „Fiind căsătoriţi de peste 22 de ani, eu şi Don (Gummer) dăm dovadă de suficientă minte încât să ne păstrăm echilibrul şi simţul umorului, să punem întotdeauna familia înaintea carierelor noastre – el e sculptor. Dacă apare o problemă, o discutăm în cel mult zece minute, şi chiar neînţelegerile dintre noi nu durează mult timp. Era să uit, soţul meu găteşte mai bine decât mine!", spune actriţa.

Oricine în afară de DICAPRIO

Când Goldie Hawn a aflat că fiica ei, Kate Hudson, se întâlneşte destul de des cu sex-simbolul Leonardo DiCaprio, de care tânăra spune că e îndrăgostită, celebra actriţă a fost în pagul unei crize de nervi. „Oricare alt bărbat ar fi mai potrivit decât acest Romeo cu pretenţii de sfărâmător de inimi" a ripostat mama-Goldie care nu se află deloc printre admiratorii starului cu plete aurii.

SALMA HAYEK, o sfântă

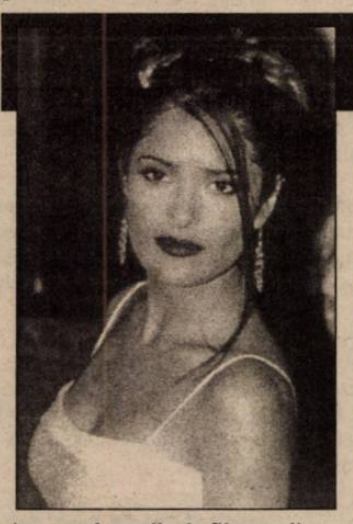

Că e frumoasă toată lumea o ştie, dar cine şi-o imagina şi sfântă. Salma Hayek abia aşteaptă însă să intre în pielea unui asemenea personaj şi, de vreme ce alţii nu au văzut-o până acum potrivită pentru un asemenea rol, s-a gândit ca ea însăşi să fie producătorul unui serial pentru televiziunea americană, care să aibă drept subiect viaţa sfinţilor. Conceput în 12 episoade, la acest serial e foarte posibil să contribuie şi Antonio Banderas, în calitate de regizor şi actor (cel puţin pentru primul episod). Regăsirea pe platourile de filmare dintre cei doi actori le va asigura mai mult ca sigur un climat relaxat de lucru, dată fiind experienţa pe care au căpătat-o când au turnat împreună, în 1995, „Desperado", filmul cu buget mic al regizorului Rodriguez Alleluia, dar care a cucerit inimile spectatorilor.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Memento

19 iunie – în anul 1899 s-a născut criticul, istoricul literar şi scriitorul George Călinescu

20 iunie – în anul 1913 s-a născut dramaturgul Aurel Baranga. În anul 1891 a murit Mihail Kogălniceanu, iar în anul 1995 a murit filosoful Emil Cioran

22 iunie – în anul 1913 a murit poetul Şt.O.Iosif, iar în anul 1963 a murit Maria Tănase

23 iunie – în anul 1834 s-a născut Alexandru Odobescu, iar în 1909 s-a născut Ovidiu Papadima

24 iunie – în anul 1893 s-a născut Ion Marin Sadoveanu. În anul 1913 a murit Ilarie Chendi

Mai sunt

199

de zile până la începutul Mileniului III

HOROSCOP 19.06 - 25.06

BERBEC (21.03-20.04): Va fi o perioadă plină de agitaţie, de un stres puternic în plan afectiv-emoţional. Spre mijlocul săptămânii se vor aglomera câteva evenimente dificile – mai ales pentru celibatari –, care ar putea avea consecinţe amare dacă nu vă controlaţi atent reacţiile. Nimic nou, deocamdată, despre bani.

TAUR (21.04-21.05): Două veşti excelente vor împodobi această săptămână. Una provine din domeniul financiar (a cărui curbă are un maxim miercuri), iar cealaltă din sfera familială – unde partenerul sau odrasla vă provoacă o mare bucurie. Pe de altă parte, relaţiile cu un Berbec sau Vărsător se vor congela în plină canicula.

GEMENI (22.05-21.06): Aspectul cel mai important al acestei perioade este, se pare, cel al călătoriilor. Marţi şi miercuri veţi face multe drumuri mărunte, în interes de serviciu sau de afaceri, iar spre finele săptămânii veţi pleca într-un voiaj mai lung, poate din plăcere, poate de nevoie. Situaţia financiară nu se înzdrăveneşte deloc.

RAC (22.06-22.07): Luni şi marţi vor fi zile pline de evenimente contradictorii, care vă vor întinde nervii la maximum şi vă vor afecta serios sensibilitatea. Dar umărul unui prieten şi ascensiunea financiară (marţi sau miercuri primiţi bani) vă vor ajuta să ieşiţi nesifonat din toate „meciurile". Atenţie la un Capricorn din anturaj!

LEU (23.07-22.08): Motive de bucurie veţi avea dinspre o relaţie amoroasă înfiripată acum câtva timp. Dar dragostea şi banii se cam duşmănesc, se profilează pentru acest interval o jenă financiară acută, care vă va trezi din somnolenţă vigilenţa. Va trebui să vă concentraţi eforturile doar spre a vă revigora bugetul.

FECIOARA (23.08-21.09): De ce sunteţi atât de abătut(ă)? Această săptămână, chiar dacă debutează cu o veste financiară amăruie, lucrurile se vor schimba radical joi sau vineri. Curba cu pricina are un maxim de toată frumuseţea, semn că primiţi o sumă dolofană de bani, peste aşteptări. Vă pierdeţi prea repede cu firea.

BALANŢA (22.09-22.10): Vântul prosperităţii suflă acum şi-n pânzele dv. De-abia aţi ieşit din unele convulsii financiare, şi o mare bucurie materială vă pândeşte, pentru a vă descreţi fruntea şi a vă onora datoriile. Pe de altă parte, spre sfârşitul perioadei pot apărea unele probleme de sănătate, trecătoare ca ploaia de vară.

SCORPION (23.10-21.11): Configuraţia astrală sugerează faptul că nu vă stă capul decât la dragoste, la ameliorarea relaţiilor cu partenerul – pe care l-aţi cam şifonat în ultimul timp. Numai că implicarea Lunii în afectivitate induce şi o exacerbare a orgoliilor, o instabilitate în atitudine. Despre bani, vorbim cu altă ocazie.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Prea mult pesimism în sufletul dv! Cauzele indispoziţiei sunt efemere, iar dinamismul specific Săgetătorilor vă va fi de mare folos. Curba financiară are o ascensiune vertiginoasă, semn că veţi primi bani sau o veste bună despre ei. Din păcate, relaţiile din mediul profesional cunosc o răceală bruscă.

CAPRICORN (21.12-19.01): Această săptămână va fi un fel de „musaca" cu straturi de bună dispoziţie alternând cu clipe de amărăciune. Din punct de vedere financiar, lucrurile nu stau pe roze, dar nici nu sunt alarmante. Relaţiile sentimentale decurg optim, dar nu sunt excluse „picanterii" – leac împotriva plictiselii.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Evenimente „măreţe" în constelaţia dv.! Un Jupier dominator vă influenţează pozitiv pentru luarea unor decizii înţelepte, iar Marte vă face un vajnic luptător pentru propriile interese. Veţi înfrunta victorios tot felul de obstacole, iar situaţia financiară se va ameliora substanţial.

PEŞTI (19.02-20.03): Toate bune şi la locul lor pe peticul dv. de cer. Calmul şi seninătatea sunt de nezdruncinat, cu toate că aşteptaţi îmbunătăţiri ale situaţiei financiare. Din fericire, un amic vă întinde o mână de ajutor pentru a duce la bun sfârşit un ideal mai vechi, acum devenit cât se poate de realizabil.

Scrisori primite

Toader Bărbuţă, Craiova: Vă felicităm pentru încercarea Dv. temerară de a pune sub semnul întrebării cele mai noi ipoteze cosmologice pe care, în ianuarie a.c., American Association for the Advancement of Science le-a analizat cu prilejul întâlnirii sale anuale, în prezenţa celor mai mari astrofizicieni şi cosmologi contemporani! Ce-i drept, aceste ipoteze se îndepărtează atât de mult de înţelegerea noastră, pe care ne-o oferă „bunul nostru simţ", încât este firesc să ne simţim „lezaţi"... Din păcate, logica noastră elementară nu are nici o legătură cu Universul, ea nefiind aplicabilă unei realităţi atât stranii pe care, cu mare greutate, o putem descrie pe limba noastră, a muritorilor de rând... Iată de ce, atunci când „traducem" limbajul arid al ipotezelor cosmologice exprimate în ecuaţii matematice, în limbajul nostru cel de toate zilele, e cu neputinţă să nu apelăm la comparaţii şi metafore care nu totdeauna reuşesc să acopere sensul primar al ideilor. Ele, metaforele, au rolul de a ne face *să intuim* - şi nicidecum *să explicăm!* - realităţi care ne depăşesc puterea noastră de înţelegere. Încă o dată, sincere felicitări!

Elena Socaciu, Bucureşti: Problema Dv. cred că poate fi soluţionată favorabil, dacă veţi face apel la secţia de Poliţie de care aparţineţi, solicitând sprijin pentru internarea persoanei respective într-o casă de sănătate... Din păcate, legislaţia în vigoare nu prea oferă multe soluţii.

Petrina Ristea, Bucureşti: Am reţinut careul pe care ni l-aţi trimis şi îl vom publica într-un număr viitor. Felicitări!

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

De vorbă cu avocatul casei

Acordarea cetăţeniei române la cerere

Domnului Tănasă M. Mihai, com. Mileanca, Botoşani

Cetăţenia română se poate acorda, la cerere, cetăţeanului străin sau persoanei fără cetăţenie, dacă îndeplineşte următoarele condiţii: ● s-a născut şi domiciliază, la data cererii, pe teritoriul României sau, deşi nu s-a născut pe acest teritoriu, locuieşte în mod legal, continuu şi statornic pe teritoriul statului român de cel puţin 7 ani sau, în cazul în care este căsătorit cu un cetăţean român, de cel puţin 5 ani. ● dovedeşte prin comportarea şi atitudinea sa loialitate faţă de statul şi de poporul român ● a împlinit 18 ani ● are asigurate mijloacele legale de existenţă ● este cunoscut cu o bună comportare şi nu a fost condamnat în ţară sau în străinătate pentru o infracţiune care îl face nedemn de a fi cetăţean român ● cunoaşte limba română şi posedă noţiuni elementare de cultură şi civilizaţie românească, în măsură suficientă pentru a se integra în viaţa socială.

În cazuri bine justificate, termenele indicate mai sus pot fi reduse.

Acordarea cetăţeniei române, la cerere, se face la propunerea ministrului justiţiei, prin hotărâre a Guvernului, care se publică în Monitorul oficial al României. Cererea de acordare a cetăţeniei române se face personal sau prin mandatar cu procură specială şi autentică şi va fi însoţită de acte care dovedesc îndeplinirea condiţiilor enumerate. Această cerere se adresează comisiei pentru constatarea condiţiilor de acordare a cetăţeniei, care funcţionează pe lângă Ministerul Justiţiei. Comisia dispune, pe cheltuiala petiţionarului, publicarea în extras a cererii de acordare a cetăţeniei în M.O. al României, iar examinarea cererii de către comisie se va face numai după trecerea a 30 de zile de la data publicării acesteia. În vederea soluţionării cererii, comisia poate dispune: ● completarea actelor, precum şi orice explicaţii din partea petiţionarului ● solicitarea de relaţii de la orice autorităţi ● citarea oricărei persoane care ar putea da informaţii folositoare.

După examinarea cererii, comisia va întocmi un raport pe care-l va înainta, împreună cu cererea de acordare a cetăţeniei, ministrului justiţiei. Pe baza raportului comisiei, ministrul justiţiei va prezenta Guvernului proiectul de hotărâre pentru acordarea cetăţeniei. Dacă nu sunt îndeplinite condiţiile cerute de lege, ministrul justiţiei va comunica aceasta petiţionarului.

În ceea ce priveşte căsătoria, vă precizez că este posibilă încheierea unei căsătorii între un cetăţean român şi un cetăţean străin, respectiv ucrainean. Actele pe care trebuie să le depună viitoarea dv. soţie sunt: ● dovada de la misiunea diplomatică, respectiv oficiul consular cu acordul ţării respective ● declaraţie notarială cu datele de stare civilă ● declaraţie notarială că nu este căsătorită ● paşaportul ● certificatul medical prenuptial (poate fi obţinut şi în România) ● dacă este divorţată, sentinţa de divorţ şi o copie tradusă, legalizată la notar. ● dacă este văduvă, certificatul de deces şi o copie tradusă legalizată la notar.

Dacă nu cunoaşte limba română este necesar un interpret autorizat la oficierea căsătoriei. Actele pe care trebuie să le depuneţi dv. ca cetăţean român, precum şi taxele ce trebuie plătite vă vor fi comunicate de către delegatul de stare civilă de la locul unde se va încheia căsătoria. Tot acesta vă va informa şi despre formalităţile premergătoare (de ex. declaraţia de căsătorie) precum şi despre procedura încheierii căsătoriei care va fi cea prevăzută de legea română, deoarece căsătoria se încheie pe teritoriul statului român.

Avocat NELI PĂDURARU

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

DALIA (Gherghina)

Dalia este o plantă foarte iubită, dovadă că este prezentă în mai toate grădinile tradiţionale româneşti, într-o varietate de culori şi înălţimi fascinantă. Perioada de înflorire e lungă, din iulie până în octombrie. Pentru că talia acestei plante este între 40 şi 200 cm, în funcţie de soi, dalia poate fi cultivată şi în ghivece sau jardinierele de pe balcon sau terasă. Botaniştii cunosc peste 3000 de soiuri de dalii, deosebite între ele nu doar prin înălţime, ci şi prin forma şi coloritul florilor.

Cum se face înmulţirea daliei?

În primul rând, trebuie să ştim că planta prezintă rădăcini îngroşate, tuberizate, denumite impropriu tuberculi. Înmulţirea se face fie prin aceşti tuberculi, fie prin seminţe.

◆ *Înmulţirea prin rădăcini tuberizate.* Toamna, după căderea brumelor, tulpinile de dalie se taie la 10-15 cm deasupra solului, apoi se scot din pământ împreună cu rădăcinile tuberizate. Pentru a nu se produce rănirea lor, cazmaua se înfige la circa 20 cm de centrul plantei. Plantele astfel scoase se curăţă de pământ şi se lasă câteva ore la zvântat. Peste iarnă, se păstrează în nisip, în pivniţă, într-o boxă sau altă încăpere cu o temperatură de 8-10 grade C. primăvara, tufele cu rădăcini tuberizate se scot din nisip şi se pregătesc în vederea plantării în grădină: fiecare rădăcină se împarte cu mâna sau cu un cuţit în 2-3 bucăţi, în aşa fel încât fiecare fragment să aibă şi o mică porţiune din tulpina veche, deoarece la baza acesteia se află câţiva muguri care vor da planta nouă.

Dacă nu se respectă acest amănunt, nu se obţin noi plante, deoarece lipsesc mugurii din care să crească lăstarii. Plantarea se face când vremea se încălzeşte şi nu mai există pericolul de îngheţ sau de brumă. Distanţa care se lasă între plante diferă, în funcţie de talie, de la 60 până la 150 cm. Într-un cuib se pun 2-3 bucăţi de rădăcini tuberizate.

◆ *Înmulţirea prin seminţe.* Prin această metodă se înmulţesc numai daliile simple, pitice, cultivate ca flori anuale. În acest caz, se fac mai întâi răsaduri, însămânţarea făcându-se în martie-aprilie, în lădiţe sau răsadniţe. Plantarea se face când vremea e caldă, la distanţa de 30-40 cm între plante.

În general, daliile preferă locurile însorite, adăpostite de vânt şi îngrăşate din toamnă cu gunoi de grajd bine descompus (în cazul celor din grădină). Trebuie reţinut că nu este bine să se cultive dalia mai mulţi ani în acelaşi loc.

(A. Popescu).

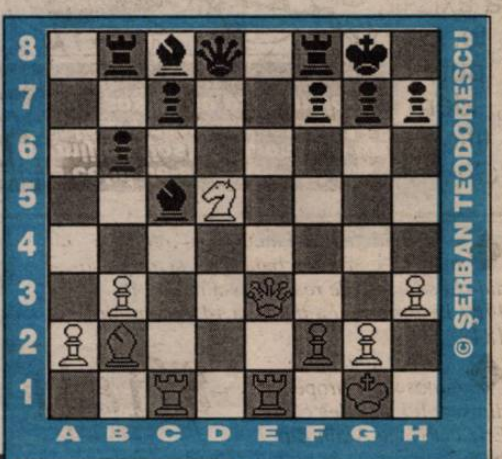

ŞAH — PROBLEMA DE AZI:

Albul mută şi câştigă

1. T:c5 (câştigă şi 1. Cf6+! g:f6 (1...Rh8 2. De4 g6 3. Dh4 etc.) 2. Dg3 + Rh8 3. Dg5! etc.) b:c5 2. Ce7 + Rh8 3. N:g7 + R:g7 4. Dg5 + Rh8 5. Df6 mat.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Irina Petrescu, Andrei Şerban, Alexandru Giugaru, Jean-Paul Sartre (Nobel literatură 1964, refuzat), Blaise Pascal, Stendhal (Marie-Henry Beyle), Salman Rushdie, Giuseppe Borgese, Jacques Offenbach, George Michael, Rodion Cămătaru. (P.I.)

Verificaţi-vă cunoştinţele

In vino veritas

1) Din ce familie de plante face parte viţa-de-vie?

2) Cine a compus în 1869, valsul „Vin, cântec şi femei"?

3) Cine a scris, în 1931, romanul „Vinul de viaţă lungă?

4) Cine a pictat, în secolul trecut, tablourile „Petrecere", „Petrecere în familie", „Petrecere cu lăutari", în care paharele de vin sunt nelipsite de pe mese?

5) Ce mari actori au fost interpreţii personajelor principale din filmul lui Stanley Kramer „Secretul din Santa Vittoria", film în care locuitorii unui sat italian se luptă şi reuşesc să-şi salveze vinul de rechiziţia soldaţilor germani?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Dunărea se formează la altitudinea de 664 m prin unirea râurilor Brigach şi Brege care izvorăsc în partea centrală a munţilor Pădurea Neagră din Germania. 2) Romanul „Dunărea revărsată" a fost scris, în 1961, de Radu Tudoran. 3) Celebrul vals „Valurile Dunării" aparţine compozitorului român Iosif Ivanovici (1845 – 1902). 4) Tabloul „Hamali în portul Brăila" a fost realizat de pictorul Jean Al Steriadi (1880-1956). 5) Rolul principal feminin din filmul „Valurile Dunării", regizat de Liviu Ciulei în 1959, a fost interpretat de actriţa Irina Petrescu.

Poşta cititorilor

Ca de obicei doamnele şi domnişoarele au fost mai harnice la scris. Iată numele celor care au răspuns corect la întrebările noastre: *Emilia Preda* –Timişoara; *Sofica Nuţu* – Neamţ; *Georgeta Micu* – Piteşti; *Viorela Neamţu* – Tecuci; *Corina Iancu* Ploieşti; *Cristina Stoian* – Bucureşti; *Mircea Cozma* – Braşov; *Ion Ilie* – Bucureşti.

Ion Ilie – Bucureşti. Gusturile cititorilor noştri sunt foarte diferite şi de aceea încercăm în limita posibilităţilor să-i satisfacem pe cât mai mulţi. *(Irina Stoica)*

Perspicacitate

PROBLEMĂ DE LOGICĂ

În acest desen lipsesc cinci elemente grafice care, în mod logic, ar trebui să existe. Le puteţi identifica? *(Gh.R.)*

1) Lipsa hăţurilor în mâinile celui de-al doilea driver. 2) Lipsa gurii la driverul din mijloc (jos). 3) Lipsește un ochi la calul din dreapta. 4) Lipsa harnașamentului la ultimul cal. 5) Pe tăbelul de la sosire nu este indicat primul sosit.

Umor

O doamnă între două vârste sună la poliţie:

– Domnule inspector, am găsit sub patul meu un bărbat! Pot să-l păstrez dacă nu reclamă nimeni pierderea în decurs de o lună?

– Ce faceţi la sfârşit de săptămână? întreabă şeful!

– Absolut nimic!

– Atunci fiţi atent că astăzi e abia miercuri!

– Chelner, în supa asta este o muscă!

– Vă rog să tăceţi, altfel vrea fiecare client câte una!

– De ce este închis teatrul?

– Din cauza unui deces!

– A murit vreun actor?

– Nu, ultimul spectator.

Un vapor începe să se scufunde când dintr-o dată se aude vocea căpitanului:

– Este cineva care ştie cu adevărat să se roage?

– Da, eu, răspunde un pasager!

– Minunat! Pentru că aveam la bord cu o vestă de salvare mai puţin!

– Chelner, porcăria asta o numeşti dumneata cafea tare?

– Desigur, domnule, aţi băut numai o gură şi aţi văzut ce efect a avut!

– Cine a spart geamul? îl întreabă bunica pe nepoţelul de şase ani.

– Mama, dar vinovat e tata, fiindcă s-a lăsat în jos când a văzut că farfuria vine spre capul lui!

Animale

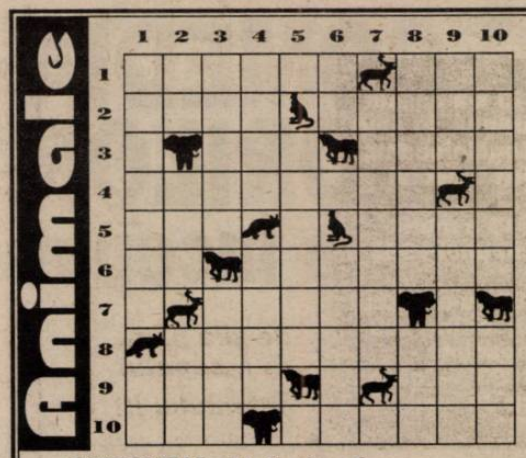

ORIZONTAL: 1) Scriitor francez, autorul volumului „Istorii naturale", consacrat lumii animale (Jules; 1864-1910) – Din nou. 2) Provoacă... râsul – Cadru de desfăşurare a povestirii „Fram, ursul polar" de Cezar Petrescu (pl.) . 3) Sport cu cai – Gen literar. 4) Prozator român, autorul unui „Fals tratat de vânătoare" (Alexandru). 5) Animale de tracţiune – A vâna cu farurile aprinse. 6) Coadă de berbec – Vulpoi (fig.) 7) Pictor şi gravor francez, autorul tabloului „Natură moartă cu păsări" (Edouard: 1832-1883). 8) Crescătorii de cai de rasă. 9) Varietate de animale cu caractere specifice – Se aruncă după peşte. 10) Mame (arh.) – Dramaturg contemporan, autorul piesei „Un fluture pe lampă" (Paul) sau a piesei „A cincea lebădă".

VERTICAL: 1) Mamifer ierbivor african, bicorn, de mari dimensiuni – Ultimele păsări. 2) Cap de elefant – Popor străbun, vestit în albinărit şi creşterea animalelor – Pus pe cal. 3) Trompă – Se pregătesc după un vânat bogat. 4) Popor renumit pentru dragostea sa faţă de cai – Anotimp propice vânătorii. 5) Peşte marin argintiu, asemănător cu scrumbia. 6) Afirmaţie – Scriitor clasic rus, autorul povestirii „Dramă la vânătoare" (Anton Pavlovici 1860-1904). 7) Au mari pierderi de pe urma rozătoarelor. 8) Animal rozător, vânat pentru carnea sa – Zeu cosmic la romani. 9) Intră în etate – Pelican.10) Peşte marin răpitor, foarte feroce – Animal tibetan.

DICŢIONAR: IME, LAR

GHEORGHE CÂMPEANU
Focşani

PAR(anormale) de TOTAN

Soluţia careului **„DE DOR"**

Orizontal: BAUDEL AIRE · OLARU · LUNA · IB · ESTET · C - CUCU · - ACASA · U - A · LIS - N · LUCEA · FARUL · ESTRU · NORA · SCU - · RADU - C · - IASI - · URATA · TINERI · AT.

Ştiaţi că...

◆ *...vestitul haiduc Iancu Jianu a fost nu numai un erou de baladă, ci şi un personaj cât se poate de real? El s-a născut în 1787 la Caracal şi a murit la 14 decembrie 1842.*

◆ *...Groenlanda este cunoscută europenilor din secolul al X-lea când Eric cel Roşu, venit din Islanda, a fondat în partea de sud a acesteia două aşezări? El a dat insulei numele pe care îl poartă şi astăzi, însemnând „Ţara Verde".*

◆ *...primele crampoane au fost folosite în alpinism în 1561? Ele au fost create de un păstor italian numit Grataroli.*

◆ *...cel mai vechi instrument muzical este harpa? O întâlnim la sumerieni şi egipteni cu 3000 de ani î.Ch.*

◆ *...colorizarea marilor filme clasice realizate alb-negru este invenţia inginerului canadian Wilson Markle? Invenţia a fost brevetată în 1986 şi aplicată multor pelicule clasice, în ciuda protestelor tradiţionaliştilor.*

◆ *...crizantemele sunt originare din China? Ele s-au răspândit în Europa de la sfârşitul secolului al XVIII-lea.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	14500 LEI	❑ 4 LUNI	61500 LEI
❑ 2 LUNI	29000 LEI	❑ 5 LUNI	76000 LEI
❑ 3 LUNI	47000 LEI	❑ 6 LUNI	94000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

„DIVERSE"

Integramă de MARIAN MINCULESCU

SURSE DE ENERGIE / APARATE DE ZBOR		SUIŢI / ÎNZESTRAŢI		CALCIU / MORTALĂ		UIMITĂ / CUVĂ!		CUPĂ! / LEGEA TĂCERII		MOMIŢI / CREDUL	
SAVANT / POMI					DIN LARMĂ!				2000 / TUR		
						VÂNTURAT (var.) / MORALĂ					
HOAŢĂ (pop.) / LUCRĂRI					SPARGE VALUL / 4 ROMAN						
										SOL	
USTUROI / AŞADAR			A APĂREA / AMAR!				NECREDINCIOŞI / MARINA				
		ACUT! / ZEU GREC			CUCI! / MĂSOARĂ LEMNUL			ACUM! / INDIAN			CATEGORICĂ
MARE / CURAT									AMIN! / DIN CUVĂ!		
			AMAT! / GET!			DUSE / NOTA 7					
INVOLUŢIE / TAINIC							PEŞTE RĂPITOR				
									CURĂ!		

Dezlegarea integramei ***„COORDONATE"***

Orizontal: V - F - A - T - S - C - DIRECTIONATE - ZARE - AROMAT - LISITA - TRUPA - BATISTA - RIT - TIRANIE - FIRE - LI - ARAMA - IN - LITA - ITARI - I - TENDER - DOR - MANTINELA - AG - TI - SI - ETERI - RE - AC - OTELAR.

COMEDIA ERORILOR a început

Aranjamente – După festivitatea de deschidere şi meciul inaugural al EURO 2000, Belgia-Suedia, câştigat de gazde cu 2-1, a urmat victoria lejeră a Franţei în meciul cu Danemarca. După ce în 1998, am văzut cum la CM din Franţa, echipa gazdă a câştigat trofeul, după prestaţii mediocre, „impulsuri" ale arbitrilor şi „aranjamente" de non-combat, aşa cum a fost chiar finala contra Braziliei, se pare că persoanele care trag sforile la cele mai înalte nivele ale fotbalului, au decis că din grupele EURO 2000 nu se pot califica echipe cu nume mici, care nu aduc spectatori şi publicitate grasă. Comedia erorilor a început chiar din a doua zi, în meciul Olanda-Cehia. Cehii au jucat foarte bine, însă norocul nu a fost de partea lor: două şuturi care au lovit bara, şi la care van der Sar era depăşit. Meciul se îndrepta spre un 0-0, destul de corect după desfăşurarea generală a partidei, în care şi Olanda a avut ratări în situaţii favorabile. Pierluigi Collina a fost cel care avea probabil responsabilitatea ca nu cumva Olanda să piardă. De aceea în minutul 89 al meciului a acordat lovitură de la 11 metri olandezilor, la o fază la care Ronald de Boer a căzut în careu, cu o execuţie acrobatică stângace, de care lui Marius Lăcătuş i-ar fi fost ruşine... Înjurat la scenă deschisă de toată banca cehă, „pletosul" italian a acordat cartonaş roşu lui Latal, care fusese înlocuit în minutul 69. Astfel, Cehia a fost văduvită de un punct, iar Olanda urcată cu 3. Este mai mult decât evident că s-au primit „indicaţii superioare", ca adversari incomozi, cu nume mici, ce pot furniza „surprize", să fie eliminaţi din faşă, adică din grupe, pentru ca „nume mari", ca Franţa, Olanda, aparţinând „lumii bune", să concureze pentru trofeul suprem, prea strălucitor pentru griul Europei de Est. Nici Turcia, o altă „surpriză", nu a avut parte de o şansă mai bună. La 1-1 în partida cu Italia, Inzaghi a căzut mai patetic decât de Boer în careu: rezultat imediat – penalty. Scor final: 2-1 Italia. Suporterii turci au aruncat cu tot felul de obiecte în teren, iar eu dacă aş fi fost în tribune aş fi făcut la fel, pentru că un spectacol sportiv, indiferent de miză, nu este normal să fie stricat de nişte interese meschine. Dar asta e societatea de consum unde se învârt sume uriaşe care distrug chiar şi ideea de întrecere sportivă. Rămâne de văzut cum va evolua România la EURO 2000 şi dacă va fi şi ea „ajutată" să nu devină o „surpriză". Rămân în continuare de urmărit meciurile Cehiei, Turciei, Iugoslaviei şi bineînţeles, României, care se vor bate pentru o calificare din grupe mult mai grea decât se credea. Rămâne de văzut dacă prima zi a EURO 2000 a fost o pură greşeală, o coincidenţă nefericită sau o „regie" slabă, dar reuşită. Rămâne de urmărit câte din echipele „mici" sau aşa-zisele „surprize", aşa cum sunt numite de specialişti, şi aici am numit cele patru echipe de mai sus, vor reuşi să treacă prin furcile EURO 2000.

Moldovan, anunţând primul gol...

...la al doilea „s-a grăbit"

Un duel care n-a mai avut loc. Anunţat de presa străină drept o luptă încleştată, duelul „veteranilor", cel dintre Hagi şi Matthaus, a fost un bluff. Amândoi sunt stele incontestabile ale echipelor lor, amândoi joacă ultimul lor campionat important, amândoi erau incerţi cu câteva zile înainte de partida România-Germania, amândoi erau dornici să termine cariera în forţă. Luni seara, în teren, nici unul nu a făcut nimic, ba dimpotrivă a stricat. Au existat alte două stele în cele două echipe care s-au duelat real, şi chiar pe tabela de scor, şi aceştia au fost Viorel Moldovan şi Memet Scholl. Eu zic că echipa noastră a jucat slab pentru că putea liniştit să câştige în faţa unei Germanii cam imobile, a unor jucători rudimentari care atât au ştiut mai bine, să se prăvale peste jucătorii noştri ca nişte saci cu cartofi. Şi jocul acesta le-a mers din cauza mult prea îngăduitorului arbitru danez. Trebuia să câştigăm pentru că am deschis repede scorul, trebuia să atacăm şi să mărim diferenţa. În schimb, o tactică aproape mioritică ne-a făcut să ne retragem în apărare, să lăsăm mijlocul terenului la cheremul germanilor şi golul norocos al lui Scholl a sosit ca un poştaş. În repriza a doua golul victoriei a stat în piciorul lui Moldovan, care în faza decisivă „s-a grăbit", lucru permis doar fetelor mari, şi niciodată în turnee finale. La capitolul comedia erorilor să notăm şi penaltiul trecut cu vederea de arbitru, la un fault în careu asupra lui Adrian Ilie. Orice arbitru din lume l-ar fi acordat, dar nu în faţa Germaniei, nu în meciul inaugural, nu la scorul de 1-1, nu pentru o echipă a tricolorilor din lumea gri. Da, România n-a fost luni seară o „surpriză" la EURO 2000.

Statuia lui Hagi la Liege

Portughezii au reinventat fotbalul. Cine şi-ar fi închipuit că, după ce în minutul 18 reprezentativa Albionului conducea Portugalia cu 2-0, ceva notabil s-ar mai fi putut întâmpla în al doilea meci din grupa noastră? Şi totuşi, portughezii, netimoraţi de nişte inventatori, au reinventat fotbalul şi au redescoperit America, reuşind să răstoarne scorul în primul sfert de oră al reprizei secunde, terminând victorioşi, 3-2, în partida cu Anglia. „Fotbalul-şampanie" cum a fost caracterizat jocul portughezilor a fost „surpriza" acestor prime zile ale EURO 2000 şi cea mai frumoasă prestaţie de până acum. Deşi noi i-am învins în campania de calificare la turneul final, Portugalia rămâne o nucă tare şi România trebuie să o mai învingă o dată dacă vrea să treacă de grupe, aşa cum şi-a propus. Deocamdată atât, să vedem cum vor evolua lucrurile în această comedie a erorilor, care i-au avut printre primii protagonişti pe portarul belgian Filip de Wilde, dar şi pe Gert Verheyen care era să năruiască victoria belgienilor în partida cu Suedia. Fiind pe marginea terenului Verheyen dădea să intre pe teren, deşi toată lumea urla la el (coechipierii, antrenorii, arbitrul central) să rămână acolo unde era. Verhayen pur şi simplu nu realizase că fusese înlocuit. Dacă ar fi intrat pe teren, Belgia ar fi fost descalificată, pentru prezenţa a 12 jucători pe terenul de joc. Cât despre arbitri, aceşti prinţi de paie a comediei, ce să mai zic? Ei îşi vor face datoria cum au fost învăţaţi, după care, înspre final îşi vor regăsi onorabilitatea şi profesionalismul. Că deh, atunci rufele vor fi spălate în „marile familii".

Pinto şi Figo, bucuria unei victorii neanunţate

VADIM G. CUŞNARENCU
magazinsport@yahoo.com

Mini-interviul săptămânii

GELU NIŢU, actor la Teatrul Odeon

– Ce mai faceţi, domule Gelu Niţu?

– Nu cred că aveţi suficient timp şi spaţiu ca să vă povestesc.

–Nu vă plac interviurile...

– Lăsând gluma la o parte, cred totuşi că actorii nu trebuie să se povestească pe ei înşişi. Teatrul e cel care îi defineşte, cel care povesteşte despre ei... Spectatorul vine, te vede şi dacă e cazul vorbeşte despre tine. Dacă nu, te uită.

– Spectatorii nu v-au uitat. V-a cam uitat Televiziunea. A fost o vreme când naţia vă cunoştea mai mult de la TV. Îmi amintesc de recitările din Eminescu, de pildă, foarte apreciate. De ce nu mai apăreţi pe micul ecran sau în filme?

– Cu nişte ani în urmă m-am întâlnit cu un regizor, în vogă!, de film care m-a întrebat: Gelu, de ce nu faci tu mai mult film? I-am răspuns: Da, chiar!... Un alt regizor de film şi-a manifestat regretul că nu a lucrat cu mine până acum. Au trecut doi ani de atunci. Cam aşa e şi cu televiziunea. Ori m-am prostit după '90, ori regizorii de film sau TV care aveau încredere în mine s-au pensionat sau au emigrat.

«Când e gălăgie pe scenă e linişte în teatru.»

– În unele teatre apar semne de criză. Managerială, repertorială etc. În teatrul ODEON e linişte?

– Da, e linişte pentru că se lucrează. Când e gălăgie pe scenă e linişte în teatru.

– Actorii sunt indivizi cu o personalitate puternică. E un cumul de reflexe ale unor personaje pe care le jucaţi?

– Actorii şi personajele interpretate îşi transferă reciproc personalitatea, tabieturile, felul de a gândi, de a se mişca... Am fost, ce-i drept, atras mereu de personajele puternice. Asta nu înseamnă că am devenit o „stâncă".

– Cu ani în urmă aţi precizat într-un interviu televizat că nu vă plac băuturile mai mult sau mai puţin alcoolizate. Ce cusur găsiţi unui pahar de ottonel (natural)?

– Cămara e plină de băuturi dar trec luni de zile până îmi amintesc de ele. Nu, nu sunt un băutor dar asta nu înseamnă că refuz un pahar de vin natural. Un celebru coleg de breaslă spunea că numai bolnavii şi suspecţii nu beau. Bolnav nu sunt şi nici nu am ceva de ascuns.

DORIN MĂRAN

Cea mai simplă ecuaţie a TANDREŢII

Egiptologul fracez Michel Sidhom, studiind de peste zece ani literatura Egiptului antic, a reuşit să selecteze un fel de ecuaţie a tandreţii extrem de utilă şi astăzi. Printre altele, poemul intitulat „Cântecul harpistului" este edificator. Astfel, situaţia transpusă pentru zilele noastre ar consta din prezenţa în dormitor a două banale elemente afrodisiace: o lumină palidă cu nuanţe roşietice şi mireasma unui beţişor parfumat, de santal sau mirt, care fumegă. Necunoscuta acestei „ecuaţii" – întâlnită şi la împăraţii chinezi – este cine pregăteşte această ambianţă ce invită la dragoste: el sau ea? Sidhom înclină să conchidă, că sexul frumos are această datorie. Atenţie! (P.I.)

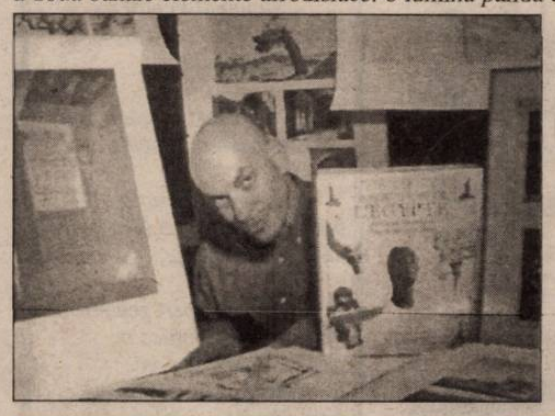

Carpathia regăsită

În poveştile despre Titanic, un rol important l-a jucat nava Carpathia, cea care a putut aduna 706 naufragiaţi în aprilie 1912. Şase ani mai târziu ea a fost scufundată de un torpilor german. De curând, Graham Jessop, specialist în epave, crede că a descoperit-o la 300 de kilometri sud-est de coastele Angliei. Imaginile luate cu un sonar au arătat conturul unei epave intacte, aşezată în poziţie verticală pe fundul oceanului. *(I.S.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Bogăţia şi excentricitatea merg, de multe ori, mână-n mână. Iar ideile celor ce-şi aprind trabucul cu bancnote curg gârlă. Kamito Toloy a sponsorizat un ziar de mâna a 3-a, o fituică, unde-şi avea propria rubricuţă dedicată jucătorilor la loterie. Aici îşi expunea propriile viziuni şi calcule asupra numerelor ce urmau să fie câştigătoare. Bazându-se pe teoriile lui Kamito, familia Sakoiama şi-a jucat toate economiile la loto, a ajuns la sapă de lemn şi acum se judecă cu „profetul"... Slabe speranţe.*

◆ *Un săptămânal specializat în „baloane publicistice" din Toronto organizează trimestrial un concurs de prevestiri, în două categorii: „de bine" şi „de rău". În această primăvară, primul clasat a fost Harold Vermont, care a prevăzut că extratereştrii vor dezgheţa Antarctica pentru a se răzbuna pe curiozitatea pământenilor („de rău"). Loretta Davis a prezis că vulcanul submarin Shari (Insulele Fiji) va erupe curând, aducând la suprafaţă tone de aur şi argint („de bine")... După cum se vede, concurenţilor nu li ise cere „cazierul psihiatric".*

◆ *Simone Corvette, o franţuzoaică ce-a vrut să cumpere 20 de hectare din Mediterana şi trei pogoane din Atlantic, îşi pune săptămânal cei 20 de câini Labrador să tragă câte o carte din tot atâtea pachete. Pe baza inspiraţiei canine, ea prevede cu aceeaşi periodicitate istoria Franţei. A făcut senzaţie ideea că „Hexagonul" va avea un nou Napoleon, care se va însura cu o călugăriţă carmelită excomunicată şi şaşie (Simone are două operaţii-laser pe creier şi un al 6-lea deget transplantat la mâna dreaptă).* (P.I.)

Viaţă de... INDIAN

Adepţi ai modului de viaţă indian, John şi Cath Payne trăiesc de peste 30 de ani într-un tipi (cort indian), în zona Tamworth (Statele Unite). Deşi au vrut să-şi ducă existenţa în simplitate, fără stresul pentru plata facturilor şi a taxelor de tot felul, soţii Payne nu au scăpat nici aici de ochiul vigilent al administraţiei care i-a somat să plătească retroactiv o taxă de locuinţă, exact ca toată lumea.

Deşi genetic nu au nimic în comun cu pieile roşii, soţii Payne au văzut roşu în faţa ochilor de indignare şi s-au gândit că în această situaţie autorităţile o să le ia şi penele de pe ei. *(A.P.)*

În numărul viitor

■ Există un limbaj cosmic? ■ „Imperiul veninului" în slujba umanităţii ■ Stalin s-a interesat de OZN-uri ■ Fumatul, un viciu de comportament ■ Misterul „satelor fantomă" ■ Enigmatica mitologie Yi ■ Sharon Stone, o „stea" casnică ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Mini-interviul săptămânii: RODICA OJOG-BRAŞOVEANU, scriitoare ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeteana

SERIE NOUĂ - 474 • ANUL XLIII • 22 IUNIE 2000 • 16 PAGINI • 4000 LEI Nr. 25 (2224)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

22 IUNIE

1377 Richard al II-lea suie pe tronul Angliei după moartea lui Edward al III-lea.

1921 Regele George al V-lea deschide parlamentul nord-irlandez pledând pentru pace.

S-A NĂSCUT ÎN ACEASTĂ ZI

1949 Meryl Streep, actriță americană, Oscar pentru „Alegerea Sofiei".

O româncă a intrat în CARTEA RECORDURILOR

Maria Crâşmaru şi-a propus în urmă cu trei ani să facă înconjurul lumii pe jos iar acest vis al ei s-a împlinit. A plecat pe 18 martie 1997, a revenit în ţară la sfârşitul lunii mai 2000, după ce, pe 9 mai, i se decernase diploma de doborâre a recordurilor tuturor globe-trotter-ilor din lume. Acum în vârstă de 49 de ani, Maria Crâşmaru se poate mândri că este singurul om care a parcurs cu piciorul cele mai multe ţări (102), că a străbătut peste 300000 km, că deţine cel mai lung paşaport din lume (19 metri şi 154 de pagini), că a avut peste 350 de întâlniri cu presa, televiziunea şi înalte personalităţi ale lumii politice mondiale, că a atins, ca zone extreme ale globului, Groenlanda (în nord) şi Antarctica (în sud). În ciuda faptului că a plecat în această „aventură" cu numai 600 de dolari în buzunar, că nu a găsit niciunde un sponsor, ci doar ajutoare simbolice din partea unor oameni la fel de umili ca şi ea, că a răbdat de foame şi că a mers cel puţin 28 de kilometri pe zi, pe arşiţă, vânt, ploaie, zăpadă sau geruri cumplite, Maria Crâşmaru s-a îngrăşat cu 34 de kilograme. Performanţele temerarei române au fost omologate de Guiness Book şi vor intra în istoria lumii. *(A.P.)*

EXISTĂ UN LIMBAJ COSMIC?

TV
- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

- **Războaiele nevăzute ale Serviciilor Secrete**
- **De ce natura iubeşte Internetul?**
- **Stalin s-a interesat de OZN-uri**

- Consultaţii fără plată
- Misterele lumii
- Întâmplări adevărate
- Avocatul casei

HOROSCOP

Descoperire de senzaţie

BUREŢII DE MARE împotriva cancerului

Specialiştii germani de la Universitatea Göttingen au dat publicităţii rezultatele spectaculoase ale prototipurilor unor viitoare medicamente pe bază de bureţi de mare. Iniţial, a fost descoperit un fapt senzaţional al „vieţii sociale" a acestor bizare şi paşnice fiinţe subacvatice: *comunicarea între indivizi cu ajutorul unor biotransmiţători organici, pentru a se semnala prezenţa unui prădător.* Extragerea acestor compuşi speciali (otrăvitori pentru unii peşti) şi studiul lor au relevat *calităţi excepţionale pentru cancerul sângelui, anihilarea respingerii grefelor, anestezie (de o mie de ori mai puternici decât morfina!) şi salvgardarea imunităţii organismului uman.* Axel Zeeck, de la universitatea susamintită, subliniază că mult timp se credea că bureţii de mare sunt utili numai datorită conţinutului lor ridicat de iod. Nu se ştia nimic despre „biotransmiţătorii" produşi în timpul stresului. Specialiştii afirmă că până în 2002 se vor afla pe piaţă astfel de medicamente încapsulate.

(P.I.)

femina club

Eveniment cultural

HAMLET-ul lui CIULEI

Săptămâna trecută, mai exact joi, teatrul românesc s-a îmbogăţit cu încă o reprezentare artistică: *Hamlet*-ul pus în scenă la Teatrul Bulandra, sala Izvor, de maestrul Liviu Ciulei. Marele regizor a venit special la Bucureşti pentru a monta piesa lui Shakespeare, o adevărată obsesie pentru orice mare regizor de teatru. Am văzut şi eu piesa, în avanpremieră, pentru că nu mai văzusem cam de multă vreme un Shakespeare în montarea lui Ciulei, dacă mă gândesc bine cam de pe vremea *Furtunii* de la Grădina Icoanei. Doream cu orice preţ să văd care este viziunea Maestrului la senectute.

(Continuare în pag. 2)

Sharon Stone

o stea casnică

Biblioteca Județeană

HAMLET-UL LUI CIULEI

(Urmare din pag. 1)

O să-mi cer scuze că nu intru în corul lăudătorilor de ocazie, o să-i cer scuze lui Liviu Ciulei pentru ignobila mea opinie de admirator al Regizorului, dar spectacolul m-a dezamăgit. Poate şi pentru că m-am dus la *Hamlet* prea plin de dorinţa de a vedea un Ciulei năucitor, sclipitor şi tulburător, ca pe vremea *Revizorului* sau a spectacolului *Leonce şi Lena*. N-a fost aşa. Peste noi a trecut nu numai Timpul, ci şi Vremea. Dezamăgit am fost chiar de la început. Fiind vorba despre avanpremieră şi venind acolo şi generaţia tânără, urmaşii actorilor, prieteni sau rude de gradul întâi, sala de teatru părea o sală de cinematograf, cucerită de generaţia *pop-corn*. Destul de mulţi tineri se dotaseră de la bufetul din hol cu sticle de plastic cu băuturi răcoritoare, cu pungi pline cu sărăţele. Mai fâşâia câte o sticlă desfăcută cu aviditate, mai foşnea câte o pungă cu de-ale gurii, fiecare aştepta să înceapă piesa. şi piesa a început cu întârziere. Apoi era o zi caniculară şi după începutul piesei, nişte uşi laterale au fost deschise, pentru aerisire. Lucru fatal, pentru că în plină tiradă a monologului lui Hamlet („A fi sau a nu fi, aceasta-i întrebarea...), s-a auzit sinistru o apă trasă la toaletă de cineva din personalul auxiliar bănuiesc. Ce să mai zic despre faptul că *Hamlet* începea nefiresc în acea seară caniculară cu o noapte geroasă de iarnă în care apare fantoma tatălui lui Hamlet şi vântul vuieşte nemilos.

Unde este Hamlet?

Indiferent ce voi spune despre spectacol, de aici încolo, trebuie să admit că este vorba despre un eveniment teatral. Este totuşi vorba despre Shakespeare şi despre Liviu Ciulei. Rezervele mele pleacă de la faptul că mă aşteptam la o invenţie regizorală mai pregnantă şi la un recital actoricesc cuceritor. N-au fost. O scenografie esenţializată la nişte coloane mobile care configurau scenele petrecute în palatul Elsinore, interesantă. Schimbarea decorului „în faţa spectatorului şi în spectacol" ca pe vremuri, frumoasă. Costumele de sfârşitul secolului al XIX-lea, atmosferă „bismarkiană", am înţeles. Dar unde era Shakespeare? Unde era Hamlet? O primă insatisfacţie a fost versiunea românească din care au dispărut versurile şi metaforele unice shakespeariene. Versiunea aparţine Ninei Casian, e slabă, fără strălucire. Apoi rostirea replicilor. Omul vine la teatru nu să afle subiectul unei piese (mai ales în cazul pieselor lui Shakespeare), ci să intre în lumea lui Shakespeare, să se lase cucerit de arta actorilor de a rosti replicile şi oferta regizorului. Mie îmi place Marcel Iureş, este un actor talentat, dar probabil că nu poate fi un Hamlet. şi din păcate, Liviu Ciulei n-a ştiut să facă din el un Hamlet de zile mari. A reuşit doar un Hamlet de weekend. Ce să mai zic de Ofelia? De umbra lui Rebengiuc şi a Valeriei Seciu, actori uriaşi ai teatrului românesc ce să mai zic? Sub aşteptări, şterşi, fără vlagă, fără masca lui Shakespeare pe faţă.

„Eu mi-s nebun doar dinspre nord-nord-vest"

Ideea regizorală din scena actorilor ambulanţi care se machiază pentru spectacol în care, în paralel, vedem regele şi camarila făcând aceleaşi gesturi e totuşi prea străverzie pentru Hamlet-ul unui mare Regizor. Mă aşteptam să văd o idee regizorală în momentul monologului lui Hamlet amintit mai înainte. Nimic. O rostire gri, hodoron-tronc, în mijlocul scenei. Şi apoi modul prea patetic, prea „teatral" impus actorilor pentru a-şi rosti replicile. Şi apoi fantoma tatălui care e şi ea patetică în rostiri, ceea ce e cam mult pentru un mort. Tinerii actori, prea slabi pentru un Shakespeare. În fine, pentru cine n-a citit niciodată Hamlet, cazul tinerilor spectatori, un bun prilej de a-i descoperi textul la teatru. Oricum e mult mai bine decât să înveţe atâtea prostii de la televizor. În fine, să amintesc una dintre cele mai misterioase replici shakespeariene care, întâmplător, apare în *Hamlet*: „I am but mad from north-north-west" (*Eu mi-s nebun doar dinspre nord-nord-vest*), zice prinţul Danemarcei.

GEORGE CUŞNARENCU

Pink Floyd - The Wall Live-20th Anniversary

Până la *„The Wall"*, reprezentarea vizuală a celor mai multe concerte de rock consta exclusiv în prezenţa scenică, mai mult sau mai puţin reuşită, a celor care cântau şi în sumarele dialoguri ale acestora cu publicul... *Pink Floyd* a schimbat aceasta, show-ul live al albumului istoric *„The Wall"* trecând total în umbră, culminând cu prăbuşirea pe scenă a acelui *Stukas* în mărime naturală... Extraordinar prin concepţie, *„The Wall"* a ridicat nivelul reprezentaţiei live la un nivel neatins până atunci, şi repetat foarte rar în viitor! Cei care au văzut *„The Wall"*, regizat de *Alan Parker*, ştiu ce vreau să spun, chiar dacă filmul nu avea cum să redea întreaga atmosferă a concertului... *„The Wall Live"* a devenit o minunată legendă, legendă care, iată, trece pragul dintre milenii, CD-ul remasterat fiind o veritabilă şi preţioasă piesă de colecţie, o redescoperire pentru tinerii melomani şi o nostalgică reîntâlnire pentru

cunoscători. Ascultându-l, iar şi iar, este clar că *„The Wall"* a rămas la fel de impresionant ca în momentul apariţiei sale, acum două decenii (apropos de decenii: mulţi dintre cei care scriu sau vorbesc pe la noi despre muzică au un fix în a folosi, greşit, englezescul *decade*-deceniu, care nu este totuna cu *decada* românească – adică o perioadă de 10 zile!...). Revenind la *„The Wall"* trebuie subliniat sound-ul excelent, tipic pentru toate creaţiile trupei, majestuoasele sale compoziţii- *„In The Flesh"*; *„Mother"*; *„Another Brick In The Wall"* sau *„Comfortably Numb"* şi, chiar dacă el, albumul, este considerat a fi şi cel al rupturii de *Roger Waters* şi al începutului declinului trupei, un lucru indiscutabil rămâne, cel al valorii pe care trecerea anilor nu are cum s-o altereze. Dimpotrivă...

Ştiri pe bandă rulantă

Maestrul *Bob Dylan* tocmai a dăruit admiratorilor săi al doilea

volum al colecţiei *„The Best Of Bob Dylan"*.

Liderul celebrei trupe de rap *Public Enemy* – *Chuck D* – şi-a combinat site-ul cu renumitul *MP3*, amatorii genului având posibilitatea de a înregistra astfel unele piese online...

Jon Bon Jovi a avut tot felul de obstacole la

filmarea pentru *„U-76"*, un film de război lansat de curând, o inedită problemă reprezentând-o cenzorii, care au tăiat scena în care rockerul actor îşi pierde, la propriu, capul, considerând-o a fi prea violentă?! „Violentă", când în mai toate peliculele de peste Atlantic aceasta se revarsă, sub toate formele, peste spectatori?! În fine...

Michael Jackson a anunţat, în cadrul unui interviu acordat revistei americane *TV Guide*, că intenţionează să se retragă din muzică, îndată după

lansarea ultimului său album, programat să apară spre finalul verii... *Jacko*, al cărui videoclip *„Thriller"* a fost declarat cel mai bun făcut vreodată, s-a declarat a fi foarte nemulţumit de modul în care presa insistă asupra operaţiilor estetice la care a recurs el, ignorând faptul că toată lumea de la *Hollywood* a trecut pe la chirurgia plastică... Revenind la noul său album, care sper că nu va fi şi ultimul, vreau să vă mai spun că printre invitaţi apar *R.Kelly*, *Will Smith*, *Boyz II Men* şi *Wyclef Jean*...

Leeroy Thornhill, fost membru al trupei *Prodigy*, va scoate în curând primul său album solo, o încercare temerară dacă avem în vedere faptul că *Leeroy* este cunoscut mai degrabă ca dansator...

Shania Twain a fost declarată femeia anului în country music, la a 35-a ediţie a decernării *Country Music Awards* din Los Angeles.

QUEEN

● Greatest hits vol. 3 (octombrie 1999) ● Biography series (octombrie 1997) ● Queen rocks (octombrie 1997) ● Brian May talks (octombrie 1996) ● Freddie Mercury talks (octombrie 1996) ● Interview disk (octombrie 1996) ● John Deacon talks (octombrie 1996) ● Roger Taylor talks (octombrie 1996) ● Interview and press conferences (martie 1996) ● Made in Heaven (octombrie 1995) ● Ultimate Queen (octombrie 1995).

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21, Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Aurora Popescu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL: Liliana Suciu, Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Şocul unor întâlniri aşteptate

Există un limbaj cosmic?

COMUNICARE

Există posibilitatea realizării unui limbaj simbolic accesibil şi descifrabil în cazul oricărei civilizaţii avansate din Cosmos.

MIHAELA DOROBANŢU

Dar de ce să te mai oboseşti (şi să şi cheltuieşti sume fabuloase) pentru a trimite roboţi „umanoizi", când ai la dispoziţie telepatia!? Există de altfel o categorie de persoane printre cei interesaţi în problema extratereştrilor, aşa numiţii „contactişti" care afirmă că deja se află în comunicare telepatică cu fiinţe din alte lumi! Fără să fi fost capabili până în prezent să furnizeze o dovadă palpabilă! O posibilitate ar fi de pildă demonstrarea surprinzătoare a unei teoreme de matematică a cărei soluţie se aşteaptă de multă vreme... Oricum, rămâne marea problemă în ceea ce priveşte orice mesaj care a sosit sau ne aşteptăm să sosească, din Cosmos: Cum înţelegem conţinutul?

Vi se pare o problemă exagerată? Dacă da, atunci amintiţi-vă câte dificultăţi au avut cercetătorii să descifreze vechile limbi vorbite pe Terra şi chiar faptul că unele dintre ele nu sunt descifrate pe deplin nici astăzi! Există de exemplu aşa numitul „Codex Voynich", descoperit în 1912, un manuscris de 234 de pagini, redactat într-o limbă necunoscută, datat cel puţin în 1586, şi din care nu s-a reuşit înţelegerea nici măcar a unei pagini!

Iată de ce o cercetătoare, Valeria Ascheri, susţine în teza sa de doctorat că de fapt nu vom reuşi niciodată să intrăm în comunicare cu fiinţe din alte lumi.

Să apelăm la logica simbolică

Între timp însă alţi cercetători sunt de altă părere: există un instrument care poate fi folosit oricând, şi anume logica simbolică.

Matematicianul olandez Hans Freudenthal a propus de pildă în anii 1960 un limbaj logic, care să poată fi înţeles de orice creatură inteligentă. Se numeşte LINCOS, adică limbaj cosmic!

Lexicul acestui nou limbaj şi regulile sale sintactice sunt construite pornind de la conceptele aritmeticii elementare. De ce? Pentru că, aşa cum susţine creatorul său, orice specie care a ajuns la o tehnologie cât de cât avansată trebuie să cunoască matematica. Ceea ce i-a permis unui canadian, Yvan Dutil, să realizeze o versiune încă şi mai sofisticată, apelând la simboluri din ce în ce mai abstracte...

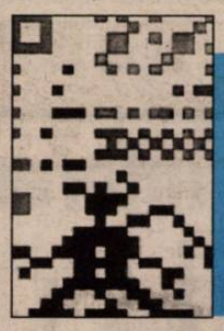

Specialiştii au început să se refere, la ceea ce numim „fax interstelar" – un ipotetic mesaj al unei alte civilizaţii, descriind, în ordine, Sistemul lor Solar, atomii de carbon şi oxigen, numerele de la 1 la 5 scrise în cod binar, populaţia planetei lor şi, în fine, un profil al locuitorilor.

Descoperire de excepţie

Cel mai vechi schelet complet de umanoid

Două echipe de paleoantropologi sud-africani au anunţat descoperirea, în premieră mondială, a scheletului, aparţinând unui hominid ce a trăit acum 3,6 milioane de ani. Până acum, cel mai vechi schelet de acest gen avea numai 1,8 milioane de ani. Descoperirea este cu atât mai importantă pentru studiul evoluţiei omului, cu cât şi celebrei „Lucy" – considerată cea mai veche femeie a umanităţii – îi lipsesc numeroase oase esenţiale. Primele rezultate ale analizelor vor fi publicate în iulie, în „South African Journal of Science" . Vom şti mai multe despre noi înşine, cine am fost acum 3,6 milioane de ani. Ce am ajuns, ştim. **(P.I.)**

Ce se ascunde sub CALOTA GLACIARĂ?

ENIGME

Un loc îngheţat, virgin, în care nimeni nu ştie ce forme de viaţă se pot ascunde.

DORIN MĂRAN

Să ne întoarcem în anul 1993. Radarul satelitului european de observaţie terestră ERSI indică prezenţa unei mari întinderi de apă sub stratul de gheaţă din apropierea staţiei ruseşti Vostok unde au fost înregistrate cele mai scăzute temperaturi de pe glob (-89 grade C) la o adâncime de 3750 m. Având o suprafaţă de 14000 km pătraţi şi un volum de apă estimat la 1800 km cubi, lacul Vostok este în mod evident cel mai mare şi mai adânc dintre cele 80 de lacuri antarctice aflate sub calota glaciară. În 1998 o echipă de cercetători din Rusia, Franţa şi SUA a efectuat o operaţie de carotaj (de străpungere a gheţii în scopul prelevării de eşantioane) până la o adâncime de 3623 m, sonda de străpungere oprindu-se la numai 120 m deasupra apei. Această perforare, care este şi cea mai profundă realizată vreodată, permite, printre altele, laboratoarelor de paleoclimatologie să reconstituie istoria climei din ultimii 400000 de ani. Studiind eşantioane din ultimul strat de gheaţă, cercetătorii au ajuns la concluzia că acesta conţine elemente prezente în lac, mai precis săruri şi microbi, aceştia din urmă ajungând până la 10000 într-un gram de gheaţă. Este vorba doar de bacteriile cele mai rezistente care au supravieţuit în gheaţă de-a lungul ultimelor milenii. Există posibilitatea descoperirii în lacul Vostok a unor bacterii care nu au supravieţuit în restul planetei, bacterii care şi-ar procura energia necesară vieţii din sursele hidrotermale, aşa cum se întâmplă în abisurile oceanelor. Geofizicienii îşi bazează această supoziţie pe o ipoteză cât se poate de realistă: lacul Vostok s-ar fi format pe locul unui vechi rift apărut în urma unor mişcări tectonice prin care s-ar degaja căldura din străfundul pământului, topind în timpul erupţiilor primul strat de gheaţă aflat deasupra lacului – fapt confirmat de studiul eşantioanelor prelevate de la adâncimea maximă la care au ajuns sondele. Aşadar, este foarte posibil ca sub uriaşul strat de gheaţă să existe o adevărată oază de viaţă subacvatică. Ultimele cercetări au fost axate pe observaţiile furnizate de sateliţi şi pe utilizarea unei metode de determinare a adâncimii apei şi a sedimentelor aflate pe fund cu ajutorul unei metode bazate pe unde seismice. Cea mai spectaculoasă metodă de investigaţie o constituie însă sonda echipată cu o cameră de luat vederi care va perforа gheaţa prin topire, coborând în adâncul apei, sondă pregătită de NASA, la Marshall Space Flight Center. Pentru a evita orice risc de poluare a mediului acvatic explorat, americanii au prevăzut un sistem de spălare automată a sondei cu apă oxigenată, operaţie care se va produce înainte de contactul cu mediul subacvatic.

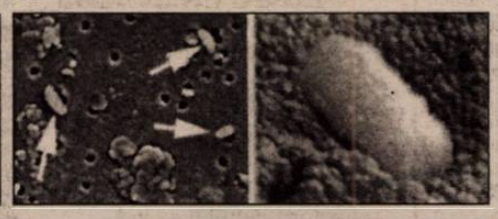

BUMERANG

Veninul şerpilor încă face mii de victime în lume, dar cercetarea medicală l-a transformat într-o uriaşă industrie a vaccinurilor.

„IMPERIUL VENINULUI" în slujba umanităţii

PAUL IOAN

O industrie a bio-imunologiei

În Brazilia, la Sao Paolo, fiinţează cel mai mare Institut – „Butantan" – de cercetare şi producere de vaccinuri din lume, pe bază de venin. În cei peste o sută de ani de existenţă, aici s-au produs peste 350 de milioane de doze de vaccinuri şi seruri farmaceutice, împotriva celor mai diverse maladii (80 la sută din produsele promovate de Brazilia). Cele mai recente succese se bazează pe inginerie genetică şi ele vizează anihilarea marilor inamici ai omului precum *hepatita B, malaria, tetanos, tuberculoză, rabie, difterie* etc. Compoziţia compuşilor pe bază de venin vizează în primul rând sistemul imunologic al omului. Aici se produc indispensabilele *medicamente care previn respingerea organelor transplantate* – în special inimă, ficat, rinichi şi chiar măduva spinării şi piele.

Cele mai noi experienţe vizează rezistenţa la atacul virusului HIV (SIDA), ameliorarea sau stoparea agravării stării celor suferinzi de *maladia Parkinson*, sau celor atinşi de *sindromul Alzheimer*. Clinicile de psihiatrie primesc de aici compuşi pentru atenuarea *disfuncţiilor neurocerebrale*, iar cele de *dezintoxicare* (alcool, droguri) antidepresive şi antispastice. În secret, se vorbeşte aici şi despre prepararea unor alimente speciale, foarte concentrate, pentru industria militară şi aerospaţială.

Şarpele de fier, unul din cei mai feroce otrăvitori ai Amazoniei

Colecţia de 50 de mii de şerpi

La Institutul „Butantan" este amenajat cel mai mare serpentarium din America de Sud, cu peste 50 de mii de şerpi. Majoritatea provin din vastele păduri amazoniene. Reptile ucigaşe precum anaconda, jararaca sau surucucu (4,5 metri lungime) sunt „îmblânzite" în laboratoare speciale. Veninul se colectează periodic, urmând extragerea compuşilor esenţiali în imunologie. Latura cea mai nouă a spaţiului este dedicată scorpionilor şi păianjenilor veninoşi, ale căror secreţii duşmănoase devin aici extrem de prietenoase omului.

Recoltarea veninului de la un „blând" anaconda.

planet@IT

Playstation portabil

Departamentul „Entertainment" Sony a anunţat la mijlocul lunii iunie că va lansa o versiune portabilă a vechii Playstation pe 32 de biţi, în încercarea de a face acest produs să rămână pe piaţa de actualitate a produselor hardware destinate jocurilor video. Noul produs se va numi PSone şi va putea fi conectat la telefoane mobile, putându-se astfel încărca programe de pe Internet sau a se schimba date între utilizatori, cum ar fi salvări ale jocurilor sau altele. PSone va costa 142 de dolari. Consola portabilă va avea o treime din Playstationul clasic, cel care a bucurat aproximativ 70 de milioane de oameni din toată lumea. Cel mai mare dezavantaj al PSone este că, deşi este portabil, el va trebui să fie conectat la o sursă de curent electric, orizontul de funcţionare fiind drastic limitat. PSone va apărea pe piaţa din SUA şi Europa pe 7 iulie 2000, Sony estimând o vânzare de 8 milioane de bucăţi pe an. Iată cum atenţia se mută din nou pe Playstation, în momentul în care Playstation 2, vârful de gamă al lui Sony în domeniul jocurilor video, face furori în rândul iubitorilor de jocuri video. Interesante sunt manevrele făcute de şefii Sony, care doresc să încheie contracte cu un mare furnizor de telefonie mobilă din Japonia, pentru ca la apariţia PSone, utilizatorii să fie atraşi de nişte tarife mai avantajoase în cazul acesteia prin intermediul telefoniei celulare. Este aşteptată lansarea X-Boy, celebra consolă a Microsoft, care se anunţă a fi de mare performanţă.

Medicina apelează la Internet

Institutul Naţional de Cancer din SUA acordă un premiu de 1,5 milioane de dolari celui mai bun program de distribuţie pe Internet către cât mai mulţi oameni a informaţiilor legate de cancer. Prin cele 14 sedii regionale, acest institut doreşte o cât mai largă răspândire a celor mai noi date despre cancer, pentru că cu cât numărul celor informaţi va fi mai mare, cu atât va fi mai mare şi numărul cazurilor tratate şi descoperite la timp. Oamenii vor putea lua ei înşişi decizii bune în folosul sănătăţii lor. De pe data de 9 iunie se pot trimite ideile către acest institut din SUA, iar termenul limită este cu 30 de zile mai târziu.

Amazon, la al treilea sit european

Amazon .com se pregăteşte să lanseze un alt sit european din inelul său, după ce a deschis două până acum pe „bătrânul continent": două magazine virtuale în Marea Britanie şi Germania. De asemenea, Amazon doreşte să intre şi pe piaţa latino-americană, după promovarea mai multor cărţi în limba spaniolă pe siturile lor. Cea de-a treilea lansare din Europa se află în faze de pregătire şi este aproape finalizată, însă Amazon nu doreşte să dezvăluie încă numele ţării care a fost aleasă, dorind ca acesta să fie ţinut secret până cu puţin timp înainte de lansare. Se pare că Franţa va fi următoarea ţintă şi există deja o adresă a lui Amazon la www.amazon.fr., însă şefii marii firme lasă să se înţeleagă că şi Italia sau Spania sunt posibile ţinte. În viziunea lor, Europa este o piaţă ce va oferi mari oportunităţi pe termen lung, iar Spania este una „uriaşă". Afacerea din Marea Britanie a produs vânzări de 42,55 de milioane de dolari în primul sfert al anului 2000, având peste 1,4 milioane de clienţi. În Germania vânzările au fost de 30 de milioane, cu 1,1 milioane de clienţi. La acest moment, filiala din Marea Britanie, la fel ca şi restul companiei, merge în pierdere, însă analiştii firmei afirmă ca în cinci ani amazon.co.uk să se îndrepte spre profit, le fel cum s-a întâmplat şi cu filiala din SUA. Amazon vinde cărţi, discuri compact, echipamente electro şi video, iar în SUA a început să facă profit abia în ultimul an şi jumătate, după ce se înregistraseră pierderi de 122 de milioane. (G.V.C.)

Inexplicabilul de lângă noi

APARIŢIILE
un fenomen controversat

ION ŢUGUI

Când cineva ne comunică informaţii despre apariţii care nu au un suport fizic, o cauză clară, nu sunt organizate de o realitate oarecare, în gând ne apare cuvântul „psihiatrie". Cu cât apariţiile sunt mai incredibile, cu atât „pacientul" ar trebui să se consulte într-o instituţie medicală. Cele mai frecvente sunt apariţiile pe care ni le comunică oamenii credincioşi. Voi transcrie dintr-o scrisoare a unei craiovence: „De multe ori când mă aflu singură în cameră îmi apare chipul frumos şi blând pe peretele din apropierea televizorului, este Iisus, îl văd privindu-mă şi mesajele îmi pătrund în creier, le primesc şi le memorez. Ce sunt acele mesaje? Să venim în întâmpinarea Sa, să-L iubim pe Fiul Omului, vorbeşte despre „apa vieţii", despre necesitatea de a ne pocăi... toate mesajele, cunoscute de altfel şi de la alţii care trăiesc astfel de evenimente, se referă la o schimbare a oamenilor prin credinţă..." Într-adevăr, astfel de apariţii cristice sau mariale par comune foarte multor credincioşi. În cazul acesta se adaugă un element în plus: femeia din Craiova care trăieşte apariţiile cristice a devenit dintr-o dată vindecătoare. Nu se gândise la aşa ceva, habar nu avea că poate să tămăduiască anumite afecţiuni. A fost, în cazul de faţă, un fel de test cu efecte descoperite ulterior. Vizitând-o rude, apropiaţi, prieteni care sufereau de o boală oarecare, cu toţii s-au pomenit însănătoşiţi după plecarea de la femeia respectivă.

STRANIETĂŢI

Apariţiile, fie religioase, fie laice, nu sunt coincidenţe dintr-un şir de evenimente aleatorii, gratuite...

Funcţia autosugestiei nu o luăm în seamă deoarece în discuţii nu era vorba de boli sau de vindecări.

Întrebarea este ce se întâmplă, ce relaţie există între fenomenul controversat al apariţiilor şi vindecare? Răspunsul nu poate fi decât religios, creştin; dar acest răspuns este el însuşi controversat. Şi totuşi femeia a vindecat boli ale glandei tiroide, varicoze, astm bronşic, tahicardii, boli reumastimale, sindrom nevrotic, hipertensiune şi multe altele... (Menţionez că este vorba de diagnostice clinice anterioare, iar la control medicii nu au mai depistat maladiile respective!).

Nici nu-mi pot propune să dau o explicaţie satisfăcătoare fenomenului, relaţiei dintre apariţii şi capacităţi terapeutice dobândite aproape spontan. Dar se poate observa fenomenul lărgindu-i aria de manifestare. Un cunoscut îmi relatează că, cu aproape 30 de ani în urmă, avusese o prietenă (erau studenţi). S-au despărţit în condiţii amiabile, drumurile lor s-au desprins, fiecare cu propriul său drum. De atunci, foarte rar îşi aducea aminte de părinţii prietenei, de ea, de ambianţa studenţească. Şi iată că pe la începutul lui mai începe să-i viseze, îi visează pe toţi, părinţii şi fata, în ipostaza actuală, adică oameni peste care au trecut trei decenii, şi nu pe cei din trecut. După apariţia lor în vis, spre mijlocul lunii mai, plimbându-se, i se pare că îi zăreşte pe toţi trei. Când se apropie de cineva care semăna cu persoanele cunoscute demult, îşi dă seama că greşise. Dar totul se transformă într-o apariţie care capătă o frecvenţă suspectă. Aproape că devine insuportabilă... După epuizarea şirului de apariţii nejustificate, ele devenind actualizate după 30 de ani, se întâmplă „minunea": Părinţii şi fata îi apar cunoscutului meu exact în „formaţiunea" pe care o vizualizase în apariţii şi mai înainte în vis! Scenă şocantă, după trei decenii, scenă pregătită dinainte de succesiunea unor apariţii iraţionale... Dacă o seamă de funcţii telepatice au putut organiza această întâlnire, atunci trebuie să convenim că ar fi vorba de informaţii exacte care circulă libere şi sunt receptate de subiecţii care vor realiza impactul. Dar dacă nu-i vorba de aşa ceva?

În fine, apariţiile vor rămâne în continuare controversate – fie cele mistice religioase, fie cele „laice" precum în al doilea exemplu. Ce trebuie afirmat în primul rând: astfel de apariţii nu fac parte din coincidenţe, dintr-un şir de evenimente aleatorii, gratuite...

Înconjuraţi de baze extraterestre

Stalin s-a interesat de OZN-uri

DAN D. FARCAŞ

CONCORDANŢE

Nici ruşii, nici americanii nu au crezut nici o clipă că OZN-urile sunt produse de pământeni!

Serghei P. Koroliov a fost unul dintre principalii artizani ai programului sovietic de rachete. Mai multe dezvăluiri făcute în anii optzeci şi nouăzeci, între care un articol din 13 august 1991, din ziarul *Rabociaia Tribuna*, semnat de academicianul Valerii Burdakov, afirmau că în iulie 1947 (după alţi autori, în 1948 sau la începutul anilor 50), Koroliov a fost chemat de Stalin să se prezinte la sediul central al KGB, unde i s-a pus la dispoziţie un mare număr de documente, în special americane, privind fenomenul OZN. Între acestea se aflau şi documente despre obiectul prăbuşit la Roswell. Stalin dorea ca omul de ştiinţă să-i facă în trei zile un raport asupra acestui subiect. La termenul stabilit, Koroliov a prezentat în faţa lui Stalin raportul cerut, în care menţiona că fenomenul OZN este real, dar că, după părerea sa, „farfuriile zburătoare" nu par să fie o armă fabricată într-o altă ţară şi deci nu prezintă o ameninţare la adresa Uniunii Sovietice. Se spune că Stalin i-a mulţumit, adăugând că părerea aceasta coincide cu a altor oameni de ştiinţă.

După aceleaşi surse, conducerea sovietică a consultat, în aceeaşi perioadă, şi alţi savanţi eminenţi, precum Igor V. Kurceatov, Mstislav V. Keldîş etc., care au ajuns la concluzii similare. Este de menţionat concordanţa poziţiei lor cu cea cuprinsă în documentele, din aceeaşi perioadă, ale CIA, pe care nu este exclus ca ruşii să le fi cunoscut. În articolul la care făceam referire, Burdakov afirma că Serghei Koroliov a văzut el însuşi, în 1962, un OZN deasupra rampei de lansare a navelor cosmice de la Baikonur. N-a fost de altfel singurul caz de „inspecţie" OZN la o lansare de pe acest cosmodrom, cum de altfel nici Cape Canaveral n-a fost scutit de astfel de evenimente. Valerii Burdakov mai afirma că a văzut personal un raport, întocmit de academicieni sovietici, la mijlocul anilor cincizeci, care cuprindea concluziile rezultate în urma examinării unui obiect conic, evident artificial, dintr-un material cu structură cristalină, despre care s-a spus că nu putea avea origine pământeană.

Până în 1962, în URSS nu se publicase nici o carte despre OZN-uri, iar puţinele articole calificau subiectul ca un produs al propagandei imperialiste. De asemenea, nu există până la ora actuală informaţii că în perioada respectivă sovieticii ar fi organizat o colectare a observaţiilor OZN, într-un mod similar proiectului „Blue Book" al americanilor.

Abia în 1962 s-a publicat, în sfârşit, în URSS, prima carte despre OZN-uri, cea a lui Donald Menzel, cel care încerca să demonstreze că orice OZN este de fapt un fenomen natural, poate încă insuficient cunoscut. Şi doar la începutul anului 1967, în revista *„Smena"*, apărea un articol al profesorului Felix I. Zieghel, de la o Universitate din Moscova, în care analiza mai multe cazuri OZN, raportate de piloţi sovietici începând din 1948, făcând observaţia că explicaţiile lui Donald Menzel nu pot fi susţinute. Unele cazuri menţionate în acest articol erau deosebit de interesante, provenind din prima mână, de la observatori credibili; din păcate însă alte istorii erau şi din surse dubioase, ceea ce denota încă un anumit amatorism în studiul fenomenului.

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/25

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Dosarul gândurilor comunicante

Ipoteza lui HANS BERGER

MIHAELA DOROBANŢU

DISTANŢELE NU CONTEAZĂ!

Transmisia telepatică ascultă de legile sistemelor cibernetice.

Cât de mari pot să fie distanţele pentru ca sugestia telepatică să fie eficientă? Această întrebare a influenţat de multe ori însăşi credibilitatea rezultatelor unor asemenea experimente – se spunea că energia de care dispune chiar şi cel mai faimos telepat trebuie să fie suficient de mică (prin comparaţie mai ales cu formele cunoscute de energie) pentru a mai „ajunge" la destinatarul mesajului. Şi iată că la mijlocul secolului XX, William Carrington afirmă în cartea sa „Telepatia" că distanţa nu are un rol esenţial în transmisia telepatică. Nu pentru că aceasta ar fi transmisă de un factor non-energetic, ci pentru că sugestia la distanţă este transmisă în acelaşi mod în care sunt transmise semnalele informatice, adică telepatia ascultă mai curând de legile ciberneticii! Ca şi cum organismul omenesc ar avea un dispozitiv care să „mascheze" celebra lege a scăderii puterii cu pătratul distanţei! Nu există însă nici măcar astăzi un consens în această privinţă. Adepţii celor două curente principale, cel materialist mecanicist, pentru care spiritul, de fapt, nu există, şi cel „psihologic", care separă spiritul de materie şi psihismul de creier, se situează pe poziţii diferite. Un punct de vedere „intermediar" a fost enunţat la începutul anilor 1940 de electrofiziologul Hans Berger, prin enunţarea ipotezei „energiei psihice". Care ar fi tocmai „factorul transportator" al informaţiei telepatice. O ipoteză pe care el a verificat-o pe parcursul celor mai bine de 200 de experienţe de transmisie telepatică pe care le-a proiectat şi efectuat. După părerea sa, variaţiile potenţialelor electrice ale creierului sunt prea mici pentru a putea explica transmisia informaţiei telepatice, mai ales când este vorba de distanţe imense. Şi atunci, Profesorul Berger avansează o altă ipoteză: într-un prim stadiu, tensiunea electrică (a cărei prezenţă în sistemul celulelor nervoase era încă de pe atunci dovedită) se transformă, generează o energie psihică ce se poate propaga la orice distanţă şi nu poate fi împiedicată prin nici un obstacol. Hans Berger îşi imaginează acest proces ca pe propagarea unor unde, a undelor hertziene de exemplu, fără ca cele două unde să fie de acelaşi tip. Pentru el, procesele telpatice se desfăşoară în trei etape: 1) procesele electrice din creier se transformă – în creierul inductorului – în energie psihică; 2) energia psihică se propagă în spaţiu; 3) energia psihică ajunge la creierul receptorului, se transformă din nou în energie electrică, declanşând astfel procesele fiziologice şi stările psihice care corespund stărilor agentului telepatic. Adică ale celui care a urmărit tocmai inducerea acestora la o altă persoană. Distanţa de la care a făcut-o nu mai are în felul acesta o prea mare importanţă...

Între scepticism şi credulitate

Glasul unei vieţi netrăite

PAUL IOAN

„Inocenta memorie fictivă"! Aceasta este denumirea unui anume tip de memorie, cu totul nou, care a uluit în ultimii ani pe psihiatri şi parapsihologi, deopotrivă (succesiunea aceasta derivă din cronologia descoperiri fenomenului şi răspândirii informaţiilor). Despre ce este vorba, ce surprize mai fabrică uzina cerebrală a omului?

A inventa, a minţi cu bună ştiinţă în scopuri precise este un fapt cunoscut. A minţi involuntar, relevând elemente fictive minore în mod spontan – mitomania – este iarăşi un fapt bine clasificat. Scormonirea memoriei prin hipnoză regresivă şi evidenţierea unor amintiri inoperabile în stare de veghe este alt fapt „banal". Dar iată că a fost descoperită o memorie fictivă care acţionează tot în stare de veghe, neprovocată în nici un fel, şi care uluieşte pe însuşi pacientul care a produs amintirile cu pricina. Acesta recunoaşte că a mistificat adevărul, dar nu-şi explică de ce a făcut-o împotriva voinţei sale – nesuferind de mitomanie (deviaţie psihiatrică). De aceea se mai numeşte şi „inocentă".

Cele mai spectaculoase cazuri – de unde de fapt au pornit şi analizele – sunt cele ale aşa-zişilor martori de moment în instanţă. Faptul că procesele sunt publice, atrage atât persoane interesate, cât şi dezinteresate de verdict – mai pe şleau spus, gură-cască ducând dorul conflictelor interumane din plictiseală. În mai multe dosare de criminalitate, s-a înregistrat acest gen de martori care au surprins şi acuzarea, şi apărarea. Practic, învinuitul s-a trezit cu cineva, complet necunoscut şi dezinteresat (darea de mită fiind exclusă), care face afirmaţii sub jurământ (acuzatoare sau defensive). Numai că după pronunţarea sentinţei, aceiaşi „martori" îşi retrag spusele cu o seninătate stupefiantă... Este vorba, practic, de o criză de personalitate şi dorinţa de a se afirma în public dictată de mecanisme necunoscute ale inconştietului. Parapsihologia susţine că motorul ei este „glasul unei vieţi netrăite".

De ce Natura iubeşte

INTERNETUL?

ÎNTRAJUTORARE

Avertismentele ştiinţifice şi mişcările ecologiste mondiale au un surprinzător aliat de nădejde: Internetul.

PAUL IOAN

„La sfârşitul secolului următor (XXI), numărul de specii de animale şi plante se va înjumătăţi faţă de cel de la începutul acestui secol (XX), dacă acţiunile distructive ale omului vor continua în acelaşi ritm" – acesta este avertismentul esenţial al organismelor ONU (reluat de „Time"), subliniat în articolul nostru precedent despre distrugerea biodiversităţii – am precizat secolele pentru că în unele state, inclusiv SUA, se consideră că secolul XXI a început la 1 ianuarie 2000.

Sindromul globalizat anti-natură, anti-biodiversitate este LĂCOMIA DISTRUCTIVĂ, TRANSFORMAREA NATURII ÎNTR-O SURSĂ INEPUIZABILĂ DE VENITURI. Dispariţiile galopante de specii – floră şi faună, componente legate organic în orice ecosîstem, din orice zonă climatică a globului – au drept esenţial indicator *viaţa dintr-un hectar de pădure amazoniană. Acum, aici trăiesc în medie 425 specii de arbori şi 1.300 specii de fluturi, dar care reprezintă mai puţin de două treimi din numărul aceloraşi specii de acum 100 de ani!*

Ce-i de făcut? Un aspect deosebit de important şi interesant, relevat de analizele la nivel mondial, este sprijinul ecologist dat de Internet şi unele religii asiatice.

Deşi *Internetul*, ca indispensabil şi super-eficient mijloc de comunicare prin metode informatice, are şi unele nuanţe negative (ilicitele mesaje rasiste, pornografice, instigări la infracţiuni, lansare de viruşi distrugători, divulgări de secrete, dar şi afectarea sănătăţii prin utilizare prelungită a monitoarelor neprotejate împotriva razelor X), *aspectele pozitive predominante sunt cele ce-i asigură viitorul.* Ei bine, una din aceste consecinţe pozitive poate fi ilustrată şi prin următoarea evaluare realistă: *ritmul actual al dezvoltării Internetului va conduce în anul 2003 la economisirea a 2,7 milioane de tone de hârtie!* Acest calcul – care NU aparţine unor scriitori de ficţiune ştiinţifică, ci unor analişti ai ONU – demonstrează în cele din urmă, conform legăturii intrinseci dintre pădure şi industria hârtiei, că *Internetul va evita în anul 2003 sacrificarea a 90 de milioane de arbori aparţinând unor zeci de mii de hectare de pădure!* Iată uriaşa generozitate faţă de natură a unui sistem de comunicare mondial, privit încă de unii cu suspiciune – generozitate manifestată deja prin reducerea birocraţiei în unele ţări avansate, nu şi la noi. Sceptici să evalueze ce se întâmplă într-o banală situaţie cotidiană: câtă benzină sau motorină se consumă prin deplasarea la un chioşc de ziare, o librărie sau o bibliotecă? Câte noxe se degajă? Câtă hârtie se consumă cu revista sau cartea, pe care nici nu le citesc în întregime, apoi le aruncă? Câtă hârtie se recuperează şi se reciclează în fabrici care la rândul lor poluează atmosfera? ... O oră de explorare pe Internet poate salva de la dispariţie sau de la intrarea în fază de dispariţie a cel puţin cinci specii de vieţuitoare şi două specii de arbori, iar aerul oraşelor e mai curat! Este încă o aproximare, viitorul o va confirma mai repede decât călătoria imaginată de Jules Verne pe Lună.

Sacralizarea florei şi faunei

Un aspect deloc de neglijat în conservarea naturii o au unele precepte religioase ale Indiei, una din cele mai vaste şi populate ţări ale lumii. Aici, hinduismul, islamul şi budhismul sacralizează multe componente ale faunei şi florei, iar populaţia este, în consecinţă, mult mai legată de conservarea biodiversităţii decât în alte zone ale lumii. Chiar dacă în India se vorbesc aproape 900 de dialecte, oamenii sunt uniţi prin cultul faţă de natură. Astfel, sunt veneraţi tigrii, şerpii, elefanţii, maimuţele, păunii sălbatici şi alte păsări ale pădurii (nu includem aici animale domestice, în primul rând vaca), dar şi zeci de specii de plante şi de arbori – care altfel ar fi utili în industria lemnului şi în gospodărie. Şi-ar putea imagina un „occidental", de exemplu, o vastă pădure de smochin (la Satpura, în centrul ţării) din care nu se rupe o creangă? Elefantul este simbolul înţelepciunii, dar este folosit la unele munci. Tigrul este simbol naţional (are un festival propriu, aduce ploaia, alungă coşmarele copiilor etc.). Zeci de varietăţi de şerpi veninoşi sunt folosite în ritualuri hindu, în temple, apoi eliberate. Capturarea unei maimuţe este o crimă, ele sunt hrănite cu pioşenie de oameni (mai ales în nord)... Deosebirea este colosală faţă de situaţia din America de Sud (şi nu numai), unde religia creştină (preponderent catolică) nu cunoaşte mila faţă de natură. **(PAUL IOAN)**

Ştiinţa mileniului III

INTELIGENŢA ARTIFICIALĂ

întrebări concrete, răspunsuri... virtuale

MARIAN GRIGORE

Inteligenţa artificială a apărut ca o nouă disciplină ştiinţifică, sub genericul, generos, de „viaţă artificială", în ideea că viaţa, în mod inexorabil, mai devreme sau mai târziu, accede la inteligenţă. Până acum, micii „monştri verzi" de pe ecranele ordinatoarelor n-au reuşit să dea dovadă de prea multă inteligenţă, darămite de una umană. Şi, până la urmă, rezultatul poate fi de înţeles, întrucât concepţia care stă la baza acestei abordări este tributară unui anume soi de determinism, atâta vreme cât nimeni încă n-a putut proba existenţa unor fiinţe inteligente apărute altundeva decât pe Pământ. Inteligenţa umană ar putea fi (oricât de greu ne-ar fi să acceptăm acest lucru) un „accident" unic în Univers. Or, în acest caz, doar o întâmplare la fel de unică (putem spune, fără exagerare, miraculoasă) ar putea conduce existenţa fiinţelor virtuale spre inteligenţă...

Dar, dacă nu putem fi deloc siguri de reuşită pe o asemenea cale, vizând „fiinţe inteligente" întregi, fie ele şi virtuale, de ce n-am încerca să realizăm, la o scară mai modestă, ca ambiţie, o revoluţie la scara materială a „componentelor" care stau la baza inteligenţei, înzestrând microprocesoarele cu posibilitatea de a evolua, automodificându-şi conexiunile interne, după modul în care şi creierul, graţie plasticităţii cerebrale, îşi modifică permanent conexiunile neuronale, conform diferitelor sarcini momentane pe care le are de îndeplinit? Legile evoluţiei

EVOLUŢIONISM

Apărută în sute de milioane de ani de evoluţie a structurilor cerebrale, inteligenţa umană este departe de a putea fi definită.

desfăşurată în lupta pentru existenţă şi supravieţuire, denotă, fără îndoială, un grad de inteligenţă surprinzătoare, manifestată la nivelul global al ar fi aplicate direct unor „obiecte" materiale, iar nu doar unor structuri virtuale. De notat că, deja, primele microprocesoare capabile de o asemenea performanţă au fost realizate experimental, dar de la componente la ansamblu (inteligent) mai este încă o lungă cale de străbătut.

În fine, dându-şi seama că majoritatea căilor abordate plătesc un anume tribut viziunilor antropomorfiste privind inteligenţa artificială, s-au găsit cercetători care să se desprindă de modelele umane, pentru a se inspira din modelele de acţiune inteligentă ale unor colectivităţi. Furnicarul (sau stupul) poate fi un bun exemplu. Nimeni n-ar putea credita cu prea multă inteligenţă nici o furnică (sau albină) în parte. Dar varietatea reacţiilor grupului, în activitatea

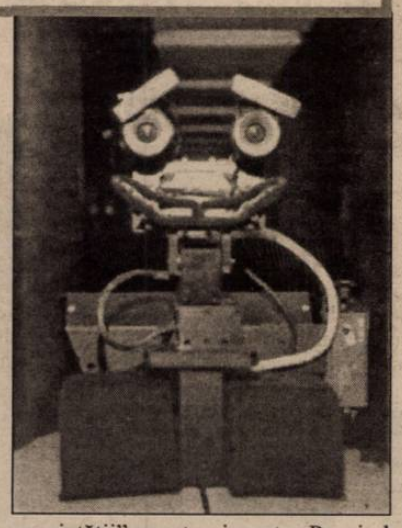

„societăţii" acestor insecte. Pornind de la această observaţie, s-ar putea imagina construirea unor colonii de microroboţi, autonomi, fiecare extrem de limitat ca nivel de inteligenţă, dar perfect adaptaţi la o sarcină sau alta, tot „trucul" constând în interconectarea lor informaţională (prin unde radio, raze infraroşii sau prin orice alt mijloc), aşa cum furnicile schimbă permanent mesaje chimice cu ajutorul antenelor. O asemenea construcţie s-ar putea dovedi capabilă de dezvoltarea unor strategii extrem de complexe şi imprevizibile.

Secolul XXI va răspunde, fără îndoială, la întrebarea: care dintre aceste căi (una, mai multe sau niciuna, ci cu totul alta) va conduce la crearea unei adevărate inteligenţe artificiale?

Nota comună a majorităţii răspunsurilor la întrebarea referitoare la inteligenţă nu încearcă altceva decât „să povestească" modul în care funcţionează diferitele compartimente ale creierului în procesul gândirii.

Dar pentru a atinge prin inteligenţa artificială întreaga bogăţie a minţii umane va trebui probabil să înzestrăm „maşinile" cu suflet. Sau, altfel spus, cu emoţii, capricii, personalitate... Ideea este seducătoare şi de pe acum există încercări în acest sens. Parafrazând testul lui Turing, putem spune că reuşita va fi validată în momentul în care „inteligenţa artificială" va fi capabilă să reacţioneze râzând la o anecdotă reuşită.

Anatomia secundei

Miraculoase celule susă

ALEXANDRU MIRONOV

Retina seamănă cu o reţea rutieră densă, un adevărat edificiu complex, reunind, în fiecare ochi, între 40 miliarde bastonaşe (care reperează mişcarea) şi cam 7 milioane de conuri (care percep şi disting culorile). Cum mai bine de 2 la sută din populaţia Terrei suferă de leziuni ale retinei – caracteristice mai ales vârstei a treia – şi cum populaţia terestră, ca rezultat al progresului tehnic, înaintează inexorabil în vârstă, afecţiunea tinde să devină, în anii care vin, o uriaşă problemă. O descoperire recentă a unei echipe de medici canadieni (de la Universitatea din Toronto) se dovedeşte a fi un potenţial remediu pentru leziunile de retină: celulele susă retiniene, pe care specialiştii le prelevează din limita ciliară a ochiului uman şi le cultivă *in vitro,* se dovedesc a avea mari capacităţi de replicare, putându-se diferenţia într-o multitudine de celule funcţionale, între ele fotoreceptorii (conuri şi bastonaşe) sau neuronii bipolari. De unde ideea: reimplantarea acestor celule-susă în ochiul afectat, pentru ca ele să recunoască retina. Idee minunată, spun cercetătorii... doar că uriaşa complexitate a mecanismelor concepute de Dumnezeu ne face încă să ezităm. De ce? Fiindcă nu ştim exact în ce direcţie va evolua celula-susă implantată, în ce va alege să se transforme şi cum. Cu alte cuvinte: în partea operată a ochiului se poate dezvolta cu totul altceva decât ce aşteptăm. Ca şi în cazul „reparatorilor de gene", mai trebuie încă să aşteptăm. Să cercetăm minunile Mamei Natură, să le descifrăm bine şi abia când le vom stăpâni corespunzător, să le re-utilizăm.

Totuşi, se ştie deja că unele proteine purtate de celulele susă inhibă neurovascularizarea, adică formarea acelor minuscule varice pe ochi, la persoanele vârstnice mai ales, ceea ce afectează retina. Rezultatele testelor pe animale sunt încurajatoare. Celulele susă vor intra, în viitor, în arsenalul oftalmologului. Dar „bravele noi celule" – cum le numeşte, recent, revista *Time,* în pagina sa de ştiinţă, parafrazându-l pe Aldous Huxley, cu a sa „bravă lume nouă" – pot face în altă variantă, mult mai mult pentru oameni. Este vorba de materia vie care se prelevează din oul uman, fertilizat de un spermatozoid, după circa 1-5 zile, când celulele ajung la stadiul de blastocite şi care, scoase din mecanismele de evoluţie către starea de făt, sunt crescute separat, în eprubete şi, uimitor, specializate în diverse culturi de ţesuturi. Ele devin astfel celule de ficat sau de muşchi al inimii sau celule nervoase, în funcţie de acceptarea lor într-o altă familie de celule umane. Nu este vorba de Science Fiction, ne asigură biologii din laboratoarele Universităţii Californiene din San Francisco. Ci de experienţe senzaţionale care, probabil, deschid căi noi în medicină (de altfel compania de biotehnologii *Qerun* este cea care finanţează cercetările, firesc, direct interesată de rezultate).

Lăsând la o parte spinoasele probleme de morală şi legislaţie pe care le ridică fecundaţia in vitro şi întreruperea vieţii, chiar şi obiectele de litigiu, celulele susă ridică însă, deocamdată, enorm de multe probleme. Căci ele există şi în stare naturală, în fiecare dintre noi, ascunse în cotloanele creierului sau ale măduvei spinării, pentru a fi trimise la cine ştie ce semnal, să „repare" o zonă defectă din corpul nostru, diferenţiindu-se la faţa locului prin procedee care nu sunt total necunoscute! Unele transformări sunt cunoscute – de pildă, celulele susă din măduva spinării dau naştere, printr-o adevărată metamorfoză (!) la hematii, celule ale sângelui – dar nu este exclus ca „umblând" noi înşine prea adânc în propriile noastre trupuri, că cultivăm celule de ficat în... muşchii picioarelor sau cartilagii osoase în... creier! (ceea ce s-a şi întâmplat, de altfel, în China, în 1989, cu un pacient atins de boala lui Parkinson, căruia medicii i-au implantat celule fetale în creier; omul a murit după doi ani, dar la autopsie i s-au descoperit, răspândite în creier, celule care ar fi trebuit să aparţină... sistemului osos!)

Preluate din embrioni umani, celulele susă ar trebui, teoretic, să se poată „specializa" în orice fel de celulă umană – devenind astfel reparatorul universal, medicamentul miracol care ar contracara orice distrugere de ţesut şi ar aduce, pământenilor, nemurirea – mai ales că, din motive necunoscute, sunt acceptate imediat de „suratele" din ţesuturile umane care le şi „direcţionează", prin simplul contact. Problema este că nu ştim de ce se întâmplă fenomenul, nici de ce aceste surprinzătoare „unelte" ale lui Dumnezeu au atât de mare forţă vitală.

Bine de ştiut

Inesteticele VERGETURI

Procentul femeilor care prezintă vergeturi, aceste inestetice rupturi ale fibrelor elastice din piele, este mare. De regulă, acestea apar în anii adolescenţei, atacă mai ales blondele, dar se pot declanşa la majoritatea femeilor în lunile de sarcină. Zonele afectate de obicei sunt: abdomenul, şoldurile, fesele, sânii şi coapsele. Apariţia vergeturilor este favorizată de cauze hormonale şi mecanice. Astfel, la pubertate, când organismul intră în baia de hormoni, este posibil ca sângele să se supraîncarce cu glico-corticoizi, care să producă aceste inestetice vergeturi. De asemenea şi sarcina, prin presiunea pe care o exercită asupra pielii, poate face posibilă apariţia acestor zone de rarefieri. O altă cauză o reprezintă uneori disfuncţia glandelor suprarenale. Nu mai vorbim de cantitatea mare de hormoni existentă în organismul femeii gravide. Deci... tot hormonii. Pentru început, pielea se inflamează puţin, apar ca nişte mici vinişoare, care devin translucide şi gata... vergeturile s-au instalat. Iniţial, acestea, nu se înnegresc la soare. Din contră, rămân albe între zonele bronzate şi devin cu atât mai inestetice. În timpul lunilor de graviditate, se recomandă ca porţiunile pe care se instalează vergeturile să fie unse cu o cremă pe bază de extract din gălbenele. Sunt de fapt masajele care au rolul de a stimula circulaţia periferică, de a apăra elasticitatea pielii, care altfel se va supraîntinde sub presiunea sarcinii. Şi totuşi, în apariţia vergeturilor sunt implicaţi şi factori ereditari. Dacă o tânără care aşteaptă un copil s-a născut dintr-o mamă care are vergeturi, cu siguranţă că şi ea le va moşteni. Cu atât mai imperative sunt îngrijirile care să le atenueze cel puţin.

Dr. VALERIU MANDA

Indiscreţii

Claudia Cardinale, personificarea tinereţii

Incredibil, dar adevărat: în acest an fermecătoarea Claudia Cardinale a debutat, interpretând întâia oară un rol într-o piesă de teatru. La teatrul Rond-Point din Paris a jucat în „Veneţiana", piesă pusă în scenă de Maurizio Scaparro. Având în sânge farmecul debutanţilor, posedând secretul pionieratelor, Claudia nu s-a lăsat niciodată copleşită de vârstă.

La 20 de ani era deja star, iar la 40 şi-a revendicat fericirea de a avea un al doilea copil. Astăzi, când fiica sa, studentă în istoria artei, are 21 de ani, îşi asumă cu entuziasm locul între actriţele „sexygenare". Frumoasa italiacă-siciliană născută în Tunis, celebră în Europa şi Statele Unite, numită ambasadoare la ONU, implicată în toate bătăliile feministe importante ale planetei, rămâne actriţă. Iat-o, alături de familie sărbătorind succesul... debutului. Se bucură alături de ea, soţul său Pasquale Squitieri, mama Claudiei (ce trăieşte la Roma) şi fiica sa, Claudia. Alte mărturisiri ale actriţei, săptămânile viitoare.

„TRANZIŢIA MENTALITĂŢILOR" la femeile de azi

În mijlocul transformărilor profunde din ultimul deceniu, mentalităţile noastre nu puteau scăpa neatinse. În fiecare zi auzim expresia „suntem în tranziţie". Deşi termenul s-a demonetizat din cauza folosirii lui frecvente, el reprezintă totuşi o realitate pe care o trăim pe toate planurile. De aceea putem vorbi şi despre „tranziţia mentalităţilor", pe care – în unele privinţe – o putem controla. Mentalităţile pot intra şi ele într-un proces de tranziţie, de remodelare şi de modificare, determinat de schimbarea modelelor socio-culturale, de experienţele diferite de viaţă pe care le trăim în prezent. Viaţa noastră s-a schimbat şi în bine şi în rău în ultimii 10 ani şi este firesc ca şi mentalităţile noastre să fie influenţate în ansamblu. Astăzi gândim altfel, suntem mai bine informaţi, ne însuşim alte valori şi ne formăm o serie de noi convingeri legate de ceea ce este în jur şi de noi înşine.

Dacă în urmă cu 10 ani puţine femei îşi puneau problema unei independenţe financiare, astăzi multe dintre ele se gândesc frecvent la acest aspect. Nu este numai o problemă de ordin strict material, ci şi una de afirmare autopersonală şi de independenţă morală. Pentru unele femei componenta profesională a început să aibă o importanţă cel puţin egală cu cea acordată vieţii de familie. Ele au tot mai multe responsabilităţi şi, automat, o mai mare importanţă pe plan social. Femeile nu mai sunt doar soţii şi mame – cu o slujbă oarecare şi a căror îndatorire principală este îngrijirea familiei şi căminului – ci şi profesioniste. Ele pot fi politicieni sau patroni de firme, cu o mare putere de decizie şi discernământ. Prin funcţia asumată femeile au interese mult mai diverse şi acordă propriei persoane atenţia bine meritată. Ele devin elegante, îmbrăcate după ultima modă, frecventează saloanele de cosmetică sau sălile de gimnastică. Toate acestea reprezintă un pas pe drumul către normalitate în materie de standarde de viaţă. Nu numai că nu mai trăim într-o „lume a bărbaţilor" ci femeile pot fi adesea egale cu aceştia, din punct de vedere al forţei sociale şi al capacităţilor profesionale. Dar nu trebuie să interpretăm această egalitate la modul absolut, ci sub aspectul respectului şi aprecierii pe care femeile le merită ca partenere egale în viaţa socială, unde ele au învăţat cum să se implice şi să se impună. Ar trebui aşadar să privim femeia ca pe una din principalele surse de la care societatea poate aştepta înnoirea.

IOANA POPA

Dosarele frumuseţii

CE FACEM VARA pentru ten?

Căldura excesivă combinată cu neajunsurile oraşului (poluare, stres, alergătură cu şi fără motivaţie) cer un plus de atenţie pentru tenul nostru, pentru că el, tenul şi nu numai, ci pielea în general, se deshidratează în profunzime, ceea ce mai târziu poate duce la o ridare „neprogramată". Aşadar vă propun să respectaţi „10 porunci" pentru a avea tenul pe linia de plutire.

1. Demachiat cu lapte crud.
2. Folosiţi ca tonic infuzie de plante (muşeţel, gălbenele).
3. Aplicaţi pe faţă, gât şi decolteu cremă „negrasă".
4. Zilnic (peste cremă în strat subţire) „mozoliţi-vă" cu pulpă de fructe emoliente şi suculente.
5. Comprese cu apă minerală în care picuraţi miere.
6. Pentru tenul predispus prin constituţie la deshidratare aplicaţi o fiolă de lăptişor de matcă biofilizat.
7. Spălaţi-vă seara cu o infuzie de „ceva verde" (pătrunjel, mărar, frunze de ceapă verde).
8. Jucaţi-vă cu rondele de castraveţi pe faţă.
9. Pe tenul cu pori mari (sebum în exces) aplicaţi comprese cu zeamă de lămâie şi câteva picături de propolis.
10. Beţi aproximativ 2 litri de apă (neacidulată) zilnic şi râdeţi din şi de orice.

Dincolo de aceste îndrumări este indicat să apelaţi la tratamentele unei specialiste, care pot păstra şi reda gradul de hidratare al tenului dumneavoastră.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 2
Valabil până pe data de: 30 IUNIE 2000

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824412.

REDUCERE 25%

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Câteva reţete „de sezon" ne sunt oferite şi în această săptămână de fidela noastră cititoare din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara.

Salată de roşii cu caşcaval şi ouă

5-6 roşii, 1 castravecior, 1 salată verde, 3 ouă răscoapte, 3 linguri caşcaval ras, ½ ceaşcă smântână, pătrunjel verde, sare, piper.

Roşiile, castravetele şi ouăle se taie felii, se pun într-o salatieră, se presară cu caşcaval, se sărează, se piperează şi se toarnă smântâna. Se garnisesţte cu salată şi pătrunjel.

Carne de porc cu usturoi şi roşii

1 kg carne macră de porc, 2 linguri ulei, 5-6 căţei de usturoi, 4-5 roşii, sare, piper, cimbru, verdeaţă tocată.

Carnea tăiată în bucăţi potrivite se rumeneşte în ulei încins. Se adaugă apoi usturoiul pisat, sarea, piperul, cimbrul şi roşiile tăiate foarte mărunt. Se fierbe la foc mic 25 de minute, se presară cu verdeaţă şi se serveşte cu mămăliguţă.

Salată de cartofi

1 kg cartofi, 1 ceapă, 2-3 roşii, 1 salată verde, 5-6 linguri sos de muştar, 10 măsline fără sâmburi, mărar, pătrunjel, puţin tarhon.

Cartofii fierţi şi curăţaţi se taie rondele şi se amestecă împreună cu ceapa tăiată peştişori, două roşii tăiate felii, verdeaţa tocată şi sosul de muştar. Se pune într-o salatieră şi se garniseşte cu salată, felii de roşii şi măsline.

Roşii umplute cu brânză

5-6 roşii, 150 g brânză de vacă, 1 linguriţă smântână, 1 lingură de ulei, 1 căpăţână de salată verde, 2 castraveţi, 2 legături de ridichi de lună, mărar, piper, pătrunjel verde.

Se scobesc roşiile şi se umplu cu următoarea compoziţie: brânza rasă se amestecă cu miezul roşiilor scobite, cu smântână, ulei, piper şi mărar tocat. Se omogenizează bine. Roşiile umplute se aşază pe o farfurie, pe frunze de salată verde. Între roşii se pun felii de castraveţi, tăiaţi în lung, ridichi de lună tăiate în rondele. Totul se presară cu pătrunjel verde tocat.

Salată mexicană

1 pui fiert sau fript, 400 g fasole boabe fierte, 1 ardei iute, 1 ardei roşu, ½ kg roşii, 2 cepe, 1 ceaşcă de sos vinegret (3 linguri ulei, 2 linguriţe suc de lămâie, piper, sare), 2 linguri de muştar.

Puiul se curăţă de piele şi se dezosează. Se taie în fâşii subţiri. Roşiile se taie în sferturi, ceapa se taie în rondele, ardeii se toacă mărunt. Totul se amestecă bine şi se adaugă şi fasolea fiartă. Compoziţia se toarnă în salatieră şi peste ea se toarnă sosul vinegret.

Ruladă cu frişcă şi fructe

O ruladă din 6-8 ouă, 500 g frişcă bătută, 2 pahare căpşuni tăiate felii sau fragi de pădure.

Se prepară un blat, care se toarnă în strat foarte subţire într-o tavă unsă cu unt şi presărată cu făină: 6 gălbenuşuri, 6 linguri de zahăr, 6 linguri de făină, iar albuşurile bătute spumă se încorporează la sfârşit. Foaia se coace la foc potrivit, se răstoarnă blatul cald pe un şervet şi se rulează. Cu o oră înainte de a servi prăjitura se desface rulada, se unge cu un strat gros de frişcă îndulcită după gust cu zahăr pudră, se presară căpşunile sau fragii (toate reci de la frigider) apoi se rulează blatul şi se pudrează cu zahăr vanilat. Rulada se serveşte tăiată felii, cu adaos de frişcă bătută.

DOCTORUL casei

Furuncul. Reacţionaţi repede!

Deşi par fără importanţă, lipsite de pericol major, afecţiunile cutanate nu trebuie niciodată neglijate, pentru că pot avea repercusiuni grave, iar rezolvarea lor nu e foarte complicată, singura condiţie fiind luarea măsurilor din timp.

Furunculul se numără printre afecţiunile pielii cu frecvenţă crescută, el putând apărea ca din senin pe fese, pe piept, pe faţă sau pe orice altă zonă a corpului. Această excrescenţă roşie, cu o pustulă purulentă în vârf e provocată de un microb: stafilococul auriu. Dureros, furunculul apare de obicei la baza unui fir de păr.

Imediat ce apare, mai ales că în general îşi semnalează prezenţa prin senzaţia de durere, nu-l neglijaţi. În primul rând, atacaţi-l dezinfectând zona cu un antiseptic. Se poate apela la aplicarea de comprese cu alcool uşor încălzit, reînnoite din două în două ore, menite să atenueze durerile şi să grăbească evoluţia procesului inflamatoriu şi implicit vindecarea. Dacă însă e foarte mare şi extrem de dureros, se recomandă rezolvarea lui de către un medic; de obicei, acesta deschide abcesul cu un instrument steril pentru a facilita evacuarea puroiului.

Dacă furunculul e situat pe una din aripile nărilor sau foarte aproape de ochi ori de urechi, cu atât mai mult trebuie consultat medicul, căci agravarea poate antrena o răspândire a microbului, ceea ce ar genera destule complicaţii.

Demnă de luat în seamă este situaţia în care furunculul se multiplică (transformându-se în furunculoză), semn al unei stări de sănătate alarmante. În privinţa persoanelor care constată la un moment dat o predispoziţie faţă de furuncule (în sensul că apar cu o frecvenţă supărătoare), se poate suspecta declanşarea sau existenţa unui diabet, motiv pentru care e imperios necesară efectuarea unor analize ale zahărului din urină şi din sânge.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

Fumatul
un viciu de comportament

Sunt numeroase motivele pe care cei ce declară că ar dori să renunţe la fumat le invocă drept circumstanţe atenuante pentru lipsa lor de voinţă.

Teama de a-şi supune organismul la încă o frustrare (pe lângă cele resimţite în viaţa de zi cu zi), lipsa de motivaţie pentru a renunţa la o plăcere în favoarea unei „pedepse" autoimpuse, gândul la modificarea siluetei prin acumularea de kilograme, riscul instalării constipaţiei, dificultatea de a renunţa la anumite tabieturi legate de acest obicei şi care deja fac parte intrinsecă din viaţa fumătorului etc., etc. Cu alte cuvinte după cum aveau să constate oamenii de ştiinţă preocupaţi de această problemă, nu atât plămânii sunt cei care, de obicei, „se revoltă" în faţa hotărârii de a stopa nicotina, ci... capul, creierul, cel care guvernează psihicul şi comportamentul. Tocmai de aceea, medicii şi psihologii şi-au unit forţele şi cunoştinţele pentru a pune la punct strategii teraputice comportamentale în lupta contra fumatului. Ce înseamnă acest lucru?

MOTIVELE FUMĂTORULUI

În primul rând, adepţii acestei terapii consideră că trebuie luate în calcul ***motivele fumătorului*** de a nu abandona acest obicei: fumează de plăcere, pentru a trece mai uşor peste unele dificultăţi, pentru a-şi omorî plictiseala etc. După care, se face o dozare a nicotinei (prin analiza urinei), test ce va permite ulterior adoptarea celei mai eficiente metode de tratament. Se porneşte de la ideea (de altfel unanim recunoscută) că dorinţa de a fuma este stimulată de doi factori care pot acţiona împreună sau separat: 1. Nevoia fizică de nicotină, ce poate fi redusă treptat cu ajutorul unor produse farmaceutice ce conţin şi această substanţă. 2. Dependenţa psihică faţă de acest obicei, care se poate corecta, prin evidenţierea, rând pe rând, a binefacerilor aduse de abandonarea fumatului (respiraţie mai uşoară, recăpătarea gustului şi a mirosului la nivelul normal de percepţie, aspectul neted şi luminos al pielii), ca o compensare pentru sentimentul de frustrare în faţa „pierderii" suferite. Dar, mai e şi...

PERICOLUL CREŞTERII ÎN GREUTATE

Ce se poate face pentru a înlătura acest pericol? Evident, specialiştii au răspuns şi la această întrebare chinuitoare: adoptarea unei strategii alimentare specifice, combinată cu activitate fizică. Cunoscându-se faptul că senzaţia de foame este permanentă în cazul persoanelor care renunţă la fumat, trebuie creată senzaţia de... saţietate permanentă. Cum? Prin hrană „cu volum mare", e vorba de legume şi fructe, care să umple stomacul după pofta inimii, dar fără pericolul acumulării nedoritelor kilograme suplimentare. În plus, legumele şi fructele vor oferi organismului glucoza de care, mai ales în perioada de readaptare la un stil de viaţă care exclude fumatul, organismul are mare nevoie. De ce? Deoarece oprirea aportului de nicotină se soldează cu diminuarea eliberării de către creier a serotoninei (substanţă cu efect relaxant asupra sistemului nervos şi generatoare de bună dispoziţie). Or, glucoza din legume şi fructe are acelaşi efect cu nicotina, în sensul că acţionează asupra eliberării de serotonină de către creier. Mai mult, apreciază susţinătorii acestui tip de tratament, organismul mai poate fi ajutat în acest sens prin administrarea suplimentară a 3g de glucoză pură, de două-trei ori pe zi, care vor înlocui cu succes efectul relaxant al nicotinei. Şi tot în ideea accentuării senzaţiei de saţietate şi a diminuării cantităţii de hrană, se recomandă un pahar de suc de struguri sau de portocală cu apă gazoasă (evident, fără zahăr), băut înaintea fiecărei mese, care va umple stomacul şi va diminua semnificativ foamea accentuată.

Iar în ceea ce priveşte mişcarea fizică, indiferent ce variantă se adoptă, aceasta favorizează consumul caloriilor suplimentare nevoii organismului, contribuind totodată la menţinerea unui echilibru psihic apt să facă faţă sentimentului de frustrare.

Şi, dacă organismul este atât de învrăjbit împotriva deciziei de a nu mai fuma şi cere imperios drogul cu care a fost ani la rând obişnuit (în special dimineaţa), poate fi... păcălit cu un pahar de apă minerală, gumă de mestecat cu nicotină sau cu mentă.

CONSTIPAŢIA

O problemă reală care poate apărea în urma renunţării la fumat poate fi şi ***apariţia constipaţiei,*** legată de prezenţa receptorilor nicotinici pe peretele colonului. Fiind privaţi de nicotina obişnuită, aceştia nu mai stimulează contracţiile intestinului şi activarea defecaţiei. Numai că în prezent, cercetările medicale au demonstrat că un aport suplimentar de magneziu în organism are meritul de a înlătura şi acest fenomen destul de frecvent.

Desigur, abandonarea fumatului nu e un lucru uşor şi tocamai de aceea extrem de mulţi fumători care se consideră iremediabil învinşi de acest viciu declară că şi-ar fi dorit să nu fi început niciodată să fumeze, dar că e prea târziu să mai încerce ceva. Cu toate acestea, niciodată nu e prea târziu să-ţi îngrijeşti sănătatea şi să dai la o parte lucrurile care ţi-o pun în pericol.

Şaptele bunicii

Umblatul desculţ aduce sănătate

Cel puţin un ceas pe zi sau măcar o jumătate de ceas, umblaţi desculţi prin casă sau prin grădină. Umblând desculţ, sângele va iriga mai bine partea de jos a corpului şi nu ne vom mai îmbolnăvi aşa de uşor, mai ales de răceli şi de boli ale stomacului. Dacă ne cocoloşim prea mult la picioare vom avea o presiune mai mare a sângelui în partea inferioară a corpului. Mersul cu picioarele goale va regla circulaţia sângelui, făcându-ne mai rezistenţi. Nu uitaţi că oamenii bolnavi au mereu picioarele reci ca gheaţa. Multe dureri de cap dispar când umblăm desculţi, tocmai datorită afluxului de sânge de jos în sus; ne vom simţi capul mai puţin greu. După umblatul desculţ, omul se simte mai odihnit ca niciodată, cu nervii întăriţi.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Refluxul gastroesofagian

IONESCU ION din Bistriţa-Năsăud. *Refluxul gastroesofagian (refluxul conţinutului gastric în esofag) poate avea cauze fiziologice (apare în cursul zilei, după mese, este de scurtă durată, nu este însoţit de alte simptome îngrijorătoare, deşi evident provoacă o senzaţie neplăcută) sau patologice. Refluxul gastroesofagian fără complicaţii este o „suferinţă" des întâlnită, fiind prezentă la aproximativ 40% din populaţie cel puţin o dată pe lună. Majoritatea persoanelor prezintă simptome blânde şi se auto-tratează cu antiacide; numai în cazuri foarte supărătoare se prezintă la medic. Cele mai comune simptome sunt pirozisul şi regurgitaţia acidă. Pirozisul este senzaţia de arsură în „capul pieptului" şi apare la 75% din cazuri. Poate iradia către baza gâtului. Apare după mese copioase, la presiunea abdomenului (aplecarea trunchiului pe abdomen, ridicarea de greutăţi după masă). Regurgitaţiile acide apar în condiţii similare, dar mai ales noaptea, în poziţia de dormit. Persoanelor cu tendinţă accentuată de reflux gastroesofagian li se recomandă să evite alimentele care stimulează secreţia gastrică, pe cele care cresc volumul şi presiunea gastrică sau care întârzie evacuarea sau irită mucoasa esofagiană. Printre acestea se numără: supa de carne, alimentele acide, citricele, cafeaua, alimentele condimentate, grăsimile, prăjelile, ceapa, preparatele din roşii, ananasul, ciocolata, sucurile, coca-cola, cafeaua, alcoolul.*

Cofeina se găseşte doar în cafea.

Adevărat sau fals?

Fals. **Cofeina se găseşte deopotrivă în ceai, ciocolată şi, bineînţeles, în toate produsele care conţin cafea într-o formă mai mult sau mai puţin disimulată (creme-desert, prăjituri, îngheţată etc.). Numeroase medicamente împotriva durerii, migrenei sau gripei au de asemenea în compoziţia lor cofeină. În fine, nu e de neglijat faptul că o cutie de Coca-Cola conţine între 20 şi 30 mg de cofeină, echivalentul unei jumătăţi de ceaşcă de arabica.**

Publicitate ❑ Publicitate ❑ Publicitate

FUNDAŢIA „ANASAN"

OFERĂ

- Consultaţii de medicină generală şi pediatrie
- Consultaţii şi analize bioinformatice (radiestezie)
- Chiropractică (masaj clasic, masaj de meridiane energetice)
- Bioenergoterapie, cristaloterapie, reflexoterapie, aromoterapie, fitoterapie

ORGANIZEAZĂ

CURSURI COMPLETE DE BIOINFORMATICĂ ŞI CRISTALOTERAPIE

01.638.07.07 — 092.552.992

VASECTOMIA SALVEAZĂ CĂSNICIA?

– Problemele Andreei din Bucureşti nu par să facă parte din această categortie: ea şi-a început de curând viaţa sexuală (are 25 de ani), şi ne întreabă ce ar trebui să facă în condiţiile unui ciclu neregulat şi a unei secreţii supărătoare.

– Faptul că ciclul este neregulat şi că aveţi scurgeri urât mirositoare trebuie să vă facă să vă adresaţi unui ginecolog. Recoltarea unor probe vaginale va arăta dacă este vorba de o infecţie genitală, iar ecograful va stabili dacă sunteţi cumva însărcinată sau dacă aveţi probleme utero-anexiale. La specialist veţi găsi răspunsurile la problemele dumneavoastră.

– În schimb, doamna L.M. din Târgu Jiu şi prietena sa Mariana par să fie interesate tocmai în ceea ce putem cu adevărat numi o soluţie radicală. După cinci ani de căsătorie, Dna L.M. ne spune că toate îi merg „ca-n România, adică încet sau prost, cu excepţia avorturilor". Între timp, au aflat de o tehnică sigură, numită vasectomie. Soţii celor două prietene (care, oricum, au câte doi copii fiecare) le resping cu înverşunare.

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN-LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Să le spunem în primul rând cititoarelor noastre că în România nu există bănci de spermă. Apoi, vă propun să ne concentrăm asupra vasectomiei. Aceasta reprezintă secţionarea canalului deferent (tubuleţul care aduce spermatozoizii de la testicule la prostată şi apoi la penis). Vasectomia nu înseamnă îndepărtarea testiculelor, care rămân la locul lor, producând spermatozoizi (care se opresc însă acum la locul secţionării canalului deferent) şi a hormonilor sexuali masculini (testosteronul).

Operaţia de vasectomie se poate face fără internare, prin nişte mici secţiuni de o parte şi de alta a scrotului, cu anestezie locală. Nu apar decât în mod excepţional complicaţii, cum ar fi infecţii sau sângerări, care sunt uşor de tratat.

Întrebaţi dacă operaţia de vasectomie este reversibilă: este, dar cu dificultate şi nu întotdeauna cu certitudine. Reversibilitatea constă în refacerea continuităţii vaselor deferente.

Vasectomia este o intervenţie răspândită în Occident. Este folosită pentru simplitatea ei şi costurile reduse, la cuplurile vechi, cu mai mulţi copii, şi se efectuează în cabinete particulare. La Iaşi de pildă, vasectomia se execută, după o programare prealabilă, la centrul Medical BIO-PAN.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

ZAHARINA, nevinovată!

Soarta zaharinei n-a fost deloc dulce de-a lungul anilor. Edulcorantul a figurat începând din anul 1981 pe lista oficială a produselor cu potenţial cancerigen, întocmită de Statele Unite. După un timp relativ scurt de la lansarea pe piaţă a acestui înlocuitor al zahărului, creat în 1979, cercetătorii aveau să demonstreze că şoarecii dezvoltă tumori în urma consumului de zaharină. Au urmat două decenii în care disputele pe seama acestui verdict n-au contenit. Evident, studiile au continuat şi iată că acum ne aflăm în faţa unei surprize: Statele Unite au retras zaharina de pe „lista neagră". Motivul? Noile cercetări au dovedit că modelul „nefast" din cazul şoarecilor nu este identic în privinţa omului, aşa că Departamentul american al sănătăţii a repus în drepturi calităţile zaharinei, iubită în special de diabetici şi de adepţii curelor de slăbire. Printre recent înscrişii pe „lista neagră", actualizată din şase în şase luni, se află însă alcoolul. Tutunul are deopotrivă locul lui pe listă, dar, deocamdată, substanţele care intră în compoziţia sa nu.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Primul amplificator de atomi

Potrivit fiziciei cuantice, materia are proprietăți ondulatorii la scară microscopică. Așadar, în principiu, ar fi posibil, în anumite condiții particulare, să se poată realiza și cu atomii ceea ce știm și putem face cu lumina, exploatând proprietățile ondulatorii ale acesteia – reflexie, difracție, interferență și chiar laser și amplificare. Primul laser atomic a fost pus la punct cu trei ani în urmă de o echipă a departamentului de fizică al Massachussets Institute of Technology (MIT). Aceeași echipă a realizat recent prima „amplificare a undelor atomice". Un amplificator atomic funcționează potrivit aceluiași principiu

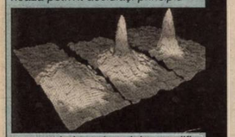

care stă la baza banalelor amplificatoare de semnale electromagnetice care echipează aparatele de radio sau TV: la intrare – o undă de materie (un fascicul de atomi având aceeași fază, același nivel de energie etc., iar la ieșire – un fascicul de atomi mult mai intens, conținând mai mulți atomi, tot în aceeași stare cuantică. și între cele două porți, un rezervor de atomi, servind la amplificarea undei. Acest rezervor este un „condensator al lui Bose-Einstein" (BEC) – obiect cuantic prevăzut de cei doi fizicieni încă din anii '20, însă realizat abia în 1995. BEC este o nouă stare a materiei care nu există decât în zona temperaturilor ultra-joase, din imediata apropiere a lui zero absolut, zonă în care atomii se mișcă extrem de lent Cercetătorii au dirijat o „undă de atomi de sodiu" spre un BEC iar acesta a emis un fascicul de sodiu de 30 de ori mai puternic, având aceleași proprietăți cuantice și aceeași fază ca fasciculul de intrare. E prea devreme să spunem la ce ar putea folosi un astfel de amplificator, din simplul motiv că nici savanții nu știu deocamdată!

Luna înghețată a lui Pluton

Studiind spectrul luminos al lui Charon, micul satelit al celei de-a zecea planetă din Sistemul nostru Solar, doi astronomi americani – Michael Brown, de la Institutul californian de tehnologie din Pasadena, și Wendy Calvin, de la Universitatea din Nevada – au descoperit că satelitul, care măsoară cu puțin peste un kilometru în diametru, este acoperit de gheață, aidoma sateliților mai mari și mai calzi ai lui Jupiter sau Saturn. Gheața pare să conțină amoniac, un compus nedescoperit vreodată pe un satelit înghețat. (A.H.)

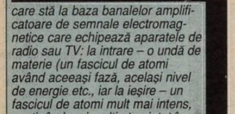

MISTERUL „satelor fantomă"

IRINA STOICA

Străvechi focar de civilizație, nucleu al regatului Seleucid, Siria s-a dezvoltat în strânsă legătură cu civilizația mesopotamiană și cea egipteană. Provincie romană, apoi bizantină, cucerită de arabi, centru al lumii arabe prin stabilirea orașului Damasc drept capitală a Califatului Omeiad, stăpânită o vreme de mamelucii egipteni și apoi provincie a Imperiului Otoman, ocupată de trupe britanice și franceze în timpul celui de-al doilea război mondial, este astăzi un stat care păstrează încă vii urmele unui trecut care cunoaște alternativ perioade de mare strălucire și altele de durere.

Ținuturile străbătute de amoriți, de cananieni, de babilonieni și caldeeni, de arameici, de perși, de egipteni, de hitiți, de selencizi și de mulți, mulți alții ascund încă o mulțime de taine nedezlegate. Una dintre acestea este, fără îndoială, cea a satelor părăsite, a „satelor fantomă" cum le numesc locuitorii și cercetătorii istorici.

Mai puțin cunoscute decât cele din Vestul îndepărtat, acestea sunt mult mai vechi și mai numeroase – în jur de 700. În nordul țării, o mare parte din ele se află într-o excelentă stare de conservare, după cum observă George Tate, director adjunct la Departamentul de științe ale omului și societății. Aceste sate au fost fondate între secolele II î.Ch. și I d.Ch., cu toate că cea mai mare parte dintre ruine, incluzându-le și pe cele ale unor biserici aparțin secolelor IV-VI d.Ch. În epoca respectivă Siria de Nord era centrul uneia dintre cele mai urbanizate regiuni din lume.

Alături de case, s-au găsit, de asemenea, vestigiile unor hanuri, terme, saune, ca și un andron – o construcție publică în care se întâlneau notabilii localității. De fapt aici pot fi întâlnite ruinele a tot ceea ce constituia viața unei comunități cu 1500 de ani în urmă.

După cât s-a putut constata parterele clădirilor erau folosite pentru uz casnic servind de multe ori drept staule pentru animale. Locuințele propriu-zise se aflau sus și, pentru că aceste case erau destul de scumpe, se poate spune că sătenii aveau un nivel de trai suficient de ridicat. Oameni muncitori și întreprinzători, ei mergeau în orașe unde vindeau produsele muncii lor: untdelemn de măsline, vin, vite, realizând profituri substanțiale. Există texte străvechi care trasează imaginea acestor sate prospere, fremătând de activitate. Toată această activitate febrilă a fost întreruptă spre anii 250 datorită unei înfricoșătoare epidemii de ciumă, cunoscută sub numele de „Febra Sfântului Ciprian". Spre anii 335 populația a început din nou să crească, dublându-se în jurul anilor 550, pentru ca să înceapă din nou să se diminueze.

Satele au cunoscut, ca întreaga țară, perioade de înflorire și de criză. La toate necazurile locuitorilor s-au adăugat cutremurele devastatoare din secolul al VI-lea, incursiunile persane din secolele al VII-lea și al VIII-lea, invazia arabă. Epidemiile, perioadele de foamete, care au urmat unor secete, au dus la părăsirea acestor așezări. La începutul secolului al X-lea, întregul ansamblu de construcții era absolut gol. În jurul acestor sate plutește încă misterul. Ce i-a făcut pe locuitori să plece pentru a nu mai reveni niciodată, de ce, de secole, nu s-a mai găsit nimeni care să caute adăpost lângă aceste ziduri impunătoare și, mai ales, de ce s-au ridicat alte locuințe la numai câțiva kilometri de aceste sate uitate?

Subiecte controversate propuse de cititori

HILLARY a fost al doilea pe EVEREST?

Dl. Dumitru HERESCU din Pașcani ne scrie, printre altele: *„...în tentativa lor de a spulbera unele mituri bine înrădăcinate în istoria lumii, unele reviste lansează tot felul de zvonuri. Am citit recent că neozeelandezul Hillary ar fi fost nu primul, ci al doilea cuceritor al vârfului Everest – 8.846 metri măsurați din satelit. Vă întreb dacă există vreo dovadă în acest sens..."* E bine știut că Edmund Hillary și șerpașul Tensing Norgay au atins vârful Everest în 1953. Dar există o dovadă certă (resturi de echipament, cum ar fi măști de oxigen, pioleți etc.) care atestă că în mai 1924 o echipă anglo-americană – compusă din George Mallory și Andrew Irvine – a atins cota de 8.327 de metri, deci cu 519 metri sub pisc! La această altitudine au fost găsite probele susamintite. Corpurile neînsuflețite ale celor doi temerari n-au fost nici azi găsite. „Legenda" care-l detronează pe Hillary a fost recent lansată de fiul lui George Mallory, John. Acesta continuă să caute cadavrul conservat de ghețuri al tatălui său și aparatul de fotografiat

al lui Irvine. „Este imposibil, spune John Mallory, ca ei să fi murit atât de aproape de vârf. Iar dacă au ajuns acolo sus, precis s-au imortalizat amândoi pe peliculă". Cu alte cuvinte, aparatul foto este „cutia neagră" ce-l poate demitiza pe Hillary, dar încă nu a fost găsit. Până atunci, Mallory și Irvine rămân primii cuceritori ai unui „optmiar". *(P.I.)*

Insulele Spitsberg sub

„TEROAREA" URSULUI ALB

PETE ALBE

Eșafod pentru balene, cuibar pentru un milion de pescărușI, arhipelagul polar Svalbard („Coasta Frigului" în norvegiană) rămâne o „enigmă albă".

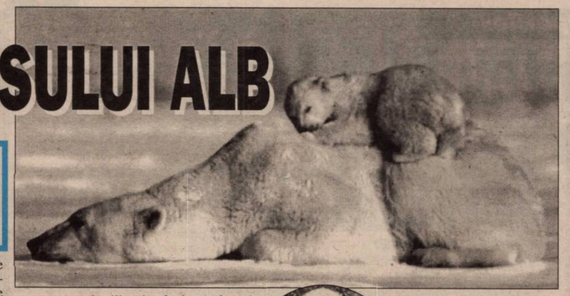

PAUL IOAN

Deși exploratorii de azi (din stațiunile de cercetări polare) numesc Insulele Spitsberg (aparținând de Norvegia) „*medalionul alb al paralelei 80*" , viața este extrem de neîndurătoare cu unele viețuitoare și paradisiacă pentru altele. Peste zece mii de *balene* – familii complete, inclusiv pui – au fost masacrate în această zonă (situată în estul Groenlandei, la 960 km de Polul Nord) până-n 1980, iar coloniile de foci au fost la rândul lor decimate de lăcomia omului. În „deșerticele" ținuturi polare (doar 20 cm precipitații pe an), legile protectoare ale rezervațiilor naturale acționează mai greu. În schimb, aici descoperim un magnific cuibar de păsări – *varietăți multiple de pescărușI și rândunele de mare* etc –, peste un milion de înaripate argintii. În insulițele apropiate, mângâiate de temperaturi mai blajine (generate de Curentul Golfului), rubedeniile lor invesmântate în frac, *pinguinii*, suportă cu stoicism această hărmălaie a zecilor de mii de familii în căutare de loc de cuibărit și de hrană – bancurile de pești – pentru puii înfometați. Enigma albă a acestor ținuturi neomenoase este continua diminuare a numărului de exemplare de urs polar. El este regele neîncoronat al Spitsberg-ului (insula principală a arhipelagului), „dictatorul" sângeros care ucide orice vietate ce-i iese în cale, inclusiv omul. Cu cele 800-850 de kilograme ale sale, dar și cu o agilitate incredibilă pentru acest „Goliat alb", ursul gheților este o continuă teroare. Localnicii și oamenii de știință (din puținele stațiuni) poartă permanent armă asupra lor și nu-l ucid – dacă pot – decât în legitimă apărare. „Nu Dumnezeu, ci «seniorul» îmi va lua viața", este zicala a norvegienilor insulari. Ce nu-i convine ursului polar? Nimeni nu știe. Are hrană din belșug (pește, foci, pinguini etc.), și totuși rata reproducerii este în continuă scădere. „Seniorul" este tot mai singur și poate de aceea mai feroce, chiar când este sătul. Oare își simte specia agonizând în arhipelagul Svalbard?

HOLLYWOOD se mută în ceruri

În timp ce stația orbitală rusă Mir se rotește în vid de nouă luni de zile riscând să eșueze în atmosferă în primăvara următoare, o companie de investiții americană – Gold And Appel – cu sediul în Bermude, propune rușilor, în vederea unei afaceri cu totul neobișnuite, suma de 21 milioane dolari pentru a salva Mir-ul. Donatorul

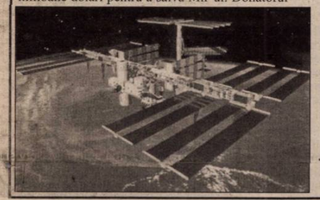

se numește Walt Anderson, un bogat întreprinzător american, cunoscut și ca Director al companiei Rotary Rocket, implicată în programe de transporturi spațiale. Până acum el a avansat deja suma de 7 milioane de dolari și se pregătește să pună la dispoziție rușilor restul de 14 milioane dacă aceștia vor fi de acord ca investitorul american să o transforme în...hotel. Suma avansată ar putea permite unui echipaj compus din doi cosmonauți și un actor rus să petreacă 45 de zile la bordul stației orbitale Mir. De ce un actor? Pentru că la baza proiectului există o fantastică miză cinematografică, mai precis o coproducție ruso-americană, realizată parțial pe orbită, cu un buget de 206 milioane de dolari, coproducție ce va avea drept cap de afiș pe actorul american Robert de Niro. *(D.M.)*

Viețuitoare devenite amintire

BALENELE MERGEAU acum 60 de milioane de ani! Paleologii de la Universitatea Michigan au descoperit fosila unui astfel de exemplar – specie numită Himalayacetus. Contemporane cu dinozaurii și cu marea catastrofă ecologică a cuaternarului, „balenele terestre" sau „umblătoare" – aveau patru membre – începeau să se adapteze vieții acvatice. Fosilele de Himalayacetus provin din zona mării Tethys, care exista între fostele continente Gondwana și Laurasia, între erele mezozoic (acum 250 milioane de ani) și cuaternar. Această evoluție naturală este una din cele mai spectaculoase și mai enigmatice: mamifere de uscat, cu un sistem respirator specific, au devenit întâi amfibii, apoi exclusiv mamifere marine, cu un cu totul alt mecanism de respirație. S-a emis și ipoteza că și alte mamifere acvatice (delfinii) au cunoscut aceleași transformări uluitoare. *(P.I.)*

ENIGMATICA mitologie Yi

DORIN MĂRAN

Unul dintre cele mai importante ritualuri amintite se desfășoară în satul Damaidi din provincia Yunnan, unde trăiește populația Lolo prezentă în Birmania și în ținuturile tibetane și care în China aparține etniei Yi, compusă din 30 de grupuri și o cultură apropiată dar cu obiceiuri și simboluri diferite. În provincia Sichuan de pildă, mitul fondator al strămoșilor e legat de vulturi în timp ce în provincia Yunnan cel mai puternic simbol mitic îl reprezintă tigrul. Cronicile amintesc de o figură centrală a miturilor fondatoare, tigrul Alo din al cărui cadavru s-ar fi format întreg Universul. Povestirile etniei Yi apar într-o serie de documente, mai cu seamă în cele din perioada dinastiei Ming, secolele 14-16. Una dintre ele atestă faptul că Lolo era un popor barbar, cu puteri

supranaturale care adesea se preschimba în tigri. Rememorarea acestor relatări este instrumentată de așa numiții Bimo, personaje deosebit de importante ale etniei Lolo care se bucură de respect și cărora li se acordă funcții de conducere și o serie de privilegii. Toate evenimentele importante ale grupurilor acestei etnii sunt supuse consultanței aleșilor Bimo. Ei sunt singurii care le pot desluși. Institutul de cercetări culturale din districtul Chuxiong a recenzat în ultimii 10 ani nu mai puțin de 1000 de volume de texte sacre scrise în limba Yi veche. Asociind învățăturile din aceste cărți cu descoperirile arheologice din munții Yunnan, unii specialiști au elaborat o teorie, contestată cu vehemență de către autorități, conform căreia la originea civilizației chineze s-ar afla mitologia Yi. O teorie iconoclastă care ar bulversa geneza Chinei antice. Într-unul din textele sacre Yi este amintită o zeiță taoistă cu dinți de tigru și coadă de panteră. O altă similitudine tulburătoare o constituie atașamentul special pe care îl au chinezii față de numerele 36 și 72 și care derivă din cultura Yi. În calendarul acestei etnii fiecare lună are 30 de zile și fiecare anotimp 72 de zile. Simple coincidențe? Chiar dacă locuitorii din Yunnan nu sunt „fosilele vii" ale vechii civilizații chineze, așa cum se exprimă unii specialiști, studiul culturii acestei etnii permite o mai bună cunoaștere a lumii chineze, atât de bogată și de complexă.

Homarul... bionic

Sub conducerea profesorului Henry Abarbanel, cercetătorii de la Universitatea din San Diego (California) au reușit să înlocuiască una din cele 14 de celule cerebrale ale rețelei de neuroni implicați în digestia homarului, cu echivalentul electronic al acestei celule. Cercetătorii au pornit de la premisa că nu este necesar să fie reproduși toți nenumărații parametri care dirijează funcționarea unui neuron pentru ca rețeaua neuronală să reacționeze normal. Ei au conceput un neuron artificial, simplificat, cu ajutorul componentelor electronice. Pe urmă au distrus unul din cei 14 neuroni, provocând un dezechilibru în rețeaua neuronală. Apoi au branșat neuronul electronic la

creierul crustaceului, „neuron" care a înlocuit cu succes celula distrusă. În prezent, cercetătorii caută să înlocuiască, una câte una, și celelalte celule ale rețelei, astfel încât, în final, să realizeze un ansamblu neuronal în întregime artificial. Aplicațiile potențiale ale acestor cercetări sunt numeroase – de la tratamentul maladiilor precum epilepsia, până la crearea unor proteze care să lege captori senzoriali (vizuali sau auditivi) artificiali direct la creier. Dar să nu ne grăbim! E un drum lung de la homar până la om...

Inegalitatea sexelor față de tutun

Din ce pricină femeile care au păcătosul obicei de a fuma fac mai frecvent cancer pulmonar – și mult mai tinere – decât bărbații? Iată o întrebare la care a răspuns genetica. Echipa de cercetători condusă de Sharon Shriver, de la Universitatea din Pittsburg, Pennsylvania (SUA) a descoperit că o genă, GRPR, este, la femei, mult mai activă în anumite celule pulmonare decât la bărbați.

Acțiunea genei GRPR poate fi întărită de nicotină, această genă fiind responsabilă de proliferarea celulelor caracteristice cancerului. Situată pe cromozomii X, gena este deci prezentă la femei în două exemplare. În mod normal, genele unuia dintre cei doi cromozomi X rămân silențioase (inactive). Însă din nefericire, nu este și cazul genei GRPR, ale cărei copii sunt active, ceea ce ar explica sensibilitatea mult mai mare a femeilor la efectele cancerigene ale tutunului. Acestea își asumă un risc mult mai mare de cancer pulmonar indiferent de numărul țigaretelor pe care le consumă zilnic. (A.H.)

Viitorul aparține spațiului

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

IKONOS va fotografia Pământul

Atunci când camerele de luat vederi ale satelitului IKONOS vor fi complet operaționale (satelit construit de Lockheed-Martin și lansat în septembrie anul trecut), ele vor furniza cele mai clare și mai originale vederi luate din Cosmos asupra unor zone de mare interes demografic, social și economic ale Pământului! De asemenea, geografia, geologia, tectonica și geodezia vor primi o asistență cu totul specială și la... comandă! Deja pe site-ul de pe INTERNET al firmei beneficiare SPACE IMAGING, sunt vizibile spectaculoase fotografii luate și transmise din spațiu asupra Țării Magice a lui Walt Disney din Florida sau din California, fotografii inedite ale Cetății Vaticanului, ale Londrei sau ale Washington-ului (vezi imaginea alăturată, care a primit de la presă calificativul „Monumental clarity")... În afara spectaculosului, aceste imagini sunt de un real folos pentru organismele guvernamentale sau internaționale, care luptă contra dezastrelor naturale sau ale calamităților declanșate de inundații, cutremure etc. Ca performanțe se menționează rezoluția de 1 m pentru cazul imaginilor alb-negru și de 4 m pentru cazul fotografiilor color; aceste valori semnifică dimensiunea minimă a obiectelor care sunt detectate de camera de luat vederi a satelitului IKONOS. De remarcat creșterea netă a performanțelor realizate de satelitul IKONOS față de cazul imaginilor luate și transmise de un predecesor al acestui satelit, denumit GEO.

PERFORMANȚE

Camerele video ale satelitului IKONOS vor furniza cele mai clare imagini din Cosmos asupra Terrei.

Numeroase fotografii originale și care au o așa numită „claritate monumentală" (Monumental clarity) sunt livrabile prin firma ORBIMAGE folosind TerraServer, o bibliotecă de imagini și hărți, care funcționează prin INTERNET. Microsoft Corp (Redmond – Washington), care patronează utilizările TerraServer, a declarat recent că acest satelit are deja o „audiență" de 100000 „vizitatori" zilnic!

TerraServer oferă și imagini care provin de la alte surse cum ar fi sateliții de teledetecție ai Indiei sau ai Rusiei; astfel, apelând la www.terraserver.com, la 17 aprilie a.c. puteau fi admirate imagini cu rezoluția de 2 m, ale așa numitei ZONA 51, furnizate de satelitul rusesc SPIN-2! „ZONA 51", cunoscută și sub denumirea de GROOM LAKE, este o regiune ultrasecretă din statul NEVADA, în care U S Army a testat, spre ex., avioanele de spionaj U-2! Aceste incredibile imagini au fost furnizate, se afirmă în numărul din 1 mai al revistei SPACE NEWS, de Aerial Images Inc ca urmare a unui contract cu Sovinformsputnik, o „ramură" comercială a Agenției rusești pentru aviație și spațiu! Informații suplimentare prin http: //lmms.external.lmco.com.

(Va urma)

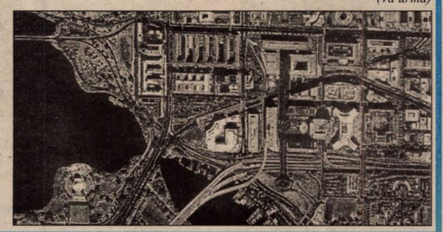

radio CONTACT
O 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIȘINĂU	100,9 FM
BUCUREȘTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	69,8 FM	FOCȘANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOȘANI	93,1 FM	IAȘI	91,9 FM
BRAȘOV	105,5 FM	PITEȘTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEȘTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REȘIȚA	70,79 FM
CĂLĂRAȘI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANȚA	91,1 FM	TG. MUREȘ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

PUBLICITATE PUBLICITATE PUBLICITATE PUBLICITATE

PCNET
quality internet solutions
5 ore : 3 USD + TVA
10 ore : 6 USD + TVA
20 ore : 10 USD + TVA
50 ore : 20 USD + TVA
100 ore : 35 USD + TVA

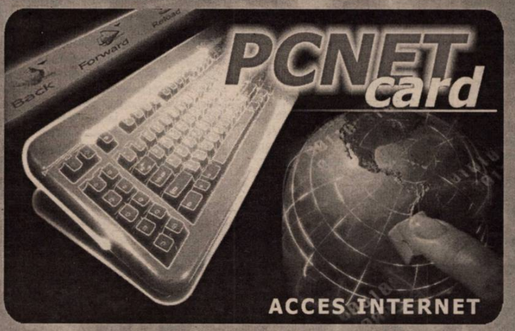

PCNET DATA NETWORK S.A.
Splaiul Unirii 10, bl B5, sc 2, et 1
70421, Bucuresti, Romania
Tel: 330-2801, Fax: 3302842
www.pcnet.ro

Fotografii de la cititori

«O păpușă în brațele mamei»

ANA MARIA CHIRIAC – București

Yeti – oamenii zăpezilor

Taina muntelui Tian-Shan

DAN APOSTOL

În 1925, relatarea celebrului fotograf N. A. Tombazi, Membru al Royal Geographical Society, publicată în mai multe ziare de prestigiu ale timpului, avea să schimbe radical opiniile sceptice despre „Yeti". Zombazi îşi instalase tabăra la 4500 m altitudine, pe Kanchenjunga. Într-o zi, unul dintre şerpaşii săi a început să strige, arătând spre o fiinţă care se afla într-o vale, la 270 m sub ei. „Indiscutabil, făptura pe care am văzut-o părea cât se poate de humanoidă, avea un mers biped şi se oprea ocazional ca să smulgă din rădăcini şi să cerceteze tufe pitice de rhododendron. Nu avea haine, ci o blană de culoare închisă, care contrasta clar cu zăpada. În câteva minute a dispărut în desişuri, înainte să-mi pot instala aparatul. Dar a lăsat un şir de câteva sute de urme pe care le-am fotografiat: semănau extraordinar de mult cu amprentele unor picioare omeneşti goale, cu cele cinci degete bine conturate. Aveau 15-18 cm lungime şi 10 cm în partea cea mai lată a tălpii" (N.A.Tombazi, *„Account of a Photographic Expedition to the Southern Glaciers of Kanchenjunga, in the Sikkim Himalaya")*. Un alt raport, cu adevărat impresionant, aparţine lui Slavomir Rawicz, un soldat polonez care a evadat împreună cu alţi şase militari aliaţi dintr-un lagăr secret sovietic aflat în Siberia şi a rătăcit în tot cursul anului 1942 prin Asia Centrală, reuşind în cele din urmă să ajungă în China Gomindanistă. În cartea sa *„The Long Walk"*. Rawicz consemnează: „Eram în Masivul Tian-Shan (în apropiere de graniţa dintre actualul Kirghizistan şi China – n.a.), când a trebuit să trecem printr-o succesiune de piscuri, creste şi văi foarte accidentate. Într-una din zile am văzut ceea ce specialiştii şi publicul numesc „oamenii sălbatici ai zăpezii". Ne oprisem pe marginea unei creste. La 3-4 m mai jos şi la 90 m distanţă au apărut doi „Yeti". Dintr-o privire m-a frapat faptul că erau enormi şi aveau un mers biped, pe picioarele din spate. Nu ne venea să credeam ce vedeam şi am rămas acolo, pe creastă, timp de două ore, observând straniile făpturi. Le-am estimat statura bazându-mă pe experienţa mea de observator de artilerie şi raportând-o la reperele înconjurătoare: nu puteau să aibă mai puţin de 2,5 m înălţime! Una dintre făpturi era cu vreo 10 cm mai înaltă decât cealaltă, fiind în mod evident masculul. Se aflau pe un podiş micuţ, care era singura cale de acces pentru noi, dacă voiam să coborâm în vale. Ne-am hotărât să aşteptăm până ce creaturile vor pleca, lăsându-ne calea liberă. Era evident că ne văzuseră şi nu se temea de noi. Soldatul american era sigur că până la urmă se vor lăsa în patru labe, ca urşii sau gorilele. Dar n-au făcut-o. nu le puteam desluşi chipurile prea bine, însă capetele nu erau în nici un caz de urs şi aveau urechile foarte apropiate de craniu, ca la unele maimuţe mari sau la oameni. Aveau umeri ascuţiţi, piepturi late şi puternice, braţe lungi, ale căror încheieturi ajungeau în dreptul genunchilor (...) Toţi am fost de părere că sunt nişte creaturi despre care nu auzise nici unul dintre noi că ar exista în sălbăticie, în captivitate sau măcar că ar fi amintite în literatură. De la distanţă puteau fi confundate cu urşii sau cu o specie necunoscută de urangutan. Din apropiere însă ne era greu să le clasificăm astfel, deşi aveau ceva de urs şi ceva de maimuţă în silueta lor. Erau acoperiţi cu două feluri distincte de păr: trupul cu o blană deasă, cafeniu-roşcată, învelindu-i de la gât până la glezne, iar pe cap aveau plete lungi, drepte, gri-roşcate. (...) Chipurile acelea lipsite de păr, cu pielea galben-alburie se întorceau uneori spre noi, fără vreun interes deosebit. Am remarcat că femela avea mamele alungite, mari, neacoperite de blană. (...) Ce erau fiinţele acelea? Ani de zile au rămas un mister pentru mine, dar, de curând, mi-au căzut în mână descrieri ale „omului zăpezii" făcute de expediţii care au fost în Himalaya, de şerpaşi nepalezi şi de diverşi exploratori. Şi cred că, în acea zi, noi am întâlni două astfel de făpturi. Ca o notă personală, consider că unele estimări recente ale înălţimii lor de numai 1,5 m sunt greşite ori se referă la pui. Înălţimea minimă a unui specimen matur trebuie să fie de 2 m".

ALTE ÎNTÂLNIRI CIUDATE...

„Ce erau fiinţele acelea? Ani de zile au rămas un mister pentru mine..."

Ştiinţa şi Biblia

O inscripţie pune istoricii pe jar

PAUL IOAN

O regină ambiţioasă şi războinică, pe nume Hatşepsut (1490?-1468? î.Ch.) avea bunul obicei de a-şi pune scribii să-i scrie „memoriile" încă din timpul vieţii, aproape pas cu pas. Ei bine, o astfel de inscripţie hieroglifică descoperită într-un sanctuar al zeiţei Pakht poate explica „totul" în legătură cu momentul biblic esenţial al traversării Mării Roşii de către triburile israelite şi al înecării oştilor faraonice pornite în urma lor. Frazele cele mai tulburătoare ale acestui papirus excepţional sunt: *„...Şi când le-am permis acestor oameni („imigranţi" , cuvânt folosit câteva rânduri mai sus în text – n.n.) detestaţi de zei (ai egiptenilor -n.n.), pământul înghiţea urma paşilor lor.*

SANTORIN

Acesta este numele vulcanului a cărui erupţie ar putea explica facilităţile naturale ale traversării Mării Roşii – începutul Exodului.

Aceasta a fost lucrarea (opera) lui Noun (apa de primăvară)"!!!

Regina Hatşepsut (faraon = „casă înaltă" este termenul folosit doar din mileniul I, dinastia XXII) pare să pună capac la toate controversele. De ce? Pentru că: 1. este singurul document egiptean care se referă la Exod; 2. în timpul domniei ei s-a produs devastatoarea erupţie a vulcanului Santorin (la nord de Creta), care a generat valuri şi maree uriaşe, poate chiar un tsunami înalt de 40 de metri (precum cel din 1883, Krakatoa, care a devastat Insula Java) 3. Delta Nilului şi Peninsula Sinai se află doar la 500-600 kilometri de Santorin, deci toate anomaliile meteorologice (inclusiv invaziile de ţânţari, broaşte, noaptea de trei zile, nor de foc şi fum, noroaie roşii, molime, adică „plăgile") pot fi „elucidate" prin coroborarea Hatşepsut-Santorin (în greceşte Thira, insulă a Cycladelor).

Iată cum, într-un rezumat de câteva rânduri lapidare, ar putea fi „iluminat" unul din cele mai fascinante episoade biblice („tăierea Mării Roşii în două", cum se mai spune), *dacă ar fi existat termenul „imigrant" în catalogul hieroglifelor!* Această teorie aparţine prof. Hans Goedicke, de la Universitatea din Baltimore, o voce singulară printre istoricii antichităţii. Conform majorităţii covârşitoare a acestora, putem stabili un fel de clasament al ipotezelor plauzibile privind pe faraonul contemporan cu Moise.

Pe locul întâi se află Ramses II (1304-1234 î.Ch.), apoi Amenofis III (1415) şi Menemptah (1240), succesorul lui Ramses III. „Ipoteza Hatşepsut" vine în contradicţie şi cu data istorică certă ce consfinţeşte *anul 1125 î.Ch. ca prima victorie israelită asupra canaaneenilor în câmp deschis*. De fapt, cucerirea Canaanului a fost un proces de durată (sub conducerea lui Josua Navi, desemnat de Moise înaintea morţii sale) – poate chiar 20 de ani –, dar ipoteza (atât de tentantă la prima vedere) a prof. Goedicke conduce la o victorie lentă de... 350 de ani! Ideea e absurdă, dacă ţinem seama *doar* de următoarele fapte istorice: 1. în „pestriţul" Canaan rămăsese o bună parte din evreii coborâţi din Avraam, care nu l-au urmat pe Iosif în Egipt; 2. genealogia patriarhilor din „Cronici I" ; 3. confruntările cu invadatorii filisteni (1150 î.Ch.), care au condus la regruparea evreilor şi organizarea primei monarhii constituţionale a lumii, din cele 12 seminţii ale lui Israel, prin anul 1020 î.Ch., sub regele Saul.

(Va urma)

Amprente ale spiritualităţii noastre

Ctitorie a lui Ştefan cel Mare, biserica Sfântul Mihail din Războieni a fost zidită în anul 1496 în memoria bătăliei de la Valea Albă din anul 1476. Pisania acesteia aminteşte clar dramatismul acestor fapte de istorie care au dus la înălţarea locaşului: „ridicatu-s-a puternicul Mehmet împăratul turcesc cu toată puterea sa răsăriteană, încă şi Basarab Voievod, căruia i se zice Laiotă, a venit cu dânsul cu toată ţara lui basarabească şi au venit să prade şi să iea ţara Moldovei şi au ajuns până aici, la locul ce se zice Pârâul Alb. Şi eu Ştefan Voievod şi cu fiul meu Alexandru ieşit-am înaintea lor, unde am făcut mare război cu dânşii în luna iulie (1476) şi, cu voia lui Dumnezeu, au fost biruiţi creştinii de către păgâni şi au căzut acolo mulţime mare dintre ostaşii Moldovei".

Lipsită de turlă, biserica este o construcţie de plan dreptunghiular, specifică şi altor ctitorii ale voievodului. Biserica are o singură absidă şi păstrează aproape neschimbat exteriorul vechilor edificii de acest fel. În interior, există un sistem de calote, construcţia adâncind în pereţii laterali ai naosului nişte curbe în chip de abside. Meşterii contopesc tipurile fundamentale ale arhitecturii moldoveneşti religioase.

Interiorul triconc este plasat într-o biserică de plan longitudinal, creându-se un tip de sinteză.

Calota de pe naos este înălţată pe arce suprapuse moldoveneşti, dovedind multă îndrăzneală. Doi contraforţi oblici, plasaţi la locul de întâlnire a zidurilor absidei cu ale naosului dovedesc, în acelaşi timp, spiritul de prevedere al meşterilor.

Plastica exterioară este dominată de cele două şiruri de ocniţe şi de ramele elegante ale ferestrelor. Acoperişul înalt, cu pante repezi, probează de asemenea bun gust şi atenţia deosebită acordată fiecărui element al construcţiei.

Biserica Sfântul Arhanghel Mihail dovedeşte dragostea voievodului pentru supuşii săi, admiraţia lui pentru oştenii ţării, pentru cei căzuţi în luptă, declarând că a înălţat acest sfânt locaş „pentru pomenirea şi de sufletul tuturor binecredincioşilor creştini care au pierit aicia"...

IRINA STOICA

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

OPERAŢIUNEA „GLADIO"

Continuăm publicarea, în exclusivitate, a altor câteva fragmente din lucrarea „Servicii secrete străine", vol. I (Autori: M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, 1999), în care vom vedea cum se pregăteşte un complot de către loja francmasonică „Propaganda Due", serviciile secrete italiene şi Junio Valerio Borghese, supranumit „Prinţul negru", un complot care, din fericire, n-a mai avut loc... (A.H.)

În legătură cu rolul colonelului Gelli, este semnificativ un raport al S.I.S.M.I., care menţionează că Ted Shackly, directorul tuturor acţiunilor acoperite ale C.I.A. în Italia, l-a prezentat pe conducătorul Lojei francmasonice „P.2", Licio Gelli, lui Alexander Haig (n.n. general american, colaborator al preşedintelui Nixon şi al secretarului de stat Henry Kissinger, în timpul războiului din Vietnam; comandant al forţelor N.A.T.O. din Europa între 1975-1979 şi secretar de stat în anii 1981-1982). Cu autorizarea lui Haig şi a lui Kissinger, Gelli a recrutat, în toamna anului 1969, 400 de oficiali italieni şi ai N.A.T.O. în loja sa.

Complotul a fost dezvăluit de presă la 18 martie 1971, când unii conjuraţi au fost arestaţi, iar Borghese şi Gavino Matta, un alt complotist, ex-combatant fascist în războiul din Spania, fiind avertizaţi, au avut posibilitatea să fugă în Spania.

Conjuraţii au fost internaţi, „pe motive grave de sănătate", în clinici luxoase unde Miceli i-a vizitat, după cum a afirmat, „pentru a controla fenomenul subversiv". Cu prilejul unei astfel de vizite la Villa Marguerita, unde era internat Orlandini, al doilea cap al complotului, Miceli i-a făcut semnul convenţional sicilian „nu vorbi şi eu te voi proteja".

După cum rezultă din sentinţa procesului, marii autori ai complotului, Borghese, Orlandini şi Sauci, erau în legătură permanentă cu şefi ai S.I.D., iar funcţionari ai serviciului informau constant asupra evoluţiei situaţiei. O problemă fundamentală a rămas neclarificată şi anume, dacă tentativa de lovitură militară a fost o repetiţie generală a structurilor oculte paralele sau a intervenit un element necunoscut care a dat totul peste cap.

Giuseppe De Lutiis, cercetând mai multe informaţii succesive, ajunge la concluzia ca Borghese a fost, de la început, menit să fie depăşit de evenimente.

Când grupurile armate ale extremiştilor neofascişti (Noua Ordine şi Avangarda Naţională) ar fi ajuns să controleze unele centre de putere, ar fi urmat declanşarea unui plan antiinsurecţional aflat în posesia comandamentului general al jandarmeriei, care prevedea arestarea exponenţilor politici, sindicali şi militari ai stângii.

Planul rezulta a fi similar cu cel din vara anului 1964, când De Lorenzo se afla la comandamentul general al jandarmeriei. De altfel, investigaţiile efectuate au scos la iveală prietenia dintre De Lorenzo şi Borghese, legăturile dintre Borghese şi Miceli, între Miceli şi Orlandini, precum şi cu rezidentura C.I.A.

Andreotti, în 1974, în calitate de ministru al apărării, va înainta dosarul cercetărilor magistraturii din Roma. Nu se va ajunge, însă, la nici un rezultat cert. Câţiva ani mai târziu, va rezulta că structura organizaţiei subversive nu fusese dezvăluită, ea continuând să funcţioneze, amânând doar data loviturii de stat. *Apare, astfel, evident că exista o reţea secretă paralelă, protejată de S.I.D. căreia justiţia să nu-i poată aplica legea.*

Această reţea ţine de operaţiunea „Gladio", sau planul „Demagnetize", pus de acord, în 1956, între S.I.F.A.R. şi C.I.A., care a determinat proliferarea organizaţiilor clandestine „Gladio", „X", „Roza Vânturilor", Loja francmasonică secretă „P.2" şi „S.I.D. Paralel". Ansamblul operaţiunii avea în vedere, în mod formal, o amplă mişcare secretă de rezistenţă din partea ţărilor occidentale faţă de o eventuală invazie din partea Tratatului de la Varşovia.

În plan practic operaţional, această reţea ocultă a fost utilizată, sub motivaţia ei iniţială, pentru influenţarea şi anormalizarea cursului vieţii politice în direcţia anulării şanselor forţelor de stânga de a se afirma şi prelua puterea. Reţelele „Gladio" au fost demascate la sfârşitul anilor'80. La 10 octombrie 1991 au fost inculpaţi penal amiralul Fulvio Martini, fost director al S.I.S.M.I. şi generalul Paolo Inzerilli, fost şef al Statului Major al S.I.S.M.I., anterior al Oficiului Securităţii Naţionale, precum şi conducător al reţelei „Gladio".

JUDECATĂ înţeleaptă

Locuitorii satului Zaca din Zimbabwe sunt oameni harnici şi mari iubitori de animale. Pe lângă vite, la mare preţ se află aici măgarii, pe spinarea cărora îşi pun lucrurile când merg la târg sau când se mută dintr-un loc în altul. Un asemenea măgar însă a fost obiectul unei dispute fără precedent între doi vecini. Fiecare susţinea că animalul îi aparţine şi pentru că cearta lua proporţii neobişnuite s-au adresat „judecătorului" satului. După ce i-a ascultat pe amândoi, judecătorul a ordonat o probă de călărie. Cel care a reuşit să rămână pe spinarea animalului a fost recunoscut drept stăpân, celălalt fiind imediat aruncat la pământ deoarece, după câte se pare, măgarul nu se lăsa încălecat de persoane străine. (I.S.)

■ Câinele descoperă crima

PLANUL văduvei hrăpărețe

Pinot Malou este un bărbat de 56 de ani care trăieşte în apropiere de Saint-Lary (Pirineii francezi). Om gospodar, deprins cu munca de la vârsta copilăriei, s-a ocupat cu creşterea animalelor de pe urma cărora a reuşit să strângă o mică avere: o casă cu acareturi, în pustietatea pădurii.

Închis în sine dintotdeauna, Pinot cobora în forfota târgului doar la câteva luni o dată pentru a-şi vinde produsele. După moartea primei neveste rămăsese cu un băiat, copilul avea doar zece ani pe atunci. L-a crescut singur până la 18 ani, dar sacrificiul său a meritat. Ciryl se făcuse ditamai flăcăul, vânjos, care muncea alături de tată în gospodărie. Când a trecut de vârsta de 50 de ani, Pinot a început să se gândească la bătrâneţe şi şi-a spus că ar trebui să aducă în casă o femeie care să-i poarte de grijă mai târziu. S-a însurat cu Martha, o văduvă mai tânără cu zece ani decât el, săracă dar extrem de muncitoare şi ea. Lucrurile păreau să meargă bine în casa lui Malou; aparent Pinot, Ciryl şi Martha formau o familie unită. Ciryl o acceptase uşor pe Martha mai ales că femeia nu era vorbăreaţă, muncea de se spetea şi nu putea să aibă copii, deci nu exista pericolul apariţiei vreunui frate vitreg care să aibă drept la o parte din moştenire. Ciryl era chiar mulţumit, ştiind că Pinot, înainte să se însoare cu Martha, îi promisese că întreaga avere îi va fi lăsată lui, cu acte în regulă. Aşa că Ciryl nu visa la altă viaţă, nu-şi dorea deocamdată nici să se însoare, îi ajungea un singur prieten, Rondeau, un lup alsacian, de care nu se despărţea niciodată.

Aşa stând lucrurile, a fost de neînţeles cum, în urmă cu trei ani, în 1997, Ciryl şi Rondeau au plecat de acasă şi nu s-au mai întors. Dispariţia s-a întâmplat într-una din zilele când Pinot coborâse spre graniţa spaniolă, cu mărfurile de vânzare. La întoarcerea acasă, Pinot avea să afle uimit de la Martha că fiul lui plecase cu Rondeau în pădure, după lemne, şi nu se mai întorseseră. L-au căutat împreună peste tot, n-au dat de nici o urmă. Au anunţat autorităţile, dar totul a fost în zadar. Părea că lui Ciryl îi venise peste noapte ideea să lase tot şi să plece în lumea largă. Pinot, refuzând să creadă că s-ar fi putut întâmpla ceva rău, şi-a amintit că şi el în tinereţe, sătul de atâta muncă şi izolare, simţise nevoia să-şi ia câmpii. S-a împăcat oarecum cu gândul că lucrurile se vor rezolva de la sine.

Mai afectată decât el, părea să fie Martha care se închisese într-o muţenie totală şi-şi pierduse curajul, se speria până şi de umbra ei. Din când în când jelea după Rondeau, câinele credincios care le păzise casa. Văzând-o cu sufletul greu, Pinot s-a gândit să-i facă o surpriză şi i-a adus un câine, tot lup, pe care Martha l-a botezat Dieu (Dumnezeu), l-a crescut şi l-a îngrijit ca pe un copil. Exact în ziua când s-a împlinit un an de la dispariţia lui Ciryl, în familia lui Malou avea să se petreacă un lucru cutremurător. Dieu săpase toată noaptea într-o groapă în care se depozita bălegarul şi adusese la suprafaţă două cadavre descompuse – cel al lui Ciryl şi al câinelui Rondeau. În faţa imaginii sinistre şi a disperării lui Pinot, Martha avea să mărturisească: exact în urmă cu un an, ea pusese otravă puternică, folosită pentru şobolani, în mâncarea lui Ciryl şi a câinelui, apoi le aruncase cadavrele în groapa cu bălegar şi-i acoperise. Motivul? Pentru a rămâne singura moştenitoare a averii bărbatului ei. A fost judecată şi condamnată la 25 de ani închisoare. *(A.P.)*

Un oraş terorizat de cucuvele

Locuitorii din oraşul prahovean Boldeşti-Scăieni trăiesc, de câteva săptămâni, zile de coşmar. Nici vorbă de inundaţii, de întreruperea furnizării de gaze sau apă ori, Doamne fereşte, de vreo bandă de răufăcători care terorizează oraşul sub privirile indiferente ale poliţiştilor. Oraşul se confruntă cu o situaţie ieşită din comun: o invazie de cucuvele care, zi şi noapte „cântă a pagubă". Uneori locuitorilor li se pare că „bocetul" lor devine mai „vesel", semn că oraşul va fi marcat de evenimente prielnice. Indiferent de nuanţele repertoriului lor „artistic", bietele păsări sunt socotite a fi prezenţe nefaste, cântecul lor (cu nimic mai „vinovat" decât cântecul oricărei alte păsări) fiind, în credinţa populară, prezicător de moarte. Cei mai speriaţi sunt oamenii săraci, cu nevoi multe care îşi simt ameninţată şi bruma lor de tihnă şi care ar vrea să scape cât mai curând de prevestirile negre ale cucuvelelor. Unii mai aruncă o piatră în bătrânii arţari în care s-au aciuat aceşti musafiri nedoriţi, alţii îşi fac semnul crucii de teamă ca nu cumva blestemul să se abată asupra lor. (D.M.)

■ Reporter, o meserie riscantă

TRAGEDIE în apele lacului Ciad

Daniel Varoux şi Jeanne Larriete s-au căsătorit în iarna acestui an, la Bordeaux (Franţa). Ambii aveau 20 de ani şi urmau studii particulare de biologie. Marea lor pasiune era viaţa animalelor sălbatice, în special din zona ecuatorială şi tropicală a Africii. Făcuseră chiar un contract cu un post de televiziune pentru un film documentar.

Zis şi făcut. Au investit în echipament specific „spionilor" naturii, printre care şi un excepţional hipopotam de plastic – în mărime naturală –, care să servească drept camuflaj în timpul filmărilor în apele Lacului Ciad – din regiunea centrală a Africii. Şi-au stabilit tabăra într-o zonă apropiată, în nordestul Nigeriei, şi s-au pus pe lucru. Ţelul lor principal era un reportaj despre „viaţa de familie" a hipopotamilor şi crocodililor. La început, vieţuitoarele au fost curioase, dar s-au apropiat cu timiditate de instrus. În câteva zile, ambele specii de „monştri" s-au obişnuit, pare-se, cu lipsa de reacţie a oaspetelui, şi mai ales cu mirosul său – trebuie spus că ambii „paparazzi" se ungeau cu noroi pentru a se integra în mediu, dar şi contra insectelor agasânte... Ei bine, cu toate aceste precauţii, tragedia nu a putut fi evitată, dovadă că nu se pot anticipa toate subtilităţile vieţii în sălbăticie.

„Cuiul lui Pepelea" a fost un aparent inofensiv şarpe de apă, care l-a muşcat de picior pe Daniel (foto). Tânărul n-a reacţionat imediat pentru a-şi opri începutul de hemoragie. Şi au fost suficiente câteva picături de sânge pentru a trezi instinctele crocodililor. Aceştia nu s-au mai sfiit de hipopotamul de plastic, l-au înşfăcat pe Daniel şi l-au tras la fund... Îngrozită, Jeanne – aflată în spatele camuflajului – a reuşit să înoate până la mal; a luat o armă şi a tras furioasă în tot ce mişca pe lac... Zadarnic. Nu şi-a mai văzut niciodată soţul cu care fusese căsătorită doar trei luni, nici măcar o rămăşiţă a trupului său. Dar a jurat să nu renunţe la meseria de reporter al naturii sălbatice *(P.I.)*

■ Căsătorie prin mica publicitate

AUTOSTRADA FERICIRII

În 1988, Terry Campbell era un şofer de camion din Chapin, Carolina de Sud, tot timpul pe drum, după ce se pensionase ca ofiţer de poliţie şi ...divorţase în urmă cu patru ani. Cu cei 1,90 m ai săi, arăta foarte bine, dar la o viaţă ca aceea pe care trebuia să o ducă, mereu la volan, după ce până atunci se expusese zilnic tuturor pericolelor imaginabile ca poliţist, era conştient că nu i-ar mai fi fost uşor să-şi întemeieze o familie, mai ales că se apropia de 50 de ani. Şi totuşi, singurătatea nu prea era pentru el. Nu putea să trăiască fără prieteni. Tocmai atunci se întâmplă însă să descopere un anunţ într-o revistă săptămânală care îşi îndemna cititorii să devină membri ai unui club numit „Fă-ţi un prieten!". Adică ceea ce îşi dorea şi el.

Terry nu mai scrisese o asemenea scrisoare niciodată în viaţa lui, dar îşi spune că nu strică să încerce şi... priveşte uluit la cele 58 de răspunsuri pe care le primeşte.

Dintre ele îl alege pe cel din urmă. Impresionat poate şi de faptul că Betty Weitz era cu cinci ani mai mare decât el şi totuşi avusese curajul să-i scrie, poate şi de viaţa pe care o dusese şi încă o mai ducea Betty. Ea lucra în schimburi la o fabrică, îndeplinind funcţia de controlor de calitate, şi trăia împreună cu mama sa în vârstă de 90 de ani pe care pur şi simplu nu avusese puterea, nu se îndurase, să o lase să-şi sfârşească zilele într-un azil. Toate acestea l-au convins încă de la început pe Terry Campbell că făcuse alegerea cea mai bună!

„Am întâlnit-o pe Betty în oraşul în care trăia cu mama sa, Washington, Ohio, la o distanţă de nici 50 km de locul unde eu însumi m-am născut", avea să-şi amintească Terry când cei doi s-au hotărât să se căsătorească. „Păcat că mi-a trebuit atâta timp să o găsesc, dar în final am convins-o să o duc la altar – obosise şi ea după atâta alergat pe drumuri!"

Şi aşa, după zece ani de când s-au cunoscut, micuţa şi drăguţa roşcată care este Betty Weitz şi-a unit destinul cu cel al lui Terry, la o sărbătoare de Valentine's Day.

Pentru amândoi, autostrada atât de familiară lui Terry Campbell îi dusese la fericire. *(M.D.)*

■ Când filmele inspiră criminalii

„DELICT PERFECT" cu final imperfect

De multe ori cronicile ziarelor reproduc drame petrecute în filme care au făcut mare vâlvă la timpul lor. Aşa stau lucrurile, spre exemplu, cu filmul „Delict perfect" (1954), regizat de inegalabilul Alfred Hitchcock: un fost campion de tenis (interpretat de Ray Milland) decide să organizeze uciderea propriei soţii (Grace Kelly), apelând la un killer (Robert Cummings) cu scopul de a încasa asigurarea pe viaţă a soţiei. Dar planul său diabolic eşuează şi în locul unui delict perfect, soţia scapă cu viaţă iar el este arestat.

Un fapt aproape identic s-a întâmplat în oraşul Avezzano (Italia). În versiunea italiană, protagoniştii au fost proprietarul unor întreprinderi, Fabio Iacopone şi un oarecare Gabriele Gianfranco, un individ dubios care a acceptat, contra sumei de 100 de milioane de lire italiene, să-i asasineze soţia. Pregătirile fuseseră făcute cu cea mai mare atenţie. Pentru a evita o prezumtivă acuzaţie, Fabio Iacopone a decis să părăsească localitatea şi să plece într-un voiaj de afaceri în nordul ţării. Dar a intervenit un „accident" neprevăzut: killerul s-a implicat în comiterea unei tâlhării neizbutite, fapt pentru care a fost arestat şi întemniţat. În cursul cercetărilor efectuate de comisarul Alessio Capece, arestatul s-a decis să colaboreze cu poliţia în schimbul promisiunii că se va alege cu o pedeapsă cât mai uşoară, dezvăluind planul nechibzuitului Fabbio Iacopone.

Astfel s-a pus la cale un scenariu în urma căruia Fabbio a fost arestat şi în timpul derulării anchetei şi-a recunoscut vina de a fi pus la cale asasinatul pentru a intra în posesia sumei de două miliarde de lire, cât valora poliţa de asigurare pe viaţă a soţiei sale. *(Gh.R.)*

În imagine scenă din filmul „Delict perfect"

Săptămâna 23 - 29 iunie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Matinal naţional 9.00 TVR Iaşi 11.05 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Emisiune în limba germană 17.00 Top Voiaj 18.15 Pentru dvs., doamnă! 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.50 Jurnal 21.30 Ploaia de stele 23.00 Dosarele secrete ale KGB.

SÂMBĂTĂ 8.20 Serial: „Zorro" 9.10 Desene animate 10.30 Art-mania 11.30 Judo: Liberty Oradea – Yawara Newa 13.30 Arca Marinei 15.35 Serial: „Echipa de salvare" 16.30 Auto club 17.05 Serial: „Mare schimbătoare" 18.15 Teleenciclopedia 18.45 Fotbal EURO 2000: Sferturi de finală 20.50 Jurnal 21.35 Fotbal EURO 2000: Sferturi de finală.

GARRY COOPER
ACASĂ
vineri, 22.00

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miky 11.00 Viaţa satului 14.00 Naţional TV Bingo Liberty 17.00 Serial: „Mare schimbătoare" 18.15 Trupa de şoc 18.50 Fotbal EURO 2000: Sferturi de finală 20.50 Jurnal 21.35 Fotbal EURO 2000: Sferturi de finală.

LUNI 12.00 Fotbal EURO 2000: Sferturi de finală (r) 14.15 TVR Craiova 15.00 Pro Patria 16.00 Emisiune în limba maghiară 18.15 Serial: „Orice e posibil" 18.40 Serial: „Hiller şi Diller" 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.50 Jurnal 21.45 Serial: „Cazuri ciudate" 22.45 Anotimpul bărbaţilor.

MARŢI 7.00 Matinal naţional 9.00 TVR Iaşi 11.05 TVR Cluj-Napoca 13.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Convieţuiri 16.00 Emisiune în limba maghiară 18.15 Serial: „Orice e posibil" 18.40 Serial: „Ultimele ştiri" 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.50 Jurnal 21.45 Telecinemateca: „Seducţie" (SUA, 1979). Cu: Alan Alda, Meryl Streep.

MIERCURI 7.00 Matinal naţional 9.00 TVR Iaşi 11.05 TVR Cluj-Napoca 13.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 16.15 O vedetă... populară 18.15 Serial: „Orice e posibil" 18.40 Serial: „Ultimele ştiri" 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.50 Jurnal 21.35 Fotbal EURO 2000: Prima semifinală.

JOI 7.00 Matinal naţional 11.05 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.00 Convieţuiri 16.00 Scena 18.15 Serial: „Orice e posibil" 18.45 Fotbal EURO 2000: A doua semifinală 20.50 Jurnal 21.45 Teatrul Naţional TV prezintă: „Capul de răţoi" 22.45 Reflecţii rutiere 23.00 Memorialul Bucureştilor.

prima

VINERI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 18.30 Impact 19.10 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Doors" (SUA, 1991). Cu: Val Kilmer, Meg Ryan 22.00 Serial: „Raven" 23.00 Serial: „Detectivi de elită" 0.00 Sex cu Nadine.

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 10.00 Serial: „Povestea Alpilor" 14.30 Exploziv (r) 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.10 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Legături interzise" (Italia, 1985) 22.00 Serial: „Raven" 23.00 Serial: „Detectivi de elită" 0.00 Serial: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 11.30 Serial: „Will şi Grace" 13.00 Motor (r) 15.00 Serial: „Frasier" 15.30 Serial: „Poză la minut" 16.00 Serial: „Creaturi sălbatice" 17.00 Obiectiv 18.00 Focus 18.30 Impact 19.00 Perechea potrivită 19.30 Film: „Clona" (SUA, 1978) 22.00 Film: „Gânduri ucigaşe" (partea a III-a).

LUNI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.10 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Croazieră cu bucluc" (SUA, 1986) 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

MARŢI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.10 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Acoperişurile din New York" (SUA, 1989) 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

MIERCURI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.10 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Condamnat la moarte" (SUA, 1980) 22.00 Serial: „Crâmpeie din viaţă" 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

JOI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.10 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Zona mortală" (SUA, 1989) 21.50 Cronica cârcotaşului 22.00 Motor 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

VAL KILMER
PRIMA TV
vineri, 20.00

tvr2

VINERI 9.30 Trupa DP2 13.00 Desene animate 14.00 Toţi împreună 16.45 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.40 Melodii populare 20.00 Grădina lui Cupidon 21.15 Afaceri la cheie 22.05 Film: „Magie neagră" (SUA, 1990) 23.45 Armonii clasice.

SÂMBĂTĂ 9.30 Osia lumii 11.35 Care pe care, o nouă provocare! 13.15 Documentar 14.15 Serial: „Îngeri buclucaşi" 14.50 Atlas 15.20 Top TVR2 16.45 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 18.45 Serial: „Lumini şi umbre" 19.45 Un secol de cinema 20.45 Serial: „Marele Bob" 21.35 Serial: „Star Trek – Voyager".

DUMINICĂ 9.30 Orizont spiritual 10.00 Ferma 11.15 Tip-top, mini-top 12.00 Arca lui Noe 14.15 Serial: „Îngeri buclucaşi" 15.25 Lumea magică a lui Tony Ray 16.45 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 18.45 Film: „Iubirea e un joc de copii" (Franţa, 1994) 20.45 Serial: „Marele Bob" 22.05 Teatrul Naţional TV prezintă: „Aştept provincia" de Sorin Holban.

LUNI 12.00 Tip-top, mini-top (r) 13.00 Desene animate 14.00 Toţi, împreună 16.45 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.40 Punct şi de la capăt 21.15 E dreptul tău! 21.45 Film: „Poveşti de week-end: Cântecul sufletului" (Polonia, 1997) 22.40 Lumea vitezei.

MARŢI 9.30 Trupa DP2 12.30 Atlas (r) 13.00 Desene animate 14.00 Toţi, împreună 16.45 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.05 Documentar 20.45 Spaţiu francofon 21.15 Puls 2000 22.15 Serial: „Poliţie judiciară" 23.10 Lentila de contact.

MIERCURI 9.30 Trupa DP2 12.30 Arca lui Noe (r) 13.00 Desene animate 13.45 Toţi, împreună 16.45 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.05 Documentar 19.40 Film: „Un surâs în plină vară" (România, 1964). Cu: S. Papaiani 21.15 Mit şi istorie 22.15 Serial: „Poliţie judiciară" 23.10 Lentila de contact.

JOI 9.30 Trupa DP2 12.30 Arta apărării (r) 13.00 Desene animate 14.00 Toţi, împreună 16.45 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.40 Film: „Prizonier în munţi" (Rusia, 1996) 21.20 Turnul de control 22.15 Serial: „Poliţie judiciară" 23.45 Armonii clasice.

acasă

VINERI 10.00 – 12.20 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 14.45 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Trei şi una" (SUA, 1933). Cu: Garry Cooper 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

SÂMBĂTĂ 10.00 – 12.15 Reluări 13.30 Doctorul casei 14.00 Serial: „Verdict: Crimă!" 15.00 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Acasă cu Ruxandra Săraru 19.30 Acasă la români 21.00 Film: „O combinaţie dură" (SUA, 1978). Cu: Richard Dreyfuss 22.50 Film: „Tarzan şi femeia leopard" (SUA, 1946) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

DUMINICĂ 10.00 Acasă la bunica 12.30 Acasă la români 14.00 Serial: „Verdict: crimă!" 17.00 Serial: „Lassie" 17.30 Serial: „Trei femei" 19.00 Serial: „Micuţele doamne" 20.15 Film: „Crimă pe stil vechi" (SUA, 1976). Cu: Peter Falk 21.30 Film: „Hotel Grand" 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

LUNI 10.00 – 12.00 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 14.50 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Şoferul" (SUA, 1978). Cu: Isabelle Adjani 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MARŢI 10.00 – 12.20 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 14.50 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Candidatul" (SUA, 1972). Cu: Robert Redford 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MIERCURI 10.00 – 12.20 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 14.50 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Tata e plecat în călătorie de afaceri" (Iugoslavia, 1985). Regia: Emir Kusturica 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

JOI 10.00 – 12.20 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 14.50 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Jeff" (coprod., 1969). Cu: Alain Delon 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

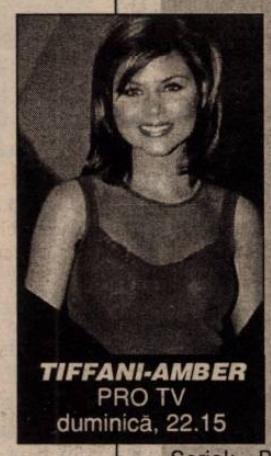

TIFFANI-AMBER
PRO TV
duminică, 22.15

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.50 Serial: „Baby Boom" 12.25 Film: „Planuri mortale" (SUA, 1995) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Urmărire generală 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „La limita imposibilului" (ep.1) 21.00 Serial: „Profiler" 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Lege şi ordine" 2.00 Film: „Mişcări fatale" (SUA, 1992). Cu: Heather Locklear 3.30 Baschet NBA Action.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.25 Serial: „Conor viteazul" 9.20 Serial: „Lois şi Clark" 10.30 ProMotor 11.45 Profesiunea mea, cultura 14.30 Serial: „Susan" 15.00 Serial: „Cybill" 15.30 Serial: „Hercule" 17.00 Steaua ta norocoasă 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Chestiunea zilei 20.15 Film: „Familia Addams" (SUA, 1991) 22.15 Film: „Culorile iubirii" (Marea Britanie, 1990) 0.15 Serial: „N.Y.P.D. Blue – Viaţă de poliţist" 1.00 Serial: „Specialităţi erotice".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 9.30 Serial: „Uriaşul Harry" 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Ştirea zilei" (ep.1) 13.30 Serial: „Cybill" 14.00 Serial: „Beverly Hills" 15.00 Serial: „Hercule" 16.00 Super Bingo 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Film: „Sophie a ales" (SUA, 1982). Cu: Meryl Streep, Kevin Kline 22.15 Film: „Împotriva tuturor" (SUA, 1995). Cu: Tiffani-Amber 0.15 Serial: „N.Y.P.D. Blue – Viaţă de poliţist" 1.00 Serial: „Specialităţi erotice".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.40 Film: „Domnul Dragoste" (Marea Britanie, 1986) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Mereu Minnesota" (SUA, 1996). Cu: Keanu Reeves, Cameron Diaz 22.00 Chestiunea zilei 0.15 Serial: „Lege şi ordine" 1.30 Film: „Trauma" (SUA, 1993).

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.40 Serial: „Kelly, Kelly" (ep.1) 12.05 Film: „Orfanii" (SUA, 1987) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 16.50 Sens unic 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Nikita" 21.00 Serial: „Protectorii" 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Lege şi ordine" 1.30 Film: „Vecinul" (SUA, 1995).

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.45 Film: „Cei mai curajoşi învinş" (Marea Britanie, 1982) 14.10 Serial: „Specialiştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 16.50 Sens unic 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Micuţa Sue" (SUA, 1991) 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Lege şi ordine" 1.30 Film: „Familiile mele" (SUA, 1993).

JOI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.45 Serial: „Kelly, Kelly" 12.15 Film: „Trecut violent" (Irlanda, 1984) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 16.50 Sens unic 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Miracolul iubirii" (SUA, 1998). Cu: Sidney Poitier 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Lege şi ordine" 1.30 Film: „Femeiea din umbră" (SUA, 1985). Cu: Tori Spelling.

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Film: „Zidul Atlanticului" (Franţa, 1970) 12.00 Serial: „Burlacul" 13.15 Serial: „Pericol iminent" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.25 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 20.00 Serial: „Moloney" 20.55 Atletism 23.15 Film: „Capcanele extazului" (SUA, 1992) 1.00 Film: „Reversul medaliei" (SUA, 1995).

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Vânătorii de vise" (SUA, 1995) 9.00 Serial: „Aventuri în junglă" 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 13.00 Serial: „Aventuri în Miami" 14.00 Seria Stan şi Bran 15.00 Rugby: Steaua – Dinamo 17.00 Clanul Popeştilor 18.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 20.00 Film: „Geniştii" (SUA, 1999) 22.00 Film: „Fiica ambasadorului" (SUA, 1956) 0.30 Film: „Avocatul apărării" (SUA, 1995) 2.00 Film: „Invazia extraterestră" (SUA, 1998).

DUMINICĂ 8.00 Credinţa şi viaţa 9.00 Film: „Legenda ursului" (SUA, 1995) 11.40 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 12.30 Seria Stan şi Bran 13.00 Duminica în familie 16.00 Film: „O nouă viaţă" (SUA, 1994). Cu: Rosanna Arquette, Scott Bakula 18.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 0.30 Film: „Propria lege" (SUA, 1995).

LUNI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Film: „Dictatura audienţei" (SUA, 1997) 12.00 Serial: „Burlacul" 13.15 Serial: „Pericol iminent" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.25 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 20.00 Film: „Vizitatorii" (Franţa, 1993). Cu: Jean Reno 22.50 Serial: „Moloney" 0.00 Serial: „Navarro".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Film: „Scandalul" (SUA, 1981) 12.00 Serial: „Burlacul" 13.15 Serial: „Pericol iminent" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.25 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 20.00 Film: „Un păcat de moarte" (SUA, 1981). Cu: Robert De Niro, Robert Duvall 22.50 Serial: „Moloney" 0.00 Serial: „Navarro".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Film: „Mandela" (SUA, 1987) 12.30 Serial: „Fără obligaţii" 13.15 Serial: „Pericol iminent" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.25 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 20.00 Film: „Cursa morţii" (SUA, 1995). Cu: Linda Hamilton 23.00 Serial: „Moloney" 1.00 Serial: „Navarro".

JOI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Film: „Armistiţiul" (coprod., 1996) 12.30 Serial: „Fără obligaţii" 13.15 Serial: „Pericol iminent" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.25 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 20.00 Serial: „Spitalul spaţial" 22.30 Joi Tele eurobingo 2 0.30 Serial: „Navarro".

LINDA HAMILTON
ANTENA 1
miercuri, 20.00

TELE 7 abc

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.00 Ştiri 10.30 Economic ABC (r) 12.00 Linia întâi (r) 15.30 Domino 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 În justiţie 19.00 Telejurnal 20.00 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Ţara de dincolo de Bucureşti 0.00 Tentaţii 0.30 Concert.

SÂMBĂTĂ 9.00 Ţara spiriduşilor 11.00 Ţara de dincolo de Bucureşti (r) 13.05 Studioul Tudor Vornicu 16.30 Lumea misterelor 17.00 Rendez-vous la TELE 7 19.00 Telejurnal 19.45 Serial: „Derrick" 21.30 O noapte cu Adrian Păunescu.

DUMINICĂ 8.00 Concert 10.00 Domino (r) 12.00 Cântecul şi casa lui 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 16.15 Cutia muzicală 17.00 Forţa destinului 19.00 Telejurnal 19.45 Serial: „Derrick" 21.00 Senzaţional 22.00 Cenaclul „Totuşi iubirea".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, România 11.00 Senzaţional (r) 12.15 Ora unu a venit (r) 15.30 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 Primul pas 19.00 Telejurnal 20.00 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Ofsaid 0.15 Nopţi albe.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.30 Economic ABC (r) 12.00 Studioul Tudor Vornicu (r) 15.30 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 24 din 24 19.00 Telejurnal 19.45 Economic ABC 20.00 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Măştile puterii 0.15 Nopţi albe.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.30 Economic ABC (r) 13.00 Ora unu a venit 15.30 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 Documentar 19.00 Telejurnal 19.45 Economic ABC 20.00 Gura lumii 22.00 Reporter TELE 7 22.30 Telemedicina 0.15 Nopţi albe 1.15 Concert.

JOI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.30 Economic ABC (r) 11.00 Senzaţional (r) 13.00 Ora unu a venit 15.30 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 Documentar 19.00 Telejurnal 19.45 Economic ABC 21.00 Senzaţional 22.00 Linia întâi 0.15 Nopţi albe.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Sharon Stone

o stea casnică

De la „Basic Instinct" şi „Casino" încoace, Sharon Stone n-a mai strălucit în nici un film cu succes de casă. Producţiile cinematografice din ultimii ani în care a apărut („Gloria", „Simpatico") n-au mai umplut la nesfârşit sălile de cinema, iar sondajele de opinie în rândul spectatorilor au plasat aceste filme într-o categorie de genul... „văzut, plăcut, uitat". Nimic şocant, nimic provocator, nu mai vorbim de memorabil. Unii producători sau regizori deja vorbesc despre Sharon Stone ca despre o actriţă al cărei viitor se află... în trecut. De mai bine de şase luni, bomba explozivă de altădată preferă „rolul" de femeie casnică, fără nici o tangenţă cu ritmul trepidant şi activ impus de carieră, indiferentă la viaţa mondenă, împăcată cu ideea că alte persoane şi nu ea ocupă primele pagini ale revistelor care vânează fiecare mişcare a starurilor. La 42 de ani, să se fi împăcat neâmblânzita Sharon cu această idee a retragerii din epuizanta lumină a reflectoarelor, preferând tihna oferită de un con de umbră? Iată câteva din mărturirsirile ei, făcute revistei „Paris Match":

Familia

◆Nu ştiu cât va dura căsătoria între mine şi Phil, sper să fie pentru totdeauna, mai ales că am făcut numeroase compromisuri şi sacrificii ca lucrurile să meargă bine între noi. Deocamdată, căsătoria noastră a făcut faţă cu succes tuturor încercărilor prin care am trecut, deci consider că e destul de solidă.

◆Când soţul meu a făcut atacul de cord (în toamna anului trecut), prima reacţie a fost să fug în stradă şi să alerg nu ştiu încotro, ca un copil disperat. După ce m-am adunat, am realizat că exista riscul să-l pierd pentru totdeauna, şi tot atunci am simţit pentru prima oară în viaţă că tinereţea mea s-a sfârşit. Într-o fracţiune de secundă mi-am reevaluat întreaga existenţă şi am decis să pun viaţa de familie înaintea carierei.

◆N-am dormit de când sunt cât am dormit de şase luni încoace. În cursul zilei, lâncezesc ore în şir în pijama, privind oceanul (din locuinţa sa din San Francisco n.r.), fără grija ceasului mănânc la nesfârşit dintr-un măr sau sorb dintr-o ceaşcă de ceai, uitând să mă mai ridic de pe scaunul din colţul mesei din bucătărie.

Femeia-star

◆Nu mi-am făcut niciodată iluzii că viaţa de star poate să dureze la infinit. Cândva mi-a plăcut însă jocul de-a celebritatea, era ceva nou pentru mine să fii vânată de paparazzi, să fii mereu ţinta flash-urilor. Dar abia acum, după ce am plonjat din nou în viaţa normală, pot spune că m-am regăsit: o parte din mine are o natură hippy, leneşă, comodă, iar alta de femeie obişnuită, căreia îi place să gătească, să se ocupe de casă, să se plimbe desculţă prin grădină... Pierdusem această esenţă a mea, în favoarea imaginii mele publice; mă străduiam să ofer lumii ceea ce ea aştepta de la mine: un star „glamour", o femeie mereu strălucitoare. Azi, nu mai îmi pasă dacă văd în reviste o fotografie de-a mea, surprinsă când sunt cu părul nearanjat, în picioarele goale, îmbrăcată în blugi vechi, cu un tricou decolorat şi fără nici o formă, cu mâinile încărcate de pachete, ca o menajeră. În fond chiar şi această femeie tot eu sunt.

Monstrul

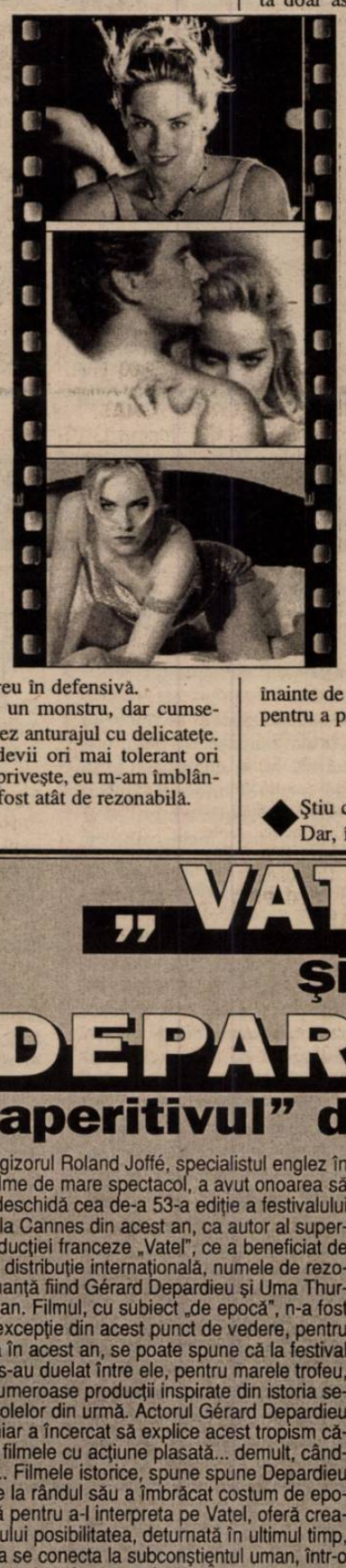

◆Am fost şi sunt un monstru. Nu ascund nimănui, a existat o perioadă când simţeam o adevărată plăcere să mă port urât. În primul rând, mi se părea amuzant, apoi vedeam în asta o formă de putere, credeam, în... prostia mea, că este o modalitate de a demonstra tuturor că într-adevăr sunt inteligentă. Azi, mi-e ruşine să mărturisesc aşa ceva.

◆Oamenii care se tem de tot, cum eram eu pe atunci, sunt adesea cei mai curajoşi. Mult timp eu m-am temut c-o să dispar, că am să mă evaporez ca o picătură de apă în soare. Mi-era frică să nu fiu rănită, să nu sufăr. Când mă simţeam respinsă, nu ezitam nici un pic să devin crudă pentru a supravieţui. Pe de altă parte şi notorietatea are aspectul ei terifiant, nu-i uşor să te simţi mereu urmărit şi să fii obligat să trăieşti cu obloanele trase, mereu în defensivă.

◆Acum, sunt tot un monstru, dar cumsecade, îmi devorez anturajul cu delicateţe. Când îmbătrâneşti devii ori mai tolerant ori mai aspru. În ce mă priveşte, eu m-am îmblânzit. Niciodată n-am fost atât de rezonabilă.

Re-evaluare

◆Faptul că m-am mutat în San Francisco a însemnat mult din acest puct de vedere. La Los Angeles, oamenii îşi consumă mult timp pentru a te judeca. Îţi zâmbesc întotdeauna în faţă, dar nici nu apuci să te întorci şi imediat te crucifică.

Aici, pe nimeni nu interesează cine sunt sau ce fac. Nimeni nu încearcă să mă identifice pe stradă ori să mă oprească. Or, dacă sunt lăsată în pace şi nu sunt atacată, nu simt nici eu nevoia să fiu la rândul meu agresivă.

◆Mult timp am fost în totalitate aplecată doar asupra propriei mele persoane. Mă credeam buricul pământului. Desigur, eram oarbă, prizoniera propriei mele lupte. Indiscutabil, poate fără să-mi dau seama, am făcut rău multor oameni care s-au aflat în preajma mea.

Căutări

◆Nu regret nici una dintre alegerile pe care le-am făcut în privinţa filmelor, chiar dacă unele nu s-au înscris printre succese. M-a tentat şi am ales la un moment dat varianta producţiilor independente ca să încerc şi alte variante, dar poate că am mers un pic prea departe. Mi-am propus ca, pe viitor, să nu-mi mai risipesc timpul oricum. Probabil că e momentul să mă întorc în sistem pentru un succes de box-office. Dar sunt hotărâtă să nu revin la lucru până când nu voi găsi un proiect bun. Am şansa să-mi permit, să-mi ofer acest lux.

◆La fiecare film pe care l-am făcut s-a găsit cel puţin un critic care să spună: „În sfârşit, Sharon Stone a dovedit că ştie să joace". Numai că eu nu intenţionez să dovedesc nimic nimănui. Iubiţi-mă, detestaţi-mă, trăncăniţi vrute şi nevrute despre mine, nu mă interesează, nu-mi pasă. Mă aflu într-o etapă a vieţii când orice fac e, înainte de orice, pentru a-mi face mie o plăcere şi nu pentru a plăcea unui număr cât mai mare de oameni.

Opţiuni

◆Ştiu că am talent, ştiu că încă pot să strălucesc. Dar, în general, mă întrec pe mine însămi când am o admiraţie deosebită pentru cineva. De aceea îmi place să joc în grădina greilor (Paul Verhoeven – „Basic Instinct", Martin Scorsese – „Casino"), cu ceilalţi mă plictisesc. Mult timp am avut în mine o curiozitate excesivă. Toată lumea mă interesa. Iubeam lumea întreagă. În prezent, mă mulţumesc să iubesc de la distanţă.

◆Nu am călcat niciodată pe cadavre, sunt incapabilă să mint şi să păstrez un secret. Sunt prea dură şi nu am simţul diplomaţiei. Dar, cred că ceea ce iubesc oamenii la mine este tocmai faptul că nu încerc să mă scuz pentru ceea ce sunt.

◆Dacă la ora actuală nu mă aflu în lumina reflectoarelor, ci doar în cea a veiozelor, dacă mă aflu cu un pas pe linia de coborâre a pantei, asta nu înseamnă că sunt în afara circuitului. Mă folosesc de acest răgaz pentru a-mi recăpăta suflul, pentru a... bucătărisi, pentru a face tot ce n-am reşit până acum să fac din lipsă de timp: să vizitez expoziţii, să citesc...

◆Mie şi lui Phil încă ne lipseşte timpul pe care dorim să-l petrecem numai noi doi, împreună. Uneori aş vrea să pot să-l închid într-o cameră, să-l leg de un scaun şi să stau aşa, să-l privesc pur şi simplu. Cândva, visam să-l întâlnesc pe Făt-Frumos... Acum, că l-am găsit, visez să devin cât mai curând mamă.

◆Am 42 de ani. E începutul sau sfârşitul vieţii mele? Cum poţi şti care îţi e destinul? Deocamdată sunt mai puţin înconjurată de linguşitori ca înainte. Vor reveni. Poate acum mă situez împotriva vântului, dar nu-mi fac nici cea mai mică grijă din această pricină. Îmi pare rău pentru cei care mă consideră terminată ca actriţă. Nu mi-am spus încă ultimul cuvânt.

„VATEL" şi DEPARDIEU, „aperitivul" de la Cannes

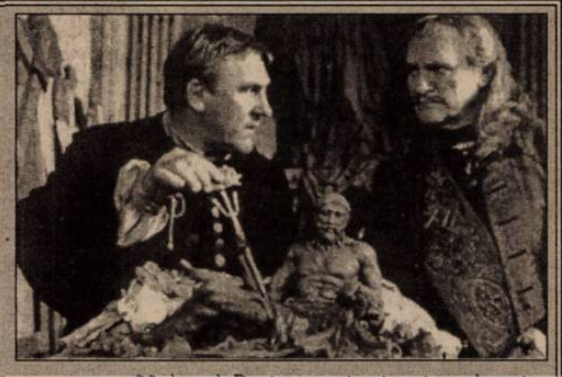

Regizorul Roland Joffé, specialistul englez în filme de mare spectacol, a avut onoarea să deschidă cea de-a 53-a ediţie a festivalului de la Cannes din acest an, ca autor al superproducţiei franceze „Vatel", ce a beneficiat de o distribuţie internaţională, numele de rezonanţă fiind Gérard Depardieu şi Uma Thurman. Filmul, cu subiect „de epocă", n-a fost o excepţie din acest punct de vedere, pentru că în acest an, se poate spune că la festival s-au duelat între ele, pentru marele trofeu, numeroase producţii inspirate din istoria secolelor din urmă. Actorul Gérard Depardieu chiar a încercat să explice acest tropism către filmele cu acţiune plasată... demult, cândva... Filmele istorice, spune spune Depardieu care la rândul său a îmbrăcat costum de epocă pentru a-l interpreta pe Vatel, oferă creatorului posibilitatea, deturnată în ultimul timp, de a se conecta la subconştientul uman, într-o manieră foarte profundă. În acest mod, nu oamenii sunt cei care privesc filmul, ci filmele sunt cele care-i privesc pe oameni. Personajul Vatel, de exemplu, este un fel de samurai, apreciază Depardieu. El vorbeşte publicului despre singurătatea fiecăruia dintre noi într-un mod mai adevărat decât ar putea să o facă orice personaj de film extras din lumea contemporană. În fond, din ce constă „carnea" filmului regizat de Joffé? O felie subţire de istorie, dar extrem de savuroasă, de pe vremea regelui Ludovic al XIV-lea; trei zile şi trei nopţi de festivităţi găzduite de prinţul de Condé în castelul său din Chantilly, în onoarea regelui şi a curţii sale. Pentru a-l fascina pe Regele-Soare, prinţul ordonă intendentului Vatel (Gérard Depardieu) să vegheze ca suita de ceremonii să fie „de o somptuozitate şi de o fantezie fără limite". Fără să ştie toate dedesubturile, Vatel se simte mândru pentru misiunea ce i-a fost încredinţată. Nu-şi imaginează că toată grandoarea care se pregăteşte în onoarea regelui face parte de fapt dintr-un vast scenariu al manipulării, practicat în primul rând chiar de Ludovic al XIV-lea. Depardieu se declară încântat de ideea filmului şi de personaje: „În film, Ludovic al XIV-lea are în jur de 30 de ani. Pentru a restructura ţara şi pentru a crea o naţiune unită, nu uzează de forţa armelor, ci a manipulării. El favorizează sosirea pe scena istoriei a unei noi clase sociale, negustorii, şi înţelege perfect ce înseamnă puterea banului care seduce şi supune. Năruind puterea nobililor, sprijinită pe valori morale, cum ar fi cinstea şi curajul, lasă loc deschis unui soi de criză existenţială foarte asemănătoare cu ceea ce trăim noi în societatea contemporană. In ce mă priveşte, m-am întrebat la rândul meu ce e puterea astăzi. Fără îndoială, este o armă de seducţie. Bunăoară, femeile adoră puterea pe care Clinton o inspiră. În ceea ce-l priveşte pe Vatel, personajul interpretat de mine, este un personaj care m-a fascinat, fiind construit pe contradicţii extrem de umane, pe dorinţa nestăvilită de a atinge perfecţiunea în ceea ce face, pe obsesia aproape ridicolă de a place".

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Memento

26 iunie – în anul 1912 s-a născut dirijorul Sergiu Celibidache. În anul 1927 a murit istoricul şi arheologul Vasile Pârvan

27 iunie – în anul 1887 s-a născut scriitorul şi bibliograful Emanoil Bucuţa

28 iunie – în anul 1916 a murit pictorul Ştefan Luchian

29 iunie – în anul 1819 s-a născut omul politic, istoricul şi scriitorul Nicolae Bălcescu, iar în anul 1837 s-a născut omul politic Petru Carp

30 iunie – în anul 1909 s-a născut compozitorul, violonistul şi dirijorul Paul Constantinescu

1 iulie – în anul 1917 a murit criticul literar şi omul politic Titu Maiorescu

2 iulie – în anul 1504 a murit Ştefan cel Mare, domnitor canonizat („cel Mare şi Sfânt"). În anul 1838 apare la Braşov „Foaie pentru minte, inimă şi literatură", editată de George Barit

Mai sunt

192

de zile până la începutul Mileniului III

HOROSCOP 26.06 - 2.07

BERBEC (21.03-20.04): Toate curbele astrale principale se află peste cota normalului – deci auzim numai de bine –, iar dintre acestea se detaşează cea financiară. Ea are un maxim (miercuri, joi), cu alte cuvinte o „movilă" de bani vă face cu ochiul. Spre finele intervalului veţi întâlni o persoană foarte dragă şi scumpă la vedere.

TAUR (21.04-21.05): Când se întâlnesc într-o poziţie astrală favorabilă, Neptun (motorul viselor) şi Marte (iniţiative realiste), atunci imposibil să nu iasă ceva „genial". În această perioadă, ipoteza amintită nu este deloc exclusă. Pe de altă parte, se profilează un ghinion la parale, aşa că duceţi mâna cu maximă prudenţă la buzunar.

GEMENI (22.05-21.06): Cel mai semnificativ aspect al săptămânii este o întâlnire, care poate avea loc marţi sau vineri. Multe speranţe se leagă de acest eveniment, aşa că fiţi pregătit să faceţi impresie cât mai bună (natura întâlnirii e fie profesională, fie sentimentală). Mici şi trecătoare probleme cu sănătatea, în weekend.

RAC (22.06-22.07): Când parcurgeţi propria zodie, norocul în dragoste parcă se evaporă. Este o tradiţională constatare, nu o regulă. În general, sensibilitatea este foarte mare acum, aşa că feriţi-vă de conflicte, de disarmonii sentimentale şi vedeţi-vă îndârjit de problemele profesionale. Nimic nou despre bani, deocamdată.

LEU (23.07-22.08): Două evenimente contradictorii se conturează la orizontul acestui interval. Unul provine din sfera familială, iar celălalt din domeniul profesional. Se pare că Luna vă induce nemiloasă unele excese temperamentale, care vă întunecă judecata limpede şi vă fac prea irascibil. Cenzuraţi-vă comportamentul!

FECIOARA (23.08-21.09): Uranus, regele situaţiilor imprevizibile, este acum eclipsat total de Soare. În consecinţă, orice posibile întâmplări negative vor fi eliminate de o gândire lucidă, de decizii optime. Iar viaţa vă va obliga acum să luaţi câteva hotărâri importante referitoare la bani şi la dragoste.

BALANŢA (22.09-22.10): Săptămâna debutează cu câteva divergenţe în mediul profesional, pe care nu le alimentaţi cu prea mult venin şi le aplanaţi la timp. Apoi va sosi o surpriză financiară deosebită, care vă va pune pe picioare scheletul buget personal. Sunt posibile „meciuri" în cuplu, aşa că fiţi mai tolerant cu partenerul.

SCORPION (23.10-21.11): Din constelaţie se vede o bună parte din Uranus, însoţit de şagalnica Venus. Având în vedere şi oscilaţiile curbei psihicului, se poate spune că vă este gândul numai la o scurtă vacanţă – mai degrabă la peripeţiile ce se pot ivi. Randamentul la serviciu scade, iar veniturile de asemenea. Luaţi măsuri!

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Dinamism şi mare risipă de energie. Iată care sunt etichetele acestei perioade, când nu vă vedeţi capul de treburi. Din fericire, roadele nu vor întârzia prea mult să apară. Astfel, curba financiară este în continuă creştere, şi joi sau vineri s-ar putea să primiţi bani – dar nu cu toptanul.

CAPRICORN (21.12-19.01): După două-trei zile de acalmie, pline de plictis, evenimentele se precipită şi sunteţi angrenat în tot felul de treburi mărunte şi stresante. Viaţa în mediul profesional devine infernală, şi doar tactul şi înţelepciunea vă mai ţin cu capul pe umeri, reuşind să treceţi cu brio de toate obstacolele.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Ritmurile astrale principale sugerează o nouă săptămână plină de evenimente, în care vă veţi remarca atât în plan profesional, cât şi în dragoste. Sunteţi inspirat şi energic, iar realizările din această perioadă vă vor afirma din plin personalitatea. Curba financiară stagnează, timidă, la cote acceptabile.

PEŞTI (19.02-20.03): Nimic deosebit la orizontul acestei săptămâni. Parcurgeţi o oază de relaxare psihică, propice unei analize realiste asupra celor realizate în prima jumătate a anului şi la ce vă aşteaptă de acum înainte. Nu vă pierdeţi ritmul de muncă, dar nici nu mai visaţi, nepermis de mult, cu ochii deschişi.

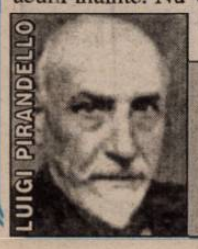

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Octavian Paler, Dorin Tudoran, George Bernard Shaw (Nobel literatură 1925), Luigi Pirandello (Nobel literatură 1934), Jean-Jacques Rousseau, Carroll Lewis (Charles Dodgson), Lady Diana, Mell Brooks, Cat Stevens, Isabelle Adjani. (P.I.)

Serisori primite

Laszlo Zoltan, Cluj Napoca: Vă mulţumim pentru noua scrisoare pe care am primit-o de la Dv.! Cât priveşte prima problemă pe care aţi ridicat-o, referitor la tiparul full colour şi la mărirea numărului de pagini, din păcate, oricât de mult am dori – Dv., mulţi alţi cititori şi redacţia noastră –, în actualele condiţii economice în care tot ce mişcă sau nu, se scumpeşte, să tipărim la policromie şi să mărim numărul paginilor revistei „Magazin" ar fi de-a dreptul o aventură mult prea costisitoare pentru noi toţi: preţul de cost, ca şi cel de vânzare ar cunoaşte o creştere pe care nu ştim câţi dintre noi şi-ar putea-o permite... Dar să nu dezarmăm! Odată şi odată, mai devreme sau mai târziu, va veni cu siguranţă şi vremea să ne împlinim (deocamdată) visurile!... La celelalte întrebări, vă voi răspunde în numerele viitoare.

Lenke Becker, Braşov: Întrucât, din păcate, stimată Doamnă, nu cunosc eseul pe care l-aţi trimis colegului meu, e lesne de înţeles că fraza care v-a produs atâta amărăciune nu avea cum să se refere, fie şi aluziv, la Dv.!... Când am scris articolul respectiv, mi-au venit în minte nenumăratele acuze scornite de-a lungul vremii de minţi înguste, la adresa multora dintre oamenii de ştiinţă care au cutezat să pună la îndoială tezele „ştiinţei oficiale". Bunăoară, cazurile lui Galilei, Giordano Bruno, Servetius... Ca să nu mai amintesc despre celebra declaraţie a unui „savant", făcută sub cupola Academiei Franceze, potrivit căreia „nu vor exista în veci de veci aparate de zbor mai grele decât aerul"... Ca întotdeauna, singurul „argument" al acestor minţi înguste a fost (şi este!) cel potrivit căruia „aşa ceva nu există şi, deci, trebuie să fii nebun ca să susţii una ca asta!"... Din păcate, istoria ştiinţei e plină de astfel de exemple...

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

De vorbă cu avocatul casei

Înşelăciunea în convenţii

Domnului Stanciu Petre, Bicaz, Neamţ

Înşelăciunea în convenţii constă în inducerea în eroare sau menţinerea în eroare a unei persoane, cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârşită în aşa fel încât fără această eroare cel înşelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condiţiile stipulate. Inducerea în eroare înseamnă prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, iar menţinerea în eroare presupune nu ţinerea în eroare, ci păstrarea în mintea victimei a reprezentării greşite a realităţii la care acesta a ajuns independent de activitatea făptuitorului. Nu interesează caracterul sau obiectul contractului, este suficient ca acesta să fie de natură patrimonială (adică poate fi exprimat în bani). Fapta pe care aţi descris-o în scrisoare şi pentru care aţi formulat plângere penală împotriva firmei în cauză se încadrează la infracţiunea de înşelăciune în convenţii prevăzută de art. 215 al. 3 C. pen. Plângerea penală a fost formulată greşit, întrucât răspunderea penală este personală şi prin urmare firma respectivă, ca persoană juridică, nu poate răspunde penal ci numai ca persoană fizică, astfel că va trebui să formulaţi plângere împotriva celui care conduce şi reprezintă societatea care, probabil, a şi semnat acele contracte de împrumut. Nu vă pot spune dacă Parchetul din Craiova a dat o rezoluţie corectă sau greşită, având în vedere că nu eu am instrumentat cazul respectiv şi ca atare nu cunosc dosarul penal care s-a întocmit. Oricum, procurorul, pentru a da o soluţie într-un dosar trebuie să strângă probe, să ia declaraţii ale părţilor vătămate, ale făptuitorului, martorilor, formându-şi o opinie care se concretizează într-o rezoluţie dată în cazul respectiv.

Ca posibilităţi de a rezolva această problemă aveţi: ◆ dacă aţi formulat corect plângerea, atunci puteţi face, la organul ierarhic superior, o plângere împotriva rezoluţiei dată de procurorul respectiv. În urma plângerii efectuate se va relua ancheta în dosarul care vă interesează; ◆ dacă aţi formulat-o greşit, atunci depuneţi plângerea împotriva persoanei pe care v-am indicat-o; ◆ dacă nu reuşiţi să rezolvaţi nimic prin plângerea penală, aţi putea formula o acţiune civilă la instanţa de judecată, prin care să solicitaţi în temeiul răspunderii civile contractuale (art. 969, art. 1576-1590 C. civil) obligarea firmei la ceea ce s-a prevăzut în contract. Problema ar fi aici că intervine prescripţia extinctivă, în sensul că numai în termen de 3 ani de la data scadenţei, dv. puteţi formula acţiunea civilă. Instanţa judecătorească competentă este cea unde îşi are sediul principal persoana juridică în cauză. În ceea ce priveşte termenul de prescripţie la împlinirea căruia răspunderea penală este înlăturată este determinată de sancţiunea prevăzută de lege pentru infracţiunea comisă. Astfel, având în vedere că pentru infracţiunea de înşelăciune în convenţii pedeapsa este între 6 luni şi 15 ani, termenul de prescripţie este de 10 ani.

Avocat NELI PĂDURARU

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

PETUNIA

Petunia este o floare aproape nelipsită din balcoane, parcuri şi grădini. Cea mai cunoscută specie se numeşte Petunia hybrida din care fac parte numeroase soiuri, ce se deosebesc între ele prin talie, forma şi coloritul florilor. Înălţimea plantelor variază între 20 şi 80 cm, existând petunii înalte, mijlocii şi simple. Florile, în formă de pâlnie pot fi unicolore sau pestriţe, simple sau involte, ca nişte garoafe. Înflorirea este deosebit de abundentă, din iunie până toamna.

Înmulţirea se face prin seminţe. Se însămânţează în perioada februarie-aprilie, în răsadniţe sau în lădiţe, într-un amestec de pământ de frunze şi nisip. Semănatul se face la suprafaţă, iar până la răsărire, cutia respectivă se ţine acoperită cu geam şi hârtie. În ceea ce priveşte udatul tinerelor plăntuţe, acesta trebuie să se facă moderat. Pentru obţinerea unor răsaduri de calitate este bine ca acestea să se repice când au apărut primele frunze adevărate. Plantarea răsadurilor în grădinţă se face în luna mai, la distanţa de 20-40 cm, în funcţie de talia soiului respectiv. Însămânţarea petuniei se poate face şi direct în grădină, în luna mai, dar, în acest caz, plantele înfloresc mai târziu.

Petuniile înfloresc frumos şi bogat atunci când sunt cultivate pe terenuri însorite, afânate, permeabile şi îngrăşate. În condiţii de semiumbră, înflorirea este mult mai sărăcăcioasă. În general, petuniile cu flori mari sunt mult mai pretenţioase la lumină şi căldură.

În timpul vegetaţiei, pe lângă îngrijirile curente, se recomandă să se facă şi ciupitul şi îngrăşarea suplimentară. Ciupitul constă în îndepărtarea vârfului plantei, atunci când are înălţimea de 10-15 cm. Astfel se realizează ramificarea plantei şi, implicit, o înflorire mai abundentă.

Plantele bătrâne se pot tunde sau scurta pentru a favoriza procesul de reîntinerire; vor fi în acest mod forţate să dea lăstari laterali, care să le înviorezе înflorirea. Seminţele de petunii îşi păstrează capacitatea de germinare 3-4 ani, aşa că, dacă până acum nu v-aţi ocupat de toate etapele lor de cultivare, mulţumindu-vă să cumpăraţi în fiecare an petunii aflate deja într-o fază evoluată de dezvoltare, puteţi să începeţi din această vară să recoltaţi seminţele pentru ca în 2001 să realizaţi propria dv. cultură, de la A la Z. Desigur, numai dacă veţi considera că acest lucru vă relaxează şi vă aduce bucurie. *(A. Popescu)*

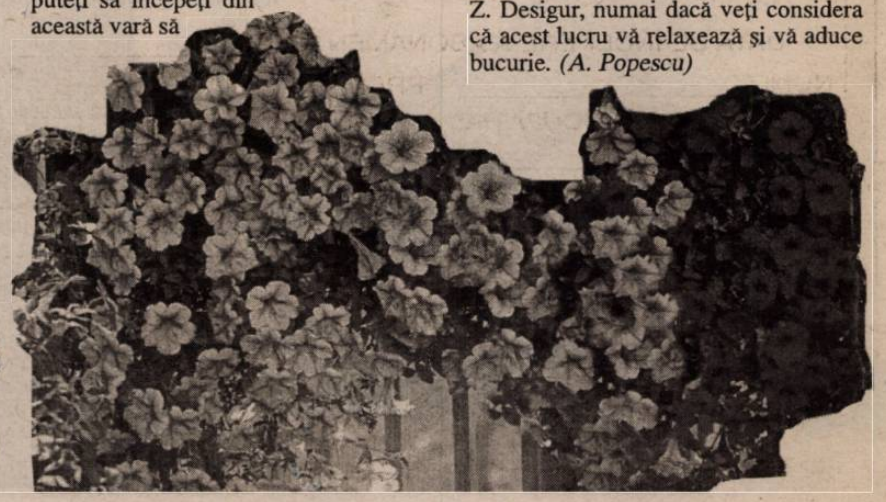

ŞAH **PROBLEMA DE AZI:**

Negrul, la mutare, câştigă

1... Ce6 (Pregăteşte 2. T:f6 + şi eliberează linia a opta) 2. De3 (Pentru a răspunde la 2... Cg5 3. T:f6 4. Td6 + Ce6 5. Dt4 etc.) T:g1+! 3. R:g1 Th1+! 4. R:h1 Dh8+ 5. Rg1 Dh3 şi mat imparabil.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Fântâni

1) Cine a scris drama istorică „Fântâna Blanduziei"?

2) Cine a executat mozaicurile de la Fântânile Mioriţa din Bucureşti, operă aparţinând arhitectului Octav Doicescu?

3) Cine a compus poemul simfonic „Fântâna Romei"?

4) Care era unealta „clasică" a fântânarilor, cu ajutorul căreia depistau fără greş apele freatice?

5) Unde se află „Fântâna Meşterului Manole"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Viţa de vie face parte din familia Vitaceae. 2) Valsul „Vin, cântec şi femei" a fost compus în 1869 de Johan Strauss, fiul (1825-1899). 3) Romanul „Vinul de viaţă lungă" a fost scris în 1931 de prozatorul român N.D.Cocea (1880-1949). 4) Tablourile „Petrecere", „Petrecere în familie", „Petrecere cu lăutari" aparţin lui Theodor Aman (1831-1891). 5) Interpreţii principali ai filmului „Secretul din Santa Vittoria" au fost Anthony Quinn şi Anna Magnani.

Poşta cititorilor

Au răspuns corect la întrebările noaste: *Mioara Stănescu* – Iaşi; *Viorela Zamfir* – Arad; *Cristina Gruia* – Bucureşti; *Maria Neagu* – Neamţ; *Ionel Popescu* – Ploieşti; *Victor Popa* – Cluj.

Mânzat Dorin – Baia Mare – vă mulţumim pentru aprecieri şi vom încerca, într-un fel sau altul să ţinem cont de sugestia dumneavoastră, deşi ni se pare puţin riscantă dacă lărgim sfera şi ne ocupăm de altceva decât personaje literare. Traducerea numelor ar putea suna niţel ofensator. Ne vom gândi însă la nişte jocuri de cuvinte sau ceva asemănător, evident tot în cadrul rubricii. *(Irina Stoica)*

Perspicacitate

CÂTE TREI DIFERENŢE

Desenele 2, 3 şi 4 diferă faţă de desenul nr.1 prin câte trei diferenţe grafice. Vă invităm să le găsiţi. *(G.R.)*

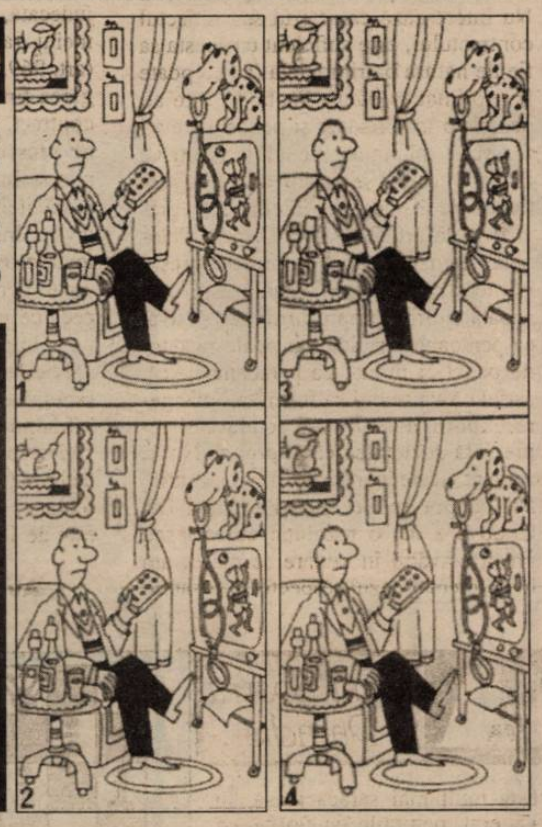

În desenul nr.2: o frunză din tablon, eticheta de la prima sticlă, telecomanda. În desenul nr.3: dopul de la sticla din dreapta, coada câinelui, trăistuţa modificată. În desenul nr.4: decoltul puloverului, hârtia de pe masuţa TV, urechea dreaptă a câinelui.

Umor

Medicul stomatolog îşi linişteşte pacientul:

– Nu vă fie teamă! Strângeţi tare din dinţi şi deschideţi gura mare!

O femeie intră în cabinetul unui doctor spunând cu voce de bas:

– Bună ziua, doctore!

– Dar ce aveţi la gât?

– Medalionul de la bunica!

Stai mult la vecina? îşi întreabă soţul jumătatea.

– Zece minute, dar vezi să nu uiţi să mesteci în mâncare din sfert în sfert de oră!

Mă doare groaznic măseaua!

– Dacă ar fi a mea aş scoate-o imediat!

– Şi eu aş scoate-o dacă ar fi a mea!

Copiii savantului intră în camera tatălui.

– Ce doriţi! întreabă acesta.

– Să-ţi spunem noapte bună!

– Acum n-am timp de aşa ceva! Veniţi mâine dimineaţă.

Doctore, băiatul meu se joacă toată ziua în nisip şi face castele, e normal?

– Cât se poate de normal!

– Aşa zic şi eu, dar nevastă-sa vrea să-l părăsească!

Cheltuielile pentru încălzire sunt cuprinse în chirie? întreabă viitorul chiriaş.

– Da, dar numai vara!

Ascultă, e adevărat că te-ai însurat numai pentru că soţia ta avea bani mulţi?

– Nici vorbă! Din contră, m-am însurat pentru că eu aveam prea puţini!

Sus, la munte

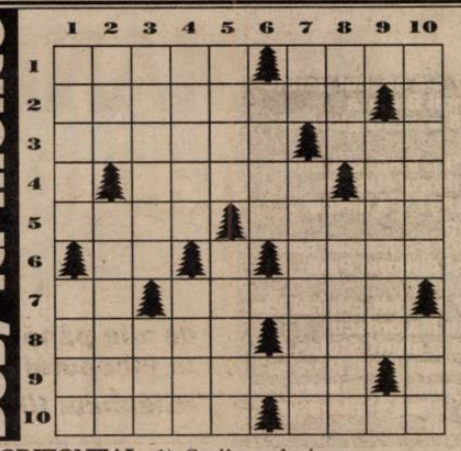

ORIZONTAL: 1) Scriitor clasic român, autorul volumelor „Pe drumuri de munte" şi „În Munţii Neamţului" (Calistrat) – Semn care impune oprirea circulaţiei. 2) Ştiinţa care studiază formarea munţilor. 3) Păşune de munte – Trecătoare între munţi. 4) Piatră acră – Vârf de munte! 5) A coborî o pantă (refl.) – Cei mai vechi munţi din ţară. 6) Deasupra – Flori roşii. 7) Afirmaţie – A escalada un vârf de munte (fig.) 7) Vegetaţie montană (sg.) – A bătători pământul. 9) Domnitor şi mare cărturar român care arăta despre Ceahlău că „Pare a fi mai înalt decât norii" (Dimitrie). 10) Cucerit de farmecul munţilor – Liric român, autorul versurilor „Ninsoare-n munţi" şi „Munţii mării" (Aurel).

VERTICAL: 1) „Cota 1400" din Bucegi – Populaţie străveche din Munţii Apuseni. 2) Se stabilesc la concursurile de orientare turistică – Străjuit de munţi. 3) Piscuri motane, lipsite de vegetaţie – Banca Naţională a României (sigla). 4) Ca o capră neagră – Indică altitudinea munţilor. 5) Fluviu cu izvoare în Alpii francezi – Râu ce străbate munţii transilvani. 6) Poet avangardist, autorul poeziei „Pe muntele situat ceva mai la sud" (Gellu) 7) Conjuncţie – Munte cu zăpadă. 8) Măracine – Drumuri montane.9) Scriitor italian, autorul povestirii „De la Apenini la Anzi (Edmondo de). 10) Pajişti montane - „Izvorul muntelui".

GHEORGHE CÂMPEANU
Focşani

PAR(anormale) de ToPAN

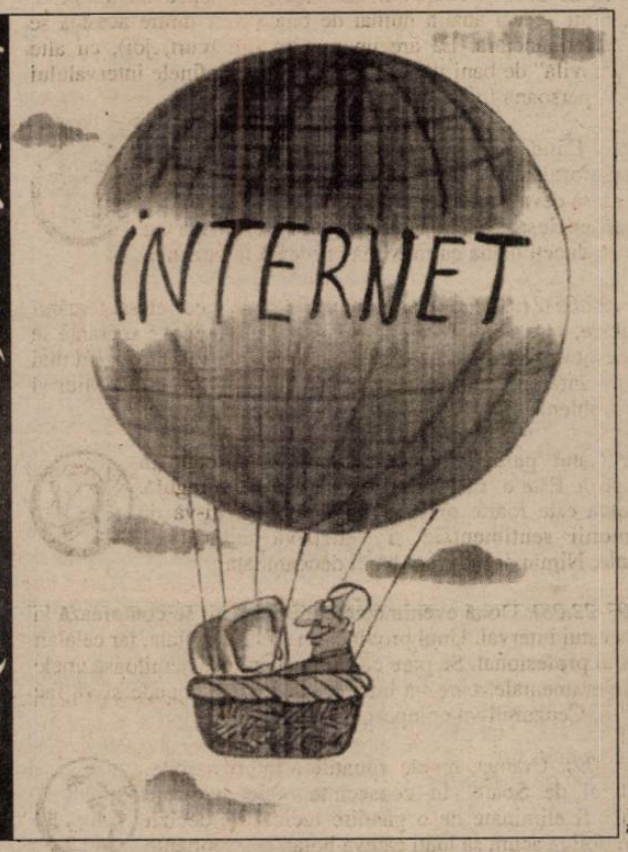

Soluţia careului **„ANIMALE"**

Orizontal:
RENARD - IAR - ILAR - ARENE - N - SAH - EPIC - ODOBESCU - H - CAI - R - ORBI - EC - VICLEAN - R - MANET - B - HERGHELII - RASA - O - ATA - IME - EVERAC.

Ştiaţi că...

◆ *...grecii au împrumutat alfabetul de la fenicieni, adaptându-l limbii lor la începutul primului mileniu î.Ch.? Inovaţia fundamentală a constituit-o introducerea prin notare riguroasă a vocalelor.*

◆ *...cunoscuta cremă Nivea a fost inventată în 1911 de Paul Beiersdorf, un farmacist din Hamburg? El a inventat, de asemenea, pansamentul adeziv.*

◆ *...cel mai depărtat oraş faţă de mare – la circa 2400 km în orice direcţie – este Urumchi, situat în nord-vestul Chinei? Este un oraş aflat în zona de contact a munţilor Tian Sian cu depresiunea deşertică Ţungaria.*

◆ *...catedrala romano-catolică din Timişoara a fost construită între anii 1736-1754? Planurile au aparţinut, se pare, arhitectului Josef Emanuel Fischer von Erlach.*

◆ *...statuia lui Jupiter Olimpianul, considerată una dintre cele şapte minuni ale lumii, a fost opera marelui sculptor grec al antichităţii, Fidias? Realizată în secolul al V-lea î.Ch., ea a fost distrusă mult mai târziu, la Istanbul, în urma unui incendiu.*

Integramă de MARIAN MINCULESCU „PUNCTE"

REPARATOR / NECESARĂ REUŞITEI		STEAG ROMAN / OM LA CAI		IUDEI / DIN TEACĂ!		SAU / VOCALE		POTOPIRE / IRLANDA		ANIMALE / FORMULARE
POMENIRI / POPULARE...							APĂRUT			
						CAPCANĂ / GHIMPI				
SERBĂRI ROMANE / BIFAT LA MIJLOC!				SUNT / URMĂRITOR			GOSPODAR / DOMOLIT			
			POTECĂ		CUPĂ!			ASTĂZI		
SEMNĂTURĂ / BOLD										ASOCIAT
		ALUMINIU / VIAŢĂ			PUŢIN NESS! / CAPĂ!			LITERĂ GREACĂ / PÂRJOLITĂ		
PUSĂ ÎN OCHI / LOC ÎN BISERICĂ									DÂNSUL / PUNGĂ MARE	
						MAMIFER				DIN STUPI
ÎNTREBARE / SELECŢII					PRĂJITURĂ					
						TACITURN				

Dezlegarea integramei ***„DIVERSE"***

Orizontal: H - U - C - M - P - T - HIDROAVIOANE - DOCT - ARM - AN - ARTARI - AERIT - OATA - ETRAVA - ACTIVITATI - T - AI - IVI - ATEI - OR - AT - CI - AM - BAROSANA - IN - PUR - AT - APUSE - REGRES - AVAT - MISTERIOS - RA.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	14500 LEI	❑ 4 LUNI	61500 LEI
❑ 2 LUNI	29000 LEI	❑ 5 LUNI	76000 LEI
❑ 3 LUNI	47000 LEI	❑ 6 LUNI	94000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

ROMÂNIA merge înainte!

Meci de foaie-verde. Nu ştiu dacă toată lumea era mulţumită cu un rezultat de egalitate în meciul România-Portugalia, poate portughezii care îşi asigurau 4 puncte în două meciuri. Cert este că cele 4 minute de prelungire arătate de la margine nu se mai terminau, ajungând la 5 şi 42 de secunde. Iar golul a venit în ultimele secunde ale minutelor de prelungire (Stelea dormea), când tricolorii păreau că se gândesc la un duş rece la cabine, culcându-se pe o ureche şi considerând că şi-au îndeplinit misiunea. Să o spunem clar: nu şi-au îndeplinit nici o misiune, au jucat de-a latul terenului, luându-se probabil după sensul de tăiere a ierbii pe gazon, nu şi-au creat nici o fază de gol, s-au speriat de careul de 16 metri şi în general n-au arătat că ar fi dispuşi să câştige. Ce s-o mai lungim: am văzut o partidă plicticoasă, cu puţine faze de gol, cu multe faulturi mărunte de natură să scadă spectacolul, cu puţine faze de poartă şi multe pase greşite, cu faze întrerupte de intervenţii fizice în care portughezii ne-au cam depăşit.

O revelaţie: Chivu. Cel mai bun jucător de pe teren a fost fără îndoială tânărul Cristian Chivu, un apărător care ne aduce aminte de Belodedici în zilele sale bune, pe când Steaua era Campioană a Europei. Chivu a fost prezent pe tot terenul, stopând în apărare acţiuni periculoase ale atacanţilor adverşi, dar şi în atac, nu numai la fazele fixe, ci şi la acţiuni rapide ale echipei noastre, pentru ca apoi să îl vedem din nou în apărare, făcându-ne să ne întrebăm firesc: „Ce-a mâncat la prânz băiatul ăsta, de are atâta energie în el?". Răspunsul e clar: e tânăr şi vrea să se impună la europene, pe când restul vedetelor şi-au făcut plinul şi vor să trăiască fericiţi până la adânci bătrâneţi. În schimb, Hagi a fost egal cu zero în acest meci, ca şi în primul, şi e bine că numărul său de pe tricou, 10, a fost prins bine, pentru ca, altminteri, cifra 1 ar fi putut să-i cadă în mod accidental. După cum a explicat Cornel Dinu la o emisiune televizată de după meci, România s-a angajat la un joc pe centru terenului, zonă pe care portughezii o aglomerau şi acopereau foarte bine, în timp de pe partea dreaptă am fi avut superioritate numerică, în urma aşezării din teren a adversarilor.

Sport-cultură-politică: Iugoslavia-Slovenia. Fără îndoială, acest meci din grupa C a fost cel mai spectaculos meci al EURO 2000 de până acum. Slovenii conduceau cu 1-0 după prima repriză. În ce-a de a doua au început în forţă, marcând în 10 minute încă două goluri. Enervat, Sinisha Mihailovic l-a bruscat pe unul dintre adversari, a primit al doilea cartonaş galben şi a fost eliminat de pe teren. În acel moment, iugoslavii nu numai că nu au abandonat lupta, dar s-au enervat în asemenea hal încât au înscris trei goluri în 6 minute, după care s-au liniştit. Este un bun exemplu care subliniază trăsăturile acestui popor, curajos, care luptă până la capăt. Victima următoare a fost Norvegia şi uite aşa Iugoslavia este în sferturi. Te pomeneşti că Miloşevici v-a învinge NATO! Fotbalistic, bineînţeles.

15 ani de la tragedie. Italia a câştigat partida cu Belgia, la Bruxelles, pe un stadion pe care acum 15 ani, mai exact pe 29 mai 1985, în finala cupei campionilor europeni dintre Liverpool şi Juventus Torino, se petrecea una dintre cele mai mari tragedii datorate huliganismului, 39 de spectatori au murit pe stadionul Heysel, dintre aceştia, 33 fiind italieni. Zece ani mai târziu, stadionul Heysel avea să fie renovat, modernizat şi să capete numele pe care îl are astăzi: Regele Baudouin. Cu 90 de minute înaintea partidei, Maldini şi Conte au pus nişte flori pe monumentul ridicat în amintirea victimelor de acum 15 ani.

Turcii i-au trimis pe belgieni acasă. Deşi e o glumă, turcii au reuşit performanţa unică în istoria fotbalului lor, nu doar să obţină primul punct, ci şi să se califice în sferturi, eliminând una din gazdele acestor europene, dovedindu-se plini de ambiţie şi în stare să arate ce ştiu.

De la euforie la agonie şi retur. Ceea ce era de demonstrat s-a demonstrat: fără fiţele şi fără „nervii" lui Hagi, naţionala noastră a jucat altceva, adică fotbal adevărat, marţi seara în compania Angliei. Asta dovedeşte că atunci când un jucător nu mai are ce arăta, antrenorul se poate dispensa fără regrete de el. Altminteri nu numai că jucătorul nu face nimic în teren, ci încurcă şi jocul celorlalţi. Acesta e cazul lui Hagi, care cred că va fi clasat, cu curaj, aşa cum şi nemţii au avut curaj să renunţe la un simbol, Mathaeus. De data asta, tricolorii n-au mai jucat de-a latul ternului, ci chiar direct pe poartă. Aşa au reuşit să înscrie destul de repede prin revelaţia naţionalei române, Cristian Chivu. La numai 19 ani, Chivu dovedeşte că poate să dea o faţă nouă reprezentativei României. După euforie a urmat o agonie care a durat până la sfârşitul reprizei când englezii au reuşit să preia conducerea. Noroc cu golul lui Dorinel Munteanu, care a adus o egalare meritată, deşi insuficientă. Rămân la părerea că partida se putea încheia la egalitate dacă arbitrul elveţian Urs Meier nu ar fi acordat un penalty la faultul lui Phil Neville asupra lui Viorel Moldovan. Nu ştiu ce alt arbitru l-ar fi acordat României în minutul 88. Dacă va juca tot aşa şi în sferturi, împotriva Italiei, adică tot fără Hagi şi zic că şi fără Belodedici, şi cu aceeaşi forţă ofensivă, echipa noastră are şanse reale de a mai întoarce o foaie de aur în Cartea de istorie a fotbalului românesc.

Bătrânele doamne ies din scenă lamentabil. Două „forţe" ale fotbalului european, am numit echipele Angliei şi Germaniei, ies din scenă ca nişte babe cu prea multe aere, lăsând locul unor ţări mai mici, dar mai pline de viaţă: România şi Portugalia. Portugalia, prin victoria zdrobitoare asupra Germaniei a infirmat speculaţiile care se făceau asupra unui posibil blat care să-i avantajeze pe nemţi. Nu s-a întâmplat aşa, ceea ce mă face să cred că lucrurile nu sunt chiar aşa de grave.

VADIM G. CUŞNARENCU
magazinsport@yahoo.com

Mini-interviul săptămânii

RODICA OJOG-BRAŞOVEANU, scriitoare

–D-na Ojog-Braşoveanu, sunteţi de formaţie jurist, aţi fost în avocatură, de multă vreme autoare apreciată de literatură poliţistă. Credeţi că viaţa bate... literatura, că un proces e o telenovelă?

–Răspunsul e mai amplu şi, ca să zic aşa, mai difuz. Categoric, procesul în sine e un spectacol, mai ales atunci când sunt implicaţi mari maeştri. Dar nu orice cauză se pretează. Mă gândesc, în context, mai ales la crimele pasionale. În principiu, astea erau în trecut marile spectacole. De pildă, Ionel Teodoreanu, scriitorul, era un mare penalist, specializat în asemenea cauze. Când se anunţa un proces cu „Metaforel", se desfundau străzile Bucureştiului şi tot cuconetul venea să-l asculte. Azi, acest tip de avocat a dispărut, din nefericire, după 50 de ani de comunism, când trebuia să fii sobru şi, dacă făceai cumva divagaţii, imediat ţi se atrăgea atenţia: „La obiect, tovarăşe avocat!". De aceea nu prea mai avem genul ăsta...

–Ca autoare de romane poliţiste, cum comentaţi sintagma „popor de infractori"?

– E o problemă de extremism în gândire, cu care nu pot fi de acord, dar şi de istorie. Până în 1990, mai ales după 1980, pentru noi, autorii de romane poliţiste, a fost de-a dreptul iad: în România „n-aveam" criminali, „n-aveam" infractori, „n-aveam" gestionari necinstiţi, nimeni „nu lua mită", nimic, totul era O.K.; iar dacă era totuşi cineva, era de undeva, din

«Nu sunt feministă... dar am început să devin»

imperialism, din Nicaragua sau din Statele Unite, nu ştiu de unde. Şi personajele romanelor trebuiau să se conformeze...

– În altă ordine de idei, unul din personajele dv. feminine îndrăgite, Minerva Tutovan, are trăsături de comportament mai degrabă masculine. Sunteţi feministă?

– Nu, nu-s deloc feministă şi, dacă stau să mă gândesc, doar Minerva are asemenea trăsături, poate şi pentru că întâmplător seamănă cu o persoană pe care am cunoscut-o. Era tot profesoară de matematică. În schimb, Melania, la cei 64 de ani ai ei, debordează de feminitate, reuşeşte să fie seducătoare, să captureze inimi... Poate în ultimii zece ani am început să devin puţin feministă, văzând atâtea frumuseţi la televizor, pe deasupra şi deştepte, care nu citesc doar ce-i scris de alţii, cum se întâmpla înainte, contrazicând zicala care circula pe vremea mea: „Are mama două fete, una-i frumoasă şi alta-i studentă la Politehnică". Acum cred că femeile pot fi şi deştepte. Eram convinsă că numai bărbaţii...

– Cum vedeţi raportul între „eternul feminin" şi femeia modernă?

–Aici cred că este o chestie de ordin subiectiv, se aplică de la persoană la persoană. Există femei care totdeauna vor deborda de feminitate, orice ar face, oricum s-ar îmbrăca, fie şi în blugi şi pufoaică, şi persoane care nu spun nimic din acest punct de vedere. Există, e drept, o uşoară tentă de masculinizare, femeia în taior şi cu servietă diplomat, dar să nu uităm că există şi o modă a expresiei.

–Aveţi vreun hobby?

–Sigur, chiar mai multe, dar nu foarte speciale. Îmi place lectura de orice fel, îmi plac plimbările de noapte, din păcate nerecomandabile acum, îmi plac de mor bijuteriile, totdeauna mi-au plăcut, şi căţeii, dar n-am avut curaj să-mi cumpăr.

MARIAN GRIGORE

Un SFINX pe adresa dv.!

Jean Garnier din Franţa s-a specializat în sculptarea unor monumente de 1,8 metri înălţime şi 500 kilograme, care aduc aminte de celebrul paznic al piramidelor de pe platoul egiptean de la Gizeh, lângă Cairo. „Sfinxul e mai respectat decât piticii şi impune cu adevărat teamă duhurilor rele care se abat pe la casele, grădinile sau livezile dv.", spune Jean zâmbind. El are deja multe comenzi, pe care le onorează în numai două săptămâni de muncă îndârjită. *(P.I.)*

Pe sub TAMISA

Jenson Button, cel mai tânăr pilot de Formula 1, şi fostul pilot Stirling Moss au inaugurat pe 28 februarie a.c., la Londra, aşa-numitul *Frog Tours*, un mic vas amfibie, ce concurează prin culoarea sa de un galben intens faimosul *Yellow Submarine* al Beatlesilor. Astfel, turiştii dornici de senzaţii inedite pot să se lase fascinaţi nu doar de minunăţiile „terestre" ale Londrei, ci şi de apele Tamisei, fie de la suprafaţă, fie de... profunzime. *(A.P.)*

Ce le trece unora prin minte?!

◆ *Răzbunarea face parte, vrem nu vrem, din repertoriul comportamental al omului (e arma prostului). Harold Samuel, după ce şi-a cumpărat un munte de conserve, s-a închis în sufragerie şi a privit două săptămâni încontinuu la televizor, neglijând şi serviciul. Astfel i-a dat o „lecţie" soţiei, care-i întrerupea vizionarea meciurilor de fotbal american cu telenovele şi emisiuni gen „arta bucătăriei"... Numai că el n-a sesizat că „jumătatea" se mutase la mama.*

◆ *Franţuzoaica Mireille Darcy s-a răzbunat pe câinele său, un caniche, pentru că n-a făcut faţă atacurilor unui buldog, pe când se plimba pe stradă. I-a preparat lui „Miky" hrană atât de piperată, încât sărmanul patruped a devenit irascibil, durerile de stomac provocându-i o nervozitate neobişnuită. Dar prima persoană „luată la întrebări" a fost chiar Mireille, a cărei garderobă a fost jalnic şifonată.*

◆ *După ce a pierdut un proces de calomnie cu un vecin, Dario Lucillo a făcut o investiţie inteligentă: afişe cu fotografia caricaturizată a preopinentului, lipite noaptea pe stâlpii de pe strada cu pricina. Vecinul nu s-a lăsat mai prejos şi a dat un anunţ fictiv la ziar, implorând mila publică pentru internarea lui Dario la o costisitoare clinică de recuperare mentală din Detroit, pentru „asanarea" cartierului. S-au adunat ceva bani, pe care cei doi i-au băut într-o seară de armistiţiu... (P.I.)*

Cel mai precis CEAS merge pe orbită...

Cel mai exact ceas posibil va fi instalat la bordul ISS (Staţia Spaţială Internaţională). Este un ceas atomic, folosind acelaşi principiu utilizat de ceasurile atomice „terestre". Avantajul său constă în timpul mult mai lung oferit cercetătorilor pentru măsurarea frecvenţei vibraţiilor atomilor de cesiu şi, deci, pentru calibrarea ceasului, avantaj datorat microgravitaţiei. Pe Terra, timpul disponibil nu depăşeşte o secundă. Viitorul ceas a primit deja şi un nume-siglă, „PARCS" (Primary Atomic Reference Clock in Space), el urmând a fi orologiul mondial de referinţă, datorită preciziei sale de plus/minus o trilionime de secundă pe zi, de zece ori mai mare decât a oricărui orologiu atomic pământean. *(M.G.)*

Regată în DESERT

De la începutul anilor '60, în mijlocul deşertului australian, la o depărtare de 1500 km de oraşelul Alice Spring, are loc o regată botezată „Henley pe Todd". Este o parodie după regata Henley, desfăşurată în fiecare an pe râul Tamisa. Râul Todd este secat aproape tot timpul anului şi concurenţii străbat albia în fugă, susţinând în acelaşi timp nişte ambarcaţiuni fără fund, unele dintre ele create chiar cu multă fantezie. (I.S.)

În numărul viitor

■ Coliziune între galaxii ■ Calculatorul în drum spre ultima limită ■ Obiecte Zburătoare Identificate - made in Romania ■ Nu uitaţi! Şi natura vă vindecă ■ Wayana, tribul specialiştilor în nutriţie ■ Uma Thurman, favorita regelui Ludovic al XIV-lea ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Mini-interviul săptămânii: MARCEL CHIRNOAGĂ, grafician şi sculptor ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 475 • ANUL XLIII • 29 IUNIE 2000 • 16 PAGINI • 4000 LEI Nr. 26 (2225)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

29 IUNIE

1801 Primul recensământ în Marea Britanie. Populaţie: 8.872.000

1956 Arthur Miller, dramaturg american, se căsătoreşte cu Marilyn Monroe la Londra.

S-A NĂSCUT ÎN ACEASTĂ ZI

1798 Giacomo Leopardi, poet italian, considerat cel mai bun după Dante.

SENZAŢIONAL!

APĂ PE MARTE şi „ZAHĂR COSMIC”

Nu mai este vorba de o ipoteză, ci de o certitudine. Senzaţionala ştire (bine documentată) are titlul original „Zahăr în spaţiul cosmic” şi nu e deloc o petardă publicistică. Trei radioastronomi americani, de veghe la supertelescopul de 12 m diametru de la Kitt Peak, Arizona, au identificat frecvenţa celei mai complexe molecule organice prezente în „Norul Molecular Săgetător B2”, din centrul galaxiei noastre, la 26 mii ani-lumină de Terra! Este vorba de o formă primară de glucoză, prezentă în zahărul din fructe şi care deţine elementele-cheie atât ale ARN-ului, cât şi ale ADN-ului - macrocompuşii esenţiali organismelor vii, purtători ai informaţiei genetice. Prezenţa în „norii moleculari” (concentraţii cosmice organice) a unor astfel de compuşi evoluaţi explică, fără dubiu, EVOLUŢIA ACCELERATĂ A VIEŢII PE TERRA. Ajungând, prin intermediul cometelor, pe o planetă cu condiţii climatice favorabile, un compus complex deja format în cosmos, precum glicolaldehida, nu mai are nevoie de îndelungate şi sofisticate etape de evoluţie spre o celulă vie. „Zahărul cosmic” sare etape de zeci de milioane de ani spre apariţia organismelor unicelulare. Până-n prezent, în norul molecular Săgetător B2 fuseseră descoperiţi alţi 120 compuşi organici mai simpli.

Pe de altă parte, NASA a anunţat sâmbătă 24.06. că în „American Journal of Science” - buletinul din 30.06 - vor fi publicate analizele celor 20 de mii de fotografii primite de la Camera Orbitală Marte (MOC), aflată la bordul staţiei „Mars Global Surveyor”. În premieră s-a anunţat că există evidente dovezi ale prezenţei apei pe Marte, în zona Polului Sud, în straturi geomorfice tinere, la suprafaţă şi în profunzimea scoarţei. (P.I.)

TV

- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

femina club

Care este secretul „forţei”?

După 120 de ani, descoperire de ultimă oră!

93 de scrisori de dragoste Eminescu-Veronica Micle

Autentice sau contrafăcute?

Într-un stil *à l'americaine*, la Uniunea Scriitorilor din România a fost lansată cu două săptămâni în urmă o incitantă lucrare tipărită sub egida Editurii Polirom din Iaşi şi intitulată *Dulcea mea Doamnă, Eminul meu iubit*, volum care conţine, printre altele, şi reproducerea a 93 de scrisori inedite scrise de Eminescu către Veronica Micle, între anii 1879 şi 1882.

(Continuare în pag. 2)

Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel

Astăzi creştinii de pretutindeni prăznuiesc o mare sărbătoare, ziua închinată Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel. Spicuim câteva date din cartea preotului Nicolae Barbu referitoare la viaţa şi martiriul acestora.

Sfântul Petru – Simon (Chefa) fiul lui Iona şi fratele Sfântului Andrei, pescar din Betsaida Galileei îl urmează pe Mântuitor de care însă se leapădă de trei ori în timpul Patimilor Acestuia. După Învierea Domnului e întemniţat şi prigonit. El predică şi vindecă, umbra lui tămăduind pe cei suferinzi. Scrie două epistole sobornicesti şi moare în chinuri la 29 iunie 67, răstignit la Roma cu capul în jos din porunca lui Nero. Sfântul Pavel – Saul, născut între anii 1-5, este ucenic al lui Gamaliel şi prezent la uciderea Sfântului Ştefan. Urmăreşte şi prigoneşte creştinii din împuternicirea Sinedriului din Ierusalim. Pe drumul spre Damasc aude glasul Mântuitorului şi rămâne orb dar îşi recapătă vederea după ce se botează. Retras în pustiu, se alătură Apostolilor şi face trei călătorii misionare predicând Evanghelia şi înfăptuind minuni. Este închis în oraşul Filipi unde înfiinţează prima comunitate creştină, apoi din nou închis în Cezareea (59-60), judecat de Festus şi trimis în lanţuri la Roma unde este găsit nevinovat. Călătoreşte în Spania, Italia, Efes, Corint şi Creta, scrie 14 epistole şi se întoarce la Roma unde, la 2 iunie 67, este decapitat pe colina Vaticanului (I.S.).

- Consultaţii fără plată
- Misterele lumii
- Întâmplări adevărate
- Avocatul casei

horoscop

VINDECĂRI PARADOXALE, INCREDIBILE

Obiecte Zburătoare Identificate - Made in Romania

Cartea vieţii deschide ERA GENETICII

Lansată pe toate canalele media de pe Planetă, ştirea descifrării aproape în totalitate a genomului uman nu poate răspândi decât o vie emoţie. Practic, a fost alcătuită Cartea vieţii. Milioane de semne ale acestei cărţi rămân a fi descifrate de acum încolo. Important este că oamenii de ştiinţă ştiu acum funcţia fiecărei gene din dubla elice ADN. Este limpede că ne aflăm, odată cu primul an al mileniului III, în primul an al Erei Genetice. Acest fapt lasă loc pentru entuziasme debordante dar şi pentru grave probleme etice. (G.C.)

Biblioteca Judeţeană

cartea albă

93 de scrisori de dragoste Eminescu-Veronica Micle

(Urmare din pag. 1)

Deşi secretul acestor scrisori a fost ţinut cu străşnicie, sincer să fiu n-am înţeles de ce, lansarea cărţii s-a făcut cu tam-tam, Nicolae Manolescu, Mircea Mihăieş şi Ioan Bogdan Lefter jurând cu mâna pe inimă că e un eveniment epocal, pentru a-i îndemna pe cei prezenţi la lansare, în final, să nu pregete să cumpere în cât mai multe exemplare cartea tipărită la Polirom, în ciuda preţului piperat. Acţionând ca nişte veritabili agenţi de marketing ai ediurii amintite, criticii noştri literari, nefiind nici eminescologi, nici cercetători ştiinţifici, s-au entuziasmat ca nişte studenţi filologi din anul I în faţa acestor scrisori inedite, sosite pe căi curioase tocmai din America, sub forma unor banale scanări (şi atât!) după nişte originale rămase învăluite în mister şi încă nevăzute de vreun cercetător român. Lucrul de neînţeles pentru orice intelectual serios fiind acela că aluviunile sentimentale au excedat aparatul critic obiectiv. S-a vorbit despre un eveniment epocal, ba chiar milenar, despre o nouă lumină aruncată asupra poveştii de iubire dintre Veronica şi Eminescu, despre o nouă înţelegere asupra poeziei lui Eminescu. Deja s-a creat o polemică glumeaţă pe marginea ideii dacă aceste scrisori trebuiau publicate sau nu. Printre protagonişti, Nicolae Manolescu şi Laurenţiu Ulici, primul învinuindu-l pe cel din urmă că este un detractor al lui Eminescu pentru opinia nevinovată a acestuia conform căreia aceste scrisori nu trebuia să vadă lumina tiparului. Controversa, în opinia mea, cea esentială, este una singură, şi priveşte autenticitatea acestor scrisori.

Revista *Observator cultural* a consacrat două pagini evenimentului, în care s-au emis păreri diverse, dar nici urmă de îndoiala intelectualului în faţa grozăviei unei asemenea descoperiri. Pentru că nu e vorba despre două-trei scrisori rătăcite, ci de 93! Orice universitar se poate întreba în primul rând de un singur lucru: sunt acestea autentice sau doar nişte contrafaceri? Nu de alta, dar eminescologii (în ediţia începută de Perpessicius şi continuată de Vatamaniuc sunt publicate doar 14 scrisori autentice) ştiu că vreo 5 scrisori eminesciene au fost contrafăcute de Octav Minar. În cazul acestor 93 de scrisori cine vine să autentifice scrisorile sau să identifice falsurile? Deocamdată nimeni, atâta vreme cât nimeni din România, mă refer la specialişti, nu a văzut originalele celor 93 de scrisori. Nimeni n-a aflat cum au ajuns toate scrisorile, şi ale Veronicăi şi ale lui Eminescu la aceeaşi persoană enigmatică aparţinând familiei Veronicăi. Familie ce a ţinut sub obroc scrisorile lui Eminescu mai bine de 120 de ani de la scrierea lor! Şi apoi, brusc, prin grija unei doamne din America, Christina Zarifopol Illias, nişte cópii au apărut la Bucureşti tocmai în Anul Eminescu într-o carte şi nu la Biblioteca Academiei. Şi mai curioasă este atitudinea universitarilor care au făcut tam-tam în jurul acestor scrisori cu atât mai mult cu cât, atunci când s-a anunţat descoperirea unor lucrări aparţinând lui Constantin Brâncuşi, tot ei au fost aceia care au pus la îndoială (în mod corect) autenticitatea acelor sculpturi. Rămân la părerea că originalele trebuie aduse la Bucureşti, dacă nu toate, măcar câteva scrisori din cele 93, cercetătorii să le autentifice fără drept de tăgadă şi de-abia din acel moment cred că se va putea vorbi despre importanţa de netăgăduit a acestei descoperiri epocale. Şi din acel moment al adevărului poate porni toată reevaluarea poveştii de iubire dintre Veronica Micle şi Eminescu şi a personalităţii celui care este poetul nostru naţional.

GEORGE CUŞNARENCU

Toni Braxton - The Heat

Patru ani de pauză pentru nurlia solistă americană, perioadă încheiată de curând prin apariţia albumului de faţă, *Miss Braxton* revenind, interesant şi la fel de provocator, cu un nou titlu, al treilea CD din discografia sa, scos sub semnul casei *LaFace/Arista*. Lumea rhythm and blues-ului îi ducea dorul, vechile sale succese *„You're Makin''Me High"* şi *„Un-Break My Heart"* având nevoie acum de continuări pe măsură. Adică de alte Number One! Producătorul *LaFace* i-a oferit acelaşi teritoriu sonor de explorat, acela de soul şi r & b, în care *Toni* se simte atât de bine şi în care vocea sa se dezvăluie la reala valoare, *„The Heat"* prezentând atât melodii inedite, cât şi reluări de prin arhive... De reţinut tiluri ca *„Spanish Guitar"*, *„You've Been Wrong"*, *„Never Just For A Ring"*, *„Gimme Some"* şi *„He Wasn't Man Enough."*, cinci hituri (cel puţin...) din cele 12 compoziţii de pe *„The Heat"*, album pe care apare ca guest star *Lisa „Left Eye" Lopes* din celebra trupă *TLC*, aceasta fiind dublată de încă un producător renumit – *Rodney Jerkins*...

Ştiri pe bandă rulantă

Încă o trupă celebră pune instrumentele în cui, sau batista pe ţambal (cum vreţi...): este vorba de scoţienii de la *Big Country*, al căror ultim turneu tocmai s-a încheiat...

Joan Osborne (v-o mai amintiţi, tipa cu cercelul în nas care cânta *„One Of Us"*...) a semnat cu casa Interscope după ce *Mercury/Island* renunţase la ea în ianuarie acest an. *Joan* a terminat lucrul la noul său album, programat să apară în septembrie, un album despre care promourile britanice spun că este superior primului. Să-l ascultăm şi mai vorbim...

Pe 13 iunie casa *Elektra* a editat un DVD cu titlul *„S & M"* al celor de la *Metallica*. Este, de fapt, vorba de reeditarea într-un nou format al seriei de concerte de anul trecut, efectuată de *Hammeth & CO* împreună cu orchestra simfonică din San Francisco şi cu celebrul *Michael Kamen*.

Gabrielle are un nou single, extras de pe albumul Rise. Este vorba de *„When A Woman"*.

Michael Bolton a fost găsit vinovat, şi la apel, de încălcarea legii drepturilor de autor, infracţiunea sa constând în faptul că şi-a intitulat un cântec *„Love Is A Wonderful Thing"*, ignorând că exista deja un titlu similar în discografia celor de la *Isley Brothers*! Să vă mai spun că între cele două melodii, care au în comun doar titlul, sunt puşi 30 de ani (1964-1994)...

Tot *Elektra* a oferit pe 20 iunie o colecţie de 15 melodii ale legendarei trupe *The Doors*, *„Essential Rarities"* apărând acum individual, după ce în urmă cu aproape patru ani era inclusă în *„The Doors – Box Set"*...

Amatorilor de muzică celtică le recomand o compilaţie a celor mai promiţători artişti ai noului val care colaborează cu *Green Linnet Records*, un label care tocmai a împlinit 24 de ani! Titlul acesteia este *„Nua Teorainn"* (Teren nou – New Terrain) şi strânge laolaltă artişti din Irlanda, Scoţia, Anglia şi America, aceştia cântând atât piese tradiţionale, cât şi moderne, cu pasiune şi cu o evidentă dragoste pentru ceea ce fac pe tărâm muzical... Nou album pentru *En Vogue*, primul după o pauză de trei ani. Acesta are un titlu făcut pentru a fi Number One- *„Masterpiece"* (capodoperă).

Maestrul *Santana* va părăsi casa *Arista*, în ciuda marelui succes pe

care l-a avut cel mai recent album scos de el sub semnul respectivei firme – *„Supernatural"*...

CAZIER discografic

Michael Jackson

Albume: Blood on the dancefloor / Ghosts Home Video box set (noiembrie 1997) ● Biography series (octombrie 1997) ● Interview disc (octombrie 1996) ● History past present and future vol.1 ● (mai 1995) ● Dangerous/Off the wall (ianuarie 1993) ● Michael Jackson tour souvenir pack (august 1992) ● Motown's greatest hits (ianuarie 1992) ● Dangerous (octombrie 1991) ● Legend (ianuarie 1990) ● 18 Greatest Hits (mai 1988) ● Original soul of Michael Jackson (ianuarie 1988) ● Michael Jackson mix, The (noiembrie 1987) ● Anthology vol. 1&2 (ianuarie 1987) ● Got to be there/Ben (octombrie 1986) ● 12" tape: Michael Jackson (august 1986) ● Looking back to yesterday (iunie 1986) ● Great love songs of Michael Jackson (octombrie 1984) ● Music and me (octombrie 1984) ● Forever Michael (mai 1983) ● Michael Jackson (noiembrie 1982) ● Thriller (noiembrie 1982) ● Best of Michael Jackson, The (septembrie 1981) ● Off the wall (august 1979).

Video: History on film vol. 2 (iulie 1998) ● Ghosts (ianuarie 1998) ● History live (septembrie 1997) ● History on film vol.1 (septembrie 1996) ● History – Greatest hits (mai 1995) ● Dangerous – the short films (octombrie 1993) ● Legend Continues/Making of Thriller, The (iunie 1992) ● Unauthorised (mai 1992) ● Moonwalker (ianuarie 1992) ● Legens continues, The (mai 1988) ● Making of Thriller (septembrie 1986).

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL: Liliana Suciu, Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

COLIZIUNE ÎNTRE GALAXII

ADRIAN HOAJĂ

Andromeda şi Calea Lactee

Legenda grecilor închinători la zei povesteşte că Andromeda, fiica lui Cefeu, miticul rege al Ethiopiei şi al Cassiopeei, a fost salvată de un monstru marin de către Perseu, care a luat-o apoi de soţie... Pentru astronomi, Andromeda este o galaxie spiralată, aidoma Căii Lactee, care face parte din grupul local, alcătuit din circa 30 de galaxii, întins în jurul nostru pe o distanţă de zece milioane de ani-lumină. Cele mai mari sunt, în ordine, Andromeda (sau, cum figurează în catalogul lui Messier, M 31), Galaxia (sau Calea Lactee) şi M 33. Legate gravitaţional, cele trei galaxii se atrag reciproc. Dacă Universul ar fi fost de două sau trei ori mai bătrân decât este, atunci ele ar fi fuzionat, formând o unică galaxie gigantică. Dar, după câte se pare, potrivit mai multor astrofizicieni americani şi canadieni, nu-i timpul pierdut! Înainte chiar ca Soarele să înceteze a străluci, Calea Lactee va cunoaşte evenimentul cel mai cumplit, cel mai violent din toată istoria sa – ciocnirea cu Andromeda, cea mai apropiată galaxie, aflată la o depărtare de peste 2 milioane de ani-lumină. Potrivit cercetărilor referitoare la spectrul luminos al Andromedei, astrofizicienii au putut calcula că aceasta se apropie de noi cu o viteză de circa 120 km/s (adică peste 400.000 km/h), viteză care este în continuă creştere, pe măsură ce galaxiile se apropie una de alta. Calea Lactee are 100 de milioane de stele iar Andromeda este de două ori mai mare, la care trebuie să adăugăm şi o masă de circa nouă ori mai importantă de materie întunecată (planete, gaze, particule exotice etc.) a cărei natură este încă necunoscută.

Un fenomen care va dura miliarde de ani

Ce vor putea vedea strănepoţii noştri pe cerul nopţii, dacă Terra va mai fi locuită pe-atunci?... Va fi oare un fenomen care va dura cât eclipsa din vara trecută? Sau, cum scria de curând o „ziaristă" de la un cotidian, doar „câteva sute de ani"? Din păcate, este sigur că nici unei civilizaţii a viitorului nu-i va fi dat să observe în întregime, de la început şi până la sfârşit, giganticul cataclism întrucât el se va desfăşura de-a lungul mai multor miliarde de ani... Totuşi, în clipa când primele stele ale Andromedei îşi vor începe aventura traversării galaxiei noastre, acestea se vor ciocni în lanţ de stelele „noastre"? Astronomii de la observatoarele Carnegie din Pasadena (SUA) exclud o astfel de viziune catastrofică, afirmând că nu va fi nici un şoc între stelele celor două galaxii, întrucât distanţele care le despart sunt atât de imense încât, practic, este imposibil ca ele să intre în coliziune. Va fi aidoma amestecului a două roiuri de albine: harnicele insecte zboară toate împreună dar nu se lovesc niciodată unele de altele. Bunăoară, există o şansă de 1 la 1.000.000.000 pentru ca Soarele să se întâlnească cu o altă stea, deci este de prisos să credem că Terra ar putea să devină prizoniera unui sistem de stele duble.

CATACLISM

De galaxia noastră, Calea Lactee, se apropie, cu o viteză de peste 400000 km/h, o enormă aglomerare stelară de circa 200 de miliarde de stele, care poartă numele Andromeda.

Adevărata coliziune intergălactică va începe cu mult înainte ca primele valuri de stele să se întrepătrundă, pentru că atât Andromeda, cât şi Calea Lactee sunt de fapt de patru ori mai întinse decât o arată discurile lor vizibile. Cele două galaxii au de jur împrejurul lor nori gigantici de gaze reci, întinşi pe mai multe sute de ani-lumină, primii care vor intra în contact. Densitatea gazelor va creşte până când va deveni atât de ridicată, încât se vor crea toate condiţiile necesare naşterii a milioane de noi stele „într-o clipită", adică în numai câteva milioane de ani! În marea lor majoritate, aceste stele tinere, foarte masive, vor exploda rapid, după câteva mii sau zeci de mii de ani. Supernovele astfel apărute vor ilumina imensii nori întunecaţi aidoma ghirlandelor de beculeţe din pomii de Crăciun.

Ce nu vor vedea nici urmaşii noştri!

Ce li se poate întâmpla Soarelui şi Sistemului nostru planetar? Datorită colosalei „îmbrăţişări" dintre cele două galaxii, ele îşi vor schimba, probabil, înfăţişarea şi lungi filamente de gaz şi stele se vor alungi pe mai multe sute de mii de ani-lumină în jurul Andromedei şi al Căii Lactee. Dacă Sistemul nostru Solar se va afla pe unul dintre aceste braţe, el ar putea fi azvârlit din discul galactic! Pentru pământeni, probabil că asta nu va însemna mare lucru şi ei vor putea observa că Soarele se află la aceeaşi depărtare de Terra, Sistemul nostru Solar fiind prea mic, în această încleştare a giganţilor, pentru a suferi o deformare oarecare. Este, dacă vreţi, cam ce ar păţi un ţânţar ce bâzâie în jurul unui elefant ce se luptă cu un alt elefant – elefanţii fiind de dimensiunea... Terrei! Dar chiar şi în eventualitatea în care cele două galaxii vor trece la distanţe relativ „mici" una de cealaltă, fără să intre propriu zis în coliziune, ele vor sfârşi, mai devreme sau mai târziu, prin a se uni, formând o uriaşă galaxie eliptică şi care nu va avea deloc o formă spiralată, ci mai degrabă forma unui cartof, mai mult sau mai puţin turtit. Totuşi, când va începe marele cataclism galactic?

Aveţi răbdare! Mai avem de aşteptat doar... cinci miliarde de ani!

NEURONI resuscitaţi

DORIN MĂRAN

Echipa de specialişti a profesorului Nobulo Ochida de la Stemcells Inc. a realizat în urmă cu câteva luni o premieră mondială: implantul de celule suşe (precursoare ale celulelor diferenţiate) umane la un cobai. Experienţe similare au mai fost realizate, însă transferul a fost făcut de la animal la animal. La 7 luni după injectarea acestor celule în creierul şoarecilor s-a constatat că acestea au supravieţuit, transformându-se în celule nervoase adulte, în special în neuroni cu un comportament normal. Dacă pe termen lung reuşita acestor experimente se confirmă, se vor deschide largi perspective în tratarea unor boli neurovegetative cum ar fi Parkinson, Alzheimer, scleroza laterală amiotrofică etc., boli ce se caracterizează prin moartea neuronilor specializaţi. Multă vreme s-a crezut că celulele suşe nu există în creier. Acum se ştie că ele sunt prezente atât în creierul fetusului cât şi al adultului. Sub efectul factorilor de creştere, aceste celule sunt capabile să evolueze în neuroni sau în alte celule nervoase. Celulele par să se specializeze în mod diferit în funcţie de locul în care au fost implantate. Neurobiologii urmează să mai verifice dacă integrarea lor în creier nu e doar anatomică ci şi funcţională. În urmă cu câteva luni cercetătorii americani au reuşit prin acest procedeu să redea mobilitatea unor şoareci paraplegici (în acest caz celulele suşe au fost prelevate din embrioane de şoareci). Dacă cercetările vor da roade e foarte posibil ca şi subiecţii umani suferind de paralizii datorate secţiunii măduvei spinării, să fie vindecaţi.

PREMIERĂ MONDIALĂ

Un grup de cercetători americani a reuşit să implanteze unui animal celule din creierul uman. Obiectivul: tratarea maladiilor Parkinson, Alzheimer...

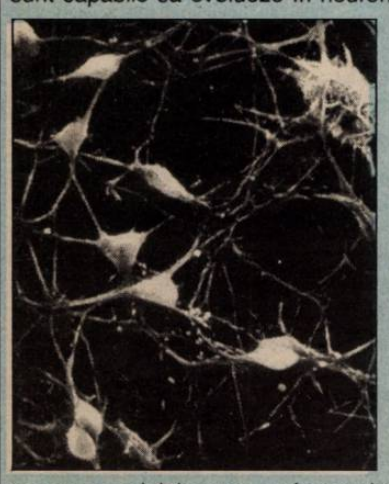

Pământul, un imens

BULGĂRE DE ZĂPADĂ?

MARIAN GRIGORE

Prima teorie care încearcă să explice această anomalie a fost elaborată de cercetătorii americani, în special de Daren Williams, de la Universitatea din Pensylvania. Conform acestei teorii, axa Pământului ar fi fost mult mai înclinată decât acum (54 grade faţă de doar 23,5 astăzi), încât radiaţia solară primită la Ecuator, anual, era mai mică decât aceea din zonele polare. Explicaţia stă în picioare, dar scenariul este totuşi puţin plauzibil. Mai întâi, din cauză că o asemenea importantă modificare a înclinaţiei axei (cu circa 30 grade) ar fi trebuit să aibă loc într-un timp relativ scurt la scară geologică, de doar 100 milioane ani. Mai apoi, pentru că, şi dacă am accepta acest fapt destul de şocant, oricum ar fi trebuit să se înregistreze o variaţie sensibilă, în timp, a lungimii zilelor, fapt contrazis de analiza fosilelor din epocă. În 1992, Joe Kirschvink, de la California Institute of Technology, a imaginat un alt scenariu, poate mai puţin spectaculos, dar mai logic. Scenariul presupune că, în trecut, a avut loc o serie de mai multe glaciaţiuni totale, perioade în care Pământul era asemenea unui imens bulgăre de zăpadă. Ultima va fi avut loc acum circa 700 milioane de ani. Modelarea pe calculator a acestui scenariu pare să-l confirme. Astfel, dacă zona gheţarilor reuşeşte să acopere, în timp, latitudinile ridicate, până aproximativ la latitudinea Parisului, procesul de răcire se accelerează rapid, datorită ariei suprafeţelor reflectorizante, albe, ale gheţarilor, care retrimit în spaţiu cea mai mare parte a luminii solare. Ceea ce determină o răcire generală a planetei, într-un timp extrem de scurt din acest moment, de doar câteva secole. Mai greu pare însă a fi de ieşit din această stare. Însă şi pentru aceasta autorul teoriei a găsit o explicaţie corespunzătoare. Aici ne vine în ajutor... efectul de seră, atât de neliniştitor azi, dar fără de care, atunci, Pământul ar fi rămas definitiv o planetă îngheţată. În fapt, susţine autorul, chiar îngheţat fiind, Pământul continuă să aibă o activitate vulcanică şi să emită, în consecinţă, importante cantităţi de bioxid de carbon, gaz responsabil în bună măsură de efectul de seră. Acest gaz se acumulează milion de ani după milion de ani, fără a fi dizolvat de oceanele acoperite de gheaţă sau „digerat" de vegetaţie. Şi vine momentul când concentraţia sa îi permite să reţină o cantitate mai mare din energia reflectată de gheţari decât aceea pe care o lasă să se piardă în spaţiu. Astfel atmosfera se încălzeşte, gheţarii încep să se topească, treptat, pe măsura accentuării efectului de seră, până în momentul în care apar şi petele întunecate de pământ dezgheţat, care contribuie şi ele la reţinerea unei mai mari părţi din energia primită de la Soare. Din acest moment procesul avansează rapid, în mai puţin de o mie de ani planeta trecând de la starea de bulgăre îngheţat la un infern de căldură sufocantă. După care apar norii, aburii ridicaţi din ocean, valurile ridicate de furtuni şi curenţii dizolvând şi antrenând în adâncuri bioxidul de carbon atmosferic, vegetaţia contribuind şi ea la „reciclarea" lui în biomasă. Totul continuă astfel până ce concentraţia de bioxid de carbon scade sub pragul care permite din nou progresia gheţarilor. Şi ciclul se repetă...

NEDUMERIRE

Roci datând de la sfârşitul Precambrianului, caracteristice zonelor glaciare, au fost găsite în Australia, Namibia, Canada sau Virginia. Or, ce căutau gheţarii la Ecuator?

planet@IT

Cărţi de credit furate de la AOL

Cea mai mare companie mondială de servicii Internet, considerată a fi până acum una dintre cele mai sigure pieţei electronice din lume, firma AmericaOnLine (AOL), investighează nişte rapoarte privitoare la accesarea ilegală a serverului de nişte hackeri, care au spart sistemul de securitate şi au furat numere valide de cărţi de credit, a declarat pentru CNN unul dintre purtătorii de cuvânt ai AOL. Utilizatorii AOL au fost monitorizaţi de hackeri, iar în momentul în care aceştia au apelat la cartea de credit, numărul a fost înregistrat şi de hackeri. AOL a declarat că îi va contacta personal pe cei care au fost astfel păcăliţi, pentru a-i pune în temă şi pentru a micşora numărul fraudelor bancare. Publicaţia Washington Post a publicat o ştire în care o persoană confirma furtul numărului cărţi sale de credit prin „intermediul" AOL, aproximativ 500 fiind cifra totală a victimelor acestui atac. AOL a afirmat că hackerii au furat informaţii personale, numele clientului, adresa şi numărul cărţii de credit, precum şi codul de acces la cont, însă nu a mai dat şi alte amănunte despre alte acţiuni ale piraţilor, spunând că totul se află sub investigaţii oficiale. De asemenea, purtătorul de cuvânt al AOL a mai spus că „s-au luat măsuri pentru ca acest gen de atacuri să nu se mai întâmple". Este clar că, indiferent de măsurile de securitate, spargeri de acest gen vor mai avea loc. Peste tot în lume, indiferent de prestigiul şi măsurile de protecţie ale oricărui sit, astfel de atacuri devin până la urmă posibile. Atât timp cât calculatorul este legat la reţea, hackerii sunt prezenţi, inevitabil, ca şi ursul la stup. Aşa că, în continuare, cei 23 de milioane de utilizatori AOL, adică mai mult decât populaţia totală a României, pot fi siguri că nimic nu e sigur pe Internet, indiferent de numele şi asigurările date de marii afacerişti ai webului.

Depăşirea siliciului

Utilizatorii de tehnică de calcul vor computere mai rapide, mai rapide şi mai rapide. Şi le vor acum. Nevoia de viteză a împins industria computerelor să creeze procesoare mai rapide, memorii mai încăpătoare şi conexiuni la reţea mai performante. Însă cipurile de siliciu au limite fizice, iar producătorii se apropie din ce în ce mai mult de ele. În viitor, dacă nu se va găsi altă tehnologie, procesoarele vor deveni mai mult specializate decât rapide. Inginerii vor trebui să experimenteze alte tehnologii pentru a putea crea supercomputere, pentru că anul 2000 se va apropia de vârful „Generaţiei Siliciu". Cam astă s-a discutat la Conferinţa 2000 „În depăşirea siliciului". Vicepreşedintele IBM, Nicholas Donofrio, este de părere că abia s-a început o îmbunătăţire a tehnologiei computerelor ce va dura 30 de ani şi că „ a ţine pasul cu Legea Moore nu este deloc greu". „Legea lui Moore", mai mult o observaţie empirică decât o lege, se referă la numărul tranzistorilor dintr-un singur circuit integrat, care trebuie să crească de patru ori la fiecare 3 ani. Intel, AMD şi alte companii au încercat să dovedească adevărul acestei legi. Intel doreşte să lanseze noul său chip, Willamentte, în acest an, cu o viteză de 1,4 GHz. Acum trei ani cel mai rapid procesor avea 233MHz, deci factorul lui Moore a fost atins. Este posibil ca în viitor să se treacă la computerele moleculare, construite atom pe atom, cu o tehnologie de „scanare-tunelare" microscopică, şi care vor procesa de sute de mii de ori mai multe informaţii decât cipurile de azi, făcute din siliciu. (G.V.C.)

Inexplicabilul de lângă noi

VINDECĂRI PARADOXALE, INCREDIBILE

ION ŢUGUI

Relatarea care urmează nu poate constitui nici măcar subiectul unei speranţe, deoarece fenomenul are loc atât de rar şi este cu totul insolit, încât nu ne rămâne decât să-l consemnăm cu uimire. Este vorba de aşa-numitele vindecări miraculoase. O femeie din Orşova s-a îmbolnăvit de cancer. Urma să fie operată, la scurt timp după fixarea diagnosticului într-o clinică medicală. Dar amână operaţia până când copiii vor intra în vacanţă. Copiii au intrat în vacanţă şi, după câteva zile, mama s-a dus la atelierul unde lucra: avea nevoie pur şi simplu de îmbărbătarea colegilor care aflaseră de cumplitul diagnostic şi de iminenţa operaţiei. Iată ce-şi aminteşte bolnava şi îmi comunică într-o scrisoare:

„Pe data de 5 iulie 1995, distrusă sufleteşte, cu gândul la copiii mei, de 9 şi respectiv 15 ani, pe care putea să-i aştepte ani de suferinţă în absenţa mamei lor, am ieşit din atelierul unde lucram, nu-mi găseam echilibrul, plângeam tot timpul. Mi-am fixat ochii pe cer şi fără să vreau am început să implor îndurate. La scurt timp am simţit că-mi intră în creştet un curent cald, care a început să curgă lent prin tot trupul, până în tălpi. Îl simţeam cum trecând prin mine, dispare în pământ. M-am speriat tare, gândeam că aşa s-ar putea manifesta metastaza, ca un curent care trece cald prin tot corpul. Nu ştiam ce să fac, unde să mă ascund să nu mă vadă colegii suferind. Şi m-am uitat din nou la cer, mi-am fixat privirea într-un punct de pe cer, nu vedeam nimic, bineînţeles, dar mă rugam intens, plângând. Din acest moment a început de fapt totul..."

Totul înseamnă dispariţia durerilor, noi controale medicale şi amânarea operaţiei. Analizele au condus la alte rezultate spre mirarea specialiştilor care nu greşiseră atunci când femeia fusese programată pentru operaţie. Întrebată ce se întâmplase în doar câteva săptămâni, bolnava nu a putut da nici o explicaţie acceptabilă. Privirea cerului şi rugăciunea nu puteau fi cauze ale unei vindecări spontane. „Cazul" a fost clasat. Diagnosticul oficial a rămas un simplu petec de hârtie păstrat şi azi ca document al miracolului. Dar după restabilirea sănătăţii în chipul descris mai sus, a urmat:

„Eram vindecată, nu ştiu de cine şi cum, în afară de acel curent cald care mi-a brăzdar trupul. Treptat, în câteva luni de zile, am simţit că sporesc în mine unele capacităţi pe care sigur nu le avusesem mai înainte. Mi s-a schimbat şi vederea, deoarece acum văd clar acel câmp bioenergetic şi văd cum curge energia în om, am căpătat darul de a vindeca, văd nişte „luminiţe colorate" în trupul uman şi le urmăresc mişcarea extraordinară în corp, văd nişte cercuri luminoase care se plimbă pe lângă noi, alteori văd puncte negre, ştiu că acestea sunt boli ale trupului. Când închid ochii, nu mai intru în acel întuneric, cum ştim că se întâmplă, ci văd un fel de far galben fixat între ochii persoanei la care mă uit cu ochii închişi. Galbenul este urmat de verde, albastru, mov şi mai rar roşu. Aceste culori nu pot fi descrise pentru că sunt pure şi foarte vii, dinamice. Privind spre exemplu un fir de păr, am văzut că îi lipseşte culoarea albastră, ceea ce înseamnă o boală. Mi s-a acutizat şi auzul, nu vă pot descrie modul în care aud pur şi simplu atmosfera, sunetele din atmosferă, parcă aud tot cerul. Dar ce-i mai şocant pentru mine este că aud în urechea dreaptă voci, mesaje. Sunt anunţată atunci când urmează să se întâmple ceva în lume sau cu mine. Multe nu-mi sunt înţelese, nu am capacitatea să le descifrez corect."

Corespondenta mea nu-şi afişează capacităţile, dumneaei doreşte pur şi simplu să fie testată de către specialişti, să fie ajutată să înţeleagă ce se întâmplă, cum s-a vindecat de cancer în mod spontan, de ce după vindecare au apărut manifestările pe care le trăieşte azi.

Înconjuraţi de baze extraterestre

CIUDĂŢENII LA BAZA EDWARDS

DAN D. FARCAŞ

Despre baza Edwards din California a *Forţelor Aeriene americane* s-a spus, de pildă, că aici ar fi avut loc prima întâlnire a unui preşedinte american cu extratereştrii în 1954... Despre această instalaţie militară deosebit de selectă se mai povestesc însă şi alte istorii stranii. S-a aflat, de pildă, că, în noaptea de 7 octombrie 1965, apariţia unor OZN-uri a declanşat o alertă la Baza Edwards. Mai multe avioane F-106 au fost trimise să intercepteze cele 12 obiecte luminoase, controlate aparent de o inteligenţă, aflate la înălţimea de 12000 metri. Viteza acestor obiecte, ca şi manevrabilitatea lor, n-au permis însă interceptoarelor să se apropie de ele. Fenomenul a durat circa cinci ore, a implicat opt baze din California, între care: Norton, George, Hamilton, March, plus sistemul NORAD şi comanda apărării aeriene a sectorului vestic. Conversaţiile care au avut loc cu această ocazie au fost înregistrate pe bandă (cu un total teoretic de 40 de ore). Ulterior, la cererea unor organizaţii, reprezentate prin producătorul de film Samuel M. Sherman, Air Force a desecretizat şase ore din aceste benzi, convorbirile fiind însă astfel decupate încât conversaţiile să-şi piardă sensul. Lucrând opt luni, Sherman a reuşit să identifice vocile, să elimine zgomotele de fond, pasajele nesemnificative sau inaudibile, să îmbunătăţească, pe calculator, sunetul vocilor. Aşa cum scriu Brad şi Sherry Steiger, Elaine Douglass, editor asociat la forumul *Righ to Know* (Dreptul de a şti) relata că în aprilie 1991, în timpul unei emisiuni radio, la un post din Berkeley (California), trei persoane i s-au adresat prin telefon, spunând că au văzut extratereştri la bazele militare Edwards şi China Lake. Unul dintre cei trei s-a prezentat drept fostă „beretă verde" în războiului din Vietnam. El afirma că la bazele militare Edwards şi China Lake a fost solicitat să realizeze construcţii de mare adâncime, foarte întinse, care nu semănau cu structurile militare uzuale. Martorul mai spunea că, pentru a vizita o construcţie subterană la baza Edwards, ascensorului i-au trebuit cinci minute pentru a ajunge la nivelul cel mai adânc, o distanţă estimată la treizeci de etaje. Aici a văzut, întâmplător, un extraterestru. Era înalt de 2,5-3 metri, purta o salopetă şi stătea de vorbă cu doi ingineri (pământeni). Gărzile, observându-l, l-au obligat imediat să părăsească locul. La întrebarea reporterului dacă nu cumva cel văzut era un pământean foarte înalt, martorul a spus că nu se putea înşela, deoarece făptura avea mâini foarte lungi, aproape până la pământ, degetele de asemenea extrem de lungi, un cap mare, ochi enormi, alungiţi, piele verzuie. Acelaşi martor a mai spus că, lucrând la baza China Lake, într-o zi când rămăseseră peste program, unul dintre colaboratorii săi l-a chemat să-i arate ceva. Cei doi au zărit, într-un hangar, prin geam, patru omuleţi cenuşii de circa un metru. Din nou au intervenit gărzile, care le-au spus „credeam că aţi plecat... hangarul acesta este interzis pentru oricine... puteţi fi împuşcaţi". Martorul spunea că respectivul coleg a fost atât de impresionat de cele văzute, încât n-a rezistat tentaţiei şi s-a mai întors acolo într-una din zilele următoare. A fost prins şi dat afară din bază. Peste trei luni a fost găsit mort în condiţii neelucidate, în districtul Orange...

(Va urma)

Dosarul gândurilor comunicante

CE ESTE ENERGIA PSIHICĂ?

MIHAELA DOROBANŢU

Fără a fi putut beneficia de o susţinere solidă pe bază de fapte experimentale, ipoteza existenţei energiei psihice lansată de profesorul Hans Berger nu a rezistat. Aceeaşi soartă a

CU VITEZA LUMINII!

Energia implicată de percepţia parapsihologică nu face parte dintre cele cunoscute la ora actuală.

avut-o şi o ipoteză asemănătoare, lansată de Frederic Myers: „ipoteza eterică". Aceasta susţinea existenţa în paralel cu eterul „obişnuit", a unui mediu eteric de o natură diferită, care s-ar fi manifestat în fenomenele parapsihologice. Ar fi vorba despre vibraţii ale „mediului meta-eteric", produse în timpul activităţii cerebrale, transmise sub formă de unde prin spaţiu şi detectate de persoane cu o anumită „ *sensibilitate*", cum ar fi receptorii cu calităţi telepatice. După cum afirmă cercetătorul Raphaël Kherumian într-un studiu privind perspectivele parapsihologiei, acest mediu meta-eteric se supune unei fizici diferite de cea pe care o cunoaştem noi şi având ca atare nevoie de un detector special, care poate foarte bine să fie creierul omenesc. Aceasta ar fi şi explicaţia aparentului insucces al detectoarelor construite pe baza fizicii „obişnuite".

Existenţa unor posibile câmpuri şi forţe, altele decât cele pe care le cunoaştem astăzi, nu mai poate fi respinsă la fel de uşor (şi de eronat!) ca altădată. Un fost colaborator al lui Einstein, Dr. Hoffmann, a făcut speculaţii asupra unei asemănări între forţa gravitaţională, care acţionează la orice distanţe, şi forţa care stă la baza transmisiei telepatice. Ceea ce deschide drumul către o altă mare descoperire a fizicii moderne: neutrinii.

Reamintim că aceştia sunt particule elementare fără sarcină şi cu o masă de repaus practic nulă, proprietăţi care le permit traversarea unor straturi de materie de grosimi impresionante. Este de ajuns să amintim că slabul fascicul neutrinic provenind din Soare şi celelalte stele traversează, ca şi cum acesta nici nu ar exista, întregul glob terestru.

Ideea lansată a fost că asemenea fluxuri de neutrini sunt produse în procesele neuropsihice, servind apoi, datorită proprietăţilor lor cu totul speciale, drept transportori pentru sugestia telepatică. Deşi toate acestea rămân însă simple speculaţii în absenţa unei verificări experimentale, meritul lor este de a atrage o dată în plus atenţia asupra faptului că problema naturii energetice a sugestiei mentale este, totuşi, o teză fundamentală şi cu totul ieşită din comun.

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru această trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/26

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

EVADARE DIN PREZENT

PAUL IOAN

Câte din presimţirile noastre, ale oamenilor „normali", sunt confirmate de realitate? Câte evenimente reale sunt considerate ca fiind prevăzute şi stocate în inconştient, apoi defulate numai cu prilejul producerii lor – altfel, uitând pur şi siplu de ele? Aceste întrebări au stat la baza unui studiu psiho-social efectuat pe durata a două decenii de profesorul american Richard Conwell (de la Universitatea Carolina de Sud) şi publicate în lucrarea a cărei traducere liberă ar fi „De ce ne merge ceasul înainte?" („Why Time is Faster?"). Pentru a-şi explica teoria şi implicit *apetitul inconştientului pentru presimţiri*, prof. Conwell distinge două profile psihologice: persoane cu ambiţie şi fără voinţă („cele duse de vânt" sau *contemplative*) şi persoane şi cu ambiţie, şi cu voinţă („cele care stârnesc vântul" sau *dinamice*). Ambelor categorii li se atribuie ab initio acelaşi nivel al intelectului (de aici despărţirea de modelul lui Schopenhauer, pentru care geniile au două treimi inteligenţă şi o treime voinţă, iar omul obişnuit invers). Rezultatele statisticilor sale arată următoarele: peste 70 la sută din „cei duşi de vânt" sunt asaltaţi de presimţiri confirmate de realitate; mai puţin de 25 la sută din „cei ce stârnesc vântul" au presimţiri şi un procent mult mai mic face o legătură între acestea şi realitate. Cum poate fi interpretată această constatare? Prof.Conwell are o explicaţie complexă, psihosocială deterministă, şi una simplă, limpede, cu nuanţe de geometrie elementară. Ne vom opri succint asupra ultimei. Considerând situaţia prezentă un reper şi un scop în viaţă alt reper, traseul poate fi (simplificând ideea) *linia dreaptă* (pentru dinamici) şi *zig-zag*-ul (pentru contemplativi, dacă mai apucă...). Probabilitatea ca un fenomen parapsihologic (presimţirea) să se manifeste este peste 9 ori mai mare în cazul zig-zag-ului decât în cazul liniei drepte. De ce? Vom vedea în numărul următor.

Tehno XXI

CALCULATORUL în drum spre ultima limită

MARIAN GRIGORE

PERSPECTIVE

În jurul anului 2015 tehnologia siliciului își va fi atins limitele fizice în construcția calculatoarelor. Ce va urma?

◆O primă cale de ieşire din fundătura în care va intra tehnologia siliciului o reprezintă „ordinatorul optic". Un calculator prin circuitele căruia nu vor alerga electronii, ci lumina. Totul este să fie creat un dispozitiv capabil să îndeplinească acelaşi rol cu tranzistorul clasic, bazat pe semiconductori, respectiv rolul de întrerupător ale cărui poziţii închis şi deschis corespund celor două „litere" ale codului binar, respectiv zero şi unu. Acest „tranzistor optic" va fi o lentilă cu opacitate variabilă, proporţională cu intensitatea unui curent electric ce o traversează, astfel încât să poată opri sau permite trecerea unui fascicul laser. *„Memoria acumulată a tuturor computerelor actuale ar putea să încapă într-un cub cât o bucată de zahăr!"* – anunţă, optimist, cercetători în domeniu.

◆Ca într-o adevărată „cursă a optimismului", alţi cercetători supralicitează, reducând o sută de calculatoare performante actuale la dimensiunea unui grăunte de nisip, graţie „tranzistorului molecular", care ar fi constituit dintr-o singură moleculă dotată cu proprietatea de a lăsa sau nu să treacă un curent electric, în funcţie de tensiunea (diferenţa de potenţial) la care este supusă...

◆La graniţa dintre fizică şi biologie se plasează cercetătorii care prevăd apariţia „calculatorului ADN", pe care îl văd capabil să calculeze de o sută de mii de ori mai rapid decât cel mai rapid calculator actual, deşi ar avea dimensiunile unei banale eprubete de laborator. „Tranzistorul" acestui ordinator ar fi o scurtă secvenţă genetică, care ar putea fi prezentă de miliarde de ori în lanţul moleculelor de ADN. Cinci grame de asemenea ADN, „scăldate" de un metru cub de soluţie nutritivă, ar putea stoca mai multă informaţie decât memoria cumulată a tuturor calculatoarelor construite vreodată. Datorită unei enzime, o asemenea secvenţă genetică notată, convenţional, zero, s-ar putea transforma în altă secvenţă, notată unu. Şi invers. Desigur, calculul acesta „chimic" s-ar desfăşura mult mai lent decât în cazul circuitelor electronice, dar el s-ar desfăşura simultan într-un număr astronomic de molecule.

◆De notat că aceste posibile calculatoare ale viitorului există deja în variante primitive. Există, astfel, un computer optic cu un volum de un metru cub, cu 128 de lentile, un altul molecular, cu patru „tranzistori", iar un computer ADN a rezolvat deja probleme matematice insolubile prin tehnologia siliciului.

◆În fine, graniţa ultimă va fi atinsă de ordinatorul cuantic, în care „tranzistorul" se reduce la un singur atom. Cele două „litere", zero şi unu, ar corespunde celor doi spini (sensul de rotaţie în jurul său însuşi) ai atomului. Sub impactul unei iluminări puternice, atomul îşi poate schimba spinul. Elementul de senzaţie constă însă în faptul că, sub efectul unei iluminări de o extrem de slabă intensitate, atomul nu se mai roteşte într-un singur sens, ci, conform principiilor fizicii cuantice, în ambele sensuri în acelaşi timp, cele două stări suprapunându-se. Vom avea, deci, posibilitatea de a construi un calculator cuantic, în care fiecare „tranzistor" (atom) va fi folosit concomitent de două ori, corespunzător celor două stări suprapuse. Capacitatea unui calculator cuantic o putem intui spunând că 500 de asemenea „tranzistori cuantici" s-ar afla simultan în 2500 combinaţii de stări suprapuse. Cifra corespunzătoare este mai mare decât numărul total al atomilor din Univers. Or, operaţiile de calcul s-ar putea efectua asupra fiecărei stări simultan! Ar fi, cu adevărat, „ordinatorul ultim". Deocamdată, cel mai puternic prototip se reduce la cinci particule. E un început.

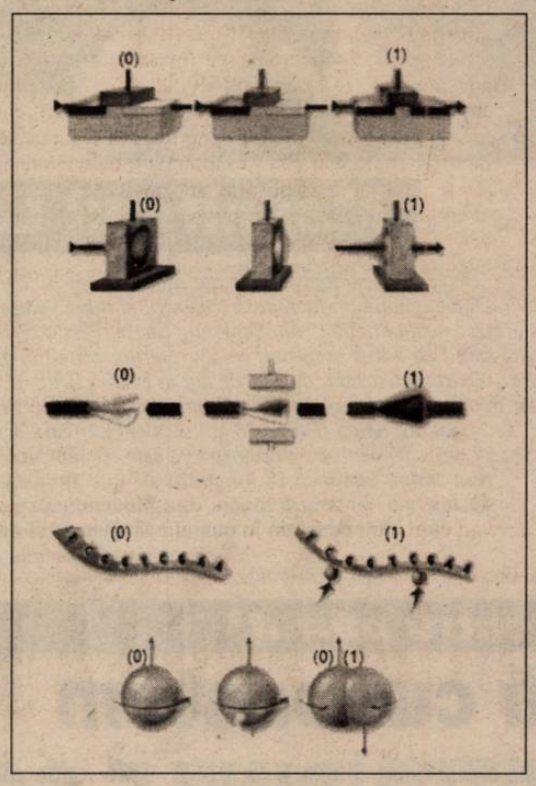

Inteligenţa românească în cursa „antigravitaţională"

Obiecte Zburătoare Identificate - MADE IN ROMANIA

PAUL IOAN

TRADIŢIE

În 1933, Henri Coandă a realizat şi experimentat primul model de aerodină lenticulară – discul zburător. Astăzi, inginerul Grigore Nica merge mai departe.

Obsesia descoperirii secretului uluitoarelor performanţe ale OZN-urilor a generat o cursă discretă dar înfierbântată pentru a realiza aparate similare. Este marea provocare aeronautică şi chiar aerospaţială a secolului XX şi a următoarelor veacuri. Henri Coandă (1886-1972) este dirijorul care a dat tonul, cu al său efect reactiv (ce-i poartă numele) aplicat unui obiect zburător lenticular – era anul 1933. A fost un mare pas, trecut doar în aparenţă neobservat, căci în laboratoarele de profil ale marilor puteri industriale ideea a prins contur. Un alt român, de origine germană, sighişoreanul Hermann Oberth, este unul dintre primii experimentatori ai combustibilului lichid pentru motoarele-rachetă – era anul 1923.

Iată, deci, că startul competiţiei aeronautice şi aerospaţiale mondiale a fost dat de doi compatrioţi. Dacă în ceea ce priveşte zborul spaţial, bătălia a ajuns pe Lună şi priveşte spre Marte, lupta pentru „imitarea" OZN-urilor a continuat fără succes. Oberth spunea în urmă cu 40 de ani că „farfuriile zburătoare se propulsează prin folosirea fenomenului de distorsiune a câmpului gravitaţional şi transformarea lui în energie utilizabilă". Încrâncenarea tehnico-ştiinţifică ultrasecretă devenise deja în anii '60 o problemă de stat. De exemplu, încă din 1957, cinci giganţi industriali americani – cu centrul la Dayton, Ohio – făceau cu cheltuieli exorbitante „cercetări antigravitaţionale". În paralel, sunt analizate la sânge „cioburi" de OZN-uri ghinioniste, iar folclorul (tot american) spune că unii „piloţi extragalactici" sunt traşi de limbă fără milă... (apropo, or avea limbă?) Tuturor acestor tentative le dă o replică revoluţionar-ştiinţifică...

...Inginerul Grigore Nica

„Totul se bazează pe *anularea forţei gravitaţionale cu ajutorul forţei centrifuge*, prin acumulare de energie pe zona periferică. Aparatul poate staţiona în orice poziţie şi îşi poate schimba direcţia în unghiuri mici, aşa cum apar traiectoriile OZN-urilor depistate de staţiile radar" – spune dl. Nica într-un cotidian. Inventatorul bucureştean concepe şi proiectează o farfurie zburătoare de peste 15 ani, iar anul acesta a depus brevetul la OSIM. „Romtehnica" analizează la rândul ei posibilitatea realizării practice a unui prototip. Aspectul aparatului este unul clasic-ozenist, fiind format din componente: ansamblul superior rotitor într-un sens, cel inferior rotitor în sens contrar şi corpul central fix. Nava va avea, susţine dl.Nica, performanţele stupefiante ale OZN-urilor (desprindere de sol, staţionare în aer, ieşire în spaţiul cosmic etc.). Vom asista oare la marea izbândă românească a secolului XXI? Vor face investitorii pelerinaj la Bucureşti pentru a achiziţiona „O.Z.Identificate-made in Romania"? Cert este că în trecut, numeroase invenţii aeronautice româneşti (elicopterele lui George de Bothezat şi Grigore Brişcu, fuselajul triunghiular al lui N.Saru-Ionescu, monoplanul cu aripă joasă al lui Elie Carafoli, giropterul lui Stan Mateescu etc.) n-au avut susţinerea materială a guvernelor interbelice. Astăzi, decât investiţii în păcăleli financiare naţionale, mai bine să alimentăm şansele oferite de inteligenţa românească. Dobânda – materială şi morală – poate fi astronomică.

Care este SECRETUL „FORŢEI"?

DORIN MĂRAN

TAINĂ

Ce origine are „forţa" care reuşeşte să ridice lucrurile în aer, învingând gravitaţia? În film, lucrurile sunt simple...

Jedi Ob-Wan Kenobi, profesorul lui Luke Skywalker din filmul *Războiul stelelor* îi dezvăluie acestuia resorturile „Forţei", o formă de energie care ne înconjoară şi ne pătrunde. În plan cosmic aceasta menţine galaxia într-un tot unic. În ultima lucrare, *Beyond Star Trek*, (Dincolo de Star Trek), fizicianul american Lawrence Krauss încearcă să afle de unde ar putea veni această forţă extraordinară. În opinia sa, aceasta nu poate fi de origine electromagnetică întrucât ar putea fi uşor de detectat. De asemenea, nu poate fi vorba nici de forţe nucleare (slabe şi tari), raza lor de acţiune fiind limitată la scară atomică. Şi forţa de gravitaţie e eliminată: pentru a crea un câmp gravitaţional în măsură să mişte un creion, de pildă, ar fi nevoie să controlezi o cantitate astronomică de materie. Ar putea exista o a cincea forţă pe care nu am fost capabili să o detectăm, adaugă fizicianul. Dar această posibilă forţă ar trebui să fie de o mie de miliarde de ori mai slabă decât gravitaţia pentru a trece neobservată până la noi. Pentru a deplasa obiecte la distanţă, Obi Wan trebuie să-şi procure energia din altă parte decât din materie. Candidatul ideal pare să fie vidul cuantic. Dar pentru a deplasa un creion pe o distanţă de 1 metru ar fi nevoie să foloseşti energia a 10 miliarde de metri cubi de vid. Concluzia? Suntem foarte departe de a cunoaşte tainele materiei...

Anatomia secundei

STAREA LUMII

ALEXANDRU MIRONOV

O ştire bună pentru toată lumea: *TVR2*, post de televiziune declarat *educaţional*, intră pe satelit, ceea ce înseamnă o ofertă acoperind nu doar 38 la sută din teritoriul ţării, ca acum, ci peste 70 la sută propulsând al doilea canal public pe locul secund în ţară, ca potenţial de pătrundere în casele cetăţenilor români. Pentru ca *TVR2* să devină cât mai repede adevăratul post public de care educaţia naţională are nevoie este însă obligatorie participarea dv. la acţiune, prin convingerea furnizorilor de cablu de a se dota cu aparatul care transformă semnalul digital primit de la satelit (căci *TVR2* intră în era digitalului) în semnal analog; sau, în localităţile mici, achiziţionarea antenelor potrivite – ambele rezolvări însemnând introducerea, prin micile dv. resurse, a unui post puternic, proaspăt, serios, la care deviza este nu „Te uiţi şi câştigi" ci „Te uiţi şi înveţi!". Şi cine are carte, are parte – credeţi-mă, aşa se întâmplă în lumea largă, aşa s-a întâmplat, timp de decenii, şi la noi şi, după ce va trece vremea „ţepelor", învăţarea va fi principalul furnizor de viitor sigur, într-o lume din ce în ce mai complexă şi mai inteligentă. Emisiunea educaţională de pe *TVR2 „Lumea de mâine"*, are rubrici interesând, cred eu, toate vârstele, dar mai ales pe adolescenţii şi tinerii care îşi vor trăi cea mai mare parte a vieţii în veacul ce vine. Una dintre rubricile emisiunii poartă titlul articolului de faţă – şi în cele din urmă vă voi da o mostră de buletin de „stare a lumii", aşa cum îl prezint la *TVR2*, cu informaţia principală culeasă din mass media lumii. Iată biţii, pe „bumbi" cum spuneam noi, ziariştii, adică pe „idei principale".

În lume se află în funcţiune 436 centrale nucleare (România fiind, se ştie, beneficiara uneia dintre cele mai moderne centrale atomoelectrice, cea de la Cernavodă); în afară de energia ieftină produsă, centralele mai au şi meritul să ne ferească de 18000000000 tone CO2, pe care ni le-ar fi furnizat termocentralele de care am fi avut nevoie, dacă nu stăpâneam atomul. Celor două mari concurente la descifrarea genomului uman *(Human Genome Project* şi *Celera Genomics)* li s-a adăugat, neaşteptat, un al treilea, *Double Twist*, o companie particulară de geneticieni-computerişti, care anunţă, zilele trecute, descifrarea a 650000 gene din ADN-ul uman!

Hackerii, adică spărgătorii de coduri de pe *Internet* au făcut publică lista – altfel, ultrasecretă – a tuturor sateliţilor trimişi pe cerul de deasupra capetelor noastre de către marile puteri: *Heavens-Above. com;* doritorii pot accesa, aflaţi, nu numai sateliţii de telecomunicaţii şi de cercetare ci chiar sateliţii spioni ai armatelor SUA şi Rusiei!

În următorii 10 ani, prognozează jurnalistul Tom Peters, urmare a dezvoltării *Internet*-ului, administraţiile dar şi marile companii din SUA şi Europa de Vest îşi vor muta „gulerele albe", adică funcţionarii pe *web*, pe reţeaua informatică; urmarea va fi că mai ales India, apreciază cunoscutul viitorolog, va prelua această activitate birocratică, dotându-se astfel cu 50000000 noi locuri de muncă (!) şi câştigând nu mai puţin de 1000 miliarde dolari anual! Evident, noii funcţionari indieni vor rămâne la ei acasă, în India, prelucrând datele trimise „instantaneu" pe *Internet* de către utilizatorii lor şi retransmiţându-le, după prelucrare, tot instantaneu: este vorba de inventare, contabilitate, asigurări, imobiliar, chiar transferuri financiare; India, mare producătoare de software (programe de computer) devine astfel patria birocraţiei – culmea! – occidentale. Până în 2005, se prognozează, vânzătorii de autovehicule şi de părţi componente pentru autovehicule se vor organiza, pe *Internet*, făcând oferte comune, publicitate comună, chiar vânzări, printr-o companie electronică comună (deci *e-commerce*, comerţ electronic); vor participa la acţiuni giganţii ... *Ford, General Motors,* şi *Daimler-Chrysler,* economisind astfel nu mai puţin de 750 miliarde dolari, adică produsul naţional brut al României pe 21 de ani!

În sfârşit, ultimul „bumb", care ar trebui să-i pună pe gânduri pe bărbaţii României: tot apud Tom Peters, a doua mare revoluţie socială a omenirii – prima a fost ieşirea din cavernele preistoriei, cu drumul spre vânătoare şi agricultură – este pe cale să se producă: este vorba de emanciparea femeii, Sapient pregătit deja, ne ameninţă eseistul, pentru ascensiunea pe care o merită, spre comenzile civilizaţiei umane.

E bine de ştiut

Lumea culorilor

Nu mai reprezintă de mult o noutate influenţa culorilor asupra stării noastre psihice. Astfel unele culori induc o stare de calm şi bună dispoziţie, altele dimpotrivă. Cunoscând aceste virtuţi cromoterapia foloseşte culoarea drept modalitate de vindecare a unor stări de depresie. Verdele ierbii sau albastrul verzui al mării sunt odihnitoare, la fel cum culorile curcubeului apărut după ploaie sau cele ruginii ale toamnei conferă privitorului o stare de bună dispoziţie. Culorile florilor ne relaxează. Cum se explică acest lucru? Specialiştii spun că în aceste cazuri organismul secretă mai multă endorfină, fapt ce înlătură crisparea, starea de tensiune.

- Roşul este un excitant puternic. Chinezii cred că dacă vă urmăreşte tristeţea, trebuie să evitaţi această culoare care accentuează depresia. Sunt recomandate, în schimb, combinaţiile de alb şi negru.
- Verdele şi albastrul sunt culori extrem de relaxante, încât am putea alege o astfel de nuanţă pentru pereţii dormitorului. Studii interesante au demonstrat că orice combinaţie a tonurilor de verde şi albastru poate vindeca insomniile şi poate induce un somn liniştit.
- Maroul şi portocaliul echilibrează energiile organismului. Şi galbenul este energizant puternic.
- Violetul este cel care favorizează intens activitatea intelectuală.

Indiscreţii

Magnificul Leo

De când avea doar câteva zile micuţul Leo Blair era deja vedetă. După agitaţia premergătoare naşterii şi după venirea sa pe lume a urmat „vizita oficială" din Downing Street. Purtat pe braţe de tatăl său, Leo a fost prezentat colaboratorilor primului ministru englez. Foarte interesant, de 152 de ani în Marea Britanie nici un premier în exerciţiu nu a mai devenit tată. Tony şi Cherie Blair mai au doi băieţi (Euan, 16 ani şi Nicky, 14 ani) şi o fetiţă (Kathryn, 12 ani). Şi, pentru a demonstra că este cu adevărat vedetă, vom aminti faptul că 15 fotografii ale sale au fost difuzate pe Internet, iar pentru fiecare imagine publicată s-au virat câte 1000 de dolari în contul a două asociaţii de luptă împotriva cancerului de sân.

Preţul surâsului?

„Forbes", săptămânalul economic american o consideră pe Julia Roberts în showbiz „cea mai puternică personalitate de pe planetă. Şi aceasta după ce celebra actriţă a primit drept onorariu pentru rolul din filmul „Erin Brockovich" suma de 22 milioane dolari. Realizatorul filmului, Steven Soderbergh nu se arată deloc îngrijorat din acest motiv, ci dimpotrivă este mulţumit că după doar o lună de rulare încasările au depăşit numai în America 100 milioane de dolari. În Franţa, în prima săptămână, filmul a fost vizionat de aproape 700000 de spectatori. „Este suficient ca Julia să zâmbească în aceste filme şi banii curg. De fapt, spune producătorul celui mai recent film, acest lucru se întâmplă pentru că publicul o iubeşte".

Pentru părinţi

Să cunoaştem APTITUDINILE COPIILOR!

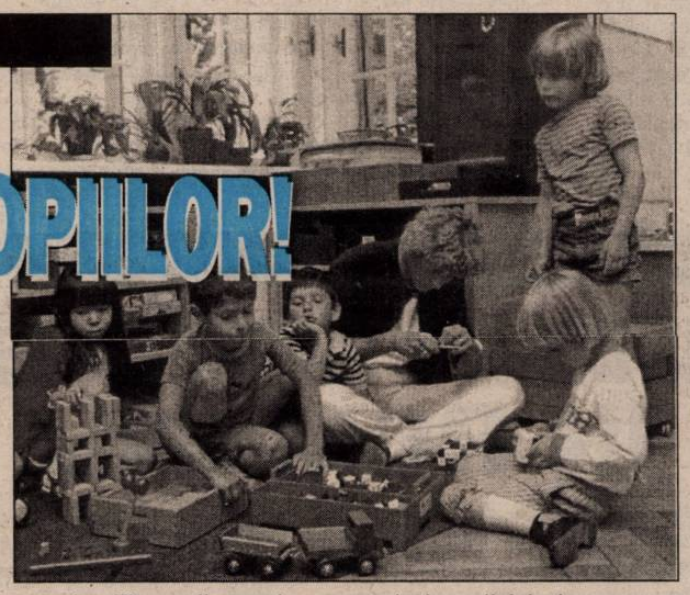

De cele mai multe ori părinţii nu vor sau nu pot să recunoască faptul că au pretenţii prea mari de la copiii lor. Dorinţa de a-i vedea reuşind în viaţă, mai bine decât ei dacă se poate, e deseori atât de puternică încât ei nu-şi dau seama când le cer mai mult decât pot da propriii lor copii. Psihologii sunt de părere că părinţii care vor prea mult binele copilului lor ar trebui să realizeze că dorinţele pe care încearcă să le transmită copilului nu se potrivesc totdeauna cu personalitatea lui. Uneori, fiecare dintre părinţi visează altceva pentru copilul lor. Mulţi taţi vor să-şi vadă băieţii mari sportivi sau electronişti în vreme ce mamele doresc să le impună să se pregătească pentru o meserie băneasă – fără a ţine cont de aptitudinile copilului. Obiceiul de a face comparaţii între fraţi, impunându-l ca model pe unul dintre ei poate avea efecte negative. Fiecare dintre noi avem propria noastră personalitate, căreia anumite lucruri i se potrivesc, iar altele nu. Dacă suntem de acord cu asta în ceea ce ne priveşte, de ce să nu acceptăm că acest lucru este valabil şi pentru copilul nostru?

Pentru a-l ajuta să-şi dezvolte personalitatea, trebuie să ţinem seama de temperamentul şi de aptitudinile sale reale, nu de cele pe care am dori să le aibă. Copiii trebuie acceptaţi aşa cum sunt. Comunicarea cu ei este foarte importantă deoarece el poate fi răsplătit şi lăudat atunci când se comportă bine. În momentele în care impulsivitatea sau agitaţia copilului atinge un nivel prea ridicat este bine să avem la dispoziţie o supapă de siguranţă. O variantă ar fi trimiterea la el în cameră până se linişteşte iar apoi dialogarea pe tema conflictului, cu mult tact şi înţelegere.

Copiii sunt foarte diferiţi unii de alţii. Bineînţeles că ştim acest lucru, dar este bine să ni-l amintim de fiecare dată când le pretindem prea mult, când le comparăm rezultatele cu cele ale colegilor lor sau le impunem anumite meserii care nu au nimic de-a face cu aptitudinile lor.

IOANA POPA

Dosarele frumuseţii

Invitaţie la o mică FANTEZIE COSMETICĂ

Dacă aveţi încă instinctele copilăriei, dacă sunteţi dintre aceia cărora vă plac verdeţurile, vă invit la o mică fantezie cosmetica cu verdeţuri şi vă veţi convinge că au o legătură precisă cu tonusul organismului nostru. Pentru a rezista mai bine stresului şi eforturilor la care viaţa modernă din timpurile actuale ale civilizaţiei îl supune, tenul are nevoie de hrană tot aşa de mult ca şi organismul uman. Dacă nu ne-am format obiceiul de a include frunzele verzi în tabieturile cosmetice zilnice, nu este niciodată prea târziu să o facem. Şi cum spunea un apicultor american în urmă cu un secol, – „parfumul şi floarea întregului an se află în guşa unei albine". Aşa că:

1. Frunzele de untişor, mojarate, frecate cu ulei de măsline + o linguriţă de miere – pentru ten sensibil, deshidratat.
2. Câteva fire de mărar, pătrunjel, mărunţite bine + gălbenuş de ou + miere de tei – pentru ten ofilit, obosit (dau vigoare pielii).
3. 100 g oţet de mere + frunze de păpădie se ţin la frigider 5 zile – loţiune pentru tenul gras cu pori deschişi.
4. Infuzia de salată, alternată cu cea de pătrunjel, estompează petele maronii, dacă folosim zilnic masca de miere, şi dacă folosim o cremă cu conţinut de propolis (rol protector împotriva soarelui de primăvară).
5. Infuzia de urzică + miere + o fiolă lăptişor de matcă – pentru ten uscat.
6. Infuzie de urzică + 10 picături de propolis – pentru tenul gras, acneic, pentru limpezirea părului (remineralizează, dă suplete, strălucire).
7. Infuzie mărar + miere + tărâţe de grâu – pentru ten ridat.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 3
Valabil până pe data de: 10 IULIE 2000

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

Voaletă şi Dantelă Veche

Iubitele lui Baudelaire

Maliţioşi şi uşor nedrepţi, am putea întreba: cine a făcut sumarul „Florilor Răului"? În ordinea cronologică din jurnalul intim al lui Charles-Pierre Baudelaire, ele sunt: *Sara Louchette*, prostituată („Ai vrea tot universul în budoar să-ţi vină..." , sau „Stam într-o noapte alături de-o evreică slută..."), *Emmeline Autard*, nevastă de magistrat („O nobilă creolă c-un farmec neştiut..."), *Jeanne Duval*, mulatră, actriţă de dus tava („Noi doi să călărim pe vin..."), *Marie Daubrun*, actriţă de mâna a 2-a („Sărutările tale, o, Lesbos, par cascade..."), *Aglaé-Joséphine Sabatier*, patroană de salon literar („Prin lacrimi eşti şi mai frumoasă...") şi, de ce nu, *Eugénie de Montijo*, soţia lui Napoleon III („Eşti înţeleaptă, dar ce-mi pasă?"). A existat, totuşi, o „fixaţie" : Jeanne. Dar după 20 de ani de iubire (1842-1862), poetul cu mai mult opium decât franci în „buzunarul ca abisul" află că omniprezentul şi cupidul ei „frate" este adevăratul amant al mulatrei. Cel judecat pentru „obscenităţi literare", la un an după Flaubert, încercase să se sinucidă, lăsându-i totul testamentar, apoi îi plătise îndelungatul tratament, căci Jeanne paralizase... Ca şi dragostea lui „mansardieră" pentru ea. „Les Fleurs du Mal"? Ce titlu izbutit! *(I.P.)*

Gastronomice

În această săptămână doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, ne trimite câteva reţete de gustări şi salate de sezon.

Salată de castraveţi cu ouă

3-4 castraveţi mijlocii, 3 ouă răscoapte, 2 linguri ulei, 2 linguri zeamă de lămâie, 1 lingură mărar tocat, sare, piper.

Se pregăteşte o salată de castraveţi obişnuită care se pune la mijlocul platoului, se presară cu mărar tăiat mărunt iar de jur împrejur se garnisesţe cu felii de ouă tăiate pe lung, presărate cu sare şi piper. Se stropeşte totul cu ulei şi zeamă de lămâie.

Supă franţuzească „Mimoza"

300 g fasole verde, 1 ceapă, 3 ouă, 1 ½ l zeamă de carne sau de zarzavat, 50-60 g unt.

Fasolea se curăţă, se spală, se rupe în bucăţele de 2-3 cm, apoi se aşază la foc cu apă şi sare. Se lasă să fiarbă 1-1 ½ ore. Când fasolea este bine fiartă, se strecoară supa, se opreşte o mână de fasole pentru garnitură, iar restul se trece prin sită. Într-un vas, se topeşte untul, se adaugă ceapa tocată mărunt, se amestecă bine până începe să se înmoaie şi se adaugă 3-4 linguri de supă. După ce a dat câteva clocote se răstoarnă în oala de supă unde se lasă să mai fiarbă împreună 10-15 minute. Se fierb ouăle tari, se trec gălbenuşurile printr-o sită mai rară şi împreună cu fasolea oprită se introduc în oală.

Supă austriacă de vişine

¾ l zeamă de carne macră, 1 kg vişine, 2 ouă, 250 g smântână, 1 linguriţă zahăr pudră, sare.

Se spală vişinele, se scot sâmburii, se pun într-un tifon şi se storc cât se poate de bine pentru a ieşi cât mai mult suc; se lasă să dea câteva clocote şi se adaugă sarea şi zahărul. Se derege cu smântână. Această supă se poate servi şi rece.

Beţişoare cu caş

175 g caş, 120 g unt, 200 g făină, 2 gălbenuşuri, sare, 100 g caşcaval.

Se frământă un aluat (timp de 20 minute) din cantităţile menţionate mai sus (fără caşcaval). Se întinde o foaie care se împătureşte în trei şi se lasă la rece 10 minute. Se repetă operaţia de trei sau patru ori, apoi foaia întinsă se unge cu albuş de ou şi se presară pe deasupra caşcaval ras. Se taie beţişoare late de 1 cm şi lungi de 9-10 cm. Se aşază pe o tavă unsă şi se coc la foc potrivit. Se servesc la supe, mai ales la supa de roşii.

Salată de ardei umpluţi

6 ardei mari, 2 cartofi fierţi, 1 morcov, 5-6 bucăţi ridichi de lună, 1 căpăţână salată verde, 2 linguri de mazăre fiartă, 2 castraveţi muraţi, mărar, pătrunjel verde, sare, piper şi maioneză dintr-un ou.

Se spală ardeii şi se îndepărtează cotorul. Celelalte zarzavaturi se taie mărunt, se amestecă, se sărează, se piperează şi se amestecă cu maioneză. Cu această compoziţie se umplu ardeii. Înainte de servire se ţin la rece.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

DOCTORUL casei

Panariţiul

Panariţiul este reprezentat de o inflamaţie acută, localizată la nivelul degetelor, ca urmare a unei mici răni neglijate. Cauza este tot un microb (stafilococ sau streptococ). Acesta sapă în profunzime, degetul se umflă, devine dureros şi foarte sensibil la cea mai mică atingere. Nici panariţiul nu poate fi neglijat, nu întotdeauna trece de la sine. Ca şi în cazul furunculului, se începe tratamentul cu aplicarea locală a unui antiseptic (spirt, apă oxigenată, rivanol, ceai de muşeţel), aplicat de mai multe ori pe zi. Dacă panariţiul nu dă semne de ameliorare şi în loc să cedeze devine din ce în ce mai dureros, desigur trebuie cerut ajutor medical. Pentru anihilarea lui, se practică o incizie, asociată cu tratament pe bază de antibiotice. Un panariţiu neglijat sau prost tratat poate deveni cauza unei infecţii osoase şi articulare, ce au capacitatea de a pune în pericol sănătatea şi integritatea degetului. În situaţiile agravate datorită neglijenţei se merge, ca soluţie extremă terapeutică, până la amputare.

Nu comiteţi manevre greşite cum ar fi: ◆ Amestecul mai multor antiseptice locale. ◆ Deschiderea punctului de infecţie cu instrumente nepotrivite sau nesterile. Aceste practici pot provoca extinderea infecţiei. ◆ Folosirea de antibiotice fără prescriere medicală. Acestea pot masca semnele unei infecţii, ce se poate propaga în profunzime.

Nu uitaţi nici de „sfatul bunicii" care foloseşte împachetările cu varză, metodă prezentată într-un număr anterior.

Ce este tetanosul?

Cunoscut şi sub denumirea populară de „falcariţa", tetanosul este o complicaţie gravă a rănilor, produsă de bacilul tetanic. Riscul apariţiei bolii este mai mare primăvara, când condiţiile de mediu şi de temperatură înlesnesc înmulţirea bacilului în praf, pe obiectele de metal ruginite, în cotloane neaerisite şi umede etc. Microbul pătrunde în organism prin plăgile, înţepăturile sau juliturile de la nivelul pielii. Tetanosul poate apărea după două zile sau în intervalul de până în trei săptămâni de la rănire. De multe ori, înţepătura sau rana care a favorizat declanşarea bolii este vindecată local în momentul când apar primele semne de îmbolnăvire. Primul semn de boală este încleştarea fălcilor (maxilarelor), de unde şi denumirea populară a tetanosului de „falcariţă". Dinţii sunt strâns lipiţi unii de alţii, iar gura nu se mai poate deschide. Treptat încep să se încordeze muşchii feţei, ai cefei, ai trunchiului şi membrelor, întregul corp al bolnavului îndoindu-se ca un arc. Muşchii devin tari ca piatra, temperatura urcă spre 40-41 de grade C, bolnavul are senzaţia de sufocare şi intră în frisoane. Viaţa omului respectiv este deja în pericol, aşa că reclamă apelarea de urgenţă la serviciile medicale şi internarea în spital.

Rezolvarea chiar la nivel de spital a situaţiilor grave, de genul celei descrise, nu e un lucru tocmai simplu şi lipsit de riscuri. De aceea, mult mai simplă şi lipsită de pericole este prevenirea apariţiei unei asemenea boli. Totul se reduce la dezinfectarea imediată a plăgii, spălând bine zona cu apă şi săpun, după care se tamponează cu spirt medicinal, apă oxigenată, tinctură de iod etc. şi se aplică un pansament steril. Pentru mai multă siguranţă e bine să se apeleze la un cabinet medical pentru administrarea (pe cale injectabilă) de ser antitetanic.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

Nu uitaţi!

ŞI NATURA VĂ VINDECĂ

Balneologia şi medicina fizică modernă atribuie factorilor naturali pe de-o parte valenţe profilactice (de călire a organismului şi de consolidare a propriului sistem de apărare împotriva bolilor), *iar pe de alta valenţe terapeutice* (se adresează bolnavilor al căror organism prezintă deja unele modificări patologice, însoţite de afectarea capacităţii funcţionale). Spre deosebire de metodele farmacoterapice (cu medicamente) şi chirurgicale, care fac parte din grupa de metode terapeutice artificiale, ce recurg la eliminarea cauzelor bolii (când este posibil), la substituţia unor principii ce lipsesc din organism (ca de exemplu în diabet) sau la dirijarea unor funcţii modificate patologic (rolul majorităţii medicamentelor), *metodele terapeutice naturale* (balneoclimatice), ca şi cele fizioterapeutice (cu diferite forme de energie: termică, mecanică, electrică, electromagnetică etc.) *fac parte din grupa de metode care contribuie la vindecarea bolii prin antrenarea şi stimularea forţelor de apărare a organismului însuşi, prin mobilizarea tendinţelor spontane de vindecare.* De aceea, cura fizică şi balneară se mai numeşte şi „terapie de reglare".

Cine are nevoie de cure cu factori naturali?

În primul rând *oamenii sănătoşi, de orice vârstă, în scop profilactic.* Recomandările vizează în special aplicarea în sezonul cald a unor sisteme de excitanţi termici (factori termici contrastanţi cald-rece) pentru a face mai adaptabilă funcţia de termoreglare mai ales la rece; este o modalitate de diminuare a riscului de îmbolnăviri în sezonul rece, mai ales la persoanele cu dificultăţi de adaptare la schimbările de temperatură şi care au tendinţa de a contracta boli cauzate de frig. Pe de altă parte tot persoanelor sănătoase, li se recomandă practicarea sistematică a mişcării, cu scopul menţinerii la un nivel ridicat a capacităţii de efort a organismului, precum şi a unui bun nivel funcţional al sistemului locomotor (mobilitate, forţă musculară); implicit, pe această cale, este diminuat pericolul instalării unor boli cum ar fi cele cardiovasculare, respiratorii şi reumatice, ce au la origine, printre altele, lipsa de mişcare. Nu în ultimul rând, este indicată punerea în repaus periodic (în concediul de odihnă anual, de exemplu) a tubului digestiv, ficatului, rinichilor, căilor urinare etc. prin diete uşoare şi prin cure de diureză cu ape minerale.

În recuperare, deşi este vorba tot de ameliorări de funcţii, diferenţa este esenţială, întrucât terapia prin factori naturali se adresează unor oameni cu niveluri funcţionale reduse în urma unor boli sau traumatisme, la care, prin metode kinetoterapeutice, fizio şi balneoterapice se tinde să se refacă pierderile funcţionale, de obicei cardiovasculare, respiratorii, musculo-articulare, digestive, ginecologice, neurologice.

O altă categorie a indicaţiilor pentru curele balneo-fizio-terapeutice o constituie aşa-numita *profilaxie secundară, care vizează prevenirea recidivelor unor boli şi a eventualelor complicaţii.* Acestea sunt binevenite persoanelor care au avut unele suferinţe (reumatism, boli digestive, pulmonare, metabolice, urinare, de sistem nervos etc.) şi care s-au vindecat, dar care au un potenţial recidivant.

Carè este momentul potrivit pentru începerea unei cure balneare cu rol recuperator?

În general, această problemă se pune foarte serios în special în cazul persoanelor cu boli nou contractate, de lungă durată sau cronice. Desigur, alegerea momentului cel mai prielnic are în vedere o perioadă de acalmie a evoluţiei bolii, o oarecare normalizare sau apropiere de normal a stării generale de sănătate, apreciere pe care numai medicul o poate face în funcţie de caz, pe baza examenului clinic şi, la nevoie, a câtorva analize „de rutină" (V.S.H., homoleucograma, electrocardiograma, tensiunea arterială etc.).

Care este zona cea mai potrivită?

Fiecare maladie are... „preferinţele" sale, în funcţie de climat. Astfel *climatul de şes, coline şi pădure* este potrivit persoanelor cu afecţiuni respiratorii, celor aflate în perioada de convalescenţă, cu debilitate fizică, cu nevroză astenică; *climatul sub-alpin* (până la 1000 m) este recomandat în afecţiunile bronhopulmonare cronice (TBC pulmonar în faza de remisiune); *climatul alpin* (peste 1000 m) este indicat în anemii, astm bronşic, hipertiroidie, rahitism; *climatul de stepă* are o influenţă benefică asupra bolnavilor cu reumatism cronic, inflamaţii cronice genitale, obezitate, TBC osteo-ganglionar: *climatul maritim* este recomandat în reumatism cronic, anemie, rahitism, boli ale sistemului nervos periferic.

Există şi contraindicaţii majore?

Contraindicaţiile generale se referă cu prioritate la stările de boală care nu permit mobilizarea bolnavilor, cum sunt: debilitatea foarte mare, stările hemoragice sau febrile, bolile transmisibile, psihopatiile, insuficienţele cardiace ireversibile, insuficienţele renale. De asemenea, nu au voie la mare hipertensivii şi persoanele cu nevroze reactive.

Sfaturile bunicii

BĂILE CALDE DE ŞEZUT

În apa de baie pentru şezut întotdeauna se pun plante în infuzie: coada calului, paie de ovăz, flori de fân. După ce am făcut infuzia de plante, se lasă să se mai răcească până la 24-25 de grade C. O asemenea baie poate să dureze cam un sfert de ceas. Este bine ca apa să fie păstrată şi să mai facem încă o baie peste 3-4 ore şi încă una după o oră, fără să mai încălzim apa, timp de 1-2 minute. *Aceste băi calde de şezut (alternate cu cele reci) sunt bune pentru vindecarea crampelor, durerilor reumatismale, bolilor renale, ale vezicii, piatră şi nisip la vezică, greutate la urinat. Baia cu flori de fân ajută mult la dizolvarea stagnărilor de alimente în stomac, la reglarea scaunului dificil (cu tendinţe de constipaţie), la calmarea colicilor şi la eliminarea gazelor.*

Să pun preţ pe aspectul fizic?

– Corespondentul nostru Cristi din Sânzieni (jud. Covasna) se află într-o mare dilemă privind natura sentimentelor şi aspectul fizic al fetei iubite.

– Dragă Cristi, importanţa aspectului fizic este destul de mare, în măsura în care am fost educaţi în felul acesta, adică să acordăm înfăţişării un loc deosebit în viaţa noastră. Mai există o teorie conform căreia suntem atraşi de persoane care aparţin aceluiaşi gen fizic ca noi, seamănă cu noi la construcţia corpului şi feţei. Şi aici educaţia are un rol mare, în sensul că dacă am fost învăţaţi de cei din jurul nostru sau de împrejurările vieţii că oamenii cu anumite trăsături sunt „buni" sau „răi" etc., vom acţiona conform acestei prejudecăţi, în mod inconştient, de fiecare dată când vom întâlni asemenea oameni.

Totuşi, eu cred că dacă sentimentele sunt destul de puternice, putem trece peste aceste condiţionări, cu timpul. Poate ar trebui să încerci să găseşti nişte elemente frumoase, armonioase pe chipul persoanei iubite. Sau, mai întâi, să încerci să înţelegi cât de mut te-ai obişnuit să pui preţ pe aspectul fizic, pe frumuseţea fizică, eventual de un anumit gen. Numai tu ştii dacă vei putea trece peste „problema" cu care te confruntă.

Nu cred că există diferenţe între băieţi şi fete privind aceste criterii de apreciere ale partenerului deşi există şi aici idei preconcepute, cum că femeia trebuie să fie frumoasă, iar bărbatul trebuie să fie puternic etc., deci armonia fizică a femeii e considerată mai degrabă ca de dorit decât cea a bărbatului. În ceea ce priveşte relaţia dintre dragoste şi voinţă, este de discutat. În nici un caz nu există dragoste la comandă, adică dacă vrei să te îndrăgosteşti de cineva să şi reuşeşti. Dar te îndrăgosteşti de o persoană atunci când conştient sau inconştient, că este ceea ce îţi doreşti, ceea ce aştepţi de la viaţă, cea de care ai nevoie atunci, în acel moment. Nu este tocmai o accepţiune comună a voinţei, dar ar putea fi interpretată şi aşa, dacă vrei. Atunci când nimic din tine nu doreşte pe cineva, nu te vei îndrăgosti de acea persoană.

Presupun că te întrebi dacă te-ai putea convinge să depăşeşti imperfecţiunile chipului fetei iubite, printr-un act de voinţă. Nu cred. Dar cred că dacă te-ai îndrăgostit de ea, vei găsi în tine suficiente motive şi resurse pentru a o considera frumoasă, dar nu în mod forţat. Lasă timpul să lucreze pentru tine şi încearcă ce ţi-am sugerat mai devreme. Oricum, eşti singurul care poate lua decizii (împreună cu inima ta) în acest sens.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

ALGELE
o sursă de hrană în viitor

Nu vă grăbiţi să spuneţi „nu voi mânca niciodată aşa ceva", pentru că nu e sigur că nu aţi făcut-o deja fără să ştiţi. Numeroase dintre produsele alimentare de import de provenienţă occidentală (unele produse lactate, torturi, dulciuri, conserve de carne şi de legume etc.) pot avea în compoziţia lor alge folosite de producători sub formă de geluri, emulsii, stabilizatori. Iar în viitor, susţin cei ce laudă calităţile acestui „aliment" nefolosit încă pe scară largă, algele ar putea fi consumate fără nici o reţinere, aşa cum fac japonezii, ca garnitură (salată) la peşte sau friptură. Ca şi legumele, algele sunt deosebit de bogate în săruri minerale şi vitamine (A, C, betacaroten, B12, D şi E). Au de asemenea calitatea de a fi o extraordinară sursă de fibre, de proteine (15-25%), de glucide (40-50%), în schimb au un nivel scăzut de lipide (1-4%). În ţările mediteraneene, algele sunt deja comercializate în pescăriile de pe malul mării, fie proaspete, fie deshidratate, sau în magazinele dietetice, conservate.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Homosexualitatea şi copiii

Georgeta Panait din Sibiu. *„Copiii crescuţi de cupluri de homosexuali mai au vreo şansă să rămână oameni normali din punct de vedere sexual?" psihologii şi sociologii răspund la acest gen de întrebare pe care dv. o adresaţi cu argumente în general teoretice, pe care viaţa le poate confirma sau nu. Deocamdată nu există o statistică foarte numeroasă a cazurilor de copii deveniţi adulţi şi proveniţi (crescuţi şi educaţi) din cupluri de homosexuali, deoarece deocamdată legislaţia majorităţii ţărilor din lume nu permite o asemenea situaţie. Cei ce combat această idee, fie ei specialişti în psihologie şi sociologie a familiei, se tem că exemplul „părinţilor" va fi urmat de copii. Susţinătorii noului tip de familie (homosexuali cu copii) apreciază însă că până la ora actuală nimeni nu a ştiut să determine vreodată în ce fel educaţia ar putea orienta preferinţele sexuale ale copilului ca viitor adult. O dovadă în sprijinul acestei opinii stă faptul că majoritatea homosexualilor provin din familii heterosexuale şi nu homosexuale. Chiar dacă este crescut într-un cuplu de homosexuali, important este să i se spună copilului adevărul despre felul cum a fost conceput, despre originile lui biologice, susţin adepţii acestui tip „nonconformist" de familie. Copilul are nevoie pentru echilibrul lui psihic să-şi imagineze punctul de plecare a propriei lui vieţi şi faptul că provine din anumiţi genitori, indiferent cine sunt ei. Dacă, de exemplu, doi bărbaţi cresc un copil, aceştia trebuie neapărat să respecte imaginea mamei. Logica afectivă, mai spun susţinătorii acestei teorii, se disociază de logica procreării. Cu alte cuvinte, heterosexuali sau homosexuali, important pentru copil este ca părinţii (sau cei care îl cresc) să-i asigure copilului un climat de iubire, în care acesta să-şi construiască în mod pozitiv propria-i identitate.*

COMPRIMATE

Fiecare colectivitate umană îşi are propriul său inventar de medicamente empirice, extrase din cadrul natural de existenţă, din marea farmacopee a naturii.

Medicina empirică, tradiţională fiecărei populaţii şi civilizaţii, reflectă nu numai preocupările pe linie de sănătate ale respectivei colectivităţi, ci şi miturile, credinţele, necesităţile materiale şi spirituale care îi sunt proprii şi o caracterizează.

Cea mai veche farmacopee a lumii, cunoscută până la ora actuală pare a fi cea intitulată „pen tsrao", autorul ei fiind presupusul împărat chinez Chenn Nong, care a trăit în sec.36 înainte de Christos.

O tabletă sumeriană, gravată cu trei milenii înaintea erei noastre şi descoperită în localitatea Nippur, atestă faptul că opiul şi alte câteva droguri (medicamente) de largă circulaţie populară erau cunoscute încă din acele vremuri.

Cel mai celebru nume din antichitatea elenă pe linie de istorie a medicamentului este cel al lui Dioscoride, care în anul 77 î.Ch., a scris o carte („Materia medica") în care inventaria în jur de 500 medicamente tradiţionale. Pentru această operă de referinţă a începuturilor medicinii şi terapeuticii europene, Dioscoride este considerat părintele farmacognoziei.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

TRADIȚII

WAYANA
tribul specialiştilor în nutriţie

Rădăcinile acestei etnii amerindiene se pierd în urmă cu peste o mie de ani. Membrii tribului Wayana nu cunosc nici o formă de scriere, dar legendele spun că înţelepciunea lor s-a îndreptat dintru începuturi spre arta gătitului şi a vindecării, şi mai puţin spre cea a războiului. De aceea, de aproape două secole au migrat forţat, fiind mereu învinşi de triburi rivale amazoniene, spre zona mai liniştită a gurilor râului Maroni, în sălbăticia Guyanei franceze, la nord de Brazilia. Tradiţia Wayana spune că adevăraţii duşmani ai omului sunt bolile – referindu-se la cele digestive şi respiratorii. Astfel, de-a lungul timpului ei s-au specializat în a prepara atât feluri de mâncare speciale, cărora noi le-am spune „regim", cât şi leacuri împotriva durerilor de stomac şi a „vântului de mare" (adică a guturaiului provocat de briza rece a oceanului Atlantic, cu care strămoşii lor nu erau obişnuiţi). Plantele de *manioc şi ruccu* reprezintă materia primă pentru orice gospodină. Rădăcinile manioculuI sunt otrăvitoare, de aceea secreţia mortală este eliminată şi dată în păstrare şamanului (vraci şi preot). Se prepară apoi rudimentara făină de manioc („casava"), iar din ruccu se extrage uleiul. Varietatea felurilor de mâncare ale dietei zilnice este conferită de secretul utilizării unor ingrediente, cum ar fi: *insectele* ce trăiesc doar pe anumiţi arbori, *ţărână sau argilă* din preajma râului Maroni, *ciuperci albăstrui* aflate într-un anume stadiu de dezvoltare, un extract de *banane*, pulbere din *scoarţa copacului bandana*, mai multe varietăţi de *alune* etc. La rândul lui, şamanul pregăteşte leacuri pe bază de otravă de manioc, iar adausurile sunt cunoscute doar de discipolii lui.

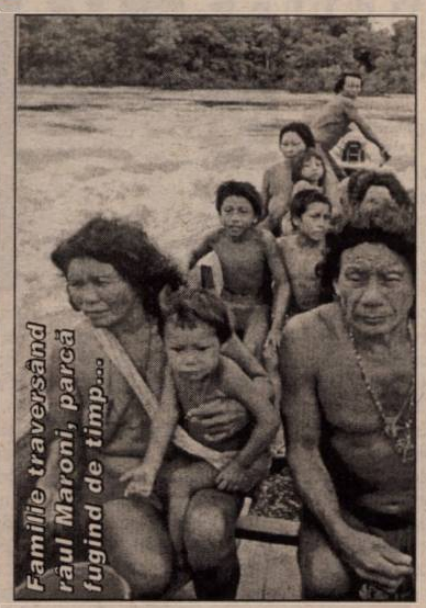

Tribul Wayana trăieşte paşnic alături de un trib de boşimani, „Bonis", supravieţuitori ai sclavilor aduşi de olandezi, acum 3 veacuri, în zona Surinam-ului. Astăzi, copiii ambelor etnii ştiu să rezolve „cubul lui Rubic" , fumează de la 5 ani şi joacă un fel de fotbal-rugby, cu mingi oferite de turişti pe plajele sălbatice ale Atlanticului.

ÎNCEPUTUL AGONIEI. Aşadar, tribul Wayana are numeroase soluţii profilactice şi terapeutice. Cu toate acestea, situaţia lui este una dezolantă. Actualmente, *există mai puţin de o mie de indieni wayana*, numărul lor fiind în continuă descreştere. Ce se întâmplă? Într-un cuvânt, cauza se numeşte *alcoolism*. „Kasili", rachiul de manioc, este unul din vinovaţi. De la copiii de 5-6 ani şi până la bătrâni, toată lumea, chiar şi gravidele, beau zilnic kasili – de plăcere şi-n scop profilactic. Nu este vorba de beţie în sensul comun al termenului, ci de căutarea unei stări euforice cvasipermanente. Apoi, locuind aproape de ţărmul oceanului, întâlnirile cu turiştii sunt frecvente. În schimbul băuturilor tari, indieni le oferă obiecte de artă primitivă şi chiar un sejur în taberele lor. Degenerarea etniei a început în anii 60' şi, din păcate, continuă.

Wayana este, deci, şi numele unui paradox. Specialişti în nutriţie, membrii etniei sunt, pare-se, iremediabil supuşi autodistrugerii prin alcoolismul, alimentat şi de intruşii „civilizaţi".

CAPODOPERE ÎN UMBRĂ

*Colecţionarul francez Luce Brett a reuşit să achizioneze de la un anonim austriac O CUTIE MUZICALĂ INESTIMABILĂ: CEA MAI VECHE LUCRATĂ INTEGRAL ÎN BRONZ, spre finele secolului XIX. Denumirea ei, neoficializată, este: **„Fumătorul de narghilea".** Personajul, probabil paşă, ţine cu delicateţe în mâna dreaptă tubul de aspiraţie al fumului (care parcurge întâi flaconul cu apă parfumată), iar în stânga o pană multicoloră de struţ, în loc de evantai. Se presupune că în această poziţie îşi admira odaliscele sau juca şah cu eunucul-şef, incoruptibilul paznic al seraiului.*

EXPLORATOR

Nopţi sălbatice în MADAGASCAR

Separate de continentul-mamă african în urmă cu peste 160 de milioane de ani, ţinuturile Madagascarului conservă o floră şi o faună total diferite de restul lumii. *Un incredibil număr de 175 de mii de specii (plante şi animale) aparţine exclusiv acestei bizare insule, din totalul de aproximativ 200 de mii.* Unicatele planetei te întâmpină la tot pasul, mai ales în pădurile seculare de baobabi din nord, acolo unde defrişarea a atins abia 10 la sută din zona forestieră.

Îndelungatul anotimp secetos a generat o **extraordinară adaptare la viaţa nocturnă.** Exploratorul asistă noaptea la un feeric spectacol de mini-torţe roşietice mişcătoare, imprevizibile. Sunt ochii lemurienilor, ai felinelor, ai şopârlelor cu coadă de forma frunzelor, ai sutelor de rozătoare în veşnică agitaţie, ai insectivorelor lacome – dintre care *terencul este considerat cel mai vechi mamifer al Terrei* –, ai vulturilor care pradă şi pe uscat, şi la ţărmul Oceanului Indian...

Lumea aceasta înnegurată a ochilor roşii are un aliat esenţial în generosul *baobab*. Coroana acestor arbori exotici se desfăşoară pe orizontală, iar frunzele s-au metamorfozat în cupe ce reţin generoase picăturile de ploaie şi umiditatea nopţii. De aici se adapă marea majoritate a vieţuitoarelor, la miez de noapte, expunându-se prădătorilor. Dar riscă, pentru că altfel ar muri de sete, căci Soarele usucă totul peste zi.

ŢARA LEMURIENILOR. Emblematici pentru aceste ţinuturi sunt *lemurienii*, gen de maimuţe primitive, cu multiple varietăţi, dintre care se remarcă „indri" (cel ce coboară din arbori pentru a mânca ţărână), „aye-aye" (ale cărui urlete se aud şi la 10 km). Parada nocturnă a unicatelor continuă: *rinocerii pitici* ies din smârcuri strivind sute de insecte la fiece pas, *bufniţa roşie* atacă fără milă rozătoarele, *cameleonul-gigant* (1 metru lungime) şi *cameleonul-cu-corn-scurt* (unic în lume) decimează roiurile de insecte, cele 24 de varietăţi de broaşte se scaldă în „piscinele verzi" ale baobabilor, şerpi cu irişi galben-portocalii, deghizaţi în crengi devoratoare...

Cele peste o sută de specii de păsări, specifice doar Madagascarului, sunt obligate de ascensiunea nocturnă prădătorilor – spre rezervoarele cu apă ale baobabilor – să-şi dureze cuib în locuri cât mai tainice, neobişnuite pentru alte zone, cum ar fi desişurile din preajma mlaştinilor şi chiar în mijlocul smârcurilor. Aici, nesăţioasele rozătoare nu ajung niciodată, înaripatele devenind bune vecine cu *broaştele ţestoase gigantice*, dar inferioare celor din Galapagos. Însă păsările nu şi-ar permite locuinţe lacustre în *Lacul Ravelobe*, din centrul ţării. Aici mişună o rudă apropiată a *crocodilului Nilului*, venerată de triburile „zebu".

Nopţile sălbatice, nopţile torţelor roşietice ale Madagascarului nu sunt altceva decât o trepidantă luptă pentru existenţă, când rămâne calm doar nefiresc de marele obraz al Lunii, aşa cum se arată el deasupra Tropicului de Sud, al Capricornului.

Specific Africii tropicale, baobabul are diametrul trunchiului de 6-7 metri, lemn moale, iar fructele sale – „pâinea maimuţelor" – au mărimea unei portocale. Numele său vine din limba arabă: Abu Hibab = tatăl grănelor.

Şopârla Gecko

Lemurianul „încoronat"

Lemurianul „urlător"

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Ştiinţa şi Biblia

MAREA MOARTĂ
era cu 50 de metri mai „înaltă"

Profesorul Arie Issar de la Universitatea Ben-Gurion din Neguev, Israel, este un om de ştiinţă lipsit de prejudecăţi. El a făcut două lucruri cât se poate de concrete, înainte de a trage concluzii: *1. A studiat compoziţia solului, pe straturi (din regiunea amintită) şi 2. A bătut cu propriii paşi calea primei porţiuni a traseului Exodului.* Concluzia: faptele s-au petrecut aidoma şi au o susţinere ştiinţifică numită model *paleoclimatic*. Deşi doldora de metafore şi alegorii, Sfânta Scriptură confirmă fluctuaţiile hidroclimatice ale perioadei ulterioare ultimei glaciaţiuni (Pleistocen-Holocen, acum 13-10 mii de ani). La rândul lor, răcirea şi încălzirea vremii au generat modificarea compoziţiei în izotopii oxigenului (O-18). *Nivelul şi întinderea Mării Moarte, aspectul litoralului mediteranean din nordul Egiptului, cantitatea şi calitatea apelor Nilului şi modificarea reliefului deşertic reprezintă consecinţele unei perioade de frig şi precipitaţii în zona Orientului Mijlociu, în perioada Exodului (sec.XIII-XII î.Ch.).* Dar această perioadă rece, susţinută şi de norul de cenuşă eliberată prin erupţia colosală a vulcanului Santorin (aprox. 1600 î.Ch.), reprezenta, totuşi, faza de încălzire, de îmblânzire a glaciaţiunii. Astfel, dacă în Pleistocen nivelul Mării Moarte era cu 200 metri mai mare decât acum, în perioada Exodului era cu doar 50 de metri mai mare decât în prezent, iar litoralul egiptean era invadat de mase imense de aluviuni aduse de Nil, care pătrundeau adânc în mare... Care „mare"? Căci între litoralul egiptean şi Mediterana mai exista o „mare"!

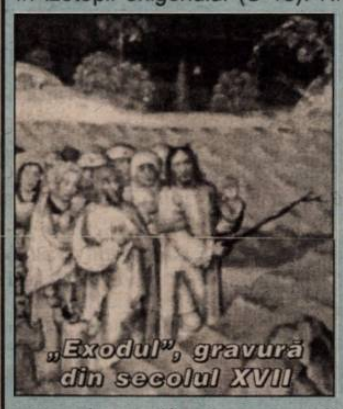
„Exodul", gravură din secolul XVII

Aici intervin lingviştii. Obstacolul este traducerea corectă a sintagmei ebraice „Yam Suf". Tălmăcirea ei este esenţială. Biblia spune metaforic *„Roşie"*, întrucât era o zonă asaltată de aluviuni nisipoase roşii ale Nilului şi noroi deltaic tot roşu. Unii biblişti spun *„Marea Trestiilor"*. Prof. Issar spune că este corect *„Marea Joncilor"*, căci aşa era traversată de pescari. Dar indiferent de traducere, actualmente există trei lacuri apropiate care ar putea reprezenta „Yum Suf" : Manzala, Bardawil şi Lacul Sărat din nordul Canalului Suez. Modelul paleoclimatic este susţinut şi de lucrările celebrului istoric Josef ben Matitiahu – Flavius (sec.I d.Ch.), de la care aflăm că *zona (deşertică azi) a Orientului Mijlociu devenise grânar şi furnizor de ulei de măsline pentru Imperiul Roman, iar ţărmul Mării Moarte ajungea până spre limitele oraşului Jerichon (azi depărtate la 150 km)!*

(Va urma)

Cele mai vechi texte biblice găsite până-n prezent au fost descoperite pe două amulete de argint, în zona unei biserici scoţiene din Ierusalim. Pe cele două podoabe au fost gravate - în anul 587 î.Ch. – versetele 22-27 din capitolul 6, din Cartea Numerii (a 4-a din Vechiul Testament, varianta septuagenţiştilor canonizată şi de creştini în sec IV d.Ch.). Textele vorbesc despre un mesaj al Domnului către Moise şi fratele său, Aaron.

ZOO FARMACIE

Unii peşti, precum *rechinul alb*, conţin în ţesuturile stomacului lor un compus extrem de folositor în tratarea unor forme de *tumori canceroase*. Cercetători în ale biotehnologiei din Plymouth (SUA) au descoperit faptul că scualamina extrasă de la această varietate de rechini „înfometează" celulele canceroase, împiedicând irigarea lor cu sânge, deci diminuând drastic dezvoltarea lor. Studiile clinice au dat deja rezultate bune în cazul cancerului la sân şi la creier.

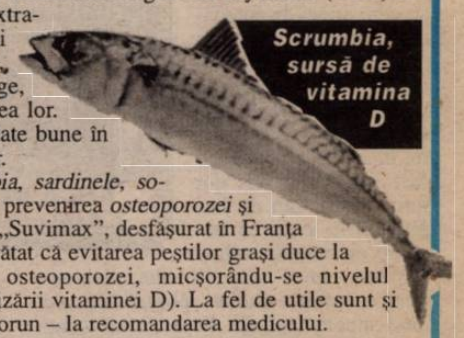
Scrumbia, sursă de vitamina D

Peştele gras – tonul, scrumbia, sardinele, somonul etc. – ajută în mod activ la prevenirea *osteoporozei* şi la metabolizarea calciului. Testul „Suvimax", desfăşurat în Franţa pe un lot 15 mii de persoane, a arătat că evitarea peştilor graşi duce la creşterea riscului contractării osteoporozei, micşorându-se nivelul calcidiolului (compus al metabolizării vitaminei D). La fel de utile sunt şi dozele mici de ulei din ficat de morun – la recomandarea medicului.

MOARTEA LUCRURILOR

Războaiele, dezastrele naturale sau doar scurgerea timpului au transformat Terra într-un uriaş cimitir de obiecte...

RĂNILE TIMPULUI pe Terra

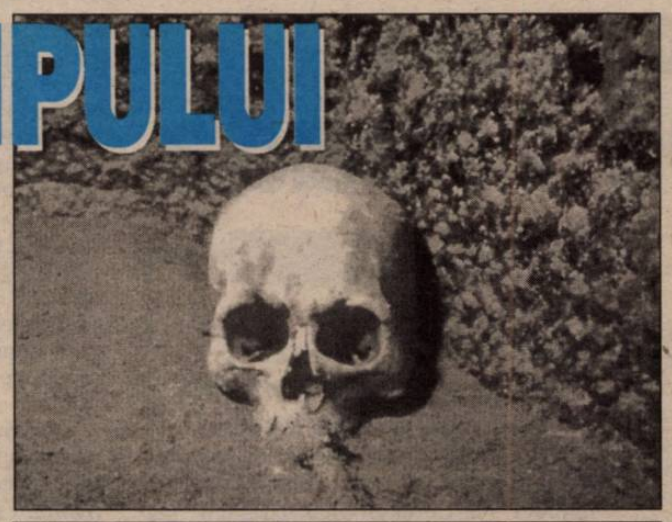

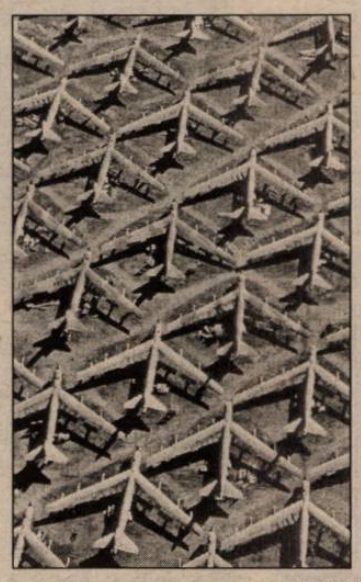

MIHAELA DOROBANŢU

Tancuri şi bombardiere

Aproape zece mii de tancuri, camioane, maşini blindate şi tunuri ruginesc în deşertul kuweitian alături de peste şapte milioane de mine – relicvele cumplitului război contemporan din Golf. La fel ca şi ceea ce a mai rămas din vestitele bombardiere B52 aflate la baza David Monthan din Arizona, care astăzi mai sunt folosite doar pentru piese de schimb...

Cimitirul din insulele Truk

Două raiduri americane au distrus în 1944 flota japoneză în insulele Truk – fiecare a fost de 15 ori mai violent decât atacul japonez de la Pearl Harbour, cu trei ani mai devreme. Peste 60 de nave-cisternă şi nave de marfă, 463 de avioane (din care doar 47 americane) şi multe sute de persoane au transformat insulele din Micronezia în cel mai mare cimitir de relicve din lume

Nave pe uscat!

În fiecare an în lume se construiesc peste şase mii de ambarcaţiuni. Doar între 1992 şi 1997 au rămas naufragiate pe uscat cinci nave de peste 50 de mii de tone fiecare. Una din ele se află pe o plajă din localitatea Zante din Grecia. Dar multe bărci mai mici putrezesc pe uscat în urma construirii reţelei de canale de irigaţie în zona lacului Aral care la început acoperea o suprafaţă de 66500 kmp între Kazahstan şi Uzbechistan. Suprafaţa lacului a fost redusă la jumătate, iar volumul de apă a scăzut cu 75 la sută. Bărcile au rămas pe uscat iar creşterea dramatică a salinităţii a dus la dispariţia a 20 de specii de peşti...

Să slăbim... mestecând!

Nu-i câtuşi de puţin elegant să mesteci chewing-gum toată ziua, dar poţi slăbi! Fiindcă mestecând, se consumă energie. Mai precis, 11 kJ (kilojouli) pe oră. Cercetătorii de la Mayo Clinic din Rochester (SUA) au calculat chiar şi pierderea medie în greutate provocată de mestecat: 5 kg pe an, cu singurele condiţii de a nu folosi decât gumă fără zahăr şi de a nu întrerupe mestecatul cât e ziua de lungă. Ce-i drept, 365 de zile pe an nu-i puţin lucru, iar dacă ne gândim la cei cu adevărat supraponderali, atunci această metodă de slăbire i-ar costa câţiva ani buni din viaţă dăruiţi mestecatului fără întrerupere! (A.H.)

Viitorul aparţine spaţiului

STAŢIA SPAŢIALĂ TRANSMITE!

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Pornind de la „apetitul" publicului pentru noutăţi din spaţiul cosmic, consorţiul american SPACEHAB – preocupat de procesarea încărcăturilor utile satelizate şi de conducerea Centrului de antrenament al astronauţilor de la Houston – a înfiinţat firma SPACE MEDIA, destinată să facă transmisii Radio-TV în sistemul *„live"* de la bordul Staţiei spaţiale internaţionale ALPHA. Programele vor cuprinde aspecte informaţionale, educaţionale, de ştiri comentate, interviuri etc., în majoritate transmise direct de la bordul staţiei ALPHA, dar şi emisiuni de tip comentariu sau masă rotundă, împreună cu specialişti „tereştri"... În intenţia consorţiului SPACEHAB este ca, împreună cu trustul spaţial rusesc ENERGHIA, să construiască un modul spaţial privat denumit ENTERPRISE, care să fie integrat în Staţia ALPHA şi de la bordul căruia să se facă majoritatea transmisiilor, pentru a nu provoca perturbarea activităţilor ştiinţifice şi tehnice din programul Staţiei ALPHA; pentru acest modul a fost deja alocată suma de 100 milioane dolari, urmând a fi dotat corespunzător pentru efectuarea zilnică de transmisii spre Pământ! Este de presupus ca aceste emisiuni vor fi codate, iar canalele de televiziune care le vor prelua prin abonamente, vor contribui astfel la aducerea de profit firmei constructoare! Deşi SPACE MEDIA nici nu a început să emită, ea a şi intrat în concurenţă cu recent înfiinţata firmă ruso-americană MirCorp, cu sediul la Amsterdam ale cărei eforturi pentru renovarea staţiei orbitale ştiinţifice ruseşti MIR sunt dirijate exclusiv pentru derularea de acţiuni comerciale şi care vor demara chiar din luna septembrie a.c.! MirCorp, firma în care trustul rusesc ENERGHIA deţine nu mai puţin de 60 la sută din acţiuni (!), a investit deja sume importante pentru actuala şi viitoarea „vizită de lucru" a cosmonauţilor!

(Va urma)

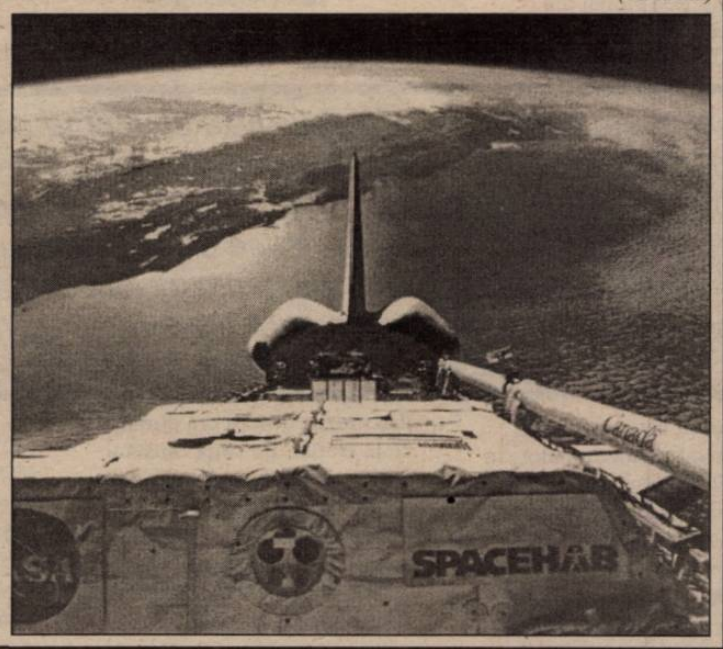

TRASEELE VIKINGILOR

IRINA STOICA

Din fiordurile de aici au ţâşnit spre lumea întreagă primii vikingi, care cu energia şi cu puterea lor păgână au inaugurat o perioadă de explorări, de comerţ şi colonizare, care avea să dureze aproape 300 de ani, cam de pe la 790 până în jur de 1066. Aceşti corsari, care veneau din Danemarca, Norvegia şi Suedia s-au lansat cu îndrăzneală în traversarea unor teritorii cunoscute sau nu. Danezii şi-au lăsat amprenta în insulele Britanice şi de-a lungul coastelor continentului european, suedezii au penetrat ţinuturile de pe malurile fluviilor ruseşti pentru a ajunge la Constantinopole şi în Orient iar norvegienii s-au aventurat până de cealaltă parte a Oceanului Atlantic pentru a pune piciorul în America. În zorii celui de-al nouălea veac, Scandinavia era populată de teritorii care vorbeau o limbă germanică şi adorau divinităţi ca Thor, zeul tunetului. Tehnologia lor ignora binele şi răul. În schimb cele mai înalte virtuţi erau considerate cele războinice. După credinţa lor, walkiriile, fecioarele luptătoare, duceau în Ealhala sufletele eroilor morţi în luptă. Fiecare trib era un univers în sine, ostil faţă de străini şi având propriul său cod războinic. Nordicii erau pescari, cultivatori de pământ şi crescători de animale, dar prosperitatea era limitată din lipsa terenurilor cultivabile. De aceea cel mai cunoscut şi mai rapid mijloc de îmbogăţire îl constituiau raidurile pe ţărmurile apropiate. De altfel „viking" este un vechi cuvânt nordic însemnând „jefuitor". Unii admiratori au susţinut că vikingii erau socialmente avansaţi, că femeile lor puteau să divorţeze şi aveau o oarecare putere. Aveau evident sclavi, şi exaltau o adevărată sete de sânge, dar iubeau mai presus decât orice libertatea şi fiecare ştia să-şi exercite propria autoritate. Există chiar o legendă după care regele francilor ar fi trimis un emisar să discute cu şeful borfaşilor vikingi care se apropiau de Paris. Omul s-a întors declarând perplex: „N-am găsit pe nimeni cu care să stau de vorbă. Ei spun toţi că sunt şefi!" Lupta pentru putere a devenit însă din ce în ce mai sângeroasă. Şefii erau adesea condamnaţi la exil. Pentru a-şi recâştiga onoarea ei porneau pe mări în căutare de comori şi răzbunare. La începutul celui de-al II-lea mileniu, puterea vikingilor a slăbit în mod vizibil. Nordicii au acceptat creştinismul şi puterea centralizată a regilor. De-a lungul timpului, scandinavii au făcut din vikingi eroii lor. Wagner le-a popularizat legendele prin operele sale. Alţii i-au caricaturizat. Printre aceştia pot fi amintite echipe de fotbal sau bande de motociclişti care au folosit nume şi însemne ale vikingilor doar ca o glumă bună. Celebra cască având două coarne îi simbolizează în ochii tuturor, deşi vikingii n-au purtat niciodată aşa ceva. N-au lăsat urme scrise cu excepţia unor inscripţii cu caractere runice de pe pietre funerare. În urma lor au rămas pe lângă epavele drakarelor şi comorile îngropate dovezi ale trecerii lor prin istorie. Nume ca Eric cel Roşu sau Gudrid, eroina islandeză, trăiesc atât prin descoperirile lor cât şi prin aura de legendă în care i-a învăluit timpul.

Ceramica în sălile de concert

Inax Corp., o societate japoneză, a decis să fabrice din ceramică muştiucurile port-ancilă ale instrumentelor de suflat. Muştiucul din ceramică este străbătut de o multitudine de goluri umplute cu o răşină specială. Primul astfel de muştiuc a fost realizat pentru un clarinet. Potrivit testărilor efectuate de firmă, clarinetistul care foloseşte noul tip de muştiuc poate obţine mult mai uşor sunete înalte sau grave. În prezent, societatea este preocupată de realizarea unor muştiucuri pentru saxofon şi oboi.

Războiul „fără victime"

Firma britanică „Powercom" a venit în întâmpinarea dorinţei amatorilor de jocuri războinice prin realizarea unor „arme" inofensive bazate pe utilizarea unei raze infraroşii care bate la o distanţă de 120 m în regim de mitralieră şi de 20 m în regim de aruncător de grenade. Fiecare tir provoacă un zgomot adaptat armei utilizate – rafale de armă automată sau explozii de grenade. Fiecare jucător este echipat cu o cască aflată în legătură cu arma sa. Atunci când un jucător este atins de raza infraroşie, casca acestuia emite semnale sonore şi vizuale, iar arma sa este dezactivată timp de 5

secunde. Jucătorii dispun de un anumit număr de „vieţi" (de la una, la cincizeci) programat înainte de începerea jocului. De asemenea, armele dispun de o anumită rezervă de „muniţie". Un contor individual informează pe fiecare jucător asupra situaţiei „vieţilor" şi stocului de muniţie. Sistemul poate fi folosit şi ca mijloc excelent de antrenament pentru militari şi membrii forţelor de ordine. (A.H.)

«Credeaţi că sunt timidă?»

RALUCA STAN - Bucureşti

Yeti – oamenii zăpezilor

Urme pe zăpadă

DAN APOSTOL

AMPRENTE

„Nu se punea problema confuziei: erau urme de hominid sau humanoid mare."

Un capitol aparte îl constituie mărturia exploratorului John Hunt, devenit mai târziu Lord Hunt, pentru extraordinara sa contribuţie adusă la explorarea şi cucerirea „optimarilor" din Himalaya. Declaraţiile lui Hunt au fost consemnate *in extenso* în zeci de reviste şi lucrări prestigioase, însă cea mai completă sinteză a lor rămâne vastul articol publicat de *„National Geographic Magazine"* la începutul anilor'80. Cel dintâi contact – indirect – al Lordului Hunt cu „Yeti" s-a produs în 1937, în cursul primei sale mari expediţii pentru explorarea Everestului. Stabilindu-şi principala bază de aprovizionare lângă Mânăstirea Thyangboche, a fost invitat s-o viziteze de către lama (starețul) locaşului, impresionat de prezenţa atâtor străini. Aici, Hunt a aflat detalii şocante cu privire la „Yeti". „Eram împreună cu Charles Wylie şi cu Tending Norke în vizită la gazda noastră, starețul mânăstirii, un om de o vârstă nedefinită, liniştit, îmbrăcat într-o robă de un roşu pal. L-am întrebat despre „Yeti" şi starețul a devenit brusc interesat. Ne-a povestit că a văzut personal un mascul înalt de 1,5 – 2 m, cu câţiva ani în urmă, într-o iarnă grea. Făptura apăruse dintre desişurile din apropierea mânăstirii, mergând pe labele din spate, dar lăsându-se uneori pe toate patru; era acoperită cu o blană roşcată şi avea plete cenuşii, descriere pe care mi-au făcut-o mulţi alţi martori oculari. „Yeti" se oprise de câteva ori să se scarpine; după care a luat nişte zăpadă jucându-se cu ea, a scos nişte mormăieli ciudate, apoi s-a apropiat de poartă, speriindu-i serios pe călugări. Aceştia s-au suit pe ziduri, aruncând în el cu conuri şi suflând în instrumentele lor tradiţionale (trâmbiţe lungi, de os sau de metal). Speriat de zgomotoasa primire, „omul Yeti" a fugit înapoi în desişuri şi nu a mai revenit de atunci." La scurt timp după vizite la mânăstire, oamenii lui Hunt aveau să descopere amprenta de tălpi goale, aparent umanoide, pe un versant neumblat al Everestului.

A urmat celebra expediţie organizată de Lordul Hunt în 1953 (şi încununată de succes, căci, la 29 mai 1953, doi dintre membrii săi, neozeelandezul Edmund Hillary şi nepalezul Tensing Norke au devenit primii oameni care au pus piciorul pe Vârful Everest). În cursul explorărilor preliminare, la altitudinea de 5000 m, Hunt însuşi a găsit şi fotografiat în aceeaşi zi, trei seturi diferite de urme, proaspete şi perfect imprimate în zăpadă. Amprentele aveau 33,5 cm lungime şi 17 cm lăţime şi, după cum scria Hunt, „nu se punea problema confuziei: erau urme de hominid mare". În articolul său din *„National Geographic"*, exploratorul britanic concluziona că, deşi nu zărise niciodată un „Yeti", după urmele descoperite şi zecile de mărturii strânse atât de la nepalezi cât şi de la alpiniştii europeni care-l văzuseră cu ochii lor, nu are nici o îndoială privitoare la existenţa acestei făpturi.

Amprente ale spiritualităţii noastre

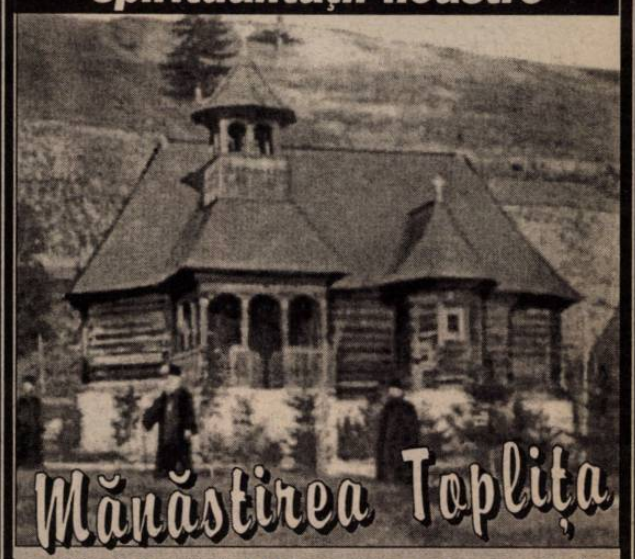

Mănăstirea Toplița

Ctitorie a patriarhului Miron Cristea, mănăstirea Toplița, având hramul Sfântul Ilie, se află în oraşul cu acelaşi nume din judeţul Harghita.

În 1910, ctitorul a adus aici o biserică de lemn de la Stânceni – Harghita. Biserica respectivă fusese construită în 1847 şi, alături de ea, s-a construit în 1928 clădirea stăreţiei. Întregului ansamblu i s-au făcut importante restaurări între 1975-1976, aşezământul fiind extins în 1985-1990. În acest scop a fost înălţat un paraclis şi s-a construit un depozit pentru obiectele bisericeşti de mare valoare din judeţ. Desigur, cel mai important element al ansamblului monahal rămâne biserica de lemn, îmbinând elemente ale arhitecturii moldoveneşti cu ale aceleia transilvănene. Pictată în 1927 de Dimitrie Belizarie, această pictură a fost restaurată în 1988-89.

Muzeul mănăstirii, deschis în 1994, conţine o serie de obiecte de preţ de la mănăstirile din jur. Astfel sunt reconstituite o parte din tâmpla Mănăstirii Doamnei (din 1747), realizată de zugravul Andrei din Sunfalu (Cornești, comuna Adâmuş şi chiar vechea tâmplă a bisericii de lemn adusă la Toplița, zugrăvită de meşterul Gligorie din Piatra Neamţ.

Tot în muzeu se află câteva icoane de la mijlocul veacului al XVIII-lea pictate de vestiţii Andrei din Sunfalu şi Petre Dumbrăveanu.

O colecţie de cărţi rare îmbogăţesc patrimoniul muzeului. Printre acestea pot fi amintite un fragment de psaltire tipărită în 1544 în Serbia, manuscrisul Cazaniei lui Varlaam, manuscrisul unei Evanghelii de la începutul secolului al XVIII-lea, Apostolul tipărit la Buzău în 1704.

Muzeul conţine de asemenea obiecte care au aparţinut lui Miron Cristea, primul patriarh al României.

Foarte multe dintre exponate au aparţinut unor biserici ortodoxe din judeţ, rămase fără enoriaşi datorită persecuţiilor din secolul trecut.

IRINA STOICA

O CIVILIZAŢIE NECUNOSCUTĂ

în labirinturi subterane

DORIN MĂRAN

Se pare că bărbaţii au fost executaţi în tranşele aflate sub piramide, realizate sub formă de labirint. Cei patru bărbaţi aflaţi sub Piramida Lunii au fost găsiţi întinşi, cu braţele legate la spate. În jurul lor erau răspân-

SACRIFICII?

Sub Piramida Lunii din Teotihuacan, denumit şi Cetatea Zeilor (Mexic), au fost exhumate recent patru corpuri de bărbaţi executaţi.

dite o mulţime de ofrande reprezentând cochilii, oase de jaguar, de şoim, figurine, lame de obsidian şi vârfuri de săgeţi. Unele victime purtau un ornament nazal din piară verde în formă de fluture, un semn distinctiv al înalţilor demnitari. Nu lipsite de importanţă au fost şi discurile din pirită, un fel de oglinzi care figurau şi în panoplia vestimentară a războinicilor azteci. Aceştia au descoperit ruinele Cetăţii Zeilor în secolul 14, la 600 de ani după ce aşezarea a fost părăsită. Complexul arhitectural pe care l-au descoperit li s-a părut atât de grandios încât erau convinşi că a fost construit de fiinţe supranaturale. Piramidele, considerate morminte divine, au fost botezate cu nume astrale – Soare, Lună etc. Până acum, istoricii şi arheologii au reuşit să dea de urma misterioasei civilizaţii care a construit piramidele şi labirinturile aflate sub ele. Nici măcar funcţia acestor edificii construite în trepte nu a putut fi elucidată. Teotihuacan, aflat la aproximativ 40 de kilometri

de Mexico, în perioada sa de apogeu număra circa 200000 de locuitori care trăiau într-o metropolă de peste 20 de kilometri pătraţi, una din cele mai mari capitale din lumea de atunci. Marele semn de întrebare legat de cultura acestui popor necunoscut e legat de grotele subterane întâlnite frecvent la popoarele mezo-americane. Aztecii, de pildă, spunea că ele îşi află originea în legendarul Chicomoztoc sau Regiunea celor 7 Caverne, locuri în care populaţia intra în contact cu zeii, unde se comunică cu trecutul, cu strămoşii. O lume bântuită însă deopotrivă de tenebre şi demoni. Piramidele au fost construite deasupra acestor tranşee labirintice, semn că în această lume subterană activităţile culturale erau deosebit de importante. Cele patru cadavre descoperite recent nu sunt singulare. Între 1982 şi 1989 s-au găsit un mare număr de trupuri de bărbaţi şi femei executaţi, legaţi cu mâinile la spate. Unele se aflau chiar sub piramide, altele, orânduite pe sexe, în colţurile acestora.

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

„BALUL SPIONILOR"

în Italia

Potrivit unei statistici oficiale din 1960, Roma era, după Berlin, capitala europeană cu cel mai mare număr de spioni identificaţi, aici aflându-se circa 15000 de agenţi în solda a 34 de servicii secrete. Contraspionajul italian era îngrijorat de numărul mare al cadrelor de spionaj cu acoperire diplomatică, menţionându-se, în acest sens, unele statistici care evidenţiau următoarele cifre: U.R.S.S. – 36; România – 40; Bulgaria – 20; Cehoslovacia – 20, Polonia 10, Albania – 9.

Între primele rezultate obţinute sunt menţionate cele referitoare la depistarea unor activităţi de spionaj ale Albaniei, Bulgariei, Iugoslaviei, Chinei şi Egiptului.

Continuăm publicarea, în exclusivitate, unor fragmente din lucrarea „Servicii secrete străine", vol. I (Autori: M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, 1999). În perioada „războiului rece", Roma devenise un adevărat „rai al spionilor" care, în armonie, dansau cadrilul cu serviciile secrete italiene. În acest număr prezentăm o primă parte a acestui veritabil „bal". (A.H.)

Agenţii serviciilor din ţările menţionate au cules, în principal, informaţii militare, bazele NATO constituind obiectivele prioritare ale spionajului practicat de statele în cauză. De menţionat că sursele de informare erau recrutate din interiorul unor obiective militare şi instituţii italiene. Deşi, în general, despre *operaţiunile serviciilor secrete chineze* se cunosc puţine lucruri, dată fiind conspirarea de excepţie a acestora şi dificultăţile reale în a le identifica, serviciile de contraspionaj italiene au reuşit anihilarea unei reţele de spionaj chineze. Agentura chineză era condusă de la Berna, de către ataşatul militar al Ambasadei Chinei, colonelul Ting Shan. Informaţiile culese priveau potenţialul balistic al N.A.T.O., organizarea noilor divizii motorizate, perfecţionările aduse armelor convenţionale, amplasarea depozitelor de muniţii şi carburanţi. În urma percheziţiei efectuate la sediul Agenţiei „Centro China" din Roma, au fost demascaţi cinci spioni chinezi – Ai Min, Shen Yuyiian, Wan Huan-po, Hsia Fanglia şi Peng Ti.

Operaţiile serviciilor secrete egiptene, acoperite în parte de reprezentanţele companiei de aviaţie „United Arab Airlines" din Zürich şi Roma, erau circumscrise racolării de specialişti germani şi italieni din domeniul fizicii nucleare, teren pe care confruntarea se angaja cu serviciile secrete israeliene. Cadavrul unui agent foarte activ al egiptenilor, implicat în astfel de racolaje, Mihail Dudalzmskij, un azerbaidjan musulman, cu paşaport sirian şi identitate falsă (Fatali Bejli) a fost descoperit, la începutul anului 1965, în lacul Braciano.

Îmbălsămat... de viu

Un copil din Iaşi a ajuns de urgenţă la Spitalul „Sfânta Maria" din localitate cu diagnosticul de intoxicaţie acută cu o substanţă necunoscută. Mai pe românește, otrăvit. Sunt zeci de asemenea cazuri, din păcate, zilnic, în toată ţara, dar acest caz este de-a dreptul insolit. După ce a fost scos din starea de şoc, recăpătându-şi cunoştinţa, micuţul Alex i-a mărturisit tatălui său, Gheorghe Barbu, că a tras doar o înghiţitură dintr-o sticlă găsită sub masa din cămară. Veţi înţelege uşor de ce doar o înghiţitură, când veţi afla despre ce soluţie este vorba: nici mai mult, nici mai puţin decât soluţie pentru îmbălsămat morţii. Doar mirosul unei asemenea substanţe ar provoca oricui o puternică stare de greaţă. Soluţia ajunsese între alimente doar pentru scurt timp – credea tatăl copilului, care nu se gândise că acesta ar putea-o găsi aşa repede. El o procurase de la un cunoscut care lucra la morgă, la rugămintea unui prieten ce se ocupa cu împăierea (naturalizarea) animalelor. Cât pe ce era să fie însă „naturalizat" copilul. Şansa a făcut ca finalul să fie fericit, Alex scăpând doar cu câteva pasagere probleme digestive. (M.G.)

■ Seropozitiv în rolul „Văduvei Negre"

„NU M-AM PROTEJAT NICIODATA şi nu am protejat nici pe alţii"

Francezul Jerome B. credea că anul 2000 va aduce sfârşitul lumii, dar în mod paradoxal în raport cu starea lui de sănătate, considera că el va supravieţui, pentru că este un invincibil, poate chiar nemuritor. Jerome nu era psihopat, cum s-ar putea crede, ci purtător al virusului HIV. Anul 2000 nu a adus sfârşitul lumii, dar Jerome a murit în vara lui 1999. Avea 26 de ani şi fusese depistat seropozitiv de la vârsta de 15 ani. Cutremurător este faptul că într-un moment din lunga sa agonie a ţinut să facă medicilor care l-au îngrijit o mărturisire: nu a făcut niciodată sex protejat, şi după ce a aflat că este seropozitiv, n-a protejat pe nimeni. A avut zeci de relaţii cu parteneri stabili sau ocazionali şi numele celor mai mulţi dintre ei, inclusiv unele detalii legate de persoanele respective, au fost trecute într-o agendă personală, pe care a fost dispus să o pună la dispoziţia celor interesaţi de soarta acestora. Ceea ce a şi făcut. În dreptul a şase dintre cele 63 de nume Jerome scrisese: „mort" şi data la care se produsese decesul.

Jerome a ţinut să ofere mai multe amănunte în legătură cu ceea ce se întâmplase în ultimii 12 ani din viaţa lui. Avusese prima experienţă sexuală la 14 ani, într-o tabără şcolară din Spania. Partenerul lui avea cu 10 ani mai mult decât el. Încă de la vârsta de 10 ani Jerome îşi conştientizase homosexualitatea, aşa încât nu i s-a părut nimic nelalocul lui să-şi înceapă viaţa sexuală împreună cu un bărbat. La 15 ani, a găsit normal să-şi spună mamei lui că este homosexual.Tatăl, care de obicei „trăgea cu urechea" la toate discuţiile lor a aflat şi el. Dar părinţii lui Jerome aveau concepţii liberale, n-au făcut din asta o tragedie şi l-au lăsat să-şi continue viaţa în stilul lui, deşi ulterior mama sa l-a tot îndemnat să consulte un psiholog. Ca să-i facă pe plac, Jerome s-a adresat medicului lor de familie şi acesta l-a sfătuit să facă un test HIV. Era seropozitiv. A obţinut de la medic promisiunea de a ţine secret acest lucru în faţa părinţilor atâta vreme cât starea de sănătate nu-i va face probleme deosebite. Voia să-i protejeze până în momentul când boala îl va răpune complet şi ei vor fi nevoiţi să îl ajute. Era fiu unic şi vestea aceasta i-ar fi ucis.

A început să neglijeze şcoala şi să-şi petreacă tot mai mult timp în mediul homosexualilor. Aventurile se succedau rând pe rând, fără nici o protecţie şi fără ca Jerome să se simtă dator să anunţe pe vreunul din partenerii săi că este seropozitiv. De altfel, în anii 88-90, nu oricine era bine informat în privinţa măsurilor de protecţie şi poate nici chiar asupra pericolului pe care îl reprezintă o persoană infectată în relaţiile sexuale. La vârsta de 19 ani s-a îndrăgostit pentru prima dată şi a început să guste plăcerea unei relaţii de mai lungă durată, bazată nu doar pe sex, ci şi pe sentimente. Dar nici măcar în această situaţie nu şi-a cruţat partenerul. A fost una dintre victimele sale, care a decedat înaintea lui. Au urmat alte iubiri, cu bărbaţi de obicei mult mai în vârstă decât el. S-a întâmplat ca exact cei de care s-a simţit cel mai legat afectiv să cadă răpuşi de boală mai repede decât protagoniştii aventurilor de-o noapte, mai repede chiar decât el care răspândea moartea la tot pasul. Cu patru luni înainte ca Jerome să ajungă pe patul spitalului şi să păşească spre moarte, se îndrăgostise de un alt bărbat. Nici lui nu-i spusese că e seropozitiv. Semnele agravate de boală, simţite de data aceasta pe propria lui piele i-au trezit însă întrucâtva sentimentul responsabilităţii, ca şi pe cel al culpabilităţii, aşa că a existat un moment în care ar fi vrut să-i mărturisească iubitului lui că l-a expus la un mare pericol, apoi şi-a zis: „La ce bun, oricum răul s-a produs şi este ireversibil". În fond, îşi liniştea el conştiinţa, întotdeauna partenerii săi fuseseră mai în vârstă decât el, deci ei trebuiau să ştie cum să-şi poarte singuri de grijă. E datoria seronegativilor să se protejeze, nu a seropozitivilor să-i protejeze pe ceilalţi", îşi spunea el. De fapt, nevoia de a se răzbuna pentru ceea ce lui i se întâmplase când nu era decât un adolescent novice era mai puternică decât orice raţiune sau sentiment.

Trecuseră 12 ani de când se contaminase şi credea că va reuşi să păcălească moartea. Se dedicase fotografiei artistice, ştia să observe frumuseţea copleşitoare a acestei lumi, să surprindă jocul de lumini şi umbre pe pelicula aparatului de fotografiat, să facă clipa nemuritoare. Şi-i plăcea să creadă că şi el va fi nemuritor. Dar nu a fost aşa.

Aflându-se în posesia datelor din agenda lui Jerome, medicii epidemiologi au făcut o identificare a persoanelor care trecuseră prin viaţa acestuia. Cei în dreptul cărora era scris „mort" decedaseră de SIDA. Ceilalţi, pe care au reuşit să-i depisteze, erau seropozitivi. *(A.P.)*

■ Lupta cu o boală necruţătoare

Vânzătorul de glume şi MOARTEA

Milt Rosen are 77 de ani şi de mult timp este „furnizorul de gaguri" pentru peste 100 din cele mai celebre stele ale Hollywoodului şi politicii americane. El i-a aprovizionat cu glume pe Bob Hope şi pe Arnold Schwarzenegger, pe Orson Wells şi pe Milton Berle, pe Muhammad Ali şi pe Barry Goldwater, fost candidat la Preşedinţia Statelor Unite. Acum are cancer pulmonar.

Doctorii l-au diagnosticat în stadiu terminal. L-au supus la terapiile uzuale – iradieri, dar şi la terapii alternative, cum ar fi tehnicile de vizualizare a tumorii. Numai că aici Milt Rosen a adus o inovaţie: în loc să se „răstească" la tumoră, cum îl învăţau doctorii, el s-a – gândit că în felul acesta nu face decât să o „înfurie" şi că mai bine... îi spune glume! Prima pe care i-a spus-o a fost despre un pacient căruia i s-a făcut un transplant de cord, punându-i-se o inimă de broască ţestoasă; rezultatul a fost foarte bun, doar că a ieşit din spital într-o zi de luni şi a ajuns la maşina parcată în curtea spitalului joia următoare!

Lumea a râs, prietenii au strâns rândurile în jurul lui, Arnold Schwarzenegger a organizat un spectacol pentru strângerea de fonduri care să-i permită plata tratamentelor şi să-i salveze casa şi, spre stupoarea lumii medicale, tumora a început să se retragă! Aşa au trecut doi ani. Acum un an însă, tumora a revenit. „Sper că pentru scurt timp", spune Milt care nu se gândeşte decât la viitor şi la treburile lui. El lucrează la o carte de bancuri din lumea medicilor care se va intitula „Oasele glumeţe" şi la o alta dedicată locuitorilor din Northridge, epicentrul devastatorului cutremur care a lovit Los Angeles-ul în 1994. Aşa că şi-a instalat o măsuţă în faţa unei farmacii din Northridge, şi-a instalat pe ea un casetofon şi a afişat pe o tăbliţă: „Căutăm Glume". „Nu contează cât de proaste sunt glumele, sau cât de prost sunt spuse. Chiar şi cea mai proastă poate la un moment dat să-i lumineze ziua cuiva!". Este soluţia propusă de Milt Rosen care speră că într-o zi până şi cancerul va fi expulzat din lumea noastră cu o glumă... *(M.D.)*

SINUCIDERE în largul oceanului

Australianul Philip Nitschke este autorul unui aparat letal pe care l-a inventat însă din bună credinţă: să „salveze" de la o viaţă insuportabilă bolnavii incurabili care îşi doresc moartea. Aparatul care îi asista pe aceşti nefericiţi ai soartei a fost folosit în 1996 după care a fost interzis de către autorităţi, legislaţia în vigoare vizându-i deopotrivă pe medicii care practicau euthanasia. „Doctorul moarte", cum a fost poreclit, nu s-a lăsat însă intimidat de intransigenţa autorităţilor. Extrem de sensibil la suferinţele bolnavilor incurabili. „Doctorul moarte" s-a decis să nu le înşele speranţele. Drept pentru care s-a gândit să cumpere un vapor pe care să-l acosteze la peste 360 km de coastele australiene, aşadar în afara apelor teritoriale, sustrăgându-se astfel în mod legal legislaţiilor care condamnă euthanasia. Singura legislaţie care îl condamnă e cea divină. Philip Nitschke consideră însă că oamenii au dreptul de a decide asupra vieţii lor. O atitudine mai mult decât controversată... *(D.M.)*

■ Boem în jungla banilor

A dormi cu

14 MILIOANE DREPT PERNĂ

Student sărac lipit, venit dintr-un sătuc calabrez tocmai la Roma să înveţe filosofia. Acesta era Remo Cazzani, adăpostit într-o cămăruţă cu chirie şi dependinţe comune. Seara şi o parte din noapte muncea într-o pizzerie periferică, scoţându-şi astfel bani de buzunar şi pentru cărţile vânate de prin anticariate. Până-n aprilie anul acesta, n-avusese curaj să iasă duminica la o cafenea din centru, acolo bacşişul e cât o cămaşă de mâna a doua. Dar ce s-a-ntâmplat în aprilie? Terminase treaba la pizzerie pe la 1 noaptea. Ca de obicei, îşi ia cuvenitul pachet pentru acasă, cu o plăcintă napolitană mirosind a sos picant şi mezeluri. Plictisit de acest meniu, Remo se duce în spatele localului, să-şi dea „porţia" unor câţei. Dar nu erau acolo, aşa că deschide capacul unei pubele şi... un sac ciudat îi face cu ochiul. Curios, îl desface. E plin cu teancuri de bancnote, strânse în banderole, ca la bancă! Remo încremeneşte. Nu poate crede aşa ceva. Priveşte năuc muntele de lire şi... Se aud frânele autobuzului. Era ultimul din noapte, nu-şi permitea taxiul. Ca un robot, se întoarce şi parcă fuge de ispită. În noaptea aceea n-a ţipit nici o clipă. „Două milioane? Cinci? Poate şapte? Ce n-aş putea face cu ele? Cum au ajuns la gunoi? De ce nu i-am luat?" Ziua următoare, gândurile i-au zburat aiurea. „Vacanţă în Bahamas! Dante, Boccaccio, Petrarca, ediţii complete de lux! „ Seara ajunge iar la pizzerie. N-are curaj să se ducă în spate."Or fi venit gunoierii?" Termină programul. Se-ncumetă să verifice dacă... Sacul e la locul lui. Dar, stupoare! În pubela de alături s-a ivit al doilea sac la fel de dolofan, cu acelaşi „balast". „Providenţa se joacă cu mine?" Remo transpiră abundent. Cum să transporte bănetul cu autobuzul? Desprinde sfios o bancnotă de 50 mii, ia „marfa" în spinare şi opreşte un taxi... În odaia măturată de farurile maşinilor noctambule, Remo adoarme visând, cu tâmpla pe „recoltă". Peste două zile. Sirenele poliţiei asurzesc cartierul. Comisarul l-a găsit cu o sticlă de chianti în mână. Sacii erau la vedere. Remo arată spre ei. „Luaţi-i d-aici mai repede!", spune privirea lui. Taximetristul îi făcuse figura. Poliţistul examinează încăperea săracăcioasă, apoi, parcă înţelegându-l, îi şopteşte: " Erau falşi. 14 milioane. Urmau să fie spălaţi la un cazino din Brazilia. Dă o declaraţie că i-ai găsit şi scapi uşor"...

La cafeneaua din centru, Remo stă de două ore cu o ceşcuţă în faţă. Îşi permitea, primise bani de acasă. Bani adevăraţi. *(P.I.)*

Unde duce CICĂLEALA NEVESTEI

Căutătorii de aur sunt întâlniţi pe toate continentele. Uneori reuşesc în căutările lor, alteori nu. În orice caz albiile râurilor exercită o deosebită fascinaţie asupra lor. Nu acesta este şi cazul lui Wilson Felipe locuitorul unui sat mexican. El se refugia pe malul râului tocmai ca să scape de cicăleala nevestei care îi reproşa... că nu caută aur. Într-una din zile, când cicăleala devenise mult prea obositoare, Filipe s-a oferit s-o ajute la spălatul vaselor, un curăţat mai riguros al întregii vesele aşa cum se face, de obicei, înainte de o mare sărbătoare. El a umplut un coş mare cu o parte din vase şi a plecat la râu, bucuros că şi-a căpătat pentru o vreme liniştea. Hotărât să nu dea naştere la o nouă gâlceavă îşi făcea treaba în mod conştiincios, când a văzut strălucind ceva în apă. Spre marea sa surpriză şi bucurie nu era altceva decât un diamant, unul dintre cele mai mari din lume. Comoara găsită l-a scăpat definitiv de sărăcie şi, evident şi de cicăleala nevestei care însă se dovedise benefică. *(I.S.)*

Săptămâna 30 iunie - 6 iulie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Matinal naţional 9.00 TVR Iaşi 11.20 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Emisiune în limba germană 17.00 Top Voiaj 18.15 Pentru dvs., doamnă! 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.50 Jurnal 21.30 Ploaia de stele 23.00 Simţi că trăieşti.

SÂMBĂTĂ 8.30 Desene animate 9.45 Serial: „Zorro" 10.40 Art-mania 11.30 Film: „Fantasticul Pee-Wee" (SUA, 1987) 13.00 Arca Marinei 15.45 Serial: „Mare schimbătoare" 16.30 Auto club 17.00 Serial: „Echipa de salvare" 18.15 Teleenciclopedia 19.00 Surprize, surprize 20.50 Jurnal 21.30 Film: „Muntele blestemat" (SUA, 1997). Cu: Jack Scalia.

ORNELLA MUTI
ROMANIA 1
miercuri, 22.45

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.25 Kiki Riki Miky 11.00 Viaţa satului 14.00 Naţional TV Bingo Liberty 17.00 Serial: „Ai vrea tu!" (ep.1) 18.15 Trupa de şoc 19.10 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Jurnal 20.30 EURO 2000: Finala.

LUNI 8.40 Bacalaureat 2000 12.00 Surprize, surprize (r) 14.15 Ciberfan 14.30 Serial: „Ai vrea tu!" 15.00 Pro Patria 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Serial: „Orice e posibil" 18.30 Serial: „Ultimele ştiri" 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Iartă-mă 22.50 Serial: „Cazuri ciudate" 23.55 Tenis.

MARŢI 7.00 Matinal naţional 8.50 Bacalaureat 2000 11.55 TVR Cluj-Napoca 13.10 Serial: „Justiţie militară" 14.15 CiberFan 15.30 Convieţuiri 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Serial: „Orice e posibil" 18.30 Serial: „Ultimele ştiri" 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Serial: „Felicity" (ep.1) 23.05 Telecinemateca: „Străinul fără nume" (SUA, 1972). Cu: Clint Eastwood.

MIERCURI 7.00 Matinal naţional 11.25 TVR Cluj-Napoca 13.00 Secolul XX 14.15 CiberFan 16.15 O vedetă... populară 17.30 Serial: „Orice e posibil" 18.30 Serial: „Ultimele ştiri" 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Serial: „Felicity" 22.45 Film: „Contele de Monte Cristo" (Franţa, 1988). Cu: Gérard Depardieu, Ornella Muti.

JOI 7.00 Matinal naţional 8.50 Bacalaureat 2000 11.20 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.00 Convieţuiri 16.00 Tenis 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 22.00 Teatrul Naţional TV prezintă: „Dulcea povară a celebrităţii" 23.05 Secolul XX.

prima

VINERI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 18.30 Impact 19.10 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Dincolo de moarte" (SUA, 1990). Cu: Julia Roberts, Wiliam Baldwin 22.00 Serial: „Raven" 23.00 Serial: „Detectivi de elită" 0.00 Sex cu Nadine.

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 10.00 Serial: „Povestea Alpilor" 14.30 Exploziv (r) 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.10 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Copiii mâniei" (coprod., 1975) 22.00 Serial: „Raven" 23.00 Serial: „Detectivi de elită" 0.00 Serial: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 11.30 Serial: „Will şi Grace" 13.00 Motor (r) 15.00 Serial: „Frasier" 15.30 Serial: „Poză la minut" 16.00 Serial: „Creaturi sălbatice" 17.00 Obiectiv 18.00 Focus 18.30 Impact 19.00 Perechea potrivită 19.30 Film: „Dispărut fără urmă" (SUA, 1993) 22.00 Film: „Crimă în stil englez" (SUA 1991). Cu: Helen Hunt.

LUNI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Agentul" (SUA, 1989) 21.50 Serial: „Aeroportul" 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

MARŢI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Un băiat şi o fată" (SUA) 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

MIERCURI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Domna din Las Vegas" (SUA, 1976) 22.00 Serial: „Duşmanul duşmanului" 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

JOI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Ucigaşul din New York" (SUA, 1987) 22.00 Motor 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

HELEN HUNT
PRIMA
duminică, 22.00

tvr2

VINERI 9.30 Trupa DP2 13.00 Desene animate 14.00 Toţi împreună 16.45 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 20.00 Grădina lui Cupidon 21.15 Afaceri la cheie 22.10 Film: „Nekro" (România, 1997) 23.45 Armonii clasice.

SÂMBĂTĂ 9.30 Osia lumii 11.35 Care pe care, o nouă provocare! 13.15 Documentar 14.15 Serial: „Îngeri buclucaşi" 14.50 Atlas 15.20 Top TVR2 16.45 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.30 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 18.45 Serial: „Lumini şi umbre" 20.00 Un secol de cinema 20.45 Serial: „Marele Bob" 21.50 Serial: „Star Trek – Voyager".

DUMINICĂ 9.30 Orizont spiritual 10.00 Ferma 11.15 Tip-top, mini-top 12.00 Arca lui Noe 14.15 Serial: „Îngeri buclucaşi" 16.45 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 18.45 Film: „Amazoanele" (SUA, 1984) 21.00 Serial: „Marele Bob" 22.20 Teatrul Naţional TV prezintă: „Aerisirea" de Iosif Naghiu şi Silviu Jicman.

LUNI 12.00 Tip-top, mini-top (r) 13.00 Desene animate 14.00 Toţi, împreună 16.45 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.40 Punct şi de la capăt 21.15 E dreptul tău! 21.45 Sport Plus 23.10 Bucuriile muzicii.

MARŢI 9.30 Trupa DP2 12.30 Atlas (r) 13.00 Desene animate 14.00 Toţi, împreună 16.45 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.40 Credo 20.45 Spaţiu francofon 21.15 Plus 2000 22.15 Serial: „Poliţie judiciară" 23.10 Film: „Şi Ilie face sport" (România, 1954).

MIERCURI 9.30 Trupa DP2 12.30 Arca lui Noe (r) 13.00 Desene animate 13.45 Toţi, împreună 16.45 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.05 Documentar 19.40 Film: „Grăbeşte-te încet!" (România, 1982). Cu: Tamara Buciuceanu-Botez 21.15 Mit şi istorie 22.15 Serial: „Poliţie judiciară" 23.10 Film: „Visul unei nopţi de vară" (România, 1945).

JOI 9.30 Trupa DP2 12.30 Arta apărării (r) 13.00 Desene animate 14.00 Toţi, împreună 16.45 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.35 Film: „Jonas, care va avea 25 de ani în anul 2000" (coprod., 1976) 21.15 Turnul de control 22.25 Serial: „Poliţie judiciară" 23.20 Enigmatica Terra 23.50 Armonii clasice.

acasă

VINERI 10.00 – 12.20 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 14.50 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „14 iulie" (Franţa, 1932) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

SÂMBĂTĂ 10.00 – 12.10 Reluări 13.30 Doctorul casei 14.00 Serial: „Verdict: Crimă!" 15.00 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Acasă cu Ruxandra Săraru 19.30 Acasă la români 21.00 Film: „Nevasta preotului" (coprod., 1971). Cu: Sophia Loren, Marcello Mastroiani 22.50 Film: „Tarzan şi dresoarea" (SUA, 1947) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

BETTE DAVIS
ACASĂ
marţi, 22.00

DUMINICĂ 10.00 Acasă la bunica 12.30 Acasă la români 14.00 Serial: „Verdict: crimă!" 17.00 Serial: „Lassie" 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Serial: „Micuţele doamne" 20.15 Film: „Motiv pentru o crimă" (SUA, 1976). Cu: Peter Falk 21.30 Film: „Hotel Grand" (ultima parte) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

LUNI 10.00 – 12.00 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 14.50 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Hoţul invitat la cină" (SUA, 1973). Cu: Jacqueline Bisset 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MARŢI 10.00 – 12.20 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 14.50 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Jezebel – femeia diabolică" (SUA, 1938). Cu: Bette Davis, Henry Fonda 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MIERCURI 10.00 – 12.20 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 14.50 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Tata e plecat în călătorie de afaceri" (ultima parte) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

JOI 10.00 – 12.20 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 14.50 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „1984" (Marea Britanie, 1956) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.45 Serial: „Kelly, Kelly" 12.15 Film: „Nebunia tinereţii" (SUA, 1985). Cu: Kevin Costner 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Urmărire generală 18.20 Serial: „Seinfeld" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „La limita imposibilului" 21.00 Serial: „Profiler" 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Lege şi ordine" 2.00 Film: „Inimă de mamă" (SUA, 1997). Cu: Meryl Streep 3.30 Baschet NBA Action.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.25 Serial: „Conor viteazul" 9.20 Serial: „Lois şi Clark" 10.15 Film: „Singură pe lume" (SUA, 1934). Cu: Shirley Temple 12.10 ProMotor 14.30 Serial: „Cybill" 15.00 Serial: „Benny Hill" 15.30 Serial: „Hercule" 17.00 Film: „Rocky 2" (SUA, 1979). Cu: Sylvester Stallone 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Steaua ta norocoasă 21.30 Chestiunea zilei 22.15 Film: „Henry şi June" (SUA, 1990). Cu: Uma Thurman 1.00 Serial: „N.Y.P.D. Blue – Viaţă de poliţist" 1.45 Serial: „Specialităţi erotice" (ultimul ep.).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 9.30 Serial: „Uriaşul Harry" 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: Beverly Hills" 15.00 Formula 1 16.45 Super Bingo 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Film: „Încredere trădată" (SUA, 1997) 22.15 Film: „Iubire mincinoasă" (SUA, 1990). Cu: Nick Nolte 23.15 Serial: „N.Y.P.D. Blue – Viaţă de poliţist" 0.15 Pamela Anderson: confesiuni indecente.

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.40 Film: „Bird, saxofonistul".(SUA, 1988) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Al şaptelea cer" (ep.1) 18.30 Serial: „Seinfeld" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „ Verdict sub ameninţare" (SUA, 1994) 21.50 Chestiunea zilei 22.00 Film: „Gettysburg" (SUA, 1993, partea I).

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.30 Serial: „Kelly, Kelly" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 16.50 Sens unic 17.30 Serial: „Al şaptelea cer" 18.30 Serial: „Seinfeld" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Nikita" 21.00 Serial: „Protectorii" 21.50 Chestiunea zilei 22.00 Film: „Gettysburg" (ultima parte) 2.30 Film: „Frankenstein dezlănţuit" (SUA, 1990).

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.35 Serial: „Kelly, Kelly" 14.15 Serial: „Specialiştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 16.50 Sens unic 17.30 Serial: „Al şaptelea cer" 18.30 Serial: „Seinfeld" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Imperiul frigului" (coprod., 1993) 21.50 Chestiunea zilei 22.00 Film: „Lumea lui Wayne" (SUA, 1992) 2.30 Film: „Culorile iubirii" (SUA, 1990).

JOI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.55 Serial: „Kelly, Kelly" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 16.50 Sens unic 17.30 Serial: „Al şaptelea cer" 18.30 Serial: „Seinfeld" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Răpirea" (SUA, 1995) 21.50 Chestiunea zilei 22.00 Film: „Scenariul ucigaş" (SUA, 1994) 2.00 Film: „Până la capătul lumii" (coprod., 1991).

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Film: „Anna Karenina" (SUA, 1985). Cu: Christopher Reeve 12.30 Serial: „Fără obligaţii" 13.15 Serial: „Pericol iminent" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.25 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 20.00 Orient Expres 22.30 Atletism 1.00 Film: „Totul pentru iubire" (SUA, 1993). Cu: Jack Scalia 2.30 Film: „Căprioarele" (coprod., 1968).

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Suflete de copii" (SUA, 1976) 9.00 Serial: „Aventuri în junglă" 9.30 Serial: „Kelly" 10.00 Casa de piatră 13.00 Serial: „Aventuri în Miami" 14.00 Seria Stan şi Bran 15.00 Film: „Elizabeta şi contele" (SUA, 1939) 17.00 Clanul Popeştilor 18.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 20.00 Film: „Mai iute ca moartea" (SUA, 1995). Cu: Sharon Stone, Gene Hackman, Leonardo DiCaprio 22.15 Film: „Urmează-ţi visul" (SUA, 1962). Cu: Elvis Presley 0.00 Film: „Tentaţia crimei" (SUA, 1997) 1.30 Film: „Clubul de striptease" (SUA, 1995).

DUMINICĂ 8.00 Credinţa şi viaţa 9.00 Film: „Pierduţi în sălbăticie" (Canada, 1990) 11.40 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 12.30 Seria Stan şi Bran 13.00 Serial: „Aventuri în Miami" (Ultimul ep.) 13.50 Film: „Conspiraţia" (SUA, 1994) 15.30 Film: „Unde ne sunt banii, Noreen?" (SUA, 1995) 17.10 Film: „Cea mai bună prietenă" (SUA, 1996) 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 1.00 „Vicii ascunse" (SUA, 1994).

LUNI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Desene animate 11.00 Serial: „Moloney" 12.00 Serial: „Scandalul" 13.15 Film: „Adevărata dragoste" (SUA, 1989) 15.00 Serial: „V.I.P." 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.20 Serial: „Labirintul pasiunii" 18.10 Serial: „Croaziera" (ep.1) 19.00 Observator 20.00 Film: „Distratul" (Franţa, 1970) 22.45 Film: „Călătorie în timp" (SUA, 1993) 1.00 Serial: „Pericol iminent" 2.00 Serial: „Camila".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Desene animate 12.00 Serial: „Scandalul" 13.15 Film: „Necazurile lui Alfred" (Franţa, 1978) 15.00 Serial: „V.I.P." 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.20 Serial: „Labirintul pasiunii" 18.10 Serial: „Croaziera" 19.00 Observator 20.00 Film: „Doc Hollywood" (SUA, 1991) 2.00 Serial: „Camila".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Desene animate 12.00 Serial: „Scandalul" 13.15 Film: „Răpit de piraţi" (SUA, 1995, partea I) 15.00 Serial: „V.I.P." 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.20 Serial: „Labirintul pasiunii" 18.10 Serial: „Croaziera" 19.00 Observator 20.00 Film: „Premiul Pulitzer" (SUA, 1989) 22.45 Film: „Învingătoarea" (SUA, 1992) 1.00 Serial: „Pericol iminent" 2.00 Serial: „Camila".

JOI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Desene animate 12.00 Serial: „Scandalul" 13.15 Film: „Răpit de piraţi" (ultima parte) 15.00 Serial: „V.I.P." 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.20 Serial: „Labirintul pasiunii" 18.10 Serial: „Croaziera" 19.00 Observator 20.00 Serial: „Sub soarele Africii" (ep.1) 22.30 Joi TeleEurobingo 2 23.50 Film: „Toată lumea minte" (SUA, 1992) 1.00 Serial: „Pericol iminent" 2.00 Serial: „Camila".

SHARON STONE
ANTENA 1
sâmbătă, 20.00

TELE 1 abc

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, România 9.00 – 14.00 Reluări 15.30 Domino 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 În justiţie 19.00 Telejurnal 19.45 Economic ABC 20.00 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Ţara de dincolo de Bucureşti 0.00 Tentaţii 0.15 Concert.

SÂMBĂTĂ 9.00 Ţara spiriduşilor 11.00 Ţara de dincolo de Bucureşti (r) 13.05 Studioul Tudor Vornicu 16.30 Lumea misterelor 17.00 Rendez-vous la TELE 7 19.00 Telejurnal 19.45 Serial: „Derrick" 21.30 O noapte cu Adrian Păunescu.

DUMINICĂ 8.00 Concert 10.00 Domino (r) 12.00 Îţi mai aduci aminte, Doamnă? 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 16.15 Cutia muzicală 17.00 Forţa destinului 19.00 Telejurnal 19.45 Serial: „Derrick" 21.00 Senzaţional 22.00 Cenaclul „Totuşi iubirea".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, România 11.00 Senzaţional (r) 12.15 Ora unu a venit (r) 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 Primul pas 19.00 Telejurnal 20.00 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Ofsaid 0.15 Nopţi albe.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, România 9.00 – 14.00 Reluări 15.30 Tinereţe fără bătrâneţe 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 24 din 24 19.00 Telejurnal 19.45 Economic ABC 20.00 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Măştile puterii 0.00 Nopţi albe.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, România 9.00 – 12.00 Reluări 13.00 Ora unu a venit 15.30 Tinereţe fără bătrâneţe 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 Documentar 19.00 Telejurnal 19.45 Economic ABC 20.00 Gura lumii 22.00 Reporter TELE 7 22.30 Telemedicina 0.00 Nopţi albe 0.15 Concert.

JOI 7.00 Bună dimineaţa, România 9.00 – 14.30 Reluări 15.30 Tinereţe fără bătrâneţe 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 Documentar 19.00 Telejurnal 19.45 Economic ABC 20.00 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Linia întâi 0.00 Nopţi albe 0.15 Concert.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Uma Thurman

favorita regelui Ludovic al XIV-lea

Uma Thurman este o actriţă care se situează la cote... înalte în cinematografie: are 1 metru şi 84 de centimetri. Dar, evident, nu acesta este argumentul principal care-i dă dreptul la acest calificativ. Dacă ar fi să-l citäm pe John Malcovich se poate spune că Uma Thurman „are corpul lui Jane Mansfield şi un creier strălucit". Unii cineaşti o compară uneori cu Marlene Dietrich, alteori cu Greta Garbo sau cu Lauren Bacall, şi e vorba de mister, de putere de seducţie, de talent, de inefabil, de graţie... Deşi

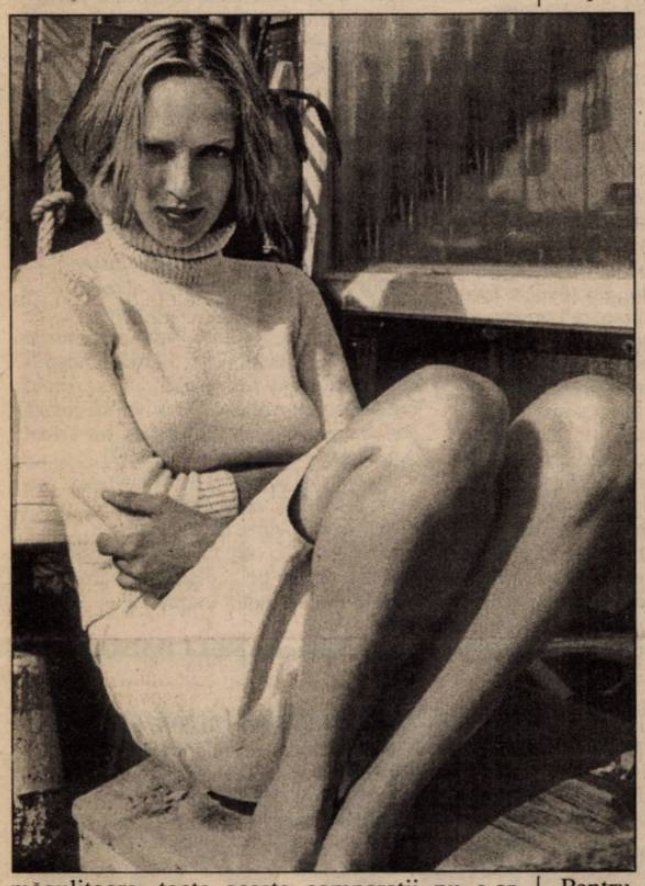

măgulitoare, toate aceste comparaţii nu s-ar putea spune că o fac foarte fericită pe actriţa cu nume tibetan, pentru simplul motiv că ea îşi doreşte, ca orice star, să fie ea însăşi, cu un stil personal, unic, imposibil de asemuit.

Nume de zeiţă

Oricum, în ce priveşte biografia sa, aceasta este cu siguranţă mai mult decât deosebită. În primul rând, Uma este numele unei zeiţe indiene, iar în tibetană are o semnificaţie egală cu un mesaj de viaţă: „nu trebuie să suferi". Apoi, ea este fiica lui Robert Thurman, ceea ce înseamnă că, din leagän, a fost impregnată de cultura budhistă şi asta pentru că, pe vremea când acest lucru nu devenise o modă, Robert Thurman a fost primul american convertit la budhism, apoi, ca reprezentant al lui Dalai-Lama, s-a dovedit o somitate în materie de budhism în Statele Unite, în prezent fiind profesor de budhism indo-tibetan la Universitatea din Columbia şi membru fondator (împreună cu Richard Gere) al Casei Tibetului din New York. De o esenţă nonconformistă, în ciuda faptului că făcuse cândva jurämânt de castitate, s-a căsătorit în 1966 cu Nena von Schlebrugge, o femeie frumoasă, originară din ţările nordice, născută într-o familie aristocratică, manechin de profesie, unul dintre modelele preferate de Norman Parkinson, fostă prietenă intimă a lui Salvador Dalí, fostă soţie a părintelui L.S.D.-ului, Thimothy Leary, mai târziu „reconvertită" din punct de vedere profesional la psihanaliză...

După căsătorie, tânära familie Thurman a ales să trăiască fie în locuinţa din Delhi, fie în cea din Dharamsala unde Uma a făcut de altfel primii săi paşi. Când Uma avea trei ani, familia a revenit în Statele Unite. Copilul a crescut în continuare într-o atmosferă mai puţin obişnuită, cu accente de bizarerie. Pe când avea şase ani, părinţii au găzduit în casa lor o familie de refugiaţi cambodgieni, spre disperarea fetiţei care a fost nevoită să le ofere propria ei cameră şi totodată obligată să înveţe să ţină un secret. De călugări şi preoţi budhişti, ce să mai vorbim, erau prezenţe obişnuite ale casei, Uma şi-i transformase în prieteni cu care se juca de-a faţa-ascunselea. În rest, copilul prefera să se joace cu păpuşile Barbie. Dar nu oricum: „Le transformasem în sclave sexuale. Aveau prieteni de care ele erau îndrägostite fără speranţă, sufereau din cauza trădărilor, erau încuiate ore în şir în câte o cameră pentru ca ei să-şi poată face de cap..., cam aşa priveam eu soarta păpuşilor Barbie", mărturiseşte Uma.

Zborul

În acest univers foarte puţin convenţional, fetiţa a învăţat viaţa cu piciorul pe pedala de acceleraţie. „De mici, eu şi fraţii mei (încă trei) am fost educaţi pentru a deveni fiecare un individ bine definit, fără teama de autoritate, apţi să trăim viaţa pe propria mână, pe propria experienţă. Aşa am învăţat foarte devreme să fac să-mi funcţioneze creierul şi să am simţul responsabilităţii. În ziua în care am realizat că părinţii mei n-aveau de gând să se ocupe de mine toată viaţa, n-am ezitat nici o clipă să-mi iau zborul", mai spune Uma.

Încotro? La 14 ani, la liceul englez din New Delhi, Uma descoperise mirajul teatrului. Pentru prima dată, simţise bucuria totală de a se exprima liber, lipsită de orice inhibiţie. Jucase un rol de fantomă, cu zeci de replici, pe care le învăţase într-o clipă. Atunci s-a contaminat cu virusul actoriei. Aşa că, în momentul când părinţii – neobosiţi călători – au hotărât să se instaleze la Woodstock, ea a hotărât să plece singură la New York. Avea doar 16 ani, dar se simţea deja adultă. Fără să ceară nimänui ajutorul, a reuşit să intre în lumea manechinelor. În paralel, n-a pierdut nici o ocazie să se prezinte la audiţii, hotărâtă să-şi încerce şansa ca actriţă. În acelaşi an, era în 1986, a fost distribuită în „Vrăjitoarele din Salem" – varianta pentru teatru. Dar, n-a trecut mult timp şi a reuşit să pătrundă şi în lumea filmului, cu un rol adevărat în „Baronul Munchausen". Apoi a avut norocul să fie distribuită într-un film de succes, „Legături periculoase" şi să se remarce. Se spune că unii producători au... remarcat în primul rând conturul sânilor şi de atunci n-au încetat să-i propună roluri în care să apară complet dezbrăcată. Uma a refuzat însă cu obstinaţie, spunând că detestă comerţul cu... „prospături". La 19 ani, turnează „Henry şi June", un film despre cruzimea sexuală care, potrivit propriilor mărturisiri, a şocat-o peste aşteptări. În următorii ani, rolurile au curs gârlă. În „Mad Dog and Glory" descoperă bucuria de a juca împreună cu un mare actor, Robert De Niro, pentru care face o adevărată pasiune şi dincolo de platourile de filmare şi alături de care rämâne câţiva ani. În „Pulp Fiction", sub un look nou (perucă neagră, cu breton) dansează twist cu John Travolta şi obţine o nominalizare la Oscar pentru rol secundar. Cu un combinezon din latex negru-strălucitor, perfect mulat pe trupul impecabil, frânge încă o dată inima admiratorilor săi, în „Batman şi Robin". În 1997, rolul din „Gattaca" îi aduce nu numai un plus de glorie profesională, ci şi o schimbare în viaţa personală.

Lucrul cel mai sexy...

De la prima privire, se îndrägosteşte de actorul Ethan Hawke, pe 1 mai 1998 îi devine soţie, iar două luni mai târziu o naşte pe fiica lor, Maya Ray. După câteva luni de la naştere, îşi recapătă silueta perfectă, studiază noi oferte, dar îşi oferă un mic răgaz pentru a gusta din deliciile vieţii de familie, în locuinţa situată la jumătate de oră de New York, departe de agitaţia oraşului. „N-am făcut nimic special pentru a reveni la forma dinainte în afară de a mă ocupa zi şi noapte de Maya Ray, pe care o consider lucrul cel mai sexy pe care l-am făcut în viaţa mea. Nu mi-am imaginat niciodată că o să mă simt atât de bine în propria mea piele după ce o să devin mamă", declară actriţa. Când s-a întors sub lumina reflectoarelor, s-a transformat în Anne de Montausier, favorita ... regelui Ludovic al XIV-lea. E vorba de rolul din „Vatel", filmul cu distribuţie internaţională, care i-a oferit prilejul să joace alături de marele actor francez Gérard Depardieu. Poate mai mult ca niciodată, această ipostază i-a oferit prilejul să-şi pună în valoare graţia, aerul aristocratic, privirea profundă cu străluciri metalice, trăsături care-i definesc personalitatea.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

Bijuteriile de la Cannes

Harry Winston, faimos bijutier american, a vrut să joace rolul unui om complet relaxat în privinţa problemelor de securitate a creaţiilor sale. A fost de acord ca revista Paris Match să fotografieze şi să dea publicităţii bijuterii „Harry Winston" în valoare de 120 milioane de dolari cu o singură condiţie: să se păstreze în mare secret locul unde se vor face fotografiile. În rest, nimic! Desigur, asta nu l-a împiedicat pe deţinătorul unei asemenea comori să planteze în jurul peticului de catifea purpurie pe care tronau exponatele o armată de gorile, bine instruite, cu toate simţurile la pândă, atente la cea mai mică mişcare. În fond, era vorba de vreo 600 de carate de rubine şi încă vreo 5000 de carate de diamant. Pentru a pune mai mult în valoare unele dintre exponate, au fost invitate şi câteva actriţe – Elizabeth Hurley, Milla Jovovich, Arielle Dombasle – care au îmbinat căldura şi farmecul lor personal cu strălucirea rece şi uneori trufaşă a preţioaselor pietre. Părea un fel de avant-premieră la gros-planurile din timpul festivalului.

Ceva asemänător s-a întâmplat şi la Chopard, elveţianul, partener oficial al festivalului, fabricant al trofeului Palme D'Or (evaluat la 50000 de franci), numai că aici au fost invitate Andie MacDowell şi Laetitia Casta pentru a prezenta creaţiile Carolinei Gruosi-Scheufele, ultima moştenitoare a celebrei dinastii de bijutieri. În timpul festivalului, norocoasele celebrităţi care aveau să poarte o bijuterie la fel de celebră, aveau să treacă prin vreo patru... filtre, să suporte un control sever de fiecare dată, astfel încât cei în drept să se asigure că nu deţine nimeni asupra sa vreo copie a originalului ce urmează a-i fi încredinţat. În sfârşit, după această operaţiune de puricare, alesele aveau dreptul să pătrundă în... caverna lui Ali Baba, adică într-o încăpere secretă. O gardă de corp formată din 30 de indivizi preluau celebritatea (actriţa şi bijuteria!), urmând s-o însoţească pas cu pas pe întreg parcursul fastuoaselor serate ale festivalului: în timp ce urcau treptele palatului, în timpul vizionärilor, al dineului etc. etc. În unele situaţii, vädit stresate, starurile încercau să-şi facă mai mult curaj, mângâind cu un gest îngrijorat cei câţiva centimetri de metal preţios pavat cu diamante, rubine ori safire, şi îşi mäguleau orgoliul spunându-şi că ele şi numai ele au fost alese pentru a scoate în lume câteva exemplare din cele mai noi colecţii de bijuterii ale anului 2000. Piesa forte: un ceas în valoare de 24 milioane de franci francezi.

Doi dintre cei mai prestigioşi bijutieri din lume şi-au dorit... cu orice risc să strălucească la Festivalul de la Cannes, prin intermediul celor mai fotografiate personalităţi prezente la ceremonii. Etalare de rafinament artistic şi de... curaj.